ՀԱՅԿԱԿԱՆ Թ. ԱԶԳԱՅԻՆ Ի ԹԻ...

48

ԳԻՐՔ

ՍԱՂՄՈՍԱՅ

ԴԱՒԹԻ

Ի ՎԵՆԵՏԻԿ

Ի ՏՊԱՐԱՆԻՍ· ՂԱԶԱՐՈՍ

1842

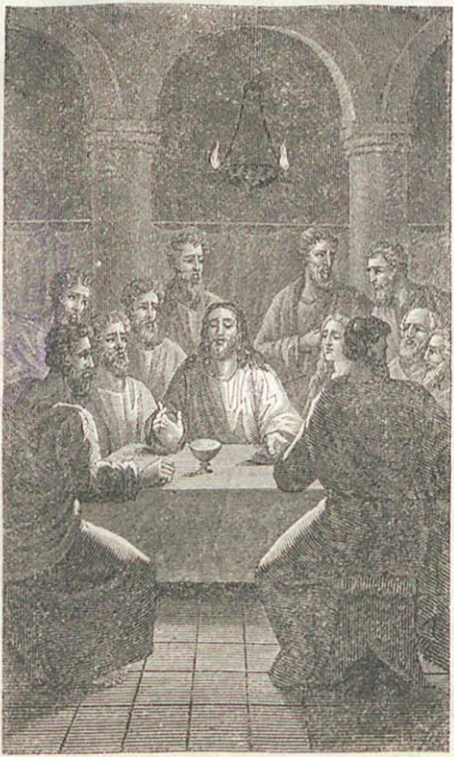

Ձհայց Եքինէց Եւ Նոցա · զՀայց Հրեշտակաց
Երեան մարդկէ։

ԳՐՔՐ
ՍԱՂՄՈՍԱՑ ԴԱՒԹԻ

ՍԱՂՄՈՍ Ա

Երանեալ է այր որ ոչ գնաց՝ի խորհուրդս ամբարշտաց. ՚ի ճանապարհի մեղաւորաց նա ոչ եկաց, և յաթոռս ժանտից նա ոչ նստաւ։ Այլ յօրէնսն տեառն են կամք նորա, և յօրէնսն նորա խորհեսցի նա՚ի տուէ և՚ի գիշերի. և եղիցի նա որպէս ծառ, որ անկեալ է՚ի գնացս ջուրց։ Որ զպտուղ իւր՚ի ժամու տացէ, և տերև նորա մի թափեսցի. և զամենայն զոր ինչ արասցէ, յաջողեսցի նմա։ Ոչ այսպէս են ամբարիշտք, և ոչ այսպէս. այլ որպէս հողմ զփոշի, զի հոսէ՚ի վերայ երեսաց երկրի։

Վ աան այսորիկ ոչ յարիցեն ամբա-
րիշաք ՚ի դատաստան, և ոչ մեղաւորք
՚ի խորհուրդս արդարոց։
Վ՚անգի ճանապէհ ՚ուր գՃանապարհս
արդարոց. Ճանապարհք ամբարշտաց
կորիցեն։
Տունք Ը։

ՍԱՂՄՈՍ Բ

Ո՚ղջերնափեր ՚ի հեբրայեցոց. երկոքին առա-
ջին ՚ի հաճար էն։

Բ՚նդէր խառվեցան հեթանոսք, և
ժողովուրդք խորհեցան ՚ի սնոտիս։
Յանդիման եղեն թագաւորք երկրի,
և իշխանք ժողովեցան ՚ի միասին վասն
տեառն և վասն օծելոյ նորա։
Սգեսցուք զկապանս նոցա, և ընկես-
ցուք ՚ի մէնջ զլուծ նոցա։
Բնակիեալն յերկինս ծիծաղեսցի զնո-
քօք. և ՚ուր արհամարհեսցէ զնոսա։
Յայնժամ խօսեսցի ընդ նոսա բար-
կութ՚ իւրով, և սրտմտութ՚ իւրով
խռովեցուսցէ զնոսա։
Ես կացի թագաւոր ՚ի նմանէ, ՚ի վե-
րայ լերին սիովնի սրբոյ նորա, ՚ի պատ-
մել հնձ զՀրամանս տեառն։
Տէր ասաց ցիս՝ որդի իմ ես դու, և

Ես այսօր ծնայ զքեզ։
Անդրեա յինէն, և տայ քեզ զհեթա-
նոսս ՚ի ժառանգութիւն, և իշխանութիւն
քեզ ընդ ամ ծագս երկրի։
Յովուեսցես զնոսա գաւազանաւ եր-
կաթեայ, և որպէս զանօթ բրտի փըշ-
րեսցես զնոսա։
Ա՛րդ թագաւորք՝ զայս ՚ի միտ առէք.
և խրատեցարուք ամենեքեան, որք
դատիք զերկիր։
Ծառայեցէք տեառն երկիւղիւ, և ցըն-
ծացէք առաջի նորա դողութիւբ։
Ընկալարուք զխրատ նորա, զի մի բար-
կասցի տէր. և կորնչիցիք ՚ի ճանապար-
հացն արդարութեան։
Ի ժամանակի յորժամ բորբոքեսցի
բարկութիւն նորա։
Երանի ամենեցուն՝ որք յուսացեալ
են ՚ի տէր։

Տունք ԺԲ։

ՍԱՂՄՈՍ Գ

Աստ ՚ի դաւիթ. ՚ի ժամանակի զի փա-
խուցեալ էր նա յերեսաց աբիսաղոմայ
որդւոյ իւրոյ։

Տէր զի բազում եղեն նեղիչք իմ. և
բազումք յարեան ՚ի վերայ իմ։

Խաղումք ասէին զանձնէ իմմէ՝ թէ
չէք փրկուիլ սորա առ աճ իւր։
Այլ դու ար օգնական իմ ես, փառք
իմ և բարձրացուցիչ գլխոյ իմոյ։
Զայնիւ իմով ես առ ար կարդացի,
և լուաւ ինձ 'ի լեռնէ սրբոյ իւրմէ։
Ես ննջեցի և 'ի քուն եղէ. զարթեայ՝
և ար ընդունելի իմ է։
Ոչ երկեայց ես 'ի բիւրուց զօրաց
նոցա, որք շուրջանակի պատեալ պա-
շարեալ պահէին զիս։
Ելի ար և փրկեա զիս աճ իմ. զի դու
հարեր զամենեսեան, որք էին ընդ իս
թշնամութիւն 'ի տարապարտուց. և զա-
տամունս մեղաւորաց փշրեացես։
Տեառն է փրկութիւն. 'ի վերայ ժողո-
վուրդեան քոյ՝ օրհնութիւն քո։
Տունք ը։ Գոլգեայո իը։

ՍԱՂՄՈՍ Դ

Ի հաւարած օրհնութիւնէ. ասղմոս երգոյ 'ի
պատիւն։

Ի կարդալ իմում լսեար ինձ աճ ըստ
արդարութեան. 'ի նեղութեան ինձ ան-
դորր արարեր. ողորմեա ինձ և լուր
աղօթից իմոց։
Որդիք մարդկան՝ մինչև յե՞րբ էք խըս-

տասիրաք. ընդէր սիրէք զնանրուքեն,
և խնդրէք զստուքեն։
Ննաներուք զի աքանչելիս արար տէր
սրբոյ իւրում. և տէր լուիցէ ինձ՝ ի
կարդալ իմում առ նա։
Յարկանայք և մի մեղանչէք. զոր ինչ
ասէք՝ ի սիրտս ձեր, յանկողինս ձեր
զղջացարուք։
Պատուիրէք պատարագ արդարուե,
և յուսացարուք՝ ի տէր։
Յաղուամք ասէին, թէ ո՞ ցուցցէ մեզ
զբարուքեն տեն. նշանեցաւ առ մեզ
լոյս երեսաց քոց. և ետուր ուրախուե
սրտից մերոց։
Ի պտղոյ ցորենոյ գինւոյ՝ և ձիթոյ իւ-
րեանց լցուցեր զնոսա։
Խաղաղուքե յայս և՝ ի ամենայնի քեզուք
և զարքիցուք. զի դու տէր միայն ա-
ռանձին յուսով քո բնակեցուցեր զմեզ։
Տունք ը։

ՍԱՂՄՈՍ Ե

Ի հոպարած վասն վհճակելոյն. ասմոս՝ է
պսալմ։

Բանից իմոց ունկն դիր տէր, և՝ ի միտ
առ զաղաղակ իմ։

Լայեա՛ի ձայն աղօթից իմոց, Թագա-
ւոր իմ և Աստուած իմ։
Զի զքեզ աղաչեմ որ ընդ առաւօտս
լուիցես ձայնի իմում. ընդ առաւօտս
պատրաստ եղիցեմ, յանդիման լինել առ
քեզ։
Ոչ թէ դու Աստուած կամիս զանօրէնութիւն.
և ոչ բնակիչն առ քեզ չարք, և անօ-
րէնք մի բնակեսցեն առաջի աչաց քոց։
Ատեցեր զամենայն, որ գործեն զանօ-
րէնութիւն. կորուսանես զամենեսեան
որք խօսին սուտ։
Այր արիւնահեղ և զինեգաւազ
պիղծ առնես դու տէր. այլ ես ըստ
բազում ողորմութեանդ քում մտից՛ի տունն
քո, և երկիր պագից՛ի տաճար սուրբ
քո երկիւղիւ քո։
Տէր առաջնորդեա ինձ յարդարութեանդ
քում. վասն թշնամեաց իմոց ուղիղ
արա առաջի իմ զճանապարհս քո։
Զի ոչ գոյ՛ի բերանս նոցա ճշմար-
տութիւն. և սիրտք նոցա նանրեալ են։
Ըղձկեա գերեզմանք բաց կոկորդունք. և
լեզուօք իւրեանց նենգաւորք եղեն։
Դատեա զնոսա Աստուած՝ զի անկցին՛ի խոր-
հուրդս իւրեանց. ըստ բազում ամբար-
ձութեանց նոցա մերժեա զնոսա, զի
դառնացուցին զքեզ։

Ուրախ լինին ամենեքեան՝ որք յուսա-
ցեալ են ՚ի քեզ. յաւիտեան ցնծասցեն. և բնակեսցես դու ՚ի նոսա։
Պարծեսցին ՚ի քեզ սիրելիք անուան քո, զի օրհնեսցես դու զարդարն. ահր ոյժ զինու հաճութիւն քո պսակեցեր զմեզ։

Տունք ժբ։

ՍԱՂՄՈՍ Զ

Ի հարցանել ընդ օրինաւորին վասն ուխտիցն պայ. սաղմոս ՚ի դաւիթ։

Տէր մի սրտմտութիւն քով յանդիմաներ զիս, և մի բարկութիւն քով խրատեր զիս։
Ողորմեա ինձ ահր, զի հիւանդ եմ ես. բժշկեա զանձն իմ, զի խռովեցան ոսկերք իմ։
Անձն իմ յոյժ խռովեցաւ. և դու ահր մինչև յերկար։
Դարձ ահր և փրկեա զանձն իմ. կեցո զիս ահր քան ողորմութիւն քումմ։
Ոչ ի ոչ ոք է որ ՚ի մահու յիշէ զքեզ, կամ ՚ի դժոխս խոստովանի առնիցէ առ քեզ։
Վաստակեցայ ես ՚ի հեծութիւն իմում. լուացի զամ գիշեր զմահիճս իմ, և արտասուօք իմովք զանկողինս իմ թացի։

Խռովեցաւ՝ի սրտմտութենէ աչն իմ։ և մաշեցայ ես՝ի վերայ ամենայն թըշնամեաց իմոց։

Ի բաց կացէք յինէն ամենեքեան, որք գործէք զանօրէնութիւն։

Լուաւ Տէր ձայնի լալոյ իմոյ. լուաւ Տէր աղօթից իմոց. և Տէր զընդրուածս իմ ընկալաւ։

Ամաչեսցեն և խռովեսցին յոյժ ամենայն թշնամիք իմ. դարձցին յետս և ամաչեսցեն յոյժ վաղվաղակի և խռովեսցին։

Տունք Ժ։ Գոլգեայ Ը։

ՍԱՂՄՈՍ Ե

Աղաղակ՝ի դառնից. զոր ասաց ցՏէն Քրիստոս՝ նմին խոստացող որդոյ չեռնոյ։

Տէր ՚ած իմ՝ի քեզ յուսացայ, փրկեա զիս, և յամ հալածչաց իմոց ապրեցո զիս։

Գուցէ երբեք յափշտակիցէ որպէս առիւծ զանձն իմ. ոչ ոք իցէ որ փրկիցէ, և ոչ այն՝ որ ապրեցուցանիցէ։

Տէր ՚ած իմ եթէ արարի զայս. և եթէ իցէն անօրէնութիւն՝ի ձեռս իմ։

Եթէ հատուցի երբեք այնոցիկ, որք հատուցին ինձ չար. անկեայց և ես՝ի

Թշնամեաց իմոց ընդունայն։
Խալածեսցէ ապա թշնամին զանձնիմ։
հասցէ և կոխեսցէ յերկիր զկեանս իմ,
և զփառս իմ ՚ի հող բնակեցուսցէ։
Արի ՚ր բարկութիւ քով, և բարձր լեր
՚ի սպառել թշնամեաց իմոց։
Օ արթիր ՚ր ած իմ ՚ի հրամանս քո՝
զոր պատուիրեցեր. և ժողովք ժողո-
վըրդոց շուրջ եղիցին զքե։
Ա՛ ման այսորիկ ՚ի բարձունս դարձ ՚ր.
և ՚ր դատ զժողովուրդս իւր։
Դատ արա ինձ ՚ր ըստ արդարութե
իմում, ըստ ամբծութե իմում՝ որ յիս։
Կատարեսցին չարիք ՚ի վերայ մեղա-
ւորաց, և յաղողեսցես դու արդարոյն։
Որ քննէ զսիրտս և զերիկամունս ած
արդար. յիրաւի է օգնութիւ ինձ յա՛յ
որ ապրեցուցանէ զայնոսիկ որք ուղիղ
են սրտիւք։
Ա՛ծ դատաւոր արդար՝ հզոր և երկայ-
նամիտ, որ ոչ ածէ զբարկութիւ իւր
զօրհանապազ։
Ա՛պա թէ ոչ դառնայք առնա, զսուր
իւր սրեալ է և զաղեղն իւր լարեալ.
՚ի նմա պատրաստեալ է զանօթս մա
հու, և զնետս իւր այրեցելովք է զօր-
ծեալ։

Ընդհատակ երկնեաց զանօրէնսն։ յղացաւ զցաւս, և ծնաւ զանիրաւսն։ Գնաց՝ զոր փորեաց և պեղեաց, ՚ի նոյն անկաւ ՚ի խորխորատ՝ զոր և զոր-ծեաց։

Դարձցին ցաւք ՚ի գլուխ նորա. և ՚ի վերայ գագաթան նորա անօրէնութիք իւր իջցեն։

Խոստովան եղիցի տէր ըստ արդարութե նորա. սաղմոս ասասցիմ անուան տեառն բարձրելոյ։

Տունք ժէ։

ՍԱՂՄՈՍ Ը

Ի կատարած ՚ի վերայ հնձանացն. սաղմոս ՚ի դաւիթ։

Տէր տէր մեր, զի սքանչելի է անունդ քո ՚ի վերայ ամ երկրի։

Համբարձաւ մեծվայելչութի քո ՚ի վե-րոյ քան զերկինս։ ՚ի բերանոց մանկանց տղայոց սնունդ ինեցար հաստատութեր զօրհնութիւն։

Ո՞ման թշնամեաց քոց տէր, զի եղծցի թշնամին և հակառակորդն։

Տեսից զերկինս զգործս մատանց քոց, զլուսին և զաստեղս՝ զորս դու հաստա-տեցեր։

Ո՛վ է մարդ, զի յիշես զնա. կամ որդի մարդոյ, թէ այց լինիս առասցես զնա։

Փոքր լինիս խոնարհ արարեր զնա քան զՀրեշտակս քո. փառօք և պատուով պսակեցեր զնա, և կացուցեր զնա՛ի վերայ ամենայն ձեռագործոց քոց։ Ո՞ամ լինիս հնազանդ արարեր՝ի ներքոյ ոտից նորա, զխաշն և զարջառ և զամ լինիս և զերկ- նից, և զձկունս ծովու՝ որ շրջին ընդ շաւիղս ծովու։

Տէ՛ր մեր, զի սքանչելի է անունդ քո յամենայն երկրի։

Տունք թ։ Գոլայս իբ։

ՍԱՂՄՈՍ Թ

Ի կատարած. վասն գաղտնեաց որդւոյ։

Զոհացայց զքէն տէր բոլորով սրտիւ իմով. պատմեցից զամ սքանչելիս քո։ Ուրախ եղէց և ցնծացայց՝ի քեզ. սաղ- մոս ասացից անունդ քում բարձրեալ։ Ի դառնալ յետս թշնամեաց իմոց, տկարասցին և կորիցեն յերեսաց քոց։ Զբարեր զդատաստանս իմ և զիրա- ւունս. նստար յաթոռ՝ դատաւոր ար- դարութե։

Աստեղեր՝ի հեթանոսս, և կորեաւ
ամբարիշտն. զանուանս նոցա ջնջեցեր
յաւիտեանս յաւիտենից. և թշնա-
մւոյն վէրն պակասեաց մինչ խոպառ:
Օ քաղաքս աւերեցեր, և կորեաւ
յիշատակ նոցա աղաղակաւ:
Ի՛ն կայ և միայ յաւիտեան. պատ-
բաստ արար զաթոռ իւր ՚ի դատաս-
տանի:
Ինքն դատի զաշխարհս արդարութիւ,
և զժողովուրդս իւր ուղղութիւ:
Լ՚ինչ ՚ար ապաւէն տնանկի, օգնական
՚ի նեղութիւ ՚ի դէպ ժամանակի:
Յուսասցին ՚ի քեզ ամենեքեան՝ որք
գիտեն զանուն քո. զի ոչ թողցես
զայնոսիկ, որք խնդրեն զքեզ ՚ար:
Աղմոս ասացէք ՚ան՝ որ բնակեալն է
՚ի սիոն. պատմեցէք ՚ի հեթանոսս ըզ-
գործս նորա:
Ի խնդրել զարիւն նոցա՝ յիշեաց. և
ոչ մոռացաւ ՚ար զաղօթս տնանկաց:
Ողորմեա ինձ ՚ար՝ և տես զխոնարհու-
թիւն իմ ՚ի թշնամեաց իմոց. ո՛ բարձր արա-
բեր զիս ՚ի դրանց ՚ի մահուանէ:
Որպէս պատմեցից զամ օրհնութիւնս քո
՚ի դրունս դստերը սիոնի, և ցնծացայց
՚ի փրկութիւնէ քումմ:

Ընկալան հեթանոսք յապականութե
իւրեանց՝ զոր արարին. և որոգայթ՝
զոր թագուցին, առցէ զոտս նոցա։
Ճանաչի տէր յատնել զդատաստանս
իւր. և՝ի գործս ձեռաց իւրեանց կա-
պեսցին մեղաւորք։
Դարձցին մեղաւորք անդրէն՝ի դը-
ժոխս. և ամ հեթանոսք որք մոռա-
ցան զնա։
Ոչ իսպառ մոռանայ տէր զաղքատն.
համբերութե անանկաց մի կորիցէ ի-
պառ։
Կրկ տէր՝ և մի զօրասցի մարդ. դատես-
ցին հեթանոսք առաջի քո։
Կացո տէր օրէնսդիր՝ի վերայ նոցա. և
ծանիցեն հեթանոսք՝թե մարդիկ են։
Ընդէր տէր՝ կացեր՝ի հեռաստանէ.
անտես արարեր՝ի դէպ նեղութեան
ժամանակի։
Յամբարտաւանել ամբարշտի՝ այրի
աղքատն. արդելցին՝ի խորհուրդս ի-
րեանց, զոր և խորհեցան։
Օ՛ի գովի մեղաւորն՝ի ցանկութե անձին
իւրոյ. որ զրկէն, և նա գովի։
Ասէ ընդէր բարկացոյց մեղաւորն զնա,
ըստ բազում բարկութե իւրում, թե
ոչ խնդրի։

Ել է ած առաջի աչաց նորա. սիղձ են հանապարհք նորա յամ ժամ։
Խարձեալ են իրաւունք յերեսաց նորա. ի վերայ ամ ինաւեաց իւրոց տիրեսցէ։
Ասաց ի սրտի իւրում, թէ ոչ սասանեցայց ազգէ յազգ առանց չարի։
Անիծից և դառնութիւն և նենգութիւն լի է բերան նորա, և ի ներքոյ լեզուի նորա ցաւք և վաստակք։
Նստի դարանեալ ընդ մեծամեծս ի դաղտնիս՝ սպանանել զամբիծն։
Աչք նորա ի տնանկս հային. դարանի ի դաղտնիս, որպէս զառիւծ ի մորւոջ իւրում։
Դարանի յափշտակել զաղքատն. յափշտակել զաղքատն, և ձգել զնա։
Յորոգայթ իւր խոնարհեցուսցէ զնա. խոնարհեսցի և անկցի ի տիրել իւրում ի վերայ անանկաց։
Ասաց ի սրտի իւրում թէ մոռացաւ ած. դարձոյց զերեսս իւր, զի մի տեսցէ խոպատ։
Ելի տէր ած իմ. բարձր եղիցի ձեռն քո, և մի մոռանայր զանանկս։
Վասն ընդէր բարկացոյց ամբարիշտն զած. զի ասաց ի սրտի իւրում թէ ոչ քննի։

Տեսանեմ զու զնա՝ի ցաւս, և՝ի սըրտ-
մտուքիս հայիս. ՚ի քեզ թողեալ է
աղքատն, և որբոյն զու ես օգնական:
Խորտակեսցի բազուկ մեղաւորի և
չարի. խնդրեսցին մեղք նորա, և նա մի
գտցի:
Տէր թագաւոր յաւիտեանս յաւիտե-
նից. կորիցեն հեթանոսք յերկրէ նը:
Ցանկութիւն տնանկաց լուաւ Տէր. ՚ի
պատրաստութիւն սրտից նոցա հայեցաւ
ունկն քո:
Դատ առնել որբոյն և տնանկի. զի
մի՛ ևս յաւելցու մարդ, ՚ի մեծաբա-
նել իւրում ՚ի վերայ երեսաց երկրի:
Տունք ե:

ՍԱՂՄՈՍ Ժ

Ի կապարաճ. սաղմոս ՚է դաւթի:

Ի Տէր յուսացայ. ո՞պ ասիցէք ցանձն
իմ, փոփոխեաց՚ի լերինս ոհ ձնձղուկ:
Օ՛ի ահա մեղաւորք լարեցին զաղե-
ղունս իւրեանց. պատրաստ արարին
զնետս ՚ի կապարձս, ձգել ընդ խա-
ւար սիրտիկ ոյք ուղիղ են սրտիւք:
Օ՛ի զոր դուն շինեցեր, նորա աւերե-
ցին. իսկ արդարն զի՞ արար:
Տէր ՚ի տաճար սուրբ իւրում. տէր

8 4 1/10.24.

յերկինս յամեաս իւրում։
Աչք նորա ի տնանկս հայեին, արտեաս
նուագք նր քննեն զօրդիս մարդկան։
Տէր քննէ զարդարն և զամբարիշտն.
որ սիրէ զնեղս, ատեայ զանձն իւր։
Տեղասցէ ի վերայ մեղաւորաց որո-
գայթ՝ հուր և ծծումբ. այս մրրիկ՝
բաժին բաժակի նոցա։
Արդար է տէր՝ և զարդարութիւն սիրէ.
զուղղութիւն տեսանէն երեսք նորա։

Տունք ը։

ՍԱՂՄՈՍ ԻԱ

Ի հպարած ի վե՛ր ուրիերդին. ասացոս ի
պատիլն։

Ա՛յրեցո զիս տէր, զի նուաղեաց սուրբ.
նուաղեցին ճշմարտութիւնք յորդւոց
ի մարդկանէ։
Ի նանիր խօսեցաւ այր ընդ ընկերի
իւրում. շրթամբք նենգաւորօք սրտիւ
ի սիրտ խօսեցաւ։
Սատակէ տէր զամ շրթունս նենգա-
ւորս և զլեզուս մեծաբանս։
Որք ասացին. զլեզուս մեր մեծս ա-
նասցուք, շրթունք մեր առ մեզ են,
և արդ մեր ո՞վ է տէր։
Վասն ասուածապանաց աղքատին և

հեծուելէ տնանկին, այժմ յարեայց
ասէ տէր. եղից զերկուելիսն իմ, և
համարձակեցայց ՚ի նոսա։
Բանք տնեն բանք՝ որպէս զարծաթ
ընտրեալ և փորձեալ յերկրէ, սրբեալ
և պարզեալ եօթնապատիկ ՚ի հողոյ։
Դու տէր պահեցեր զմեզ, և ապրեցու-
ցեր զմեզ յազգէ յայսմանէ մինչև յա-
ւիտեան։
Շրջեանակի ամբարիշտք շրջին. ըստ
բարձրուելէ քումմեծ արասցես դու
զորդիս մարդկան։
Տունք ը։

ՍԱՂՄՈՍ ԻԲ

Ի կատարած. սաղմոս ՚ի դաւիթ։

Մինչև յերբ տէր՝ մոռանաս զիս հա-
պաւ. մինչև յերբ դարձուցանես զե-
րեսս քո յինէն։
Մինչև յերբ դնեմ զխորհուրդս յանձն
իմ. և ցաւք սրտի իմոյ զաւուրս։
Մինչև ցերբ բարձրանայ թշնամին ՚ի
վեր իմ. նայեա և լուր ինձ տէր աստ իմ։
Լոյս տուր աչաց իմոց, զի մի երբ-
եք նինջեցից ՚ի մահ։
Մի ասասցէ թշնամին՝ թէ յաղթեցի
նմա. կամ նեղիչք իմ ցնծասցեն, թէ
ես սասանեցայց։

Ես յողորմութիս քո ՚ի յուսացայ,
ցնծացաւ սիրտ իմ ՚ի փրկութենէ քումմ.
օրհնեցից զՏէր զբարերարդ իմ:

Տունք ՀԵ:

ՍԱՂՄՈՍ ԺԹ

Ի հպատակ. ասղմոս ՚ի դաւիթ:

Ա՚քսաց անզգամն ՚ի սրտի իւրում, Թէ
ոչ գոյ ՏԱՏ:
Լպահանեցան և պղծեցան յանօրէնու-
թէ իւրեանց. և ոչ ոք է՚ որ առնէ ըզ-
քաղցրութիւն:
Տէր յերկնից նայեցաւ յորդիս
մարդկան, տեսանել Թէ իցէ՚ ոք լմաս-
տուն, որ խնդրիցէ զՏԱՏ:
Ամենեքեան խոտորեցան ՚ի միասին և
անպիտանացան:
Ոչ ոք է՚ որ առնէ զքաղցրութիւն. և չէ
ոք մինչև ՚ի մի:
Որպէս ոչ ծանիցեն ամենեքեան, որք
գործեն զանօրէնութիւն:
Ոյք ուտէին զժողովուրդ իմ որպէս
կերակուր հացի, և առ Տէր ոչ կարդա-
ցին:
Անդ երկիցեն վերկիւղ՝ ուր ոչ իցէ եր-
կիւղ. զի Տէր է յազգս արդարոց:
Ո՚խորհուրդ աղքատի յամօթ արա-
րին. զի Տէր է յոյս նորա:

Ո՛ տացէ՛ ի սիոնէ զփրկութի՛ն իսրայէլ
լի՛. ՚ի դարձուցանել՛ Տէր զգերութի՛ւն
ժողովրդեան իւրոյ. ցնծասցէ յակովբ՝
և ուրախ եղիցի իսրայէլ։

Տունք Ժ։ Գոբզայս լը։

ՍԱՂՄՈՍ ԻԴ

Ի կաթարտ. սաղմոս ՚ի դաւիթ։

Տէր ո՛վ կացցէ ՚ի խորանի քում,
կամ ո՛վ բնակեսցէ ՚ի լեառն սուրբ քո։
Որ գնայ անբիծ՝ գործէ զարդարութի՛ւն,
խօսի ճշմարտութի՛ւն ՚ի սրտի իւրում։
Որ ոչ նենգաւորեաց լեզուաւ իւրով,
և չար ընկերի իւրում ոչ արար։
Նախատինս ՚ի մերձաւորաց ոչ առնու.
արհամարհեալ է առաջի նորա չարա-
գործն։
Զերկիւղածս տէն փառաւոր առնէ.
որ երդնու ընկերի իւրում, և ոչ ստէ։
Զարծաթ իւր ՚ի վարձու ոչ տայ, և
հաշառս ՚ի վերայ իրաւանց ոչ առնու.
որ զայս արասցէ, նա մի սասանեսցի
յաւիտեան։

Տունք ԺԱ։

ՍԱՂՄՈՍ ԻԵ
Յարչաճոգէր ՚ի պատեր։

Պահեա զիս ո՜ւր իմ կամ էս ՚ի քեզ յոյսացայ. ասացի ո՜ն, ո՜ր իմ ես դու, և բարիք իմ ինձ ՚ի քէն են։
Սրբոց քոց՝ որք են յերկրի քումն. սքանչէլի արարեր զամ կամս իմ ՚ի նոսա։
Յաձախեացին հիւանդութիք նոցա. յետ այսորիկ ապա վաղվաղեացին։
Ոչ ժողովեցայց ՚ի ժողովս նոցա յարեանց. և ոչ յիշեցից զանուանս նոցա ՚ի շրթունս իմ։
Տէր բաժին ժառանգութե իմոյ՝ և բաժակի իմոյ դու ես, որ այսրէն դարձուցանես զժառանգութի իմ յիս։
Պարակք եղեն ինձ ընդ ընտիրս, և ժառանգութի իմ հաճոյ եղև ինձ։
Օրհնեցից զո՜ր՝ որ իմաստուն արար զիս, մինչ ՚ի գիշերի ևս խրատեցին զիս երիկամունք իմ։
Յառաջագոյն տեսանէի զո՜ր առաջի իմ յամ ժամ. զի ես ընդ աջմէ իմմէ, զի մի սասանեցայց։
Վասն այսորիկ ուրախ եղև սիրտ իմ, և ցնծացաւ լեզու իմ, ևս և մարմին իմ բնակեսցէ յոյսով։

Օ՛ի ոչ թողցես զանձն իմ ՚ի դժոխս, և ոչ տացես սրբոյ քումմ տեսանել զապականութիւն։

Յուցեր ինձ զճանապարհս քո կենաց, լցուցեր զիս ուրախութիւք երեսաց քոց ՚ի քաղցրութիւնէ վայելչութենէ աջոյ քո մինչև իսպառ։

Տունք ԺԶ։

ՍԱՂՄՈՍ ԻԳ

Ղաւիթ ՚ի դաւթին։

Լուր տեր արդարութեան, և նայեա ՚ի ինդրուածս իմ. ունկն դիր աղօթից իմոց, զի ոչ շրթամբք նենգաւորօք։ Երեսաց քոց իրաւունք ինձ ելցեն, և աչք իմ տեսցեն զուղղութիւն։

Փորձեցեր զսիրտ իմ, և քննեցեր ՚ի գիշերի. փորձեցեր զիս, և ոչ գտաւ յիս անիրաւութիւն։

Ա՛ի խօսեսցի բերան իմ զգործս որդւոց մարդկան. վասն բանից շրթանց քոց ես պահեցից զճանապարհս խիստս։

Հաստատեա զշաւիղս իմ ՚ի ճանապարհի քումմ, զի մի դայթագղեսցին գնացք իմ։

Յս առ քեզ եր կարդացի, զի լուար

լնձ ՚ած. խոնարհեցո առ իս զունկն քո, և լուր բանից իմոց։

Աքանչելի արարեր զողորմութիւնս քո. ո փրկես զյոյսոսիկ, ոյք յուսացեալ են ՚ի քեզ՝ յայնցանէ, ոյք հակառակ կան աջոյ քո։

Պահեա զիս որպէս բիբս կան. ընդ հովանեաւ թևոց քոց ծածկեսցես զիս յերեսաց ամբարշտաց, ոյք տառապեցուցին զիս։

Թշնամիք զանձն իմ պաշարեցին, և ՚ի չարսն իւրեանց արգելին. և բերանք նոցա խօսեցան զամբարտաւանութիւն։

Սերժեցին զիս, և այժմ զարձեալ պատեցան զինև. ուշ եդին խոնարհեցուցանել զիս յերկիր։

Նմանեցան ինձ որպէս առիւծ զի պատրաստի յորս, և որպէս կորիւն առիւծու զի նստի դարանեալ։

Արի ՚ուր՝ ժամանեա նմ և խափանեա զնա. փրկեա զանձն իմ յամբարշտացդ, ՚ի սրոյ՝ և ՚ի ձեռաց թշնամեացն։

Տէր՝ կորո զնա յերկրէ. բաժանեա և խափանեա զնա ՚ի կեանս իւրեանց։

Դատաստանք քոյք լցան որովհետև նոցա. յապեցան կերակրովք, և թողին ըզ-ճնացուածս տղայոց իւրեանց։

Նա արդարութիւնք երկնեցայց երեսաց քոց. յագեցայց յերևել փառաց քոց:

Տունք ժե: Գոբզայա լիւ:

ՍԱՂՄՈՍ ԺԵ

Ի հպարտաց ի՛ վէրայ պատերազմող նահատակ էր ծառային քո. զոր խօսեցաւ ընդ քո զբանս օրհնութեանց, յաւուր յորում ի՛ր ի ձեռաց ամենայն թշնամեաց, և ի՛ ձեռաց սաւուղայ. և ասէ.

Սիրեցից զքե՛զ տէր զօրութի՛ւն իմ, տէր հաստատիչ իմ, ապաւէն իմ և փրկիչ իմ:

Ընդ օգնական իմ, և ես յուսամ՛ի նա. ապաւէն իմ, եղջիւր փրկութե՛ն իմոյ ընդունելի իմ է:

Օրհնելով կարդացից առ տէր, և՛ի թշնամեաց իմոց ապրեցայց:

Շուրջ եղեն զինև երկունք մահու. և ուղիք անօրէնութե՛ն խռովեցուցին զիս:

Վիշապք դժոխոց պաշարեցին զիս. և ժամանեցին ինձ որոգայթք մահու:

Ի նեղութի՛ւն իմում ես առ տէր կարդացի, և առ Աստ՛ւած իմ աղաղակեցի:

Լուաւ ինձ ի՛ տաճարէ սրբոյ իւրմէ ձայնի աղօթից իմոց. և աղաղակ իմ առաջի նորա, մտցե յականջս նորա:

Խռովեցաւ և դողայց երկիր, և հիմունք լերանց սասանեցան և խռովեցան, զի բարկացաւ ՚ի վերայ նոցա ։
Եւ ծուխ ՚ի բարկութենէ նր, և հուր յերեսաց նորա բորբոքեցաւ, և փայլատակունք հատան ՚ի նմանէ ։
Խոնարհեցոյց զերկինս և էջ. և մէգ ՚ի ներքոյ ոտից նորա ։
Եւ ՚ի քրովբէս և թռեաւ. սլացաւ նա ՚ի թևս հողմոց ։
Դիզ զխաւար ՚ի ծածկոյթ իւր, և շուրջ զնովաւ են յարկք իւր. և խաւարային ջուրք ՚ի ամպս օդոց ։
Ի փայլատակել նորա առաջի նոցա, ամպք անցուցին զկարկուտս, և զկայծակունս հուր ։
Որոտաց ՚ի երկնից տէր, և բարձրեաւլն եհաս զձայն իւր ՚ի կարկուտ և ՚ի կայծակունս հուր ։
Ընդաքեաց զնետս իւր և ցրուեաց զոսա. յաճախեաց զփայլատակունս իւր, և խռովեցոյց զնոսա ։
Երևեցան աղբերք ջուրց, և յայտնեցան հիմունք աշխարհի ։
Ի սաստէ քումմէ տէր, և ՚ի շնչել հողւոյ բարկութենէ քո ։
Ընդաքեաց ՚ի բարձանց և ընկալաւ

զնս. ընկալաւ զնս ՚ի ջուրց բազմաց։
Փրկեացէ զնս տէր ՚ի թշնամեաց իմոց
հզօրաց, և յատելեաց իմոց զի հզօր
եղեն քան զնս։
Ժամանեցին ինձ յաւուր չարչարա-
նաց իմոց. եղև տէր հզօրիչ իմ, և եհան
զնս յանդորր. և փրկեացէ զնս տէր, զի
կամեցաւ զնս։
Հատուսցէ ինձ տէր ըստ արդարութե
իմում. ըստ ամբծութե իմում հա-
տուսցէ ինձ։
Ես պահեցից զճանապարհս տեն, և ոչ
ամբարշտեցայց յիմ իմմէ։
Ամ իրաւունքն տառաջի իմ են. և զար-
դարութի իւր ոչ ՚ի բացէ արար յինէն։
Եղեց և ես ամբիծ ընդ նմա. և զգու-
շացայց յանօրէնութե իմմէ։
Հատուսցէ ինձ տէր ըստ արդարութե
իմում, ըստ սրբութե ձեռաց իմոց
առաջի աչաց իւրոց։
Ընդ սրբոյն տէր եղիցիս, ընդ առն ամ
բծի ամբիծ եղիցիս, ընդ ընտրեալն
ընտրեալ եղիցիս, և զթիւրան կործա
նեսցես։
Դու զժողովուրդս խոնարհակեցուցա
նես. և զաչս ամբարտաւանից դու խո
նարհեցուցանես։

Պոռ լուսաւոր առնես զձրագ իմ առեր.
ած իմ, լոյս արա ինձ ի խաւարի։
Եւ փրկեցայց ի փորձութէ. աստու-
ծով իմով անցից ընդ պարիսպս։
Ած իմ, անբիծ են ճանապարհք նը.
և բանք ձեն ընտրեալ են. և ապաւէն
ամենեցուն որք յուսան ի նա։
Ո՞ան զի ոմն է ած բայ ի տեառնէ,
կամ ո՞վ է ած բայ յայլ մերմէ։
Ած, որ զգեցուցեր ինձ զօրութէ, և
եդիր յամբծութէ զճանապարհս իմ։
Հաստատեցեր զոտս իմ ոյզ զեղջե-
րուի. և ի վէր բարձանց կացուցեր զիս։
Ուսուցեր զձեռս իմ ի պատերազմ,
և արարեր զբազուկ իմ որպէս զպղինձ
հաստ. և ետուր ինձ զպաշտպանութէն
փրկութէ քոյ։
Ա՛ջ քո ընկալաւ զիս, և խրատ քո կանգ-
նեաց զիս իսպառ, և խրատ քո ու-
սուցէ զիս։
Ընդարձակեցեր զգնացս իմ ի ստորէ
իմմէ. և ոչ տկարացան շաւիղք իմ։
Հալածեցից զթշնամիս իմ և հասից
նոյ. և ոչ դարձայց ի նոցանէ՝ մինչև
սպառեցից զնոսա։
Կեղեցից զնոսա, և այլ մի կարասցեն
կեալ. և անկցին ի ներքոյ ոտից իմոց։

Օ գեղուցեր ինձ զօրութիւն ի պա-
տերազմի. զյարուցեալսն ի վերայ
իմ՝ նեղեսցես իմ արարեր։
Օ թշնամիս իմ հալածականս արա-
րեր, և զատելիս իմ ամաւթեցեր։
Աղաղակեցին, և ոչ ոք էր որ փրկիր
զնա. կարդացին առ Տէր, և ոչ լուաւ նոցա։
Ա՛նրեցից զնա ոգի փոշի առաջի հողմոյ. և ոգի կաւ գառնհայ կոխեցից զնա։
Փրկեսցե զիս Տէր ի հակառակութենէ
ժողովրդոց, և կացուսցե զիս գլուխ
հեթանոսաց։
Ժողովուրդ՝ զոր ոչ գիտեի, ծառայեաց ինձ, և ի լուր ականջաց լսեաւ
ինձ։
Որդիք օտարաց ստեցին ինձ. որդիք
օտարաց մաշեցան, և կաղացան ի շաւղաց իւրեանց։
Կենդանի է Տէր և օրհնեալ է Աստ-
ուած եղիցի Աստուած փրկութենէ իմոյ։
Աստուած է որ խնդրէ զվրէժ իմ, և հնազանդ առնէ զժողովուրդս ընդ ինձ։
Փրկիչ իմ ի թշնամեաց իմոց բարկացողաց. յայնցանէ որ յարուցեալ էն ի
վերայ իմ, բարձր արարեր զիս, և
յառնէ անիրաւէ փրկեցեր զիս։
Վասն այսորիկ խոստովան եղէց քեզ

'ի հեթանոսս, և անուանն քումմ սաղ-
մոս ասացից։
Արեա արարեր զերկուրեքի թագաւորի
նորա. առնել ողորմութիւն ընդ օծեալ
նորա ընդ դաւթի, և ընդ զաւակինո-
բա աղգի մինչև յաղգ։
Տունք ծ։

Կանոնս Գոլգոյա է։ Սաղմոս ԺԷ։
Տունք մէ։

ՕՐՀՆՈՒԹԻՒՆ ՄՈՎՍԷՍԻ ԵՒ ՈՐԴՒՈՑՆ
ԻՍՐԱՅԷԼԻ

Եւէյ ԺԷ։

Օրհնեացուք զտէր, զի փառաւոր է փա-
ռաւորեալ։
Ով հեծեալս և զերիվարս ընկէց 'ի
ծով. օգնական ընդունելի իմ տէր, և
եղև ինձ 'ի փրկութիւն։
Սա է իմ աստ, և փառաւորեմ
զսա. աստ հօր իմոյ, և բարձր արարից
զսա։
Տէր խորտակէ զպատերազմունս. և
տէր է անուն նորա։
Ընտիրս արանց և ընտիրս սպա-
ռազինաց, զկառս և զերիվարս և զամ
զօրութիւն փարաւոնի ընկէց 'ի ծով։

Նովաւ ծածկեաց զնոսա. ընկղման յանդունդս խորոց իբրև զվէմն։
Աջդ քո տէր՝ փառաւորեալ է զօրութիւնբ իւրով. և աջ քո տէր՝ խորտակեաց ըզթշնամիս քո։
Եւ մեծութիւնբ փառաց քոց մանրեցեր զհակառակորդս քո. առաքեցեր ըզբարկութիւնբ սրտմտութիւնբ քոյ, և եկեր զնոսա որպէս զեղէգն։
Հոգւովք զօրութեանբ սրտմտութիւնբ քոսպառաւեցան ջուրքդ. դիւզան՝ կացին ոմն պարիսպ քարեայ ջուրքդ ծովուն. և պաղեցան դիւզան ալիք ջուրցն՝ի մէջ ծովուն։
Ասաց թշնամին. ասէ, հալածեցից՝ հասից՝ հարից. բաժանեցից զաւարն, և լցուսցի՝ի նոցանէ զանձն իմ։
Ի սուր իմ արկից զնոսա. տիրեսցէ և բարձրասցի՝ի վերայ նոցա ազ իմ։
Առաքեցեր զհողմն քո, և ծածկեաց զնոսա ծով. ընկղմեցան, և իբրև որպէս կապար՝ի ջուրս սաստիկս։
Ո՞նման է քեզ յածս տէր, կամ ո՞վ նմանիցի քեզ՝ փառաւորեալդ՝ի նոքս։
Աքանչելի փառաւորեալ՝ որ առնես ըզնշանս և զարուեստս. ձգեցեր զձեռն քո, և եկուլ զնոսա երկիր։

Ընտրեցեր արդարութիւն ժողովրդեացդ քո այսմ, զոր և փրկեցեր։
Ախթարեցեր զնոսա զօրութիւն քով ի բանակէտ սրբութեանդ քո. լուան ազգք և բարկացան, և երկունք կալան զբնակիչսն փղշտացւոց։
Յայնժամ փութացան դատաւորք Եդոմայ և իշխանք Մովաբացւոց։
Կալաւ զնոսա դողումն. հալեցան ամենեքին բնակիչք քանանացւոց։
Ընկղմի ի վերայ նոցա ահ և դողումն. և ի զօրութենէ բազկի քո քարասցին։
Մինչև անցցէ ժողովուրդդ քո Տէր, մինչև անցցէ ժողովուրդդ քո այս՝ զոր ստացար։
Տարեալ տնկեացես զնոսա ի լերինն ժառանգութեանդ քոյ, ի պատրաստութենէ բնակութենէդ ժառանգութենէդ քոյ։
Օ՜ր ստացար ի սկզբանէ Տէր, ստացար սրբութիւն՝ զոր պատրաստեցին ձեռք քո. Տէր թագաւոր յաւիտեանս յաւիտենից, և ևս։
Օ՜ի եմուտ փարաւոն կառօք և երիվարօք և ընտիր սպառազինօք ի մէջ ծովուն։
Եւ հաճ ի վերայ նորա տէր զջուրս ծովուն. և որդիքն իսրայէլի գնացին ընդ ցամաքն ի մէջ ծովուն։

ՄԱՂԹԱՆՔ

Վա՜ռ է իմ ած, և փառաւոր առնեմ զա-
զա։ ած հօր իմոյ, և բարձր արարից
զա։
Մարդասէր ար, վասն սրբոհոգւոյ ա-
նարատ մօր քոյ և կուսի, և վասն խա-
չի քոյ պատուականի, ար ընկալ զա-
ղաչանս մեր, և կեցո զմեզ։

Վ՚ասրուղ ած աղօթս Աբրահամայ և Իսքիւ
հանուածոյն։

Վ՚ասն՝ի վերուստ խաղաղուե և փրկ-
կուե անձանց մերոց զար աղաչեսցուք։
Տէր ողորմեա։
Վ՚ասն լսելի լինելոյ ան՝ոյ ձայնի աղա-
չանաց մերոց, զար աղա։
Վ՚ասն քաւիչ և ներողջ լինելոյ ո՚յ՝ի
վերայ մեղաց մերոց, զար։
Վ՚ասն թողլոյ մեզ զամ յանցանս մեր
զկամայ և զակամայ, զար։
Վ՚ասն զի մի ընդ խոտանան գտանի-
ցիմք յաւուրն պատասխանատուուե,
զար։
Վ՚ասն հոգւոյն հանգուցելոյ՝ որք

Աչմարիտ և ուղիղ Հաւատով՝ի քո նմին
Ջեցին, զնոր :
Եւ ևս՝ միաբան վասն Աչմարիտ և տե
Հաւատոյս մերոյ զնոր :
Օ՜ անձինս մեր և զիմեանս ինն այ ա
մենակալին յանձն արասցուք :
Ողորմեաց մեզ տէր ած մեր ըստ մեծի
ողորմութե՛ն քոմ. ասասցուք ամենե
քեան միաբանութեամբ :
Տէր ողորմեա. տէր ողորմեա. տէր ողոր
մեա :

Աղօթ՛ :

Տէր տունչքեան և գոյացուցիչ գիշե
րոյ, որ արարեր զտիւ՝ի զբօսանս բա
րեգործութե՛ն՝ի փրկութե՛ն անձանց
մերոց, և զգիշեր՝ի հանգիստ քնոյ
տկարացեալ բնութե՛ մերոյ : Իսկ այժմ
զարթուցեալ բացեր զբերանս մեր
յօրհնաբանութե՛ն՝ ահաւոր և փառա
ւորեալ անուանդ քոմ սրբոյ : Ընկալ
և այժմ զաղաչանս մեր, և յաջողեա
մեզ ուղիղ Հաւատով և առաքինասէր
վարուք՝ի նոյն պաշտօն քո կանխել
միշտ, և նովին կանոնիւս անդադար
փառաւորել զՀայր և զորդի և զսուրբ
Հոգի այժմ և միշտ և յաւիտեանս
յաւիտենից . ամէն :

Խաղաղութեի ամենեցուն։
Ընտուծոյ երկիր պագեսցուք։

Օ քեզ, որ յամի գթած և մարդա-
սեր Տէրդ ես, աղաչեմք հանապազ, զի
զօրացուսցես զմեզ օր ըստ օրէ կալ՛ի
կարգի կրօնաւորութե մերում։ Թո՛ղեա և
ացո Տէր՝ զքաղցր լուծ քո՝ զոր եդեր՛ի
վե՛ր մեր. զի կարասցուք կալ՛ի պատուի-
րանի քում, և զհաճոյսն առնել առաջի
քո յամ ժամ՛ի տուէ և՛ի գիշերի։
Ընդհատակեին երգակցութե զքեզ
օրհնել, զքեզ գովել և քեզ գոհութե
և փառս մատուցանել ամենազօր տե-
րութե քեզ այժմ և միշտ և յաւիտեանս
յաւիտենից. ամէն։

Աղաչանք։

Աղմոսիւք և օրհնութե և երգօք
հոգևորօք անդադար փառաւորեմք
զՀայր և զորդի և զսրբ հոգիդ այժմ
և միշտ և յաւիտեանս յաւիտենից.
ամէն։

Օրհնեալ Տէր մեր յա քե. ամէն։
Հայր մեր որ։

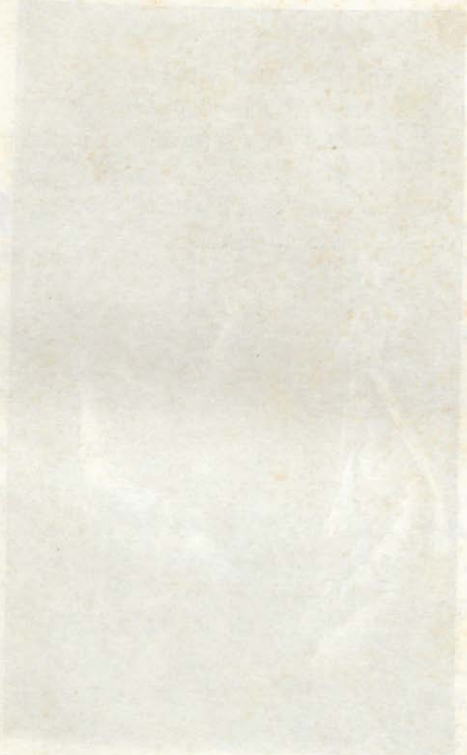

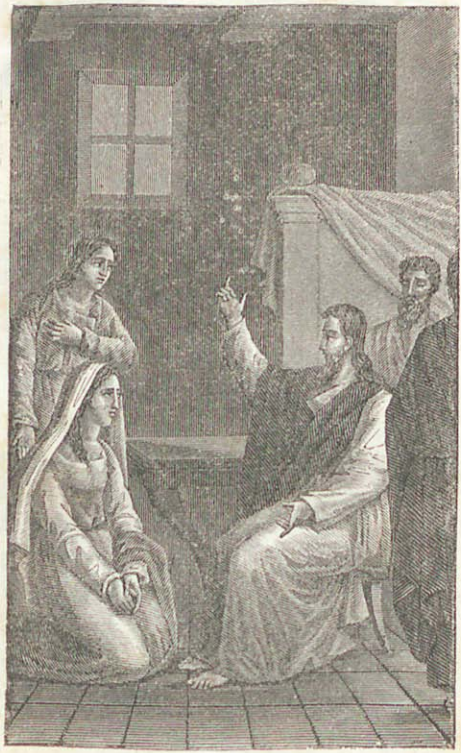

Որպէս ալ քազգը էն՝ի քիմն իմ բանք քո քան զմեզս բերանոց իմոյ։

ՍԱՂՄՈՍ ԺԲ

Ի կատարած. ասաղմոս՝ ի դաւիթ։

Երկինք պատմեն զփառս այ, և զարարածս ձեռաց նորա պատմէ հաստատութիւն։

Օր աւուր բղխէ զբան. և գիշեր գիշերի յայտանէ զգիտութիւն։

Ոչ են բանք և ոչ են խօսք, որոց ոչ լսին ձայնք նոցա։

Ընդ ամ երկիր եւ բարբառ նց, մինչև ի ծագս աշխարհի են խօսք նոցա։

Յարեւու եհար զխորան իւր. և ինքն որպէս փեսայ՝ ել ելանէ յառագաստէ իւրմէ. և ցնծայ նա որպէս սկայ յընթանալ զճանապարհս իւր։

Ի ծագաց երկնից են ելք նորա. և հանդիստ նորա մինչև ի ծագս նոցուն. և ոչ ոք իցէ, որ թագիցէ ի տապոյ նորա։

Օրէնք տն ամբիծ են, և դարձուցանեն զհոգիս. վկայութիւն տն հաւա-

տարիմ, և իմաստուն առնէ զտղայս ։
Արդարութիւն ուղիղ է, և ուրախ առնէ զսիրտս . պատուիրանք տուն լոյս են, և լոյս տան աչաց . երկիւղ տուն սուրբ է, և մնայ յաւիտեան ։
Դատաստան տուն ճշմարիտ է, և արդար է ի նոյն ։
Յանկալի է նա քան զոսկի և քան զանհնս պատուականս բազումս . քաղցր է նա քան զմեղու խորիսխ ։
Զանդի ծառայ քո պահեսցէ զայս . ի պահել նմա հատուցումն բազում ։
Զանցուածս իւր ո՞վ կարէ առնուլ ի միտ . ի դաղանեաց իմոց սուրբ առ զիս տէր, և յօտարէն պահեա զծառայս քո ։
Ապա թէ ոչ տիրեսցեն ինձ, յայնժամ անբիծ եղէց, և սուրբ եղէց ի մեղաց մեծաց ։
Եղիցին քեզ հաճոյ բանք բերանոյ իմոյ, և խորհուրդք սրտի իմոյ առաջի քո յամենայն ժամ՝ տէր օգնական իմ և փրկիչ իմ ։

Տունք ԻԲ ։

ՍԱՂՄՈՍ ԻԹ

Ի կատարած . սաղմոս ի դաւիթ ։

Լուիցէ քեզ տէր յաւուր անձկութե . օգնական եղիցի քեզ անուն Յակոբայ ։

Առաքեսցէ քեզ՝ որ օգնուի՝ ի սրբուէ
իւրմէ, և՝ ի սիոնէն ընկալցի զքեզ։
Յիշեսցէ՝ որ զամ պատարագս քո, և
զուխտս քո ընդունելի արասցէ։
Տացէ քեզ ա՛ստ ըստ սրտի քումմ. և
զամ խորհուրդս քո նա կատարեսցէ։
Յնծասցուք մեք՝ ի փրկութե՛ քումմ.
յանուն այ մերոյ մեք մեծք եղիցուք։
Լցուսցէ ա՛ստ զամ խնդրուածս քո.
այժմ ծանեաք, զի կեցոյց՝ որ զօծեալ
իւր։
Լուաւ սմա յերկնից՝ ի սրբութե՛ իւրմէ՝, ի զօրութե՛ փրկութե՛ աջոյ իւրոյ։
Սոքա կառաւք և սոքա երիվարօք.
այլ մեք զանուն տեառն այ մերոյ կարդասցուք։
Սոքա խափանեցան և անկան. մեք յարեաք և ուղիղք եղաք։
Տէ՛ր կեցո զթագաւորն, և լսեր մեզ
յաւուր յորում կարդասցուք առ քեզ։

Տունք ժ։

ՍԱՂՄՈՍ Ի

Ի կապարաճ. սաղմոս՝ ի դաւիթ։

Տէ՛ր՝ ի զօրութե՛ քումմ ուրախ եղիցի թագաւորն. ի փրկութե՛ քումմ ցնծասցի յոյժ։

Օ ցանկութիւն սրտի նորա եւտուր նմա, և զկամս շրթանց նորա ոչ արգելեր ի նմանէ ։

Ջամանն արարեր զնա յօրհնութիւն քաղցրութեան քոյ . և եդիր ի գլուխ նորա պսակ ի քարէ պատուականէ ։

Կեանս խնդրեաց ի քէն . և ետուր նմա ընդ երկայն աւուրս՝ յաւիտեանս յաւիտենից ։

Մեծ են փառք նորա ի փրկութենէ քումմ. զփառս և զմեծվայելչութիւն դիցես ի վերայ նորա ։

Տացես զնա յօրհնութիւն յաւիտեանս յաւիտենից. և ուրախ արասցես զնա յուրախութիւն երեսաց քոց ։

Վստահաւոր յուսացաւ ի տէր . յողորմութենէ բարձրելոյնն ան մի սասանեսցի ։

Գտցի ձեռն քո ի վերայ թշնամեաց քոց . և աջ քո գտցէ զամենայն ատելիս քո ։

Դնիցես զնոսա որպէս հնոց ի հուր՝ ի ժամանակի երեսաց քոց ։

Տէր բարկութիւք իւրով խառնեցուսցէ զնոսա . և հուր կերիցէ զնոսա ։

Պտուղ նոցա յերկրէ կորիցէ . և զաւակ նոցա յորդւոց ի մարդկանէ ։

Խոտորեցան ի քէն չարութիւք . խորհեցան խորհուրդ , զոր ոչ կարացեն հաստատել ։

Ընտասցես զնոսա հալածեալս. ՚ի
ճնացուածս քո պատրաստեսցես զե-
ւսս նոցա։
Խարձր լեր տէր ՚ի զօրութիւն քում.
օրհնեսցուք, և սաղմոս ասասցուք զո-
րութեանց քոց։
Տունք ժդ։ Դասլայս լը։

ՍԱՂՄՈՍ ԻԱ

Ի հպարտաց. վասն առաւօտեան օգնականու-
թեանն սաղմոս ՚ի դաւիթ։

Ընդ ա՛ծ իմ՝ նայեաց առ իս. ընդ-
դէմ թողեր զիս. հեռի եղէ ՚ի փըր-
կութենէ իմմէ վասն բանից յանցա-
նաց իմոց։
Ե՛ս իմ, ՚ի տուէ կարդացի առ քեզ, և
ինձ ոչ լսար. ՚ի գիշերի, և ինձ ոչ ան-
սացեր։
Դու ՚ի սուրբս քնակեալ ես. և գո-
վեալդ իսրայէլի։
Ի քեզ յուսացան հարքն մեր. յուսա-
ցան ՚ի քեզ, և փրկեցեր զնոսա։
Ձ՚ր քեզ աղաղակեցին, և կեցին. ՚ի
քեզ յուսացան, և ոչ ամաչեցին։
Ա՚ւ ես որդն եմ, և ոչ եմ մարդ. նա-
խատինք մարդկան, և արհամարհանք
ժողովրդոց։

Ամենեքեան որք տեսանէին զիս, ար-
համարհէին զինեւ. խօսէին շրթամբք,
և շարժէին զգլուխս իւրեանց։
Յուսացաւ՝ի տէր, և փրկեսցէ զնա.
կեցուսցէ զնա, զի կամի զնա։
Դու ես՝ որ հաներ զիս յարգանդէ.
յոյս իմ՝ի տաեառնէ մօր իմոյ։
Ի քէզ անկայ ես յարգանդէ. յորովայ-
նէ մօր իմոյ դու ես աստ իմ։
Ամ՝ի քացէայ առնիրս լինին՝ զինեղու-
թիւք մերձեալ էն. և ոչ ոք է՝ որ օգնէ
ինձ։
Շուրջ եղեն զինեւ զուարակք բա-
զումք. և ցուլք գեղք պաշարեցին զիս։
Բացին՝ի վէր իմ զբերանս իւրեանց,
ոհմ առիւծ՝ զի մռնչէ և յափշտակէ։
Ես որպէս ջուր հեղայ, և ցրուեցան
ամ՝ոսկերք իմ. և եղեւ սիրտ իմ՝ որպէս
մոմ հալեալ՝ի մէջ որովայնի իմոյ։
Չորացաւ որպէս խեցւոյ զօրութիւն իմ.
լեզու իմ՝ի քիմս իմ կցեցաւ. և՝ի հող
մահու իջուցին զիս։
Շուրջ եղեն զինեւ շունք բազումք. և
ժողովք չարաց պաշարեցին զիս։
Նակեցին զձեռս իմ և զոտս իմ, և
թուեցին զամենայն ոսկերս իմ. նոքա
հայեցան և տեսին զիս։

Խաժանեցան զհանդերձս իմ ՚ի մէջ
իւրեանց, և ՚ի վերայ պատմուճանի ի-
մոյ վիճակս արկանէին։
Դու տէր մի՛ հեռի առներ զօգնութիւն
քո յինէն. և տէր յօգնել ինձ նայեաց։
Փրկեա ՚ի սրոյ զանձն իմ, և ՚ի ձե-
ռաց շանց զմիամօրուքիւն իմ։
Փրկեա զիս ՚ի բերանոյ առիւծու, յեղ-
ջերւոց միեղջերոյ զխոնարհութիւն իմ։
Պատմեցից զանուն քո եղբարց իմոց.
՚ի մէջ եկեղեցւոյ օրհնեցից զքեզ։
Երկիւղածք տեառն օրհնեցէք զտէր.
ամենայն զաւակն յակովբեան փառա-
ւորեր արասցեն զնա։
Երկիցե՛ ՚ի նմանէ ամենայն զաւակն իսրայէլի,
զի ոչ արհամարհեաց և ոչ անարգեաց
տէր զաղօթս աղքատիս, և ոչ դարձոյց
զերեսս իւր յինէն. այլ ՚ի կարդալ ի-
մում առ նա՝ լուաւ ինձ։
Ի քէն է գովութիւն իմ, յեկեղեցիս մեծս
օրհնեցից զքեզ։
Ուխտս իմ կատարեցից առաջի ամե-
նայն երկիւղածաց նորա։
Ուտիցեն անանկք և յագեսցին. օրհ-
նեսցեն զտէր՝ որ խնդրեն զնա։
Կեցցեն սիրտք նոցա յաւիտեանս յա-
ւիտենից. յիշեսցեն, և դարձցին առ

տէր ամենայն ծագք երկրի ։
Երկիր պագցեն նմա ամ տոհմք ա-
զանց . զի տեառն է արքայութիւն , և
նա տիրէ ի վերայ ամ հեթանոսաց ։
Կերան և երկիր պագին նմա ամ պա-
րարտք երկրի . առաջի նորա անկցեն
ամենեքեան՝ որ ի ջանեն ի հող ։
Ընձեն իմ նուաւա կեայ . և զաւակ իմ
ծառայեացէ նմա ։
Պատմեսցի տեառն ազգ՝ որ գալոցն
է . պատմեսցեն զարդարութիւն նորա
ժողովրդեան , որ ծնանելոցն է՝ զոր
արար տէր ։

Տունք լե ։

ՍԱՂՄՈՍ ԻԲ

Ի կատարած . ասղմոս ի դաւիթ ։

ՏԻ՛Ր հովուեսցէ զիս , և ինձ ինչ ոչ
պակասեսցի ։
Ի վայրի դալարուղ՝ անդ բնակեցոյց
զիս , և առ ջուրս հանգստեան սնոյց
զիս ։
Դարձոյց զանձն իմ առ իս , և առաջ-
նորդեաց ինձ ի ճանապարհս արդա-
րութիւն վասն անուան իւրոյ ։
Զի եթէ և գնայից ես ի մէջ ստուե-
րաց մահու , ոչ երկեայց ի չարէ , զի
դու տէր ընդ իս ես ։

Յուզ քո և գաւազան՝ նոքա մխիթա-
րեացեն զիս ։
Պատրաստ արարեր առաջի իմ սեղան՝
առն յանդիման նեղչաց իմոց ։
Օծեր իւղով զգլուխ իմ. բաժակ քո
որպէս անապակ արբեցոյց զիս ։
Ողորմութիւն քո տեր զկեաս իմ եկեսցէ
զամ աւուրս կենաց իմոց . բնակել
ինձ ի տան տն ընդ երկայն աւուրս ։
Տունք ը։

ՍԱՂՄՈՍ ԻԹ

Աղմոս ի դաւիթ . ձաշաբանուն ։

Տեառնէ երկիր լիւ իւրով . աշխարհ
և ամ բնակիչք նորա ։
Ոյա ինքն ի վր ծովու հիմունս արկ
նմա . ի վր գետոց պատրաստեաց զնա ։
Ով ելցէ ի լեառն տեառն . կամ ով
կայցէ ի տեղւոջ սրբութեն նորա ։
Որ սր է ձեռաւք և ամբիծ սրտիւ . որ
ոչ էառ զնանրութիւն յանձն իւր , և ոչ
երդուաւ նենգութիւն ընկերի իւրում ։
Սա առցէ զօրհնուն ի տեառնէ , զողոր-
մուն յայ փրկչէ իւրմէ ։
Ա յս ազգ է՝ որ խնդրէ զտեր . խնդրէ
տեսանել զերեսս ոյ յակոբայ ։
Համբարձէք իշխանք զդրունս ձեր ի

վեր. Համբարձցին զրունք յաւիտենից
և մտին Թագաւոր փառաց։
Ո՞վ է սա Թագաւոր փառաց. տէր
հզօր զօրութիւն իւրով. տէր հզօր ի
պատերազմի։
Համբարձէք իշխանք զդրունս ձեր ի
վեր. Համբարձցին զրունք յաւիտենից,
և մտին Թագաւոր փառաց։
Ո՞վ է սա Թագաւոր փառաց. տէր զօ-
րութեց՝ սա ինքն է Թագաւոր փառաց։
Տունք Ա։ Գոբզայս Ը։

ՍԱՂՄՈՍ ԻԴ

Ի կատարած. սաղմոս ի դաւիթ։

Ա՛ռ քեզ տէր համբաւքի զանձն իմ.
ահ իմ ի քեզ յուսացայ, մի ամա-
չեցից. և մի ծիծաղեսցին զինեւ թշնա-
միք իմ։
Ա՛մենեքեան որ համբերեն քեզ, մի ա-
մաչեսցեն. այլ ամաչեսցեն անօրէնք
յունայնութեամբ իւրեանց։
Օ՛ճանապարհս քո տէր ցոյց ինձ, և
շաւիղս քո ուսո ինձ։
Ա՛ռաջնորդեա ինձ ի ճշմարտութեանդ քում
և ուսո զիս, զի դու ես ահ փրկիչ իմ.
և ես քեզ համբերի զօրհնանապաղ։
Յիշեա տէր զգթութիւնս քո և զողոր-

մուԹիւնս քո, որ են յաւիտենից։
Օ մեղս մանկուԹե իմոյ և զանգիտուԹիւնս իմոյ մի յիշեր. այլ յիշեա զիս ըստ ողորմուԹե քումն վասն քաղցրուԹե քոյ. զի քաղցր և ուղիղ ես։
Վասն այսորիկ օրէնսգէտ առնես զնեղասուրս ի Հանապարհի. առաջնորդես հեզոց ի դատաստանի. և ուսուցանես հեզոց զՀանապարհս քո։
Ամենայն Հանապարհք տեառն ողորմուԹիւն և ՃշմարտուԹիւն են այնոցիկ, որ խնդրեն զսխտա և վկայուԹիւն նո։
Վասն անուան քոյ տէր քաւեա զմեղս իմ, զի բազում եղեն. ոմն է մարդ որ երկնչի ի տեառնէ. օրէնսգէտ առնէ զնա ի Հանապարհի՝ յոր և Հաճեցաւ։
Հոգին նորա ի բարուԹիւն Հանգիսցի. և զաւակ նորա ժառանգեսցէ զերկիր։
Օ օրուԹիւն է տէր երկիւղածաց իւրոց. և զկտակարանս իւր ուսուցանել նոցա։
Աչք իմ յաւր ժամ առ տէր. և նա Հանէ յորոգայԹէ զոտս իմ։
Նայեա առ իս և ողորմեա ինձ, զի միամօր և աղքատ եմ ես։
ՆեղուԹիք սրտի իմոյ բազում եղեն յոյժ. և ի վշտաց իմոց Հան զիս։
Տես զվտանգաւորուԹիւն իմ և զվաստակ

իմ, և թող լինձ զամենայն զմեղս իմ։
Տես զքշնամին իմ, զի բազում եղեն,
ատելովն զոր ՚ի նանիր ատեցին զիս։
Պահեա զանձն իմ և փրկեա զիս. և
մի յամօթ եղեց, զի յուսացայ ՚ի քեզ։
Ոմբիծք և ուղիղք կցորդ եղեն լինձ.
և ես քեզ համբերի. փրկեա ՅԾ զիս
բայել յամենայն նեղութենէ նորա։

Տունք ԺՀ։

ՍԱՂՄՈՍ ԻԵ

Ի հոպարճ. սաղմոս ՚ի դաւիթ։

Դատ արա լինձ Տէր՝ զի ես յամբծու-
թեան իմում գնացի, ՚ի տէր յուսա-
ցայ՝ զի մի եղեց հիւանդ։
Փորձեա զիս տէր և քննեա զիս. փոր-
ձեա զերիկամունս իմ և զսիրտ իմ։
Ողորմութիւն քո տէր առաջի աչաց իմոց.
և հաճոյ եղեց ճշմարտութեանդ քում։
Ոչ նստայց ես յաթոռս նանրաց, և
ընդ անօրէնս ես ոչ մտից։
Ատեցի ես զժողովս չարաց, և ընդ ամ-
բարիշտս ես ոչ նստայց։
Լուացայց սրբութեամբ զձեռս իմ, և
շուրջ եղեց զսեղանով քո տէր։
Լսել լինձ զձայն օրհնութեան քո և պատ-
մել զամ սքանչելիս քո։

ՅԻՇ սիրեցի զվայելչութե՛ տան քո, և զտեղի յարկի փառաց քոց։
Մի՛ կորուսաներ ը՛ ամբարիշտս զանձն իմ, և մի՛ ը՛ արս արիւնահեղ զկեանս իմ։
Որոց ձեռք իւրեանց յանօրէնութե՛ են. և աջ նոցա լի է կաշառօք։
Ես յամբծութե՛ իմում գնացի. փրկե՛ զիս տէր և ողորմեա ինձ։
Ոտն իմ կացցէ յուղղութե՛. յեկե՛ղեցիս մեծս օրհնեցից զքե՛զ։
Տունք ժբ։

ՍԱՂՄՈՍ Ի.Զ

Սաղմոս ՚ի դաւիթ. մինչչև օծեալ էր։

Տէր լոյս իմ և կեանք իմ՝ ես յումմէ՞ երկեսցի. տէր ապաւէն կենաց իմոց՝ ես յումմէ՞ դողայցեմ։
Ի մերձենալ առ իս չարաց ուտել զմարմին իմ. նեղիչք իմ և թշնամիք իմ, նոքա տկարացան և անկան։
Թէ պատրաստեսցի ՚ի վերայ իմ պատերազմ, ոչ երկիւղեսցէ սիրտ իմ. թէ յարիցեն ՚ի վերայ իմ ձակատամարտ, սակայն և այսուհիկ ՚ի քեզ ե՛ս յուսացայ։
Զմի խնդրեցի ՚ի տեառնէ, և զսոյն աղաչեմ. բնակել ինձ ՚ի տան տեառն զամս աւուրս կենաց իմոց։

Ցեսանել ինձ զվայելչութեն տեառն,
և հրամայն տալ ի տաճարի նորա։
Ծածկեաց զիս ի խորանի իւրում
յաւուր չարի. ընդ յարկաւ արար զիս
ի ծածկոյթ խորանի իւրում։
Ի վերմ բարձր արարեր զիս. և այժմ
բարձր արա զգլուխ իմ ի վերայ թըշ-
նամեաց իմոց։
Շուրջ եղէց՝ և մատուցից ի խորա-
նի նորա պատարագ օրհնութեե. օրհ-
նեցից և սաղմոս ասացից տեառն։
Լուր տեր ձայնի իմում, զի կարդացի
առ քեզ. ողորմեա ինձ և լուր ինձ, զի
քեզ ասաց սիրտ իմ. և խնդրեցին ե-
րեսք իմ, զերեսս քո տեր խնդրեցին։
Մի դարձուցաներ զերեսս քո յինէն,
և մի խոտորիր բարկութեամբ ի ծա-
ռայէ քումմէ։
Զնաւական իմ լեր տէր, և մի անար-
գեր զիս, և մի թողուր զիս ած փըր-
կիչ իմ։
Հայր իմ և մայր իմ թողին զիս. և
տէր իմ ընկալաւ զիս։
Ընկնոպէտ արա զիս տէր ի ճանա-
պարհի քում, և առաջնորդեա ինձ ի
շաւիղս քո ուղիղս։
Ումն թշնամեաց իմոց, մի մատներ

զնա 'ի ձեռս նեղչաց իմոց ։
Յարեան 'ի վերայ իմ վկայք մեղաց ,
և ստեղին ինձ յանօրէնութե իւրեանց ։
Չտեսայի տեսանել զբարութիւն
տեառն յերկրին կենդանեաց. համբերը
տեառն և քաջալերեաց. զօրացի սիրտ
քո և համբեր տեառն ։

Տունք ժէ։ Դոքսայս խէ ։

ՍԱՂՄՈՍ ԻԵ

Սաղմոս 'ի դաւիթ ։

Ա՛ր քեզ տէր կարդացի ես իմ, մի
լռեր յինէն , մի երբեք լռեսցես յի-
նէն. նմանիցեմ այնոցիկ՝ որ էջանեն
'ի գուբ ։

Լ՛սեր տէր ձայն խնդրուածոց իմոց
յաղաչել ինձ առ քեզ, 'ի համբառ-
նալ ձեռաց իմոց 'ի տաճար սուրբ քո ։
Մի՛ համարիր ընդ ամբարիշտս զանձն
իմ. և մի ընդ այնոսիկ՝ որ գործեն զա-
նօրէնութե, կորուսաներ զիս ։
Ո՛ր խօսէին զնաղազուե ընդ ընկերս
իւրեանց. և չարութի է 'ի սիրտս նոց ։
Տո՛ւր նոց տէր ըստ գործս նոցա. ըստ
անօրէնութե գնացից նց հատո նց ։
Ը՛ստ գործոց ձեռաց նոցա հատո նո-
ցա՝ ղհատուցանես նոցա նոցին ։

Ոչ իմացան նոքա զգործս տեառն, և ոչ՝ի գործս ձեռաց նր՝ Հայեցան. կործանեսցես զնա, և այլ ևս չշինեսցին։ Օրհնեալ ես տէր՝ զի լուար ձայնի աղօթից իմոց. տէր օգնական իմ և պաշտպան իմ։

Ի նա յուսացաւ սիրտ իմ. օգտեցաւ և զուարձացաւ մարմին իմ. և ես կամօք իմովք խոստովան եղէց նմա։

Տ՚ր զօրութի՛ ժողովրդեան իւրոյ, պաւէն փրկութե՛ օծելոյ իւրոյ։

Փրկեա զժողովուրդ քո, և օրհնեա զժառանգութի՛ քո. Հովուեա և բարձրացո զնոսա մինչև յաւիտեան։

Տունք ժ։

ՍԱՂՄՈՍ ԻԸ

Սաղմոս՝է պաւէլ. օրհնութե՛ն Նաւակապետաց պաճարին։

Մատուցէք տեառն՝ որդիք աց, մատուցէք տեառն զորդիս խոյոց։

Մատուցէք տեառն զփառս և զպատիւ. մատուցէք տեառն զփառս անուան նորա. և երկիր պագէք տեառն՝ի սրահ սրբութե՛ն նորա։

Ձայն տեառն՝ի վերայ ջուրց՝ և աճ փառաց որոտաց. և տէր ինքն՝ի վերայ ջուրց բազմաց։

Զայն տեառն զօրութեանց, և ձայն տեառն մեծավայելչութեամբ:

Զայն տեառն փշրէ զմայրս, և մանրէ տէր զմայրսն Լիբանանու:

Արկեսցէ զնա որպէս մատաղատուն կըն Լիբանանու. որ սիրելին է որպէս զորդիս միեղջերոյ:

Զայն տեառն հատանէ զբոց՝ի հրոյ. ձայն տեառն շարժէ զանապատն, և խռովեցուցանէ տէր զանապատն կադէս:

Զայն տեառն հաստատէ զեղջերուս. և յայտնէ առնէ զանտառս:

Ի տաճարի նորա ամենայն որ ասէն զփառս նորա:

Տէր զԼճհեղեղն նստուցանէ և յաճուցանէ. թագաւորեսցէ տէր յաւիտեան:

Տէր զօրութիւն ժողովրդեան իւրոյ տացէ. և օրհնեսցէ զժողովուրդ իւր՝ի խաղաղութիւն:

Տունք ժա:

ՍԱՂՄՈՍ ԻԹ

Սաղմոս օրհնութեան յաւարտակաց պաճարին՝ի դաւիթ:

Բարձր առնեմ զքեզ տէր, զի ընկալար զիս, և ոչ ուրախ արարեր զթշնամին իմ յիս:

Տի՛ ած իմ՝ կարդացի առ քեզ, և
բժշկեցեր զիս. տեր Հաներ՛ի դժոխոց
զանձն իմ. փրկեցեր զիս յայնցանէ,
որ իջանեն՛ի գուբ։
Սաղմոս ասացէք ՚ին ՚ըզ նը. խոստո-
վան եղերուք յիշատակի սրբուէ նը։
Սրտմտուիմ ե՛ւ ի բարկուիմ նորա.
և կեանք են՛ի կամս նորա։
Ընդ երեկոյս հանդիցեն լալիք. առա-
ւօտու եղիցի ուրախութիւն։
Նա ասացի՛ւ ի բարեկենդանուէ իւ
մում՝ թէ ոչ սասանեցայց յաւիտեան։
Տի՛ ի կամ քո եառուր գեղջ իմոյ զօ
րութիւն. դարձուցեր զերեսս քո յինէն,
և ես եղէ խռովեալ։
Ա՛ւ քեզ տեր կարդացի, և առ ած իմ
աղաչեցի. զի՞նչ օգուտ է քեզ յարենէ
իմմէ, թէ իջանեմ ես յապականուէն։
Ա՛ի թէ հող խոստովա՞ն առնիցի առ
քեզ. կամ պատմեսցէ՞ ճշմարտու
թիւնս քո։
Լ՚սաւ ինձ տէր և ողորմեցաւ, և տէր
եղև ինձ օգնական։
Դարձոյց զսուգ իմ յուրախութի. զերծ
յինէն զքուրձ, և ինձ զգեցոյց զուրա
խութի։
Որպէս սաղմոս ասասցեն քեզ փառք

իմ. և այլ մի՛ ևս զղջացայց. տեր ՚ած իմ յաւիտեան խոստովան եղէց քեզ։

Տունք ժէ։ Դոքսայս ըէ։

ՍԱՂՄՈՍ Լ

Ի կապարաճ. Նահապետաւ գովքն է. սաղմոս ՚ի պատիկ։

Ի քեզ տէր յուսացայ, մի՛ ամաչեցից յաւիտեան. յարդարութեամբ քումով փրկեա զիս և ապրեցո զիս։

Ականջ հեցո առ իս զունկն քո. վաղվաղակի եկեցուցանել զիս։

Լեր իմ ՚ած պաշտպան և տուն ապաւինի ապրեցուցանել զիս. զի հզօրիչ իմ և ապաւէն իմ դու ես։

Ազան անուան քոյ տէր առաջնորդեցեր զիս և սնուցեր զիս. և հանցես զիս յորոգայթէ յայսմանէ, որ թաղուցաւ ինձ։

Դու ես պաշտպան իմ տէր, և ՚ի ձեռս քո յանձն առնեմ զհոգի իմ։ Փրկեցեր զիս տէր ՚ած ճշմարտութեամբ քով. ատեցեր զայնոսիկ՝ որ պահեն զերկիւղ ՚ի մտաին։

Ես ՚ի տէր յուսացայ, ցնծացայց և ուրախ եղէց ՚ի փրկութեան քումմ։ Հայեցար ՚ի խոնարհութեան իմ, և փրկ-

կեցեր ՚ի վշտաց զանձն իմ, և ոչ մատնեցեր զիս ՚ի ձեռս նեղչաց իմոց. և կացուցեր յանդորրուս զոտս իմ։
Ողորմեա ինձ տէր, զի նեղեալ եմ ես. խռովեցաւ ՚ի սրտմտութենէ աչն իմ, անձն իմ և փոր իմ։
Պակասեցան ՚ի ցաւոց կեանք իմ, և ամք իմ յոգւոց եղանելոյ։
Ընդքատացաւ ՚ի տկարութենէ զօրութի իմ. և ոսկերք իմ խռովեցան։
ՎրանզՀամ Թշնամիս իմ եղէ ես նախատ դրացեաց իմոց, յոյժ ահ և երկիւղ ծանօթ ից իմոց։
Ընդ մենեքեան ոյք տեսանէին զիս, արտաքս փախչէին յինէն։
Մոռացեալ եղէ ես ոպ սիրտ՚ի սրբոտէ. և եղէ ես ոպ զանօթ կորուսեալ։
Օ՛ի լուայ ես զբամբասանս բազմաց՝ որ շուրջ կէին զինև. ՚ի ժողովել նոցա ՚ի միասին, առնուլ զանձն իմ խորհեցան. այլ ես՚ի քեզ տէր յուսացայ։
Ասացի դու ես Աստ իմ, և ՚ի ձեռս քո է ժառանգութի՛ն իմ։
Փրկեա զիս ՚ի ձեռաց Թշնամեաց իմոց, և ՚ի հալածչաց իմոց։
Երևեցո զերեսս քո ՚ի ծառայս քո. ապրեցո զիս տէր ըստ ողորմութե՛ քումն։

տէր՝ մի յամօթ եղեց, զի կարդացի առ քեզ։

Ամաչեսցեն ամբարիշտք, և իջցեն ի դժոխս. և համր եղեցին շրթունք նենգ. դաւորք, որք խօսէին զարդարոյ զանիրաւութեամբ յամբարտաւանել և յանդգնել իրեանց։

Որպէս զի բազում է ողորմութիւն քաղցրութիւդ քոյ տէր, զոր պահեցեր երկիւղածաց քոց։

Երեսարեր դու այնոցիկ՝ որք յուսացեալ են ի քեզ, առաջի որդւոց մարդկան։

Ամբացուցեր զնա ի ծածկոյթ երեսաց քոց ի խռովութենէ մարդկան։

Ծածկեցեր զնա ի խորանի քում, ի հակառակութենէ լեզուաց։

Օրհնեալ է տէր, զի սքանչելիս արար, զողորմութիւն իւր ի քաղաք ամուր։

Էս ասացի ի զարմանալ իմում, թէ ընկեցայ ուրեմն յերեսաց աչաց քոց։

Ա՛ն այսորիկ լուար ձայնի աղաչից իմոց յաղաղակել իմում առ քեզ։

Սիրեցէք զտէր ամ սքանչ նր, զի ստուգութիւն խնդրէ տէր. և հատուցանէ այնոցիկ, որ առաւել առնեն զամբարտաւանութիւն։

Քաջալերեցարուք, և զօրասցին

սիրտք ձեր, ամենեքեան՝ որք յուսա-
յեալ էք ի տէր։
Տաճիք ԼԲ։

ՍԱՂՄՈՍ ԼԱ

Խոստովանիմ ի քեզ։

Ողորմեա ինձ, ո՛մ Թողութիւն եղիր մեղաց.
և ծածկեցան ամ յանցանք նորա։
Երանի առն՝ որում ոչ համարեսցի
տէր զմեղս նորա. և ոչ գոյ նենգութիւն
ի բերան նորա։
Լուեցի ես՝ և մաշեցան ամ ոսկերք
իմ, առ աղաղակել ինձ առ տէր զօր-
հանապազ ի տուէ և գիշերի։
Ծանրեաց ձեռն քո ի վերայ իմ.
դարձայ ի թշուառութիւն, մի հա-
րան յիս փուշք։
Զմեղս իմ ցուցից քեզ, և զանօրէ-
նութիւս իմ ոչ ծածկեցից ի քէն։
Ասացի՝ Թէ պատմեցից ինձէն զմեղս
իմ. և դու Թողեր զամ զանաշարշա-
թիս մեղաց իմոց։
Վասն այսորիկ յաղօթս կացցեն առ
քեզ ամ սքանչ ի ժամ ընդունելի։
Բայց միայն ի ջուրցն հեղեղաց բազ-
մաց, որ առ նոսա ինչ ոչ մերձեսցի։
Դու ես ապաւէն իմ ի նեղութենէ

յայսմանէ, որ չուրջ եղէն զինեւ։
Յնծուն իմ, փրկեա զիս յայնցանէ՝ որ
պաշարեցին զիս։
Ի մաստուն արարիչ զքեզ՝ և խելա-
մուտ ի ձանապարհ, յոր և գնասցես.
և հաստատեցից ի վերայ քո զաչս իմ։
Մի լինիք ոչի զձիս և զջորիս, զի ոչ
գոյ ի նա իմաստութիւն. ի սանձս և ի
գանգանաւանդս ձմլեսցես զկզակս
նոցա, որ առ քեզ ինչ ոչ մերձենայցին։
Բազում տանջանք են մեղաւորաց.
բայց այք յուսան ի տէր, ողորմութիւն
տեառն չուրջ եղիցի զնոքօք։
Ուրախ եղերուք և ցնծացէք արդարք.
ի տէր պարծեցարուք ամենեքեան՝
այք ուղիղ էք սրտիւք։

Տունք ժէ։ Գոլայս խե։

ՍԱՂՄՈՍ ԼԲ

Սաղմոս ի դաւիթ։

Ցնծացէք արդարք ի տէր. ուղղոյ
վայելէ օրհնութիւն. խոստովան եղե-
րուք տեառն օրհնութիւք. տաւնադեաւ
սաղմոսարանաւ սաղմոս ասացէք նմա։
Օրհնեցէք զտէր յօրհնութիւն նոր, զի
բարի է. սաղմոս ասացէք նմա օրհ-
նութիւն։

Ուղիղ են պատգամք տեառն, և ամ
գործք նորա հաւատովք են. և սիրէ
զողորմութիւն և զիրաւունս տէր:
Ողորմութիւք տեառն լի եղև երկիր, և
բանիւ տեն երկինք հաստատեցան, և
հոգւով բերանոյ նր ամ զօրութիւք նց:
Ժողովեաց ոպ՝ի տիկս զջուրս ծովու.
և դնէ՝ի խորս զգանձս իւր:
Երկիցէ՝ի տեառնէ ամ երկիր. և՝ի
նմանէ դողասցին ամ բնակիչք աշ
խարհի:
Օ՚ի նա ասաց՝ և եղեն. ինքն հրա
մայեաց՝ և հաստատեցան:
Տ՚ի ցրուէ զխորհուրդս հեթանոսաց.
անարգէ տէր զխորհուրդս ժողովրդոց.
և արհամարհէ տէր զխորհուրդս իշ
խանաց:
Խորհուրդ տեառն յաւիտեան մնայ,
խորհուրդ սրտին նր ազգէ մինչև յազգ:
Երանի ազգի՝ որոյ տէր ած օգնական
է նմա. ժողովուրդ զոր ընտրեաց՚ի
ժառանգութիւն իւր:
Յերկնից նայեցաւ տէր յամ որդիս
մարդկան՚ի պատրաստ բնակուէ իւր.
ի՚ հայեցաւ յամ բնակիչս աշխարհի:
Ո ստեղծ առանձին զսիրտս նոցա, ՚ի
միտ առնու զամ գործս նոցա:

Ոչ թէ ՚ի բազում զօրս իւր ապրեաց զնա թագաւոր, և ոչ սկայ ՚ի բազում զօրուն թէ իւրում։

Սուտ է ձի ՚ի փրկութէ իւրում. ՚ի բազում զօրուն թէ իւրում ոչ ապրեցուցանէ զՀեծեալն։

Աչք տեառն ՚ի վերայ երկիւղածից իւրոց. և ոչք յուսան յողորմութէն նր։ Փրկել ՚ի մահուանէ զանձինս նոցա. կերակրել զնոսա ՚ի սովի։

Անձինք մեր համբերեցեն տեառն, զի օգնական և պաշտպան մեր է։

Ի նա ուրախ եղիցին սիրտք մեր, և յանուն սուրբ նորա յուսացուք։

Եղիցի ողորմութէն քո տէր ՚ի վերայ մեր. որպէս յուսացաք ՚ի քեզ։

Տունք ԺԹ։

ՍԱՂՄՈՍ ԼԴ

Աղօթս ՚է պատիլ. ՚է ձամանակէ պէ այլագոնեաց պէրեաս էր առաջէ աբէմելէչոյ. և ապա արձակեաց զնա, և գնաց։

Որհնեցից զտէր յամէնայն ժամ, յամէնայն ժամ օրհնութէն նորա ՚ի բերան իմ։

Ի տէր պարծեսցի անձն իմ. լսեցեն հեզք, և ուրախ եղիցին։

Մեծ արարեք զտէր ինձ. և բարձր

արասցուք զանուն նորա ՚ի միասին։
Խնդրեցի ՚ի տեառնէ և լուաւ ինձ.
յամ նեղութեանց իմոց փրկեաց զիս։
Ա՛ստիք առ ՚ինր՝ և առնուք զլոյս. և երեսք ձեր մի ամաչեսցեն։
Այս աղքատ կարդաց առ տէր, և տէր լուաւ սմա. յամ նեղութենէ սորա փրկեաց զսա։
Բանակ հրեշտակաց տեառն շուրջ է զերկիւղածովք իւրովք, և պահէ զնո։
Ա՛աշակեցէք և տեսէք, զի քաղցր է ՚ինր երանեալ է այր՝ որ յուսայ ՚ի նա։
Երկերուք ՚ի տեառնէ ամենայն սուրբք նորա. զի ոչինչ է պակասութիւն երկիւղածաց նորա։
Առիծամեծք աղքատացան և քաղեհան. քայց որք խնդրեն զտէր, մի պակասեսցէ ՚ի նոցանէ ամ՛ բարութիւն։
Եկայք որդեակք իմ և լուարուք ինձ. և երկիւղ տեառն ուսուցից ձեզ։
Ո՞վ է մարդ՝ որ կամի կեանս, սիրէ զաւուրս իւր տեսանել ՚ի բարութիւն։
Արգել զլեզու քո ՚ի չարութիւն. և շրթունք քո մի խօսեսցին զնենգութիւն։
Խոտորեա ՚ի չարէ, և արա զբարի. խնդրեա զխաղաղութիւն, և երթ զհետ ՚ընր։
Աչք տեառն ՚ի վերայ արդարոց, և

ականջք նորա ՚ի վերայ աղօթից նոյ։
Երեսք տեառն՚ի վերայ չարագործաց.
սատակել յերկրէ զյիշատակս նոյ։
Կարդացին արդարքն առ տէր, և տէր
լուաւ նոցա. յամենայն նեղութենէ
նոցա փրկեաց զնոսա։
Մերձ է տէր առ այնոսիկ՝ որ մաշեալ են սրտիւք. և զհոգիս հոգեւոր
կեցուցանէ։
Բազումք նեղութիք են արդարոց. յամենայնէ փրկէ զնոսա տէր. և պահէ
զամենայն ոսկերս նոյ. և մի՚ի նոցանէ
մի փշրեսցի։
Մահ մեղաւորին չար է. քայց որ ատեայ զարդարն, զղջասցի։
Փրկէ տէր զանձինս ծառայից իւրոց.
մի զղջասցին ամենեքեան՝ որք յուսացեալ են ՚ի նա։
Տունք իւ։ Գորդեայս ես։

ՍԱՂՄՈՍ ԼԴ

Ի հպատակ. սաղմոս ՚ի դաւիթ։

Դատեա տէր զայնոսիկ՝ որք դատին զիս. մարտիր ընդ այնոսիկ, որ մարտին
ընդ իս։
Ա՛ռ զվէն և զասպար քո. և արի յօգնել ինձ. հան զսուր քո ընդդէմ հա-

լածչաց իմոց, արգել զնոսա. և ասա դու ցանձն իմ, Թէ փրկուել քո ես եմ։ Մահեսցեն և յամօթ լեցին՝ որք խըն-դրէին զանձն իմ. դարձցին յետս և ամահեսցեն, որ խորհէին ինձ չար։ Եղիցին նոքա ոտ փոշի առաջի հողմոյ. և հրեշտակ տեառն նեղեսցէ զնոս։ Եղիցին Ճանապարհք նոց 'ի խաւար և 'ի գայթագղութիւն. և հրեշտակ այ հա-լածեսցէ զնոսա։ Ի նանիր թակուցին ինձ որոգայթս պականութեան իւրեանց, և 'ի նանիր նա-խատեցին զանձն իմ։ Հասցէ 'ի վերայ նոցա որոգայթ, զոր ոչ գիտացին. և որս՝ զոր թա-կուցին, առցէ զոտս նոց. և յորոգայթ 'ի նոյն անկցին։ Ա-յլ անձն իմ ցնծասցէ 'ի տէր, ուրախ եղիցի 'ի փրկութիւնէ նր. և ամ ոսկերք իմ ասասցեն, տէր ո՞նման է քեզ։ Ո-վ փրկեաց զաղքատն 'ի ձեռաց հզօ-րի, զաղքատն և զտնանկն յայնցանէ՝ որ յափշտակեն զնա։ Յարեան 'ի վերայ իմ վկայք չարեաց. զոր ինչ ոչ գիտէի՝ հարցանէին ցիս։ Հատուցին ինձ չար փոխանակ լնդ-բարւոյ. անժառանգել զանձն իմ խոր-

Հեցան յոլոշոց ՚ի մարդկանէ ։
Այս ՚ի նեղել ինձ քուրձ զգենուի , խո-
նարհ առնել պահօք զանձն իմ։ և ա-
ղօթք իմ՚ի ծոց իմ դարձցին ։
Որպէս զեղբայր և զընկեր՝ այսպէս հա-
ճոյ լինէի . որպէս սգաւոր և տրտում,
այնպէս խոնարհ առնէի ։
Ի վէր իմ ուրախ եղեն՝ և ժողովեցան .
ժողովեցան յիս տանջանք , և ես ոչ
ծանեայ . ցրուեցան , և ոչ զղջացան ։
Փորձեցին զիս՝ և արհամարհեցին
արհամարհանօք . կրճտեցին ՚ի վերայ
իմ զատամունս իւրեանց . տէր երբ
տեսցես ։
Ի բաց արա զանձն իմ ՚ի խորամանկ-
կուԹենէ նոցա , և յառիւծուց զմիա-
մօրուԹիւն իմ ։
Խոստովան եղէց քեզ տէր՝ յեկեղեցիս
մեծս, և ՚ի ժողովս բազմաց օրհնեցից
զքեզ ։
Ո՛վ ուրախ եղիցին յիս Թշնամիք իմ,
ոչք ատելիք զիս ՚ի տարապարտուց .
ակնարկիւ առնելին յիս աչօք իւրեանց ։
Քանզի խս զխաղաղուԹիւն խօսէին . և ընդ
քեանք բարկուԹիւն զնենգուԹի խորհէին։
Բացին ՚ի վէր իմ զբերանս իւրեանց ,
և ասացին այո այո տեսին աչք մեր ։

Ցեսեր տէր՝ և մի լռեր. տէր՝ մի՛ ի բա-
ցեայ առնիր յինէն։
Օ արքեր և հայեաց տէր՝ յիրաւունս
իմ. ած իմ և եր իմ՝ ի դատաստանս
իմ. և իրաւ արա ինձ ըստ արդարու-
թե՛ քումմ, տէր ած իմ։
Մի՛ ուրախ եղիցեն յիս թշնամիք իմ։
և մի՛ ասասցեն՝ ի սիրտս իւրեանց,
թէ վաշ վաշ անձանց մերոց, մի՛ ընկ-
լուզաք զնա։
Ամաչեսցեն և յամօթ լինիցեն՝ որք խընդ
դային ընդ չար իմ. զգեցցին զամօթ
և զանարգանս՝ որք մեծաբանէին՝ ի
վերայ իմ։
Ցնծասցեն և ուրախ լինիցեն՝ ի քեզ ա-
մենեքեան, որք կամին ըզ արդարուն իմ։
Ասասցեն յամէ ժամ, մեծ է ած. և որք
կամին զխաղաղութի՛ ծառայի քո։
Լեզու իմ խոսեսցի զարդարութի՛ն
քո, զօրհնանապազ զգովութի՛ն քո։
Տունք իմ։

ՍԱՂՄՈՍ ԼԵ

Ի հպարտից, ծառայէ տեառն. ասղմոս ի
դաւիթ։

Ասէ անօրէնն՝ ի մեղանչել ընդ միտս
իւր, թէ չիք երկիւղ ած առաջի ա-
չեայ նորա։

Ալենգեաց առաջի նորա, գտանել զա-
նօրէնութիւն, ևատել զնա։
Բանք բերանոյ նորա անօրէնութիւն
և նենգութիւն են։
Ոչ կամեցաւ նա իմանալ զբարի. զա-
նօրէնութիւն խորհեցաւ յանկողնի իւ-
րում։
Եկաց նա յճամ ճանապարհ, որ ոչ է
բարի. և՝ ի չարէ նա ոչ ձանձրացաւ։
Տէր՝ յերկինս է ողորմութիւն քո. ճշ-
մարտութիւն քո մինչև յամպս։
Արդարութիւն քո ոգի լերինք ացծ. իրաւ-
ունք քո ոգի խորս բազում. զմարդիկ
և զանասունս կեցուցանես դու տէր։
Որպէս զի բազում արարեր զողորմու-
թիւն քո ացծ. այլ որդիք մարդկան՝ ի
հովանի թևոց քոց յուսասցին։
Արբեսցին նոքա՝ի պարարտութիւն տան
քո. և զուխս փափկութեան քո տա-
ցես ըմպել նոցա։
Ի քէն է տէր աղբիւր կենաց. և լու-
սով երեսաց քոց տեսանեմք զլոյս։
Ծաղեա զողորմութիւնս քո՝ ոյք ճանաչեն
զքեզ, զարդարութիւնս քո՝ որ ուղիղ են
սրտիւք։
Մի եկեսցէ՝ի վերայ մեր ոտն ամ-
բարտաւանից, և ձեռք մեղաւորաց մի՛
դողացուսցեն զմեզ։

Ընդ անկցին ամենեքեան՝ որք գործեն
զանօրէնութիւն. մերժեսցին և այլ մի
կարասցեն հաստատիլ։

Տունք ԺԲ։ Գոլոյս ԽԵ։

Կանոնս Գոլոյս Է։ Սաղմոս ԺԲ։
Տունս ԻԸ։

ՕՐՀՆՈՒԹԻՒՆ ՄԵԾԻՆ ՄՈՎՍԷՍԻ ԱՍՏՈՒԱԾԱՏԵՍ ՄԱՐԳԱՐԷԻ

Բ. Օրինաց ԼԲ։

Լայեցարուք երկինք, և խօսեցայց.
լուիցե երկիր զպատգամս բերանոյ ի-
մոյ։

Ընդունելի լիցի որպէս անձրեւ քար-
քառ իմ, և իջցէ որպէս ցօղ պատ-
գամք իմ։

Որպէս զանձրեւ՝ ի վերայ սիզոյ, և ոյն
տարափ՝ ի վերայ խոտոյ. զի զանուն
տեառն կարդասցուք. և տուք օրհ-
նութիւն տեառն ամենայնի մերոյ։

Ի՛նձ՝ որոյ ձգմարտութիւք են գործք նր, և
ամենայն ճանապարհք նր իրաւամբք են։

Ի՛նձ հաւատարիմ է, և ոչ գոյ ի նմա
անիրաւութիւն. արդար և ճշմարիտ
է տէր։

Ա՛ղան՝ և ոչ նման՝ որդիքն արատոյ,

ծնունդք խոտորեալք և թիւրեալք։
Ո՞չ այդ այն է՝ զոր տեառն հատու-
ցանիլիք դուք՝ ժողովուրդք յիմարք և
ոչ իմաստունք։
Ո՞չ սա ինքն է հայր քո, որ ստացաւ
զքեզ, արար զքեզ, և ստեղծ զքեզ։
Յուշ լիցին քեզ աւուրքն յաւիտե-
նից. խնայարուք զամն ազգաց մինչև
յազգս։
Հարցջիր զու ցհարս քո, և պատմես-
ցեն քեզ. ցծերս քո, և ասասցեն քեզ։
Ի ժամանակի՝ յորժամ բաժանեաց
բարձրեալն զազգս ՚ամ. ոմն սփռեաց
նա զորդիան ադամայ։
Կացոյց սահման հեթանոսաց ըստ
թուոյ հրեշտակաց ՚այ։
Եղև բաժին տեառն ժողովուրդ իւր
յակոբ, և վիճակ ժառանգուե իւրոյ
իսրայէլ։
Բաւական եղև նմա յանապատի. ՚ի
ծարաւ տօթոյ յանջրդւոջ պաշտպա-
նեաց զնա։
Խրատեաց զնա, և պահեաց որպէս
բիբ ականի. որպէս զարծուի ՚ի թևս
իւր ընկալաւ զնա, և որպէս ՚ի վերայ
ձագուց իւրոց գթացաւ։
Տարածեաց զթևս իւր, և ընկալաւ

զնա. և բարձեալ բերէր զնա ՚ի վե-
րայ միջնոցանց իւրոց։
Ձի միայն ածէր զնոսա. և ոչ գոյր
ընդ նոսա աստուածս օտարս։
Ընդ եհան զնոսա ՚ի զօրուքենէս երկրի.
և կերակրեաց զնոսա արդեամբք ան-
դաստանաց։
Ծնեցոյց նոցա մեղր ՚ի վիմէ, և իւղ
յապառաժ վիմէ։
Իւղ կովուց և կաթն մաքեաց, ձար-
պով Հանդերձ խոյոց որթուց ցլուց և
նոխազաց։
Ցպարարտաւէն երիկամանց ցորենոյ.
և զարիւն խաղողոյ արբ գինի։
Եկեր յակովբ և յագեցաւ, և անգու-
շեաց զսիրելին։
Պիրացաւ ստուարացաւ լայնացաւ.
եթող զտէր ածծ զարարիչ իւր, և յեհաս
եկաց յայր փրկչէ իւրմէ։
Բարկացուցին զնա օտարօտիւք իւ-
րեանց, և կռովք իւրեանց դառնացու-
ցին զնա։
Ցոհեցին դիւաց՝ և ոչ ՚ի. դիցն՝
զորս ոչ գիտէին. նորք և առժա-
մայնք, զորս քնաւ ոչ Հանաչէին Հարք
նոցա։
Ցողին զՀր՝ որ ծնաւ զնոսա. մոռա-

ցան զՅԾ՝ որ կերակրեաց զնոսա։
Նտես տէր և նախանձեցաւ. սըրտմտեցաւ ՚ի վերայ ուստերաց և դստերաց նոցա, և ասէ։
Դարձուսցից զերեսս իմ ՚ի նոցանէ, և ցուցից նոցա զինչ լինելոց իցէ յապայ ժամանակի։
Օ՛ի ազգ մի թիւր են նոքա՝ և որդիք անհաւանք. նոքա նախանձեցուցին զիս ՚ի չաստուածս իւրեանց, և դառնացուցին զիս ՚ի կուռս իւրեանց։
Ընդ և ես նախանձեցուցից զնա յազգ անպիտան. և անմիտ ազգաւ գրգռեցուցից զնոսա։

ՄԱՂԹԱՆՔ

Տուք փառս Ցայ, տուք օրհնութիւն մարդասէրին Թագաւորին յաւիտենից, որ փրկէ զծառայս իւր և կեցուցանէ։
Մարդասէր տէր վասն սրբուհւոյ անուն արաս մեր քոյ և կուսի, և վասն խաչ ՚ի քոյ պատուականի, տէր ընկալ զաղաչանս մեր, և կեցո զմեզ։

Քարոզ և աղօթք Երկինք պատմեն և Տէր ապաւէն կանանաց։

Ա՛ման ի դիշերի և ի տունջեան և յայմ ժամու խօսել մեզ զբան տեառն զտէր աղաչեսցուք։ Տէր ողորմեա։ Ա՛ման չանկանելոյ մեզ ի փորձուէն, որում ոչ կարեմք հանդուրժել, զտէր աղաչես։

Ա՛ման ամբիծ և անդատապարտ կալ մեզ առաջի ահեղատենին քում, զտէր աղաչ։

Ա՛ման առաջնորդելոյ մեզ ի նաւահանգիստ կենացն անվախճանից, զնոր աղաչ։

Ա՛ման արժանի լինելոյ մեզ վերին կոչմանն և երկնից արքայութենն, զնոր։ Ա՛ման հոգւոցն հանգուս։ Այս և միաբան։ Օ՛ անձինս։ Ողորմեաց։

Աղօթք։

Ի դիշերի և ի տունջեան և յայմ ժամու զքեզ աղաչեմք, և ի քէն խընդրեմք մարդասէր տեր։ Լո՛ւր մեզ ած փրկիչ մեր, խոնարհեսցի ունկն քո ի խնդրուածս մեր, զի մի՛ ունայն լիցին վաստակք ծառայից քոց. այլ համա-

բեա զաշխատուխս մեր՝ի գործ արգա-
րութիւն և՝ի պատուղ ածպաշտութիւն։
Ընկալ՝ որ՝ զաղօթս և զերկրպագու-
թիւնս մեր, և հատո մեզ զողորմութիւն
քո առատապէս. ծածկեա զմեզ ընդ
հովանեաւ ամենազօր աջոյ քոյ. զօ-
րացո զմեզ տէր՝ զօրութ՛ոբ հոգւոյդ.
պահեա զմեզ որպէս բիբ ականի։ Եւ
արա առ մեզ նշան բարի՝ի գովեստ
և՝ի փառաբանութիւն անուանդ
քում սրբոյ։ Օ՛ի՝ի քո փառս կատա-
րի՝ամ արարածոց միանձնեաւոր փա-
ռաբանութ՛ի՝ի բարձունս, հօր և որ-
դւոյ և հոգւոյն սրբոյ այժմ և միշտ
և յաւիտեանս յաւիտենից. ամէն։

Աղաղութ՛ի ամենեցուն։

Հովիւ քաջ՝ հովիւ բարի և յաւիտե-
նական, նայեա և այց արա բանաւոր
հօտի քո, զոր ժողովեցեր առ քեզ զբ-
թութ՛ի՝ամբ քով։ Օ՛ի քո առաջի կամք
ՈՒր, և առ՝ի քէն ողորմութ՛եդ և
զթութ՛եդ ակն ունիմք։ Օ՛ ամենե-
սեան օրհնեա. զամենեսեան խնամա-
նացո. զամենեսեան լուսաւորեա, և
ամենեցուն պարգևեա զերկնից արք-

քայուքիդ։ Ա՝ ամն զի դուս ես ՚որ կեր նաց և ՚ած ողորմուեց. և քեզ վայելէ փառք իշխանուքի՛ և պատիւ այժմ և միշտ և յաւիտեանս յաւիտենից. ամէն։

Աղաչանք։

Ի գիշերի և ՚ի տունջքեան և յամ ժամու անդադար փառաւորեմք զՀայր և զորդի և զսրբ Հոգիդ այժմ և միշտ և յաւիտեանս։

Երհնեալ տեր մեր յս քս. ամէն։
Հայր մեր որ։

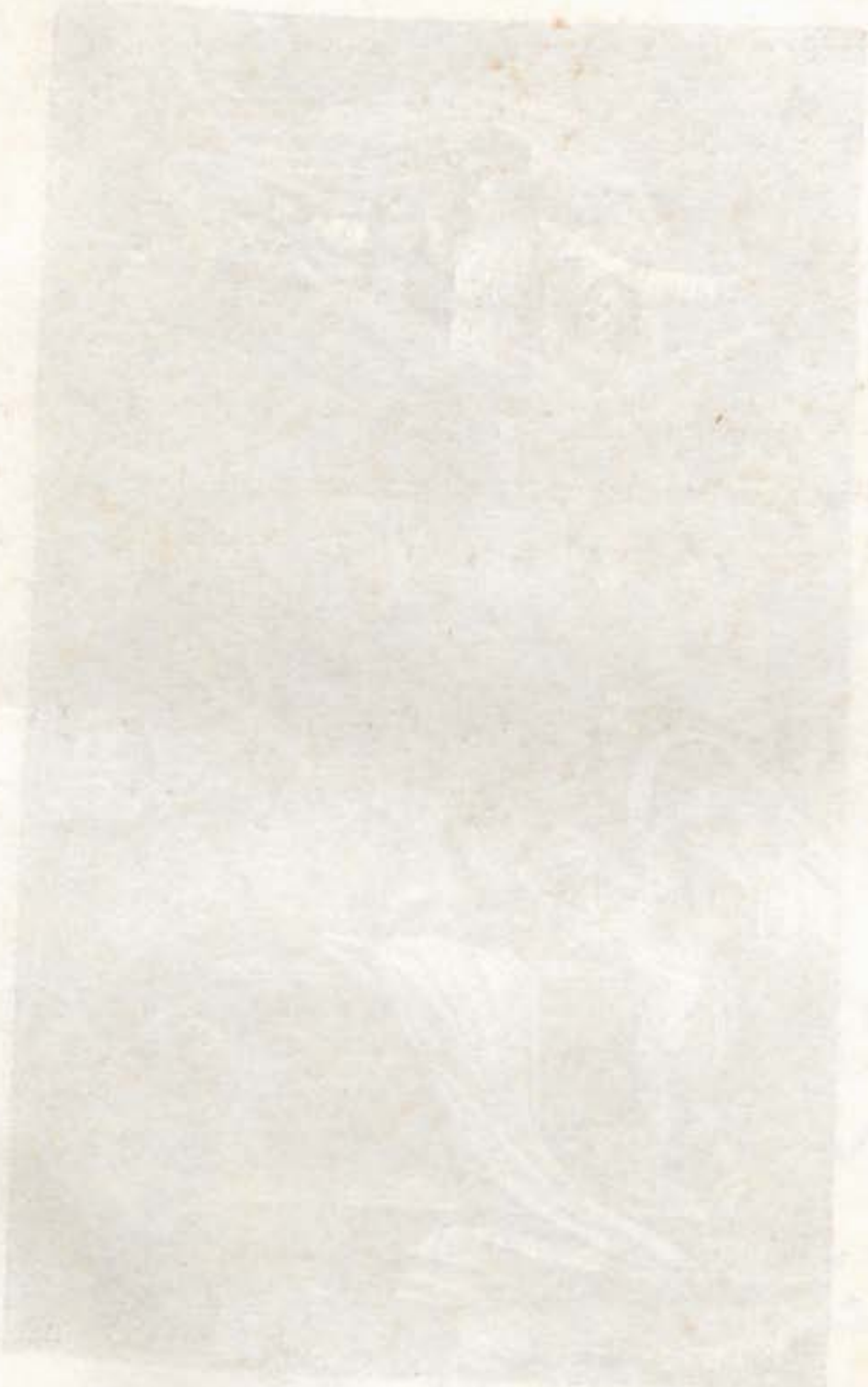

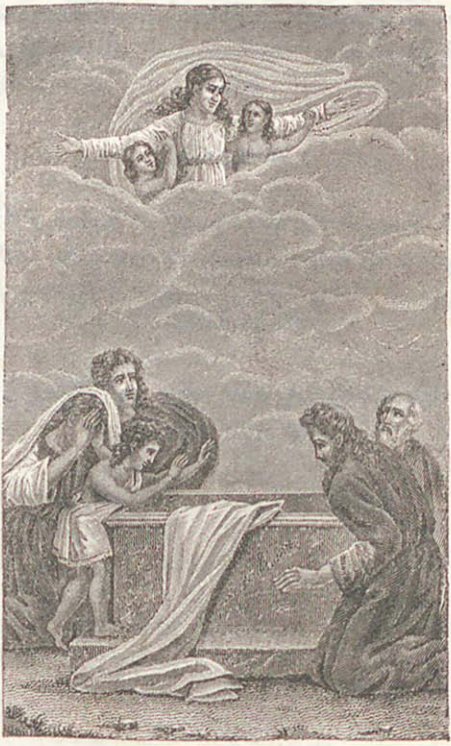

Սիրտ իմ և մարմին իմ ցնծացեք առ Տէր կենդանի։

ՍԱՂՄՈՍ ԼԲ

Աղաչս ՚ի Տէրէն։

Մի՛ նախանձիր ընդ չարս, և մի՛ ընդ այնոսիկ՝ որ գործեն զանօրէնութիւն։

Զի որպէս խոտ վաղվաղակի ցամաքեսցին. որպէս գալարի խոտոյ վաղվաղակի անցցեն։

Յուսա ՚ի Տէր, և արա զբարեգործութիւն. բնակեա յերկրի, և հովուեսցիս ՚ի մեծութենէ նորա։

Ցտեա ՚ի Տէրն, և նա տացէ քեզ ըզխնդրուածս սրտի քո. յայտնեա առաջի Տեն զճանապարհս քո, և յուսա ՚ի նա։

Նա արասցէ և հանցէ որպէս զլոյս զարդարութիւնս քո, և զիրաւունս քո որպէս զօր հասարակ։

Հնազանդ լեր տեառն, և ծառայեա նմա. և մի՛ նախանձիր ընդ այնոսիկ՝ որոց առակեալ հոգեն ճանապարհք իւ-

ըեանց ընդ մարդոյ՝ որ գործէն զա-
նօրէնութի՛ն։
Լ ռեա՛ի բարկութ՛ն, և հանդիր՛ի սըրտ
մտուէ՛, և մի՛ նախանձիր ընդ չարս։
Ո՛ի չարք վաղվաղակի սատակեսցին.
բայց ոյք համբերեն տեառն, նոքա
ժառանգեսցեն զերկիր։
Փոքր մի և այլ ոչ ևս իցէ ամբա-
րիշան. խնդրեսցես զտեղի նորա, և
ոչ գտցես։
Ա՛յլ որ հեզքն են՝ նոքա ժառանգ-
եսցեն զերկիր, և փափկասցին՛ի բա-
զում խաղաղութ՛ն իւրեանց։
Սպասէ մեղաւոր արդարոյ, և կրճտէ
՛ի վերայ նորա զատամունս իւր. այլ
տէր ծիծաղեսցի զնովաւ։
Ո՛ւանզի յառաջագոյն տեսանէ, զի
հասեալ է օր նորա։
Սուր հանին մեղաւորք, և լարեցին
զաղեղունս իւրեանց՝ հարկանել զաղ-
քատն և զտնանկն, սպանանել զայն՝
որ խոնարհն է սրտիւ։
Սուրք նոցա մտցեն՛ի սիրտս նոցա, և
աղեղունք նոցա փշրեսցին։
Լաւ է սակաւիկ ինչ արդարոյ, քան
զբազում մեծութի՛ն մեղաւորաց. և
բազուկք ամբարշտաց խորտակեսցին։

Հաստատէ տէր զարդարս, և Հանաչէ զաւուրս ամբծից. Ժառանգու-
Թիւն նոցա յաւիտեան եղիցի:
Ոչ ամաչեսցեն ընդ ժամանակս չա-
րութեան. այլ յաւուրս սովոյ յագեսցին:
Նոքա մեզաւորք կորիցեն. այլ թշնա-
միք տեառն ի փառաւորել և ի քար-
ձրանալ իբրեանց պակասեսցին որ-
պէս ծուխ, զի պակասէ:
Փոխ առնու մեզաւորն, և ոչ հատու-
ցանէ. այլ որ արդարն է, ողորմի և տայ:
Որք օրհնեն զտէր, ժառանգեսցեն
զերկիր. և որք անիծանեն, սատակես-
ցին ի նմանէ:
Ի տեառնէ ուղղին գնացք առն. զՀա-
նապարհս նորա նա կամի յոյժ:
Թէպէտ և գայթագղեսցի, նա ոչ կոր-
ծանեսցի, զի տէր ձեռնկալու է նորա:
Մանուկ էի ես՝ և ծերացայ. և ոչ
տեսի զարդարն արհամարհեալ, և ոչ
զաւակ նորա՝ թէ մուրանայ հաց:
Ողորմանապաղ ողորմի և տայ փոխ.
զաւակ նէր օրհնեալ եղիցի յաւիտեան:
Խոտորեա ի չարէ, և արա զբարի.
բնակեսցես յաւիտեանս յաւիտենից
ի նմա:
Ոչ սիրէ զիրաւունս, և ոչ ընդ վայր

Տարկանէ զսուրբս իւր · այլ յաւիտեան պահէ զնոսա ։

Ընդրկնք հալածեսցին ի միասին , և զաւակ ամբարշտաց սատակեսցի ։

Այլ արդարք ժառանգեսցեն զերկիր, և բնակեսցեն յաւիտեանս յաւիտենից ի նմա ։

Բերան արդարոյ խորհի զիմաստութիւն, և լեզու նր խօսեսցի զիրաւունս ։

Օրէնք այ իւրոյ են ի սրտի իւրում. և մի դայթագղեսցին գնացք նորա ։

Դայի մեղաւորն ընդ արդար, և խնդրէ սպանանել զնա · այլ տէր ոչ թողու զնա ի ձեռս նորա , և ոչ դատապարտէ զնա յորժամ դաւի զնա ։

Համբեր տեառն և պահեա զճանապարհս նորա . և բարձր արասցէ զքեզ ի ժառանգել զերկիր , և զսատակումն մեղաւորաց տեսցես ։

Տեսի զամբարիշն վերացեալ և բարձրացեալ որպէս զմայրսն լիբանանու։

Ընդի , և ահա ոչ էր . խնդրեցի , և ոչ գտաւ տեղի նորա ։

Պահեա զամբծուն , և տես զուղղութիւն . զի գոն մնացուածք առն խաղաղարարի ։

Ընդրկնք հալածեսցին ի միասին . և

զաւակ ամբարշտաց կորիցէ ։
ՎրկուԹէ արդարոց ’ի ՏԱՆէ է. վերա-
կացու է նոցա ’ի ժամանակս նեղուԹե ։
Օգնեսցէ նոցա տէր, և փրկեսցէ զնո-
սա. ապրեցուսցէ ’ի մեղաւորաց, և
կեցուսցէ զնոս, զի յուսացան ’ի նա ։

Տունք լը։

ՍԱՂՄՈՍ ԻԱ

Սաղմոս ’է դաւԹի. առ ’ի յեղափակ
ղեբաԼեա ։

Տէր մի սրտմտուԹիւ քով յանդիմա-
ներ զիս, և մի բարկուԹիւ քով խրա-
տեր զիս ։
Օ ի նետք քո հարան յիս, և յիս հաս-
տատեցաւ ձեռն քո ։
Ոչ գոյ ջժշկուԹիւն մարմնոյ իմոյ
յերեսաց բարկուԹե քոյ ։
Ոչ է խաղաղուԹի ոսկերաց իմոց յե-
րեսաց մեղաց իմոց ։
ԱյօրէնուԹիք իմ բարձրացան քան
զգլուխ իմ. որպէս բեռն ծանր ծանե-
ցան ’ի վերայ իմ ։
Նեխեցան և փտեցան վէրք իմ յերե-
սաց անզգամուԹե իմոյ ։
Տառապեցայ և խոնարհ եղէ յոյժ.
զօրհանապազ տրտում գնայի, զի

անձն իմ լի եղև չարչարանօք. և ոչ
գոյ բժշկութիւն մարմնոյ իմոյ։
Չարչարեցայ և խոնարհ եղէ մինչև
յոյժ. մռնչէի առ հեծումբ սրտի իմոյ։
Ցկեր առաջի քո է ամ ցանկութիւն իմ,
և հեծութիւն իմ՝ի քէն ոչ ծածկեցաւ։
Սիրտ իմ խռովեցաւ յիս, և եթող
զիս զօրութիւն իմ. լոյս աչաց իմոց, և
այս ոչ եղև ընդ իս։
Բարեկամք իմ և մերձաւորք իմ ա-
ռաջի իմ մերձեցան և կացին, և մեր-
ձաւորք իմ հեռի եղեն յինէն։
Բռնադատեին զիս և խնդրէին զանձն
իմ. ոյք խորհէին չար՝ի վերայ իմ,
խօսեցան զանօրէնութիւն, և զնենդու-
թիւն զօրհանապազ խորհէցան։
Ես՝իբրև որպէս խուլ՝ զի ոչ լսէ. որպէս
համր՝ որ ոչ բանայ զբերան իւր։
Եղէ ես որպէս մարդ՝ որ ոչ լսէ, և
ոչ գոն խօսք՝ի բերան նորա։
Ես՝ի քեզ տէր յուսացայ, և դու լուիր
ցես ինձ տէր ամ իմ։
Ասացի՝ թէ մի ուրախ եղիցին յիս
թշնամիք իմ. ՝ի սասանել ոտից իմոց՝
՝ի վերայ իմ մեծամեծս խօսեցան։
Ես՝ի տանջանս պատրաստ եմ, և
ցաւք իմ առաջի իմ են յամ ժամ։

Օ անօրէնութիւնս իմ պատմեցից,
և հոգացայց վասն մեղաց իմոց։
Խոկ արդ թէնամիք իմ կենդանի են,
և զօրացեալ են քան զիս. և բազում
էին, որք ատէին զիս ի տարապար-
տուց։
Որք հատուցին ինձ չար փոխանակ
ընդ բարւոյ. չար խօսէին զինէն, զի
ես երթայի ձկետ արդարութեան։
Մի թողուր զիս տէր աձ իմ, և մի ի
բացեայ առնիր յինէն. Հայեաց յօգ-
նել ինձ՝ տէր փրկութեա՛ն իմոյ։
Տունք իւր։

ՍԱՂՄՈՍ ԼԱ

Ի կատարած. յԵդիթեովմայ օրհնութիւն.
ի Դաւիթ սաղմոս։

Ցասցի՝ թէ պահեցից զճանապար-
հս իմ, զի մի մեղայց լեզուաւ իմով։
Դիր պահապան բերանոյ իմոյ՝ ի հա-
կառակել մեզաւորին առաջի իմ։
Խուլ եղէ և խոնարհեցայ. լռեցի ի
բարութենէ, և ցաւք իմ նորոգեցան յիս։
Ջերմ եղաւ սիրտ իմ ի փորի իմում, և
ի խորհուրդս իմ վառեցաւ հուր։
Խօսեցայ լեզուաւ իմով և ասացի.
ցոյց ինձ տէր զկատարած իմ, և զթիւ

աւուրց իմոց՝ քանիօն է, զի գիտացից
Թէ որչափ ինչ պակասեալ է յինէն։
Ահա չափով եդիր զաւուրս իմ. և
կար զօրութեան իմոյ որպէս ոչ ինչ է
առաջի իմ. սակայն ամենևին ընդու-
նայն է ամ մարդ մնեղի։
Պատքէն որպէս ՚ի պատկերի շրջի
մարդ, սակայն ՚ի զուր խռովի. գանձէ՝
և ոչ գիտէ ումմ ժողովէ։
Եսկ արդ ո՞վ է համբերութի՛ն իմ, Թէ
ոչ դու տէր. կամ կար զօրութի՛ն իմոյ,
Թէ ոչ ՚ի քէն։
Յամենայն անօրէնութենէ իմմէ փրկե
կեցեր զիս. նախատինս անզգամաց
արարեր զիս։
Լուռ եղէ և ոչ բացի զբերան իմ,
զի դու արարեր։
Ի՛ բաց արա յինէն զտանջանս իմ, զի
՚ի զօրութի՛ ձեռին քո ես պակասեցայ։
Կշտամբութի՛ վասն մեղաց խրատեցեր
զմարդ. մաշեցեր որպէս սարդիոս-
տայն զանձն նորա. սակայն ընդու-
նայն է ամ մարդ։
Լուր տէր աղօթից իմոց, ունկն դիր
խնդրուածոց իմոց, արտասուաց ի-
մոց մի լռեր։
Պանդուխտ եմ ես առաջի քո, նըժ-

գեհ և անցաւոր որպէս ամ հարք իմ։
Ծոյլ արա ինձ զի հանգեայց մինչեւ
երթեալ իցեմ, ուստի ոչ ևս գտա-
նիցիմ։

Տուիք ժէ։

ՍԱՂՄՈՍ ԼԹ

Ի կապարաջ. ասղմոս ՚ի դաւիթ։

Համբերելով համբերի տէն, և նայե-
ցաւ առ իս, և լուաւ աղօթից իմոց։
Ընդ զիս ՚ի գերոյ տառապանաց, ՚ի
կաւոյ և ՚ի տղմոյ։
Հաստատեաց ՚ի վերայ վիմի զոտս իմ,
և ուղղեաց զգնացս իմ։
Եդ ՚ի բերան իմ օրհնուի նոր, զօրհ-
նութի՛ն տէն այ մերոյ։
Տեսցեն բազումք և երկիւղեն, և յու-
սացին ՚ի տէր. երանեալ է այր՝ որոյ
անուն տէն յոյս է նորա։
Ոչ հայեցաւ նա ՚ի նանրութիւն, և
ոչ ՚ի մոլութիւն սուտ։
Բազում արարեր դու տէր աստ իմ
զքաջանչելիս քո. խորհրդոց քոց՝ ոչ ոք
է որ նման է քեզ։
Պատմեցի և խօսեցայ, և բազում ե-
ղեն քան զթիւ. ընդ զօհս և ընդ պա-
տարագս ոչ հաճեցար. լսելիս հաս-

տատեցեր ինձ . զողջակիզս և զվասն մեղացն ոչ խնդրեցեր :
Յայնժամ ասացի՝ Թէ ահա ասիկ գամ ես . ի գլուխս գրոց գրեալ է վասն իմ :
Կամել զկամն քո ած իմ կամեցայ, և զօրէնս քո ի մէջ որովայնի իմոյ :
Ուեւտարանեցից զարդարութիւնս քո յեկեղեցիս մեծս . ահա շրթունս իմ ոչ արգելից ի քէն :
Ցի զուարդարութիւնս քո ոչ ծածկեցի ի սրտի իմում, զճշմարտութի՛ն քո և զփրկութիւն քո :
Ոչ ծածկեցի և ոչ թագուցի զողորմութիւնս քո, և զճշմարտութիւնս քո ի ժողովրդենէ մեծէ :
Ոչ դու տեր մի հեռի առներ զգթութիւնս քո յինէն . զի ողորմութիւն քո և ճշմարտութիւն քո յամենայն ժամ ընկալցի զիս :
Ցուրջ եղեն զինեւ չարք՝ որոց ոչ էր նոցա թիւ . հասին ինձ անօրէնութիք իմ, և ես ոչ կարացի տեսանել :
Յազում եղեն քան զհեր գլխոյ իմոյ . և սիրտ իմ եվաղ զիս :
Կամեաց տէր՝ փրկել զիս, և տէր յօգնել ինձ նայեաց :

Ելանեսցեն և յամօթ լիցին՝ որք
խնդրէին զանձն իմ բառնալ զսա.
դարձցին յետս և ամաչեսցեն՝ որք
խորհէին ինձ չար։
Արեսցեն զամօթ առ ժամայն վաղ-
վաղակի, որ ասէին ինձ վաշ վաշ։
Յնձասցեն և ուրախ լիցին ՚ի քեզ
ամենեքեան, որք խնդրեն զքեզ տէր։
Ընդասցեն յամ ժամ՝ մեծ է տէր, և
որք սիրեն զփրկութիւն քո։
Իսկ աղքատ և տնանկ եմ, տէր խոր-
հեա վրա. օգնական և պաշտպան իմ
ես. և դու տէր իմ մի յամեներ։

Տունք ՟ի։ Գոլգեայա ծը։

ՍԱՂՄՈՍ Խ

Ի կատարած. սաղմոս ՚ի
դաւթեայ։

Երանի որ խորհի զաղքատն և զե-
տնականին. յաւուր չարի փրկէ զնա տէր։
Տէր փրկէ զնա և կեցուցանէ. երա-
նելի առնէ զնա ՚ի վերս երկրի, և ոչ մատ-
նէ զնա ՚ի ձեռս թշնամեաց իւրոց։
Տէր օգնական է նմա ՚ի մահիճս ցա-
ւոց իւրոց. զամ անկողինս նորա դարձ-
ուցանէ ՚ի հիւանդութիւնէ նորա։
Իս ասացի տէր ողորմեա ինձ. բժըշ-

կեա զանձն իմ, ես մեղայ քեզ։
Ծնամիք իմ ասացին ինձ չար. երբ
ից ել մեռցի, և կորից անուն նր։
Տանէր տեսանել զնանրութիւն.
խօսէր ի սրտի իւրում, և ժողովէր
զանօրէնութիւնս յանձն իւր։
Ըստաքս ելանէր և զնոյն խօսէր. զի-
նէն չընչէին ամ թշնամիք իմ։
Սորհեցան չար ի վերայ իմ. բան
անօրէնութեանէ եդին ի վերայ իմ։
Ի թէ որ ննջիցէն, և այլ ոչ ևս յա-
ւելցու յառնել. քանզի և այրն խա-
զաղութեան իմոյ, յոր և եմն յուսացայ։
Որ ուտէր զհաց իմ, յաձախեաց առ-
նել ինձ խաբէութիւն։
Դու տէր ողորմեա ինձ և կանգ-
նեա զիս, և ես հատուցից նոցա։
Այսմ ծանեայ՝ թէ հաճեցար ընդ
իս. զի մի ուրախ եղիցին յիս թշնա-
միք իմ։
Զիս յամբծութեան իմում ըն-
կալար, և հաստատեցեր զիս առաջի
քո յաւիտեան։
Օրհնեալ տէր Ած իսրայէլի յաւի-
տեանս յաւիտենից. եղիցի եղիցի։

Տունք ԺԲ։

ՍԱՂՄՈՍ ԽԵ

Ի կատարած. նմանութիւն որդւոյն կորուսելոյ. աղաղակ ի պատիւն։

Որպէս փափաքէ եղջերու յաղբերս
ջուրց, այնպէս փափաքէ անձն իմ
առ քեզ Ա՛ծ։
Ծարաւի է անձն իմ առ քեզ Ա՛ծ,
հզօր և կենդանի. ե՞րբ եկից երևե-
ցայց երեսացդ Ա՛յ։
Լինին ինձ արտասուք իմ կերակուր
ի տուէ և ի գիշերի. և այն զի ասեին
ցիս զօրհնապազ՝ Թէ ո՞ւր է Ա՛ծ քո։
Ո՛այս որպէս յիշեի, տառապէր յիս
անձն իմ. քաջալերեի, զի մտից ընդ
յարկաւ սքանչելեաց տանն Ա՛յ։
Ի ձայն ցնծութեա՛ խոստովանութե՛,
և՛ի ձայն բարեկենդանութեան։
Ընդ ընդէ՞ր տրտում ես անձն իմ,
կամ ընդէ՞ր խռովես զիս. յուսա առ
Ա՛ծ, խոստովանեա նմա՝ փրկիչ երե-
սաց իմոց Ա՛ծ է։
Ընձեն իմ յոյժ խռովեցաւ. վ՛ա՛ յսո-
ւրիկ յիշեցի զքեզ յերկրէն յորդանա-
նու, և՛ի Հերմոնէ՛ և՛ ի լեռնէ փոքուէ։
Խորք՝ ի խորոց կարդացին առ քեզ,
և՛ի ձայն սահանաց քոց։

Ամենայն զբօսանք քո, և ալիք քո անցին ՚ի վերայ իմ։

Ի տուէ պատուիրեաց տէր զողորմութիւն իւր, ՚ի գիշերի զօրհնութիւն նորա. և աղօթք իմ առ Աստուած վասն կենաց իմոց։

Ասացի ցԱստուած՝ ընդունելի իմ ես. ընդէր մերժեցեր զիս. ընդէր տրտում գնամ ես ՚ի նեղել թշնամւոյ իմոյ։

Ի փշրել ոսկերաց իմոց նախատեցին զիս թշնամիք իմ. յասել ցիս զօրհնապատ, թէ ո՞ւր է Աստուած քո։

Արդ ընդէր տրտում ես անձն իմ, կամ ընդէր խռովես զիս. յուսա առ Աստուած, խոստովանեա նմա՝ փրկիչ երեսաց իմոց Աստուած է։

Տունք Ժէ։

ՍԱՂՄՈՍ ԽԲ

Աղօտս ՚է պաւէն։

Դատ արա ինձ Աստուած, և իրաւ արա ինձ ՚ի դատաստանի իմում։

Յազգէ որ ոչ է սուրբ, ՚ի մարդոյ մեղաւորէ նենգաւորէ փրկեա զիս։

Դու Աստուած հզօրիչ իմ ես. ընդէր մոռացար զիս, ընդէր տրտում գնամ ես ՚ի նեղել թշնամւոյ իմոյ։

Առաքեա զլոյս քո և զճշմարտու-

Թէ քո · զի առաջնորդեսցեն ինձ , և
հանցեն զիս՝ի լեառն՝սբ և՝ի յարկս քո։
Ա՛տից առաջի սեղանոյ այ առ Աստ ,
որ ուրախ առնէ զմանկութիւն իմ։
Խոստովան եղէց քեզ օրհնութեամբ
Աստ Աստ իմ։
Ընդ ընդէր արտում ես անձն իմ,
կամ ընդէր խռովես զիս · յուսա առ
Աստ , խոստովանեա նմա՝ փրկիչ երե-
սաց իմոց Աստ է ։
Տունք է ։ Գոլգեայ լիւ ։

ՍԱՂՄՈՍ ԽԳ

Ի հպարտաց · խմասցուն ուրուանցն հոր-
հայ · սաղմոս՝է դաւթի ։

Ա՛ստուած՝ ականջօք մերովք լուաք ,
զոր հարքն մեր պատմեցին մեզ ։
Զգործն զոր գործեցեր յաւուրս նո-
ցա , յաւուրսն առաջինս ։
Ձեռն քո խլեաց զհեթանոսս , և
զնոսա տնկեցեր · չարչարեցեր զժողո-
վուրդս քո , և հաներ զնոսա ։
Ոչ թէ սրով իւրեանց ժառանգեցին
զերկիր , և ոչ բազուկ նոցա թէ փըր-
կեաց զնոսա ։
Այլ աջ քո և բազուկ քո և լոյս է-
րեսաց քոց , զի հաճեցար դու ընդ նմա ։

Դու լինքն ես՝ Թագաւոր իմ և Աստուած իմ,
որ հրամայեցեր պրկուելոյն յակոբայ։
Վասն զի քեզ է հարցուք, և ա-
նուամբ քով արհամարհեսցուք զյա-
րուցեալսն ի վերայ մեր։
Ոչ թէ յաղեղն իմ յուսացեալ եմ, և
ոչ սուր իմ կեցուցանէ զիս։
Այլ դու փրկեցեր զմեզ ի թշնամեաց
մերոց և զառեալս մերյամօթ արարեր։
Աստուածով պարծեսցուք զօրհնա-
սաց, և անուան նորա խոստովան ե-
ղիցուք յաւիտեան։
Բայց արդ մերժեցեր և անարգեցեր
զմեզ. և ոչ ելեր Աստ ընդ զօրս մեր։
Դարձուցեր զմեզ յետս քան զթշնա-
միս մեր. և առեալք մեր յափշտակե-
ցին զմեզ։
Իբրու զմեզ ոչխար ի կերակուր,
և ընդ հեթանոսս ցրուեցեր զմեզ։
Վաճառեցեր զժողովուրդս քո առանց
գնոյ. և ոչ գոյ թիւ աղաղակի մերոյ։
Արարեր զմեզ նախատինս դրացեաց
մերոց. ծաղր և այպն կատականաց
այնոցիկ, որ շուրջ կան զմեզ։
Արարեր զմեզ յառակս հեթանոսաց
ի շարժել զգլուխս ժողովրդոց։
Օրն ամենայն նախատինք իմ առաջի իմն.

և ամէն երեսաց իմոց ծածկեաց զիս։
Ի ձայնէ նախատողին և չարախօսի,
յերեսաց թշնամւոյն և հալածչի։
Ես յա ամենայն եկն ՚ի վերայ մեր, և
մեք զքեզ ոչ մոռացաք, և ոչ ստեցաք
ուխտի քումմ, և ոչ դարձաք յետս
սրտիւք մերովք։
Դարձուցեր զշաւիղս մեր ՚ի ճանա-
պարհաց քոց, խոնարհ արարեր զմեզ
՚ի տեղի չարչարանաց. և ծածկեցեր
զմեզ ստուերք մահու։
Թէ մոռացեալ էինք մեր զանուն Այ
մերոյ, կամ ձգեալ էինք զձեռս մեր
առ աստուածս օտարս։
Ոչ այն ՚ած խնդրէ զայս. զի նա քննէ
զգաղտնիս սրտից մերոց։
Վասն քո մեռանիմք զօրհանապազ.
համարեցաք ոչխար ՚ի զենուման։
Զարթիր ընդէր նինջես տէր. արի
և մի մերժեր զմեզ խսպառ։
Զմէ դարձուցանես զերեսս քո ՚ի
մէնջ. մոռանաս զաղքատութիւն և
զնեղութիւնս մեր։
Խոնարհ եղեն մինչև ՚ի հող անձինք
մեր, և յերկիր կցեցան մէջք մեր։
Արի տէր օգնեա մեզ, և փրկեա զմեզ վասն անուան քո։

ՍԱՂՄՈՍ ԽԴ.

Ի կապաքաջ. զառանցելոյ ժամանակաց, որպէսզի կորիցայ երանաւորելեան. աղաղակ օրհնութեան վասն ուրեքեանն։

Ընդ ղեռասցէ սիրտ իմ զպատգամն քո բանս, և առացից զգործս իմ թագաւորի։ Լեզու իմ օրպէս գրիչ արագագիր գտաւ, գեղեցիկ տեսանելով քան զմեծայն որդւոց մարդկան։ Պիտեցան շնորհք ի շրթանց քոց. վասն այսորիկ օրհնեաց զքեզ Աստ յաւիտեան։ Գօտ զսուր քոյ մեջ քո հզօր, վայելչութեան և գեղոյ քոյ։ Յաջեաց ուղղեա և թագաւորեա վասն ճշմարտութեան հեզութեան և արդարութեան, և առաջնորդեսցէ քեզ սքանչելապէս աջ քո։ Նետք քո սրեալ են հզօր, և ժողովուրդք ի ներքոյ քո անկցին, ի սիրտս թշնամեաց թագաւորի։ Աթոռ քո Աստ յաւիտեանս յաւիտենից, գաւազան ուղղութեան՝ գաւազան արքայութեան քո։ Սիրեցեր զարդարութիւն, ևատեցեր զանօրէնութիւն։

Ա՝ման այսորիկ օծ զքեզ յօծ յօծ քո
իշխանի ուրախութեան, առաւել քան
զընկերս քո։
Օ մուռս և ստաչին և կասիայ ՚ի
զգեստ քումմէ, ՚ի տաճարաց փղոս
կրեցից, ուստի ուրախ արարին զքեզ
դստերք թագաւորաց ի պատիւ քո։
Կացցէ դշխոյ ընդ աջմէ քումմէ՝ ՚ի
հանդերձս ոսկեհուռս զարդարեալ և
պաճուճեալ։
Լուր դուստր և տես, խոնարհեցո
զունկն քո. մոռա զժողովուրդ քո և
զտուն հօր քո, զի ցանկացաւ թա-
գաւոր գեղոյ քո։
Սա ինքն է տէր քո՝ երկիր պագցես
սմա. և դուստր Ծուրայ երկիր պագ-
ցէ սմա. և պատարագօք վերթեսս սորա
պաշտեսցեն մեծամեծք ՚ի ժողովրդոց։
Ամենայն փառք դստեր թագաւորի
՚ի ներքոյ, ՚ի վերջաւորս ոսկեհուռս
զարդարեալ և պաճուճեալ։
Տարցին թագաւորի կուսանք զհետ
նորա, և զընկերս նորա տարցին նմա։
Ածցեն ցնծութեամբ և ուրախութ,
և տարցին ՚ի տաճար թագաւորի. և
փոխանակ հարց քոց եղիցին որդիք քո։
Կացուսցես զնոսա իշխանս ընդ ամե-

նայն երկիր. և յիշեսցի անուն քո ընդ
ամենայն ազգս աղգաց։
Ա՛ ան այսօրիկ ժողովուրդք խոստո-
վան եղիցին առ քեզ յաւիտեան, և
յաւիտեանս յաւիտենից։
Ցունք ժգ։

ՍԱՂՄՈՍ ԽԵ

Ի հպարտաց. որդւոցն երկնայ՝ ի վերայ
գաղթնեաց։

Ա՛ստուածՄեր ապաւէն և զօրութիւն.
օգնական՝ ի վերայ նեղութեանց, որ
գտին զմեզ յոյժ։
Ա՛ ան այսօրիկ ոչ երկիցուք մեք՝ ի
խռովել երկրի, ՝ի փոփոխել լերանց
՝ի սիրտս ծովու։
Պ՛ոչեցին և խռովեցան ջուրք նո՛ր.
խռովեցան լերինք՝ ի զօրութենէ նորա։
Պ՛նացք գետոց ուրախ առնեն զքա-
ղաքն Ա՛յ. և սուրբ արար զյարկս իւր
բարձրեալն։
Ա՛՛ՀՃ՝ ի մէջ նոցա, և նոքա մի սասա-
նեսցին. օգնեսցէ նոցա Ա՛ՀՃ՝ ի վաղորդ-
դայնէ մինչև՝ ի վաղորդայն։
Խռովեցան հեթանոսք, և խոնարհե-
ցան թագաւորութիւնք. ետ ձայն իւր
բարձրեալն, և խռովեցաւ երկիր։

ՏԻՐ զօրութեանց ընդ մեզ. ընդունելի է մեր աճ յակովբայ:

Լ կայք և տեսէք զգործս այ, որ արար զնշանս և զարուեստս ի վերայ երկրի:

Լ հար զպատերազմ ի ծագաց մինչ ի ծագս երկրի. զաղեղնս փշրեաց, զզէնս խորտակեաց, և զասպարս այրեաց հրով:

Կանխեցէք և ծաներուք, զի ես եմ աճ. բարձր եղէց ի հեթանոսս, և բարձրացայց ի վերայ երկրի:

ՏԻՐ զօրութեանց ընդ մեզ. ընդունելի է մեր աճ յակովբայ:

Տունք ժ: Գոբզայս ծչ:

ՍԱՂՄՈՍ ԽԶ

Ի կաթսայէ. վասն որդւոցն կորխայ. սաղմոս ի դաւիթ:

ՕՎ ասիք հարիք ամենայն հեթանոսք, աղաղակեցէք առ աճ ի ձայն ցնծութեան:

Տէր բարձրեալ և ահարկու, թագաւոր մեծ ի վերայ ամենայն երկրի:

Հնազանդ արար զժողովուրդս ընդ մեզ, և զհեթանոսս ի ներքոյ ոտից մերոց:

Ընտրեաց զմեզ իւր ի ժառանգութիւն, գեղեցկութեանցն յակովբայ զոր և սիրեաց:

Համբարձաւ ած օրհնութիւք, և ակը մեր ձախիւ փողոյ։

Սաղմոս ասացէք ով մերում. սաղմոս ասացէք թագաւորին մերում, սաղմոս ասացէք։

Թագաւոր մեծ՝ի վէր ամ երկրի ած է, սաղմոս ասացէք նմա իմաստութիւք։

Թագաւորեաց ած՝ի լուր հեթանոսաց. ած նստաւ յաթոռ սրբութեան իւրոյ։

Իշխանք ժողովրդոց ժողովեցան առ ած աբրահամու, զի ով զօրութիւնք յերկրէ յոյժ համբարձան։

Տունք իւ։

ՍԱՂՄՈՍ ԽԵ

Սաղմոս օրհնութեան որդւոյն կորխայ. երկրորդ շաբաթու։

Մեծ է տէր, և օրհնեալ է յոյժ՝ի քաղաք ով մերոյ, ՚ի լերան սուրբ նորա։ Հաստատեալ ցնծասցէ ցնծութիւք ամենայն երկիր. լերինք սիովնի, կողմանք հիւսիսոյ՝ քաղաք թագաւորի մեծի։ Աստ՚ի տաճարի իւրում յայտնի, ՚ի ժամանակի որպէս օգնական լինէրնոյ։ Հաւասիկ թագաւորութիւնք երկրի ժողովեցան, և անցին՚ի միասին։ Ինքեանք տեսին այսպէս և զարմա-

ցան. Խռովեցան սասանեցան, և դո-
ղումն կալաւ զնոսա:
Ընդ երկունք ունի՛ի ծննդեան, ՛ի հողմ
սաստիկ փշրեսցէ զնաւս ՛ի Թարսիս:
Որպէս լուաք, սոյնպէս և տեսաք ՛ի
քաղաք տեառն զօրութեանց՝ ՛ի քա-
ղաք ՚ոյ մերոյ:
Ընդ հիմունս արկ նմա յաւիտեան.
ընկալաք ՚ուծ զողորմութիւն քո ՛ի մէջ
ժողովրդեան քոյ:
Ըստ անուան քումդ, սոյնպէս և օրհ-
նութիւն քո ընդ ամենայն երեսս.
և արդարութիւն լի է աջ քո:
Ուրախ եղիցի լեառն սիովն. և ցնծասցեն դստերք յուդայ վասն իրաւանց
քոց տէր:
Շրջեցարուք զիովնիս, պաշարեցէք
զնա և պատեցէք զաշտարակս նորա:
Դիք զսիրտս ձեր ՛ի վերայ զօրութե
նորա. բաժանեցէք զամուրս նորա,
զի պատմել կարասջիք յազգ յայլ:
Սա է ՚ուծ, ՚ուծ մեր յաւիտեանս յաւի-
տենից. և սա հովուեսցէ զմեզ մինչև
յաւիտեան:

Տունք ԺԲ:

ՍԱՂՄՈՍ ԽԲ.

Ի հապաղել որբոյն հրեշտայ. սաղմոս օրհնութե՛ն ՚ի դաւիթ։

Լուարուք զայս ամ ազգք. ունկնդիր լերուք ամենեքեան, որք բնակեալ էք յաշխարհի։
Ընդունդք երկրի և որդիք մարդկան, ՚ի միասին մեծամեծք և անանկք։
Բերան իմ խօսեսցի զիմաստութի՛ն, և խորհուրդք սրտի իմոյ զհանճար։
Ականջս հեղուցից յառակուսին զունկն իմ. բացից զառակս օրհնութեամբ ՚ի սկզբանէ։
Ընդէ՞ր զնաւ երկնչիմ ես յաւուրս չարի. զի անօրէնութի՛ն գնացից իմոց շուրջ եղեն զինև։
Յուսացեալք ՚ի զօրութի՛ն իւրեանց, ՚ի բազմութիւն մեծութեան իւրեանց պարծեսցին։
Եղբայր ոչ փրկէ՝ և ոչ փրկէ մարդ, և ոչ տայ ՚ի քաւիրկանս իւր, և ոչ ըզգինս փրկանաց անձին իւրոյ։
Վաստակեա յաւիտեան, և կեցցես մինչ ի խաւար, և ոչ տեսցես զապականութի՛ն։
Որժամ տեսցէ՝ թէ իմաստունք մե-

ուանին, 'ի միասին անդգամք և անմիտք
կոչիցեն, և Թողցեն օտարաց զմեծու-
Թիւն իւրեանց։
Զերեզմանք տունք նոցա եղիցին յաւի-
տեան, և յարկք նոցա ազգէ մինչև
յազգ. և կարդասցեն անուանք նոցա
'ի հողս իւրեանց։
Ա՛րդ 'ի պատուի էր և ոչ իմացաւ,
հաւասարեաց անասնոց անբանից և
նմանեաց նոցա։
Ա՛յս Ճանապարհ է գայթագղուԹե
նոցա նոցին. յետ այսորիկ բերանօք
իւրեանց հաՃեսցին։
Որպէս խաչն 'ի դժոխս մատնեսցին,
և մահ հովուեսցէ զնոսա. և տիրես-
ցեն նոցա ուղիղք ընդ առաւօտս։
ՕգնուԹիւնք նոցա մաշեսցին 'ի դժոխս,
և 'ի փառաց իւրեանց անկցին։
Բայց սակայն ՚ած փրկեսցէ զանձն
իմ 'ի ձեռաց դժոխոց, յորժամ ընդու-
նիցէ զիս։
Մի երկնչիր յորժամ մեծանայ մարդ,
և յորժամ բազում լինիցի փառք տան
նորա։
Օ՛ի ոչ Թէ 'ի մեռանել իւրում առցէ
ընդ իւր զայն. և ոչ Թէ իջցեն փառք
տան նորա ընդ նմա։

Ելիւ անձն նորա ի կեանս իւրում
օրհնեսցի. խոստովան եղիցի քեզ՝ յոր-
ժամ բարի արասցես դու նմա։
Մոցե նա միտս յաղագ հարց իւրոց.
մինչև յաւիտեան զլոյս մի՛ տեսցէ։
Ա՛րդ՝ ի պատուի էր և ոչ իմացաւ,
հաւասարեաց անասնոց անբանից և
նմանեաց նոցա։

Տունք ի՝ Դոքսայս խթ։

ՍԱՂՄՈՍ ԽԹ
Աղաղակ ի դառնէն։

Ա՛ստուած աստուածոց տէր խոսեցաւ,
կոչեաց զերկիր յարևելից մինչև ի
մուտս արևու։
Ի սիոնէ մեծվայելչութիւն փրկու-
թեան պեղծ նորա։
Ելցե՛ մեր յայտնապէս եկեսցէ, և ո՛չ
մեր մի դադարեսցէ։
Հուր առաջի նորա բորբոքեսցի, և
շուրջ զնովաւ մրրիկ յոյժ։
Կոչեսցէ զերկինս՝ ի վերուստ՝ և զեր-
կիր՝ ի դատել զժողովուրդ իւր, ժո-
ղովել առ ինքն զսուրբս իւր, և այք
դնեն զպատարագս ուխտից՝ ի վերայ
սեղանոյ նորա։
Պատմեսցեն երկինք զարդարութիւն
նորա, զի ա՛ծ դատաւոր է։

Լ ուր ժողովուրդ իմ և խօսեցայց ընդ
քեզ, և իսրայէլ քեզ վկայեցից. զի
ես ած քո ես եմ։
Ոչ թէ վասն պատարագաց քոց կըշտա-
մբեմ զքեզ. զի ողջակէզք քո առա-
ջի իմ են յամենայն ժամ։
Ոչ ընդունիմ ՚ի տանէ քումմէ զուա-
րակս, և ոչ ՚ի հօտից քոց նոխազս։
Իմ է ամենայն գազան անտառի, երկ
լերանց և ամենայն անասունն։
Գիտեմ ես զամենայն թռչունս երկ-
նից. գեղեցկութիւն վայրի ընդ իս է։
Ածէ քաղցեայց, քեզ ինչ ոչ ասացից.
զի իմ է աշխարհ լրիւ իւրով։
Ոչ ուտեմ ես զմիս զուարակաց քոց,
և ոչ զարիւն նոխազաց քոց ըմպեմ։
Ա՛տտո ՚ի պատարագ օրհնութեան.
կատարեա բարձրելոյն զուխտս քո։
Կարգասցես առ իս յաւուր նեղութե-
ան քո. ես փրկեցից զքեզ, և դու փառա-
ւոր արասցես զիս։
Սակայն մեղաւորին ասէ ած. իսկ դու
ընդէր բնաւ պատմես զարդարութի իմ,
կամ առնուս զուխտս իմ ՚ի բերան քո։
Օ՛ի դու ատեցեր զխրատ իմ. մերժե-
ցեր և յետս ընկեցեր զամենայն բանս
բերանոյ իմոյ։

Ամէն տեսանելիը զգողն՝ ընթանալիը
ընդ նոսա, և ընդ շունս գնելիը զբա-
ժին քո։
Ներքան քո յաձախեր զչարութիւն, և
լեզու քո նիւթեր զնենգութիւն։
Նստեալ զեղբօրէ քումմէ չարախօսե-
իր՝ և՝ ի վերայ որդւոյ մօր քո գնելիը
զգայթագղութիւն։
Օ այս ամենայն արարեր, և լռեցի
քեզ. կարծեցեր անօրէնդ՝ ի մտի քում,
թէ և ես քեզ նմանիցեմ։
Ընդ յանդիմանեցից և կացուցից զայս
ամենայն առաջի քո. իմացարուք ա-
մենեքեան՝ որոց մոռացեալ իցէ զԱծ։
Գուցէ երբեք յափշտակիցիք, և ոչ ոք
իցէ՝ որ փրկիցէ։
Պատարագ օրհնութեան փառաւորէ
զիս. և անդ է ճանապարհ,
ուր ցուցից նմա զփրկութիւն Աստ։
Տունք իւր։

ՍԱՂՄՈՍ Ծ.

Ի կապարճի. սաղմոս ի դաւիթ. ի ժամա-
նակի որ էին սա նա նաման մարգարէ, երբո-
ղի մտեալ էր նա սա բերսաբեէ։

Ողորմեա ինձ Աստ ըստ մեծի ողոր-
մութեանդ. ըստ բազում գթութեանդ

քում քաւեա զանօրէնութիս իմ։
Բազաւել լուա զիս յանօրէնութէ իմմէ,
և ՚ի մեղաց իմոց սուրբ արա զիս։
Օ անօրէնութիս իմ ես ինձէն գիտեմ.
և մեղք իմ առաջի իմ են յամէ ժամ։
Քեզ միայն մեղայ տէր, և չար առաջի քո արարի։
Որպէս արդար եղիցես ՚ի բանս քո,
և յաղթող ՚ի դատել քեզ։
Ընօրէնութիւ յղացաւ, և ՚ի մեղս ծնաւ
զիս մայր իմ։
Դու տէր զճշմարտութիւն սիրեցեր.
զանյայտս և զծածկեալս իմաստութիւ
քո՛վ յայտնեցեր ինձ։
Ցօղեա յիս մշտակաւ, և սուրբ եղէց.
լուա, և քան զձիւն սպիտակ եղէց։
Լսելի արա ինձ զցնծութիւն և զուրախութիւն, և ցնծասցեն ոսկերք իմ
տառապեալք։
Դարձո զերեսս քո ՚ի մեղաց իմոց, և
զամ անօրէնութիս իմ քաւեա յինէն։
Սիրտ՝ սուրբ հաստատեա յիս ած, և հոգի
ուղիղ նորոգեա ՚ի փորի իմում։
Մի՛ ընկենուր զիս տէր յերեսաց քոց,
և զՀոգի քո՛ սուրբ մի՛ հաներ յինէն։
Տուր ինձ ցնծուի փրկուե քոյ, և հոգւով պետուե քոյ հաստատեա զիս։

Ոսոսցից անօրինաց զՀանապարհս քո. և ամբարիշտք առ քեզ դարձցին։ Փրկեա զիս յարեանէ ՚ած ՚ած փրկութե՛ իմոյ. ցնծասցէ լեզու իմ յարդարու՛ թեան քումմ։

Տէր եթէ զչարութիւնս իմ քանաս, քեր՛ բան իմ երգեսցէ զօրհնութիւնս քո։ Ծո՛ կամեցեալ էիր, պատարագս մա՛ ուցանէաք. բայց դու ընդ ողջակէզս իսկ ոչ հաճեցար։

Պատարագ ՚այ հոգի խոնարհ. զսիրտ սուրբ և զհոգի խոնարհ ՚ած ոչ արհամարհէ։

Բարի արա տէր կամօք քովք սիովնի. և շինեսցին պարիսպք երուսաղէմի։ Յայնժամ հաճեսցիս ընդ պատա՛ րագս արդարութե՛. ուխտիս պատա՛ րագս հանցեն ՚ի սեղան քո զուարակս։

Տունք է։

ՍԱՂՄՈՍ ԾԱ

Ի հպարտս խոստովանիլ, ապշմա՛ ի դառնի՛. ՚ի ծամանակէ պէ՛ ելիս դովքիդ եդովմայ, պատ՛ մեաց առաւաղայ, ըհ ահաւասիկ դառնի՛ ՚ի սուս ապրելչայ է։

Ո՛վ պարծիկի՛ ի չարութե՛ հզօր՝ զա՛ նօրէնութե՛. զօրհանապազ զանիրա՛

ւսւթի խորհեցաւ ՚ի լեզուի իւրում։
Որպէս ածելի սուր՝ սրեաց զնենգու-
թի, սիրեաց զչարութիւն քան զբարուի,
զանօրէնութիւն քան զխօսս արդարութիւն։
Սիրեաց նա զամ խօսս կործանման,
և զլեզուս նենգաւորս։
Վասն այսորիկ ած կործանեսցէ զնա
Աստուած. խլեսցէ և հանցէ զնա յար-
կաց իւրոց, և զարմատս նորա յեր-
կրէն կենդանեաց։
Տեսցեն արդարք և երկիցեն. զնոսա
ծիծաղեսցին և ասասցեն։
Ահա այր է, որ ոչ արար զած իւր
օգնական. այլ յուսացաւ սա ՚ի բա-
զում մեծութիւն իւր, և զօրացաւ ՚ի
նանրութիւն իւրում։
Եւ ես որպէս ձիթենի պտղալից ՚ի
տան Աստուծոյ. յուսացայ յողորմութիւն Աստուծոյ՝ և յաւիտեան և յաւիտե-
նից։
Խոստովան եղէց քեզ յաւիտեան, զի
արարեր. և համբերից անուան քում,
զի քաղցր ես առաջի սրբոց քոց։

ՍԱՂՄՈՍ ԾԲ

Ի հպարտաց. Վասն մաղաքէնայ. Հմասպուա-
նիւն ՚ի պատիւ։

Ընդ անզգամն ՚ի սրտի իւրում թէ
ոչ գոյ Աստ. ապականեցան և պղծե-
ցան յանօրէնութեան իւրեանց. և ոչ ոք
է որ առնէ զբաղցրութիւն։
Ի՛նչ յերկնից նայեցաւ Յաստ որդիս
մարդկան, տեսանել թէ իցէ ոք ի-
մաստուն՝ որ խնդրիցէ զԱստ։
Ամենեքեան խոտորեցան ՚ի միասին,
և անպիտանացան։
Ոչ ոք է որ առնէ զբարի, և չէ ոք մին-
չեւ ՚ի մի։
Որպէս ոչ ծանիցեն ամենեքեան, որ
գործեն զանօրէնութիւն։
Այք ուտէին զժողովուրդ իմ ոպէս կե-
րակուր հացի, և առ Աստ ոչ կարդա-
ցին։
Ընդ երկիցեն երկիւղ՝ ուր ոչ իցէ եր-
կիւղ. զի Աստ ցրուեսցէ զոսկերս մարդ-
ահաճոյից։
Ամաչեսցեն և յամօթ լինիցին, զի Աստ
անարգեաց զնոսա։
Ո՞տացէ ՚ի սիովնէ զփրկութիւն Իսրայէլ.
՚ի դարձուցանել Տն զգերութիւն

ժողովրդեան իւրոյ, ցնծասցէ յակովբ,
և ուրախ եղիցի իսրայէլ։

Տունք Թ։

ՍԱՂՄՈՍ ԾԴ

Ի հապարաճ. ընդ օրհնութիւնս եմապատուիլ ի
պատիլ. ի ձանձանէն ոչ եկին ընդպատիլ, և
ասէն պատուոյ՝ ահապատիկ պատիլ ընգատ-
ոչ եալ նապ ատ ատիլ։

Զատուած յանուան քումմ կեցո զիս,
և ի զօրութիւն քումմ իրաւ արա զինձ։
Ընդ լուր աղօթից իմոց. ունկն դիր
բանից բերանոյ իմոյ։
Օտարք յարեան ի վերայ իմ, և հզօրք խնդրեցին զանձն իմ, և ոչ համարեցան զքեզ ընդ առաջի իւրեանց։
Ահա ընդ օգնական իմ, և տէր ընդունելի հոգւոյ իմոյ։
Ի դարձուցանել զչարն ի թշնամիս իմ,
Չմարտութիւն քոյ սատակեա զնոսա։
Նա կամօք իմովք պատարագս մատուցից քեզ. խոստովան եղիցից անուան քումմ տէր, զի բարի է։
Յամենայնէ թշուառութենէ իմմէ փրկեցեր զիս. և ի թշնամիս իմ եառես աչն իմ։

Տունք Է։

ՍԱՂՄՈՍ ԾԴ

Ի կապարաճ. ընդ օրհնութիւնէ իմաստութեանէ. ասաղմոս ի դաւթէ։

Ականկն դիր ՚ած աղօթից իմոց, և մի անտես առներ զինդրուածս իմ։
Լայեա առ իս և լուր ինձ. զի տրտմեցայ ես ՚ի ձանձրանալ իմումն, և խռովեցայ։
Ի ձայնէ թշնամւոյն և ՚ի նեղել մեղաւորին խատրեցան յիս անիրաւութիւնք, բարկութիւք ոխս պահէին ինձ։
Սիրտ իմ խռովեցաւ յիս, և երկիւղ մահու անկաւ ՚ի վերայ իմ։
Ահ և դողութիւն եկն ՚ի վերայ իմ, և ծածկեաց զիս խաւար։
Ասէի տայր ոք ինձ թևս որպէս աղաւնւոյ. զի թռուցեի վերանայի, և հեռացեալ դադարեի յանապատի։
Ակն ունէի այ՝ որ փրկէր զիս ՚ի կարճմտութենէ, ՚ի զայրանալոյ, ՚ի մրրկեալ նեղսրտութենէ։
Ընկլո տէր և բաժանեա զլեզուս նոցա. զի տեսի զանօրէնութենէ և զհակառակութիւնն ՚ի քաղաքի։
Ի տուէ և ՚ի գիշերի շուրջ եղեն զպարսպօք նորա անօրէնութիւնք. չա-

ըմբռ և մեղք էն ՚ի մէջ նոցա . և ոչ
պակասեաց ՚ի հրապարակաց նոցա
վաշխ և նենգութիւն :
Օ՚ի թէ թշնամւոյն նախատեալ էր,
համբերէի արդեօք . կամ ատելւոյն
մեծաբանեալ եր ՚ի վերայ իմ, թագ-
չէի արդեօք ՚ի նմանէ :
Ոսկ դու մարդ հաւասար իմ, առաջ-
նորդ իմ և ծանօթ իմ :
Որպաքէն ՚ի նոյն քաղցրացուցեր ինձ
և քեզ կերակուր . զի գնայաք միաբա-
նութեամբ ՚ի տան ՚այ :
Անկեսցէ մահ ՚ի վերայ նոցա, և կենդա-
նւոյն իջցեն ՚ի դժոխս . զի չարութիւն
է ՚ի բնակութեան նոցա և ՚ի մէջ նոցա :
Ես առ ՚ած կարդացի . և լուաւ ինձ
Տէրեկոյս , ՚ի ամենայն և ՚ի հասա-
րակ աւուր :
Պատմեցի և ասացի , և լուիցէ ձայնի
իմոյմ. փրկեսցէ խաղաղութիւն զանձն
իմ ՚ի մերձաւորաց իմոց , զի կարեօք
հասին ՚ի վերայ իմ :
Լուիցէ ՚ած՝ և խոնարհ արասցէ զնա ,
որ յառաջն է քան զյաւիտեանս :
Օ՚ի ոչ դոյր նոցա փոխանակ . և ոչ
երկեան յայ :
Զկաց զձեռն իւր ՚ի հատուցանել

նոցա. և նոքա պղծեցին զօրէնս նորա։
Խաժանեցան ՚ի սրտմտութիւնէ երեսաց
նորա. և եհաս ՚ի սիրտս նոցա։
Ակնարկ էին բանք նոցա քան զձեթ,
և ինքեանք որպէս սլաք։
Ընկենու ՚ի տէր զհոգս քո, և նա կեր-
բակերպ զքեզ. և ոչ տայ յաւիտեան
սասանութիւն արդարոյ։
Դու ոճծ իջուսցես զնա ՚ի գուբ ապա-
կանութեան. արք արիւնահեղք և նեն-
գաւորք մի հասցեն զաւուրս
իւրեանց. այլ ես ՚ի քեզ յոյս ածայ։

Տունք լը։ Գոբզայս լը։
Կանոնս Գոբզայս է։ Սաղմոս ժե։ Տունք կե։

ՕՐՀՆՈՒԹԻՒՆ ՄԵԾՒՆ ՄՈՎՍԷՍԻ
ԱՅՏՈՒԱԾԱՏԵՍ ՄԱՐԴԱՐԻՒ

ք. Օրինաց լը։

Օ՜ ՚ի հուր բորբոքեցաւ ՚ի բարկութենէ
քումմէ. այրեսցէ և իջցէ մինչ ՚ի դժոխս
ներքինս։
Ակերսից զերկիր և զաւերեալն բոյս եր-
կրի նոցա. վառեսցին հրով բորբոքե-
ցին հիմունք լերանց նոցա։
Կուտեցից զչարիս ՚ի վերայ նոցա,
և նետիւք իմովք սպառեցից զնոսա։

Աշխատեալք և հիւծեալք ի սովոյ, գա-
զանաբեկ գեղջ անկեալ ամ թռչնոց
երկնից։
Լաբս առանց բժշկութեան արձակեցից
ի վերայ նոցա՝ զգազանս անապատի,
որ այսր և անդր քարշեսցեն զնոսա
ընդ երկիր։
Ընտաքուստ մանկակոտորս արասցէ
զնոսա սուր, և ի ներքուստ շտեմա-
րանաց նոցա անտի արհաւիրք ահից։
Օ երիտասարդս կուսանաւոք հանդերձ,
և զաղայս հաստատելոք ծերովք հան-
դերձ։
Ասացի թէ ցրեցից զնո. և դադարե-
ցուսցից զյիշատակս նոցա յազգաց։
Ոչ ոչ վասն բարկութեան սրտմտութեան
թշնամւոյն. զի մի երկայնակեացք
եղիցեն, և մի բարձրասցին հպարտա-
ցեալ թշնամիքն, և ասասցեն։
Ոչ ձեռն մեր բարձր է, և բազուկ
մեր հզօր. և ոչինչ ուծ արար զայս ամ։
Օ ի ազգ մի խորհրդակորոյս են նո-
քա. և ոչ գոյ ի նոսա իմաստութիւն,
և ոչ խորհեցան ի միտ առնուլ զայս
ամենայն. և արդ ընկալցին զամօթ
յանձինս իւրեանց։
Օ արմանք մի մեծ այս են. զիարդ մի

զՀաղարս Հալածեսցէ, կամ երկուք
զբիւրս շարժեսցեն։
Թէ ոչ տեսանէ՝ այ մատնեալ էր զնո-
սա, և տուեալ իցէ զնոսա ՚ի ձեռս
թշնամեաց նոցա։
Օ՛ի ոչ են դիք նոցա որպէս զմեծ մեր-
սյլ թշնամիք մեր վատախորհուրդք։
Յայգւոյն սոդոմայ էր որթ նոցա, և
տունկ նոցա ՚ի գոմորայ։
Խաղող նոցա խաղող դառնութեանէ, և
ողկոյզ նոցա ՚ի դառնութեան լեղւոյ։
Մրտմտութիւն բարկութեանէ վիշապաց
գինի նոցա, սրտմտութիւն իժից՝ ան-
հնարին առանց բժշկութեան։
Ո՞չ այս ամ ժողովեալ է առ իս, և
կնքեալ պահի ՚ի գանձի իմում։
Յաւուր վրիժուց հատուցման հա-
տուցից նոցա, ՚ի ժամանակի յորում
հարցի զքարի ոտն նոցա։
Վերձ է օր կորստեան նոցա, հասեալ
է պատրաստութիւնք ՚ի վերայ նոցա։
Դատէ տէր զժողովուրդ իւր, և ՚ի
ծառայս իւր միխիթարի։
Օ՛ի տեսեալ զնոսա լքեալս, լուծեալս
և մատնեալս ՚ի գերութիւն։
Եւ ասիցէ տէր, ո՞ւր են դիքն ձեր՝
յորս յուսացեալ էիք դուք ՚ի նոսա։

զարոյ զձարպ սպանդիցն ուտիք, և
ըմպիք զգինի զոհիցն։
Եւդ յարիցեն օգնեսցեն, և եղիցին
ձեզ թիկունք։

ՆՈՐՒՆ ՄՈՎՍԷՍԻ

Ես եմ Աստուած ձեր, որ հանի զձեզ
ի տանէ գերութեան յերկրէ Եգիպտացւոց։
Մի լիցին ձեզ աստուածք այլք առաջի իմ։
Մի արասջիք ձեզ կուռս, և զամենայն
նմանութիւն զոր ինչ ի վերինն յերկինս
և զոր ինչ ի ներքինն յերկրի, և զոր ինչ
ի ջուրս ընդ երկրաւ։ Մի երկրպագանիցես
նոցա, և մի պաշտիցես նոցա։ Ես եմ
Աստուած ձեր հզօր, նախանձայոյզ,
հատուցանեմ զանօրէնութիւն հարցն
ի որդիս, ի մերձաւորս ազգի երրորդի
և չորրորդի ազգի ատելեաց իմոց։
Եւ առնեմ ողորմութիւն ի հազարս
սիրելեաց իմոց և պահելեաց զպատուիրանս
իմ։ Մի առնուցուս զանուն Տեառն
Աստուծոյ քո ի զուր, զի ոչ սրբեսցէ
Տէր զնա որ առնուցուս զանուն նորա
ի զուր։ Յիշեա զաւուրն սաբաթոյ
սրբել զնա։ Զվեց աւուրս գործեսցես
և առնիցես զամենայն գործս քո, և
աւուրն եւթներորդի սաբաթ է Տեառն
Աստուծոյ քո։ Մի առնիցես ամենայն
գործ քո, դու և որդի քո և դուստր քո,
ծառայ քո և աղախին քո, և անասունք
քո, և պանդուխտ որ է ի դրունս քո։
Զի ի վեց աւուրս արար Տէր զերկինս
և զերկիր և զծով և զամենայն որ
ինչ ի նոսա, և հանգեաւ յաւուրն
եւթներորդի։ Վասն այնորիկ օրհնեաց
Տէր զաւուրն սաբաթոյ և սրբեաց
զնա։ Պատուեա զհայր քո և զմայր քո,
զի երկայնասցին աւուրք քո յերկրի
զոր Տէր Աստուած քո տայ քեզ։

զնա ամենայն հրեշտակք ՚ի
խնդրելով խնդրեցաւ վրէժ արեան
որդւոց նոցա. Հատուցումն Թշնամեաց
նոցա Հատուցաւ նոցա։
Հատուցումն ատելեաց նոցա Հատու-
ցաւ նոցա. սրբեսցէ տէր զերկիր ժո-
ղովրդեան իւրոյ։

ՄԱՂԹԱՆՔ։

Դ՚ու ես տէր մեր, դու ես քո փրկիչ
մեր, ձեզ օրհնեն անձինք մեր։
Ա՚րդասէր տէր, վասն սրբուհւոյ ան-
արատ մօր քոյ և կուսի, և վասն խա-
չի քոյ պատուականի, տէր ընկալ զա-
ղաչանս մեր, և կեցո զմեզ։

Հ՚աւրդ և աղօթ՛ Մի նախանձիր և
խոստովան կանոնաւն։

Ա՚ման ուղղելոյ զդնացս մեր ՚ի ճա-
նապարհս խաղաղութ՛ե, զտէր աղա-
չեսցուք։ Տէր ողորմեա։
Ա՚ման ցրելոյ ՚ի միջ զամենայն խոր-
հուրդս չարին, զտէր աղաչեսցուք։
Ա՚ման պարգևելոյ մեզ առողջ խոր-
հուրդս և առաքինի վարս, զտէր աղ։

Ա ման պահելոյ զմեզ ընդ հովանեաւ
ամենազօր աջոյն իւրոյ, զտէր աղաչ։
Ա ման խորտակելոյ զհակառակորդն
վաղվաղակի ընդ ոտիւք մերովք, զՔր
աղա։
Ա ման հոգւոյն հանդուցելոց՝ որք
Ձմարիտ և ուղիղ հաւատով՝ ի քն
ննջեցին, զտէր աղաչեսցուք։
Ե՛ւ և ս միաբան ասեմ Ձմարիտ և՛ աք։
Օ՛ անձինս։ Ողորմեաց։

Աղօթք։

Տէր երկնի և երկրի՝ արարիչ ամենայն արարածոց երևելեաց և աներ-
ևելութիւ։ Ես քեզ կարդամք յայժմ ժամ. զի ընդ ամենայն տեղիս կ տե-
րութիւն քո, և արքայութիւն քո ա-
մենեցուն տիրէ։ Ընդ հորհետ մեզ եր-
կիւղիւ ի պաշտօն քո կանխել հանա-
պազ. սիրել զքեզ ի բոլոր սրտէ և
ի բովանդակ մտաց, և յամենայն զո-
րութենէ մերմէ պահել զպատուի-
րանս քո։ Ընդամբառնալ առ քեզ զձե-
ռըս մեր ի սրբութի առանց բարկու-
թե և երկմտութեան. և գտանել ի
քէն զշնորհս և զողորմութի, և զառա-

քննասէր գործոյն յաջողուի : Ա՛ սան զի դու ես տէր կենաց և ՚ի ձեռս մուքեանց . և քեզ վայելէն փառք իշխանուքի՛ն և պատիւ այժմ և միշտ և յաւիտեանս յաւիտենից . ամէն :

Կաղաղուքիւն ամենեցուն : Ճաուածոյ երկրպագեսցուք :

Վ՚ոմ ամենաղօր և յաղթող տէրուքեդ կրկնի ամենայն ծունը յերկրպագուքի՛ն , և փառաւորի յամենեցունց Քաղաւորուքիւնն քո : Կայ՚ես յերկրպագուքիւնս մեր , և ուսո մեզ առնել զարդարուքիւն Հշմարտուքեան : Ա՛ սան զի դու ես ՚ի ձեռ խաղաղուքեան՝ , որ բարձեր զքրիշնամուքիւն ի միջոյ , և արարեր խաղաղուքիւն յերկինս և յերկրի . հեռաւորաց և մերձաւորաց աւետարանեցեր զնօր պարգեւ քոյին բարեացդ : Ողոմ և զմեզ մեծի ընօրհացդ արժանի արասցես՝ դասելով ընդ Հշմարիտ երկրպագուս քո , ՚ի ձեռ և տէր մեր և փրկիչ յի՛ քս : Ող ես օրհնեալ ընդ հօր և ընդ ՚ի՛ր հոգւոյդ

այժմ և միշտ և յաւիտեանս յաւիտենից. ամէն:

Աղաւնակ:

Երգս օրհնութիւն և՛ ձայն սաղմոսաց անդադար փառաւորեմք զՀայր և զորդի և զսուրբ Հոգիդ այժմ և միշտ և յաւիտեանս յաւիտենից. ամէն:

Օրհնեալ տէր մեր յիսուս. ամէն:
Հայր մեր որ:

Յարիցեւ ասծ, և ցրուեսցին ամենայն թշնամիք նորա։

ՍԱՂՄՈՍ ԾԵ

Ի կատարած. վասն ծողովրդեանն, որ ՚է սրբոյն հեռացեալ էին. ՚է ժամանակի պէ հալան ինա այլազգիւն ՚է գէն։ Հարչանափեր. աղօթս ՚է դառնէ։

Ողորմեա ինձ ած, պի կոխեայ զիս մարդ. զօրհանապազ պատերազմունք նեղեցին զիս։

Կոխեցին զիս թշնամիք իմ զօրհանապազ. բազում եղեն՝ որք մարտնչէին ընդ իս ՚ի բարձանց։

Ի տուէ ես ոչ երկեայց, պի ՚ի ած յուսացայ. աստուծով գովեցից զբանս իմ. յած յուսացայ՝ և ոչ երկեայց, պի՞ առնասցէ ինձ մարդ։

Օ զօրհանապազ զբանս իմ անարգեցին. պինէն էին խորհուրդք նոցա ՚ի չարութեան։

Պանդուխտք եղիցին, և թաքթաքուրք շրջեսցին. նոքա գարշապարի իմում սպասեսցեն, որպէս և սպասէին անձին իմոյ։

Որպէս առ ոչնչէ մերժեացես զնոսա. բարկութիւք զժողովուրդս հնազանդեցուսցես։

Ի՛ղ զկեանս իմ պատմեցից քեզ. եւ դից զարտասուս իմ առաջի քո, որպէս խոստացար դու ինձ։

Դարձցին թշնամիք իմ յետս իւրեանց, յաւուր յորում կարդացից առ քեզ։

Ահա ծանեայ զի աստ իմ ես դու. զաստ օրհնեցից ի բանս իմ, եւ զնոր գովեցից ի խօսս իմ. յաստ յուսացայ եւ ոչ երկեայց, զի արասցէ ինձ մարդ։

Յինէն են ուխտք իմ, զոր տայց քեզ օրհնութիւք աստ աստ իմ։

Փրկեցեր զանձն իմ ի մահուանէ. զաչս իմ յարտասուաց, եւ զոտս իմ ի գայթագղութենէ. հաճոյ եղէց առաջի տեառն յերկրին կենդանեաց։

Տունք ժե։

ՍԱՂՄՈՍ ԽԱ

Ի հպարտաց մի ապականեր. ի դաւելն յարձանագրեր. ի ժամանակի չի խոհուեցեալ ընդունելոցդ յերեսաց տառապելոյ յայրի անդր։

Ողորմեա ինձ աստ՝ ողորմեա ինձ, զի ի քեզ յուսացաւ անձն իմ։

Ի Տովանի Թևոց քոյ յուսայայց, մինչ
չև անցցէ անօրէնութիւն։
Ընդդակեցի առ ՚ած բարձրեալ, առ
՚ած բարերար իմ։
Ընդաքեաց յերկինից, և կեցոյց զիս ։
եդ ՚ի նախատինս, որ կոխէին զիս ։
Ընդաքեաց ՚ած զողորմութիւն և զճշ-
մարտութիւն իւր ։ և փրկեաց զանձն
իմ ՚ի միջոյ գազանաց, զի ննջէի ես
խռովեալ ։
Որդւոց մարդկան ատամունք իւ-
րեանց զէն և նետք են, և լեզուք նոցա
որպէս սուր սուսերի ։
Բարձրեալ ես դու յերկինս ՚ած, և յա-
ւիտեան երկրի են փառք քո։
Որոգայթ պատրաստեցին ոտից իմոց ։
խոնարհ արարին զանձն իմ ։ փորեցին
առաջի իմ խորխորատ, և անկան ին-
քեանք ՚ի նմին ։
Պատրաստ է սիրտ իմ ՚ած, պատրաստ
է սիրտ իմ օրհնել և սաղմոս ասել
քեզ փառաւք իմովք ։
Յարթիք փառք իմ, զարթիք սաղմո-
սիւք և օրհնութեամբ ։ և ես զարթ-
նեայց առաւօտուց ։
Խոստովան եղէց քեզ ՚ի ժողովուրդս
՚որ, և սաղմոս ասացից քեզ յազինս ։

Արձ եղև մինչև յերկինս աղօթմունքի քո, մինչև յամպս ձկմարտութիւն քո։ Խարձրեալ ես դու յերկինս ած, և յա- մենայն երկրի են փառք քո։

Տանք ժդ։

ՍԱՂՄՈՍ ԾԱ։

Ի կարապած մի ապաւանէր յոչնաձագէր աղաւնոյ ի պատեն։

Ով արդարեւ զարդարուն խօսեիք, և ուղիղս դատեիք որդիք մարդկան։ Վանդի և արդ իսկ ի սրտի ձերում զանօրէնութիւն գործեիք յերկրի. անի- բաւութիւն ձեռք ձեր նիւթեն։ Ստար եղեն մեղաւորք ի մօրէ. խա- բեցան յարդանդէ, և խօսեցան սուտ։ Ըստմաութիւն նոցա ըստ նմանութիւն ծաի. որպէս ի ժի և քարբի, զի խցեալ է զականջս իւր։

Օ մի լուիցէ նա ձայն թովչի ճար- ատարի, և մի առցէ դեղ ի դեղատուէ խմաստնոյ։

Ինձ փշրեսցէ զատամունս նոցա ի բե- րանս իւրեանց. և զժանիս առիւծուց խորտակեաց տէր։

Ընդարգ եղիցին նոքա ոչ ջուր՝ զի հե- զաս. ի լարել աղեղան նի տկարասցին

որպէս մոմ զի հալի, և սպառեսցին։
Ընկաւ հուր՝ և ոչ տեսին զարև, մինչ-
չև ՚ի միտ առեալ էր զփուշս իւրեանց.
որպէս դժնիկ բարկութեամբ կեն-
դանւոյն կիզցէ զնոսա։
Ուրախ եղիցի արդարն՝ յորժամ տես-
ցէ զհատուցումն. և զձեռս իւր լո-
սասցէ յարեան մեղաւորի։
Նա ասասցէ մարդ-Թէ արդարեւ գոյ
ցէ պտուղ արդարոյ, և է ոճ որ դա-
տի զնոսա յերկրի։

Տունք Ժ։ Գորգայս ըն։

ՍԱՂՄՈՍ ԾԸ

Ի կապարաճ. Ո՛ ապաւիներ. յարեհանգիր. ՚է
ժամանակէ ցաւոյ սոսկալ, և պաշ-
ըեայ զսուն Տեառն, զի սպանցէ զնա. սաղմոս
՚է դաւիթ։

Փրկեա զիս ՚ի թշնամեաց իմոց ՈՅՈ,
յայնցանէ որ յարուցեալ են ՚ի վերայ
իմ, ապրեցո զիս։
Փրկեա զիս յայնցանէ, որք գործեն զա-
նօրէնութիւն. յարանց արիւնահեղաց
ապրեցո զիս։
Որսալ զանձն իմ կամեցան, և հասին
՚ի վերայ իմ հզօրք։
Ոչ մեղք իմ և ոչ յանցանք. առանց

մեզաց ընձեռցեալ և ուղիղ եղիր։
Օ արքեր ընդ առաջ իմ, և տես դու
զոր զօրութեաց ես ծածկեալ իսկ։
Այսեաց և այլ սրա ամ հեթանոսաց.
մի ողորմիր ամենեցուն, զոր գործեն
զանօրէնութիւն։
Կարձցին ընդ երեկոյս. սովեսցին
որպէս շունք, և շրջեսցին զբաղաքաւ։
Նոքա զօղանջեսցեն բերանօք իւ-
րեանց, և սուր է ի շրթունս նոցա։
Իսկ արդ ով լուաւ զայս. զի դու որ
ծիծաղեսցիս զնոքօք, և արհամար-
հեսցես զամ հեթանոս։
Օ զօրութի իմ առ քեզ պահեցից, զի
ամ օգնական իմ է։
Ընդ իմ, ողորմութի նորա կանխես-
յէ առ իս. և ամ իմ ցոյց ինձ ի
թշնամիս իմ։
Մի սպանաներ զնոսա, զի մի մոռաս-
ցին զժողովուրդս քո։
Ցրուեա զնոսա զօրութեամբ քով,
և ընկեծեա զնոսա, զի դու ես պաշտ-
պան իմ տէր։
Մեղք բերանոյ նոցա և բանք շըր-
թանց նոցա, ընկալցին նոքա յամբարտ-
աւանութի իւրեանց։
Յանէծս և ի ստութիւն մատնեսցին.

'ի կատարածի բարկութեան սպառեա-
ցին, և մի գացին:
Վխտացին՝ զի ՚ած տիրէ յակովբայ և
ամ ծագաց երկրի:
Վարձցին ընդ երեկոյս. սուխացին
որպէս շունք, և շրջեցին զքաղաքաւ:
ԵՒղբա սիրեցին յուտել. ապա թէ ոչ
յագեցին, տրտնջեցին:
ԵՒս օրհնեցից զօրհնութիւն ՚ան, և
ցնծացայց առաւօտուց յողորմու-
թեան քումմ:
Օ՚ի եղեր իմ պաշտպան և տուն ա-
պաւինի, յաւուր նեղութեան իմոյ
օգնական իմ:
ՎՌեզ սաղմոս ասացից՝ ՚ած ապաւէն
իմ. ՚ած ողորմութիւն իմոյ:
Տունք իւ:

ՍԱՂՄՈՍ ԾԹ

Ի կատարած. պատանեցւոց ժամանակաց ա-
ռաջմանէ. 'ի ժամանակի ա՚ի հրչեփ արար նա
ընձեռեալս և պատրեսցանն առիղայ, և 'է
դարչին հարկանէր յովաբ ոչխարն աղաւեղ յերկր-
պոնան հպարտս: Ձարչմանափեր. սաղմոս 'է
դաւիթ:

Ա՚ծ մերժեցեր և աւերեցեր զմեզ.
բարկացար, և դթացեր՚ի մեզ:

Շարժեցեր զերկիր, և խռովեցուցեր զնա. բժշկեա զհարուածս սորա, զի սասանեցաւ։

Յուցեր ժողովրդեան քումմ խստութիւն. և եռուր ըմպեցեր մեզ գինի չիմարութեան։

Տուր երկիւղածացդոց նշան, զի ապրեսցին յերեսաց աղեղան։

Որպես փրկեցան սիրելիք քո. կեցո ա- ջով քո, և լուր մեզ։

Ես խօսեցաւ՝ի սրբութեն իւրմէ. բարձր եղէց, բաժանեցայց զսիւքեմ, և զհո- վիտան չարկաց չափեցից։

Իմ է գաղաադ, և իմ է մանասէ. եփ- րեմ հզօրիչ գլխոյ իմոյ։

Յուդայ թագաւոր իմ. մովաբ աւա- զան յուսոյ իմոյ։

Յեդովմ ուղղեցից զգնացս իմ. և ինձ այլազգիք հնազանդ եղեն։

Ո՞ տարցէ զիս՝ի քաղաք ամուր, կամ՞ առաջնորդեսցէ ինձ մինչև յեդովմ։

Եթէ ոչ դու ՚ած, որ մերժեցեր զմեզ, և ոչ ելիր ՚ած ընդ զօրս մեր։

Տուր մեզ օգնութիւն՝ի նեղութե- ընդունայն է փրկութիւն մարդոյ։

Յաւուրս արասցուք զօրութիւն. և նա արհամարհեսցէ զայնոսիկ՝ որ նե- ղեն զմեզ։

ՍԱՂՄՈՍ Կ

Ի կատարած ընդ օրինաւէ. սաղմոս ՚է դաւթի։

Լուր ՚ած աղօթից իմոց, նայեա տէր յաղօթս իմ։
Ի ծագաց երկրէ կարդացի առ քեզ, մինչ ՚ի վաստակել սրտի իմոյ։
Ի վիմէ բարձր արարեր զիս. առաջնորդեցեր լինձ, և իմ եղեր յոյս, և աշտարակ հզօր եղեր լինձ յերեսաց թըշնամւոյն։
Բնակեցայց ՚ի յարկս քո յաւիտեան, և ծածկեցայց ընդ հովանեաւ թևոց քոց։
Դու ՚ած լուար աղօթից իմոց. եառուր ժառանգութիւն, որք երկնչին յանուանէ քումմէ։
Աւուրս յաւուրս յաւելեր թագաւորի, ամայց նորա, աւուրս ազգաց մինչև յազգս նորա։
Կայ և ծնայ յաւիտեան առաջի ՚այ ողորմութիւն և ճշմարտութիւն, որք խնդրեսցեն ՚ի նմանէ։
Այսպէս սաղմոս ասացից քեզ յաւիտեանս յաւիտենից, և տայց քեզ զաղօթս իմ օր ըստ օրէ։

ՍԱՂՄՈՍ ԿԱ

Ի կապարաճ · ՚ի վերայ երեքհովմայ · ասղմոս ՚ի դաւթէ ։

Բայց միայն այ հնազանդ լեր անձն իմ, զի ՚ի նմանէ է լինձ փրկութիւն ։ Նա է այծ իմ և փրկիչ իմ · ապաւէն իմ, զի մի սասանեցայց առաւել ։ Մինչև յերբ յառնէք ՚ի վերայ մարդոյ սպանանել ամենեքեան, որպէս յորմոյ թիւրեալ և ՚ի ցանկոյ մերժելոյ ։ Բայց միայն զպատիւ իմ խորհեցան մերժել յինէն, և ընթացան ՚ի ծաւրաւս իւրեանց ։ Բերանօք իւրեանց օրհնէին, և սրտիւք անիծանէին ։ Բայց սակայն այ հնազանդ լիցի անձն իմ, զի ՚ի նմանէ է լինձ համբերութիւն ։ Նա է այծ իմ և փրկիչ իմ, ապաւէն իմ զի մի սասանեցայց ։ Այ է զօրութիւն իմ և փառք իմ։ այծ օգնութիւն իմոյ ,յոյս իմ է առ այծ ։ Յուսացարուք ՚ի նա ամ ժողովք ժողովրդոց · սիրեցէք առաջի նորա զսիրտս ձեր, զի այծ օգնական է մեր յաւիտեան ժամանակաց ։

Սակայն ընդունայն են որդիք մարդ-

կան. սուտ են արդիք մարդկան. ՚ի կը
շնաս իւրեանց մեղանչեն, և ինքեանք
յոնաթնութիւն են ՚ի միասին:
Ա՛ի յուսալ յանիրաւութիւն, յափշտա
կութիւն մի ցանկայք. և մեծութիւն
թէ առիս գայցէ, մի յօժարեսցին
սիրտք ձեր:
Ա՛ի անգամ խօսեցաւ Աստ, և երկուս
գայս լուաք:
Այս է զօրութիւն, և քո Տեր ողորմու
թիւն. և դու հատուցանես իւրաքան
չիւր ըստ գործս նոցա:
Տունք ժէ:

ՍԱՂՄՈՍ ԿԲ

Ապաւս ՚ի դատէն. ինչպէս նապէր նա յա
նապատ անդ հրէաստանի:

Ընծ Աստ իմ, ես առ քեզ առաւօտ առ
նեմ. ծարաւեաց առ քեզ հոգի իմ.
քանիպատիկ ևս և մարմին իմ:
Որպես երկիր անապատ և անջուր, ուր
ոչ գոյ ՚ի նմա ձանապարհ:
Այսպես ՚ի սքս երևեցայց քեզ, տեսա
նել ինձ զզօրութիւն քո և զփառս քո:
Ա՛ան զի լաւ է ինձ ողորմութիւն քո
քան զկեանս իմ. և շրթունք իմ գո
վեսցեն զքեզ:

Ա. յսպէս օրհնեցից զքեզ՝ի կեանս իմ,
և յանուն քո համբարձից զձեռս իմ։
Որպէս՝ի ճարպոյ պարարտուԹենէ
լցցի անձն իմ, շրԹամբք ցնծուԹիւ
օրհնեսցէ զքեզ բերան իմ։
Ո՛ի ԹէԹ յիշեի զքեզ յանկողնի իմում,
ի առաւօտս կանխեալ խօսեի ի քեզ։
Ո՛ի եղեր իմ օգնական, ՚ի հովանի
Թևոց քոց ցնծացայց։
Լ՚կն զկնի քո անձն իմ. և զիս ընկա-
լաւ աջ քո. և նոքա ՚ի նանիր խնդրե-
ցին զանձն իմ։
Մ՚տցեն ՚ի ներքոյ անդնդոց երկրի.
մատնեսցին ՚ի ձեռս սրոյ, և բաժինք
աղուեսուց եղիցին։
Ա՚ռաւորյուսացաւ՚ի Տր. զովեսցին
ամենեքեան՝ որ երդնուն նովաւ. խըց-
ցին բերանք այնոցիկ՝ որք խօսեին զա-
նիրաւուԹիւն։

Տունք ժա։

ՍԱՂՄՈՍ ԿԳ

Ի կապարաճ. սաղմոս ՚ի դաւԹին։

Լաւ ՚ի ձեզ աղօԹից իմոց յաղաչել ինձ
առ քեզ յերկիւղ Թշնամւոյն փրկեա
զանձն իմ։
Ծածկեսցես զիս՚ի ժողովոց չարաց, ՚ի

բազմուէ՝ ոյք գործեն զանօրէնութի։
Ոյք սրեցին որպէս սուսեր զլեզուս
իւրեանց. լարեցին զաղեղունս իւ-
րեանց յիրս դառնութեան։
Զգեալ՝ի գաղտնիս այնոցիկ՝ ոյք ուղիղ
են սրտիւք. յանկարծակի ձգեսցեն՝ի
նոսա, և մի՛ երկիցեն։
Ոյք զօրացուցին յանձինս իւրեանց
կեանս չարութեան. խորհեցան թա-
գուցանել լինձ որոգայթ, և ասացին
ոչ տեսանէ զայս ոք։
Ւրնեցին զանօրէնութի՛, պատրաս-
տեցան՝ի քննել զքննութի՛։
Ա՛տելոցն այր՝ի խորութի՛ սրտի իւրոյ,
և բարձր եղիցի ա՛ծ։
Նետք տղայոց եղեն վէրք նո՛ց. տկա-
րացան՝ի նոսա լեզուք իւրեանց, և
խռովեսցին ամենեքեան՝ ոյք հայէին
ընդ նոսա։
Երկեաւ ա՛մ մարդ. և պատմեցին ըզ
գործս ա՛յ, և զարարածս նորա՝ի միտ
առին։
Ուրախ եղիցի արդար՝ի ա՛ր, և յուսա-
ցի՛ի նա. նովաւ գովեսցին ամենե-
քեան, ոյք ուղիղ են սրտիւք։

ՍԱՂՄՈՍ ԿԴ.

Ի հպարտաց ածմունս ի դասէն: (Քրիստոսէ երեմիայէ եղեկիելէ և ծողովրդեանն, յորժամ ի պանդխտութենէն կամէին ելանել:

Քեզ վայելէ օրհնութիւն ամ ի սիոնէ. և քեզ տացին աղօթք յերուսաղէմ:

Լուր աղօթից իմոց, մի առ քեզ ամենայն մարմին եկեսցէ:

Բանք անօրինաց զօրացան ի վերս. զամբարշտութիւս մեր դու քաւեսցես:

Երանի զոր ընտրեցեր և ընկալար, և բնակեսցեն ի դաւիթս քո:

Լցցուք մեք ի բարութենէ տանն քո. սրբ է տաճար քո սքանչելի արդարութեամբ:

Լուր մեզ ամ փրկիչ մեր, յոյս ամենայն ծագ երկրի, և որ ի ծով հեռի:

Որ պատրաստէ զլերինս զօրութեամբ քո. և զգեցեալ է զօրութիւն:

Որ խռովեցուցանէ զմունջս ծովու, և զձայն ալեաց նորա յածուցանէ:

Խռովեսցին հեթանոսք, և երկիցեն բնակիչք երկրի ի նշանաց քոց:

Ելս առաւօտու՝ ընդ երեկոյս զուարճասցին. հայեցար յերկիր՝ արբեցու-

ցեր զնա, և բազում արարեր զմեծութիւն նորա։

Վասն այ լի եղև ջուրբ. պատրաստ առնել արարեր զկերակուր նորա, զի այսպէս է պատրաստութիւն։

Օ, ակօս նորա արբեցուցեր, և բազում արարեր զարմտիս նորա։

Ի ցօղել նորա զուարթ եղիցի բոյս նորա. օրհնեսցի պսակ տարւոյ քաղցրութեան քոյ։

Պաշտքդ լցցին պարարտութիւն-պարարատասցին գեղեցկութիւնք անապատի։

Խլուրք ցնծութի՛ զգեցցին, և զգեցցին խոյք մաքեաց։

Հովիտք բազում արասցեն ցորեան, աղաղակեսցեն և օրհնեսցեն։

Տունք ժէ։

ՍԱՂՄՈՍ ԿԵ

Ի հապաւած. ասղմոս ՚ի դաւթի. յարութե։

Ա՛ղաղակեցէք առ Ա՛ստուած ամենայն երկիր. սաղմոս ասացէք անուան նորա, և տուք գովաս օրհնութե՛ նորա։

Ասացէք այ, ո՛րպէս զի ահեղ են գործք քո. ՚ի բազում զօրութե՛ քում ստեցին քեզ թշնամիք քո։

Ամենայն երկիր երկիր պագցեն քեզ.

սաղմոս ասասցեն քեզ, և սաղմոս ա-
սասցեն անուան քումմ։
Նկայք և տեսէք զգործս Ա՛Ց. որպէս
զի սքեղծ են խորհրդովք քան զամե-
նայն որդւոց մարդկան։
Ո դարձոյց զծովն ՚ի ցամաք. և ընդ
գետս անցին յոտանաւորք։
Ընդ ուրախ եղիցուք մեք ՚ի նա, որ
տիրէն զօրութիւք իւրով յաւիտենից։
Ա՛չք նորա ՚ի հեթանոսս հայեն. զք
դառնացուցիչն զնա, մի բարձրասցին
յանձինս իւրեանց։
Օրհնեցէք հեթանոսք զԱ՛Ծ մեր. լսե-
լի արարէք զձայն օրհնութե՛ն նորա։
Ո՛ր ոչ եդ զանձն իմ ՚ի կեանս, և ոչ
եդ դողութե՛ն ոտից իմոց։
Փորձեցեր զմեզ Ա՛Ծ և քննեցեր, որպէս
և քննի արծաթ։
Ւ՚ջուցեր զմեզ յորոգայթ, եդիր նե-
ղութիւն ՚ի թիկունս մեր. և անցու-
ցեր զմարդիկ ՚ի վերայ գլխոց մերոց։
Ընացաք մեք ընդ հուր և ընդ ջուր, և
հաներ զմեզ ՚ի հանգիստ։
Ա՛տից ՚ի տուն քո պատարագօք. տաց
քեզ զուխտ իմ, զոր խոստացան քեզ
շրթունք իմ, զոր բերան իմ խոսեցաւ
՚ի նեղութեան։

Օ՜ղջակէզս ուղղաւիցս մատուցից քեզ խոյօք և խնկօք, և քեզ մատուցից զուարակս և նոխազս։

Լկայք լուարուք ինձ՝ և պատմեցից ձեզ ամենեքեան՝ որք երկնչիք յա՜, զոր ինչ արար անձին իմոյ։

Ընդ նա բերանով իմով կարդացի. և բարձր արարից զնա լեզուաւ իմով։

Օ՜մեղս թէ տեսանէի՝ի սրտի իմում՝ միթէ լսէր ինձ տէր։

Ա՜ստն այսորիկ լուաւ ձա՜ծ, և նայեցաւ՝ի ձայն խնդրուածոց իմոց։

Օրհնեալ է ա՜ծ՝ որ ոչ՝ի բացեայ աբար զաղօթս իմ, և ոչ զողորմութիւն իւր յինէն։

Տունք ժ։

ՍԱՂՄՈՍ ԿԲ

Ի կատարած. ընդ օրհնութիւնս. սաղմոս երգոյ։

Ա՜ծ ողորմեա մեզ և օրհնեա զմեզ. երևեցո զերեսս քո՝ի մեզ, և ողորմեա մեզ։

Ա՜նաչել յերկրի զձանապարհս քո, յամենայն ամ զփրկութիւնս քո։

Խոստովան եղիցին առ քեզ ժողովուրդք ած, խոստովան եղիցին առ

քեզ ժողովուրդք ամենայն։
Ուրախ եղիցին և ցնծասցեն ազինք,
զի դու դատիս զժողովուրդս յուղ-
ղութե. և ազգաց երկրի դու առաջ-
նորդես։
Խոստովան եղիցին առ քեզ ժողո-
վուրդք աստ. դոհասցին զքէն ժողո-
վուրդք ամենայն։
Երկիր ետ զպտուղ իւր, և օրհնեաց
զմեզ աստ աստ մեր։
Ընդ մեր օրհնեսցէ զմեզ. և ի նմանէ
երկիցեն ամ ծագք երկրի։

Տունք է։ Դորեայս ի։

ՍԱՂՄՈՍ ԿԱ

Ի հապարած. սաղմոս ի պատկն։

Յարիցէ աստ և ցրուեսցին ամենայն
թշնամիք նորա, փախիցեն ատելիք
նորա յերեսաց նորա։
Որպէս պակասէ ծուխ՝ պակասեսցին.
որպէս հալի մոմ առաջի հրոյ, այնպէս
կորիցեն մեղաւորք յերեսաց աչ։
Արդարք ուրախ եղիցին՝ և ցնծասցեն
առաջի նորա, և զուարճասցին յուրա-
խութեան իւրեանց։
Օրհնեցէք զնա և սաղմոս ասացէք
անուան նորա. Ճանապարհ արարէք

այնմիկ՝ որ նստի ընդ արևմուտս, և
տէր է անուն նորա։
Յինճասցեն առաջի նորա, և խուռվեա-
ցին յերեսաց նորա։
Որ Հայրն է որբոց և դատաւոր այրեաց,
Աստ՝ ի տեղւոջ սրբութեան իւրում։
Աստ բնակեցուցանէ զմիակրծոս ի
տան, և հանէ զկապեալս քաջութեամբ
իւրով. սոյնպէս և զդառնացողս՝ որ
բնակեալ են ի դերեզմանս։
Ընդ ելանել քեզ առաջի ժողովրդեան
քո, ընդ անցանել քեզ ընդ անա-
պատ՝ երկիր շարժեցաւ։
Երկինք և երկինք յօդեացին յերեսաց
Աստուծոյ ի սինէ առաջի Տեր Իսրայէլի։
Ընծրև կամաց պատրաստեցեր Աստ ժա-
ռանգութեան քում. Թէպէտ հիւանդա-
ցաւ, սակայն դու հաստատեցեր զնա,
և գաղանք քո բնակեացեն ի նմա։
Պատրաստ արարեր քաղցրութեամբ քո աղ-
քատի Աստ. Տէր տացէ զբան, ոյք աւե-
տարանեն զօրութեամբ բազմաւ։
Թագաւոր զօրութեանց սիրելոյ, զգե-
ղեցկութիւն տան քո բաժանեալ յա-
ւարի. Թէպէտ և հնձէսջիք ի մէջ վի-
ճակաց։
Թևք աղաւնւոյ արծաթամատ, և

Թիկնամիջք նորա ՚ի գոյն ոսկւոյ :
Ի գումարել երկնաւորին զԹագաւորս ՚ի վէր նը, ձիւնասցին ՚ի սաղմոն:
Լեառն այ լեառն պարարտ, լեառն մածեալ, և լեառն պարարտ. և զինչ կարծէք լերինք հպարտացեալք:
Լեառն, ընդ որ հաճեցաւ ած բնակել ՚ի նմա, քանզի և այր իսկ բնակեսցէ ՚ի նմա իսպառ :
Կառք այ բիւրապատիկք, հազարք ուղղիչք, և այր ՚ի նոսա ՚ի սինէ սըրբոյ Թաբենէ իւրմէ:
Եւ ՚ի բարձունս և վերեաց գերեաց. առ աւար՝ բաշխեաց պարգևս և եհ որդւոց մարդկան. քանզի Թերահաւատից ևս բնակեալ երիցի ՚ի նմա :
Տէր ած օրհնեալ՝ օրհնեալ այր զօրհնասպաղ, առաջնորդեսցէ մեզ ած փըրկիչ մեր :
Ած մեր ած կենարար, և ՚ի ձեռն են ելք մահու :
Բայց սակայն ած փշրեսցէ զգլուխս Թշնամեաց մերոց. և զհերն կարձնոցն, որ գնան յանօրէնութեան իւրեանց :
Ասաց այր՝ ՚ի խորոց անդնդոց դարձուցից, և ՚ի միջոյ ժանեաց զայն ՚ի դուրս կորզեցից :

Ոչ թագցի ոտն քո յարեան, և լեզուք
չանց քոց յարենէ թշնաւեաց քոց ։
Յրևեցան գնացք քո Ա՛ծ . գնացք Այ
թագաւորին մերոյ սրբոյ ։
Կանխեցին իշխանք հանել զօրհնուե
՚ի մէջ կուսանաց և գովչաց ։
Յեկեղեցիս օրհնեցէք զա՛ծ , և զա՛ր
յաղբերացն իսրայէլի ։
Ընդ բենիամին՚ի տղայու թե՛ զարմա
նալի , իշխանք յուդայ առաջնորդք
նորա՝ իշխանք զաբուղոնի , և իշխանք
նեփթաղիմայ ։
Հրամայեա Ա՛ծ զօրու թի՛ քոմ. զօրացո
զայս, զոր հաստատեցեր ՚ի մեզ ։
Ի տաճարէ քումմէ յերուսաղէմ քեզ
մատուսցեն թագաւորք զպատարագս ։
Սաստեա՚ի գազան եղեգան,՚ի ժողովս
զուարակաց և ՚ի դասս երինջոց ։
Լոտեսցին այնոքիկ՝ որք ընտրեալ են
արծաթով. ցրուեա զհեթանոսս, և
այք կամին ընդ պատերազմ ։
Յկեսցեն հրեշտակք յեգիպտոսէ .
հնդիկք յառաջադոյն ձեռնտու լինիլն
առ Ա՛ծ ։
Թագաւորունք երկրի օրհնեցէք զա՛ծ,
և սաղմոս ասացէք Տե՛ն ։
Ա՛նասպարտ արարէք այնմիկ, որ նստի

յերկինս երկնից ընդ յարևելս։
Ա՛հա տացե զձայն իւր՝ ի ձայն զօրուն.
և տուք զփառս ՚ի նմա։
Ի վերայ իսրայէլի մեծվայելչութիւն
նորա. զօրութիւն նորա մինչև յամպս
երկնից։
Աքանչելի է ՚ի վերայ սրբոց իւրոց,
՚ի նա տացէ զօրութիւն հաստատուն ՚ի
ժողովրդեան իւրոյ. օրհնեալ է ՚ի։

Տունք լը։

ՍԱՂՄՈՍ ԿԸ

Ի հպարտից. վասն պատանեցելոցն.
սաղմոս ՚ի դաւիթ։

Ակեաց զիս ՚ի, զի հասին ջուրք յանձն
իմ. ընկղայ ես ՚ի խորս անդնդոց, ուր
ոչ գոյ հնձ հանգիստ։
Անկի ես ՚ի խորս ծովու, և շրջանք ընկ
կըղմեցին զիս։
Աստահեցի ես առ աղաղակել, և
կերկերեցաւ կոկորդ իմ։
Նուաղեցին աչք իմ առ յուսալ հնձ
առ Աստուած իմ։
Բազում եղեն քան զհեր գլխոյ իմոյ,
այք ատեին զիս ՚ի տարապատուց։
Օ՜ զօրացան յիս թշնամիք իմ և ատելիք

իմ՝ ի նանիր. ինչ զոր ոչ յափշտակեալ
էր, տուժէի նոցա։
Ես դու ծանեար զանզգամութի՛ւն իմ,
և յանցանք իմ՝ ի քէն ոչ ծածկեցան։
Մի՛ ամաչեսցեն վասն իմ, ոյք համբե-
րեն քեզ ո՛ւր ո՛ւր զօրութե՛ց. մի՛ պատ-
կառեսցեն վասն իմ, ոյք խնդրեն զքեզ
Աստ իսրայէլի։
Վասն քո համբերի նախատանաց. և
ծածկեաց ամօթ զերեսս իմ։
Օտար եղէ ես յեղբարց իմոց, և հիւր
որդւոց մօր իմոյ։
Նախանձ տան քո եկեր զիս. նախա-
տինք նախատչաց քոց անկան ՚ի վե-
րայ իմ։
Խոնարհեցուցի զհոգի զանձն իմ, և
եղեն ինձ այս նախատինք. ատարի ըզ-
հանդերձս իմ քուրձ, և եղէ առակ
նոցա։
Ոչ լինէն խօսք հեին, ոյք նստէին առ
դրունս. զիս այսոքն առնէին, ոյք ըմ-
պէին գինի։
Ես յաղօթս կայի առ քեզ Տէր ՚ի ժա-
մանակ ընդունելի։
Աստ ՚ի բազում ողորմութե՛ քում լուր
ինձ, ՚ի ճշմարտութե՛ փրկութե՛ քո։
Ազատեցո զիս ՚ի կաւոյ, զի մի՛ ընկղմեցայ.

ապրեցայց ես յատեղեաց իմոց, և 'ի
խորոց ջուրց բազմաց։
Մի ընկղցեն զիս պատյտք ջուրց, և մի
ընկղմեսցեն զիս անդունդք խորոց.
ջրհոր մի կափուսցէ զբերան իւր 'ի
վերայ իմ։
Լուր լինձ ահր, զի քաղցր է ողորմութիւն
քո. ըստ բազում գթութեան քո հայեա
յիս, և մի դարձուցաներ զերեսս քո 'ի
ծառայէ քումմէ. զի նեղեալ եմ ես,
վաղվաղակի լուր լինձ։
Հայեա յանձն իմ և փրկեա զիս, և
վասն թշնամեաց իմոց ապրեցո զիս։
Դու դուռ գիտես զնախատինս իմ, զա-
մօթ իմ և զպատկառանս իմ։
Դրաջիք քո են ամենեցունց անձին իմոյ.
նախատանաց համբեր սիրտ իմ և
թշուառութեան։
Սպասուսի՝ թէ ո տրտմեսցի ընդ իս, և
ոչ ոք էր. և մխիթարիչ լինձ ոք ոչ գտաւ։
Տուն՝ի կերակուր լինձ լեղի, և 'ի ծա-
րաւ իմ արբուցին լինձ քացախ։
Դղիցին սեղանիք նոցա առաջի նոցա
յորոգայթ, 'ի հատուցումն և 'ի գայ-
թագղութիւն։
Խաւարեսցին աչք նոյ, զի մի տեսցեն.
և զթիկունս նոյ հանապազ կորացո։

Ա.րկեա՛ ի վերայ նոցա զբարկուե՛ քո. սրամտութիւն բարկութե՛ քոյ հասցէ ՚ի վերայ նոցա։

Ն.ղիցին բնակութի՛քն՝ նոցա աւերակ. և ՚ի յարկս նո՛ց մի՛ ոք լիցէ՝ որ բնակիցէ։

Ո՛ի զոր դուն հարեր՝ հալածեցի՛ն, և ՚ի վէրս ցաւոց իմոց յաւելի՛ն։

Դի՛ր զմեղս ՚ի վերայ մեղաց նոցա, զի մի՛ մտցեն յարդարութի՛ քո։

Ջ.նջեսցին նոքա ՚ի դպրութի՛ քումմէ կենաց, և ընդ արդարս քո մի՛ գրեսցին։

Ա.ղքատ և ցաւած եմ ես. փրկուի՛ քո ա՛ծ ընկալցի զիս։

Ո.րհնեցից զանուն ա՛յ իմոյ օրհնութի՛ւ, և բարձր արարից զնա գովութի՛ւ։

Հա՛ճոյ եղիցի ա՛յ քան զորթ մատաղ, որ բերէ եղջիւրս և կճղակս։

Տեսցեն աղքատք և ուրախ եղիցին. խնդրեցէ՛ք զա՛ծ, և կեցցէն անձինք ձեր։

Ո՛ի լուաւ տէր ա՛նանկաց, և զկապեալս իւր ոչ արհամարհեաց։

Օ.րհնեսցեն զնա երկինք և երկիր, ծով և ա՛մ՛ որ շեռա՛յ ՚ի նոսա։

Ա՛ՆՁ փրկէ զսիովն, և շինեսցին քաղաք՛ք Հրեաստանի. շինեսցեն բնակեսցեն՝ և ժառանգեսցեն ՚ի նմա։

Օ աւակ ծառայից քոց Հաստատեսցի
անդ . և այք սիրեն զանուն քո , քնա-
կեսցեն ՚ի նմա :
Տունք լը:

ՍԱՂՄՈՍ ԿԹ

Ի հապարած՝ ՚ի դաւիթ՝ առ ՚ի յեղափոխ ՚ընդ-
հեղոյ զնա առն . սաղմոս :

Ընձ յօգնել ինձ նայեաց , և առ յընկե-
րել ինձ փութա :
Ամաչեսցեն և յամօթ լինին , որ խըն-
դրեին զանձն իմ. դարձցին յետս և ա-
մաչեսցեն , այք խորհէին ինձ չար :
Դարձցին առ ժամայն ամաչեցեալ ,
որ ասէին ինձ վաշ վաշ :
Ցնծասցեն և ուրախ լինին ՚ի քեզ ամե-
նեքեան , որ խնդրեն զքեզ տէր :
Ասասցեն յաւէտ ժամ՝ մեծ է տէր , և այք
սիրեն զփրկութիւն քո :
Իս աղքատ և տնանկ եմ; տէր օգնեա
ինձ . օգնական և փրկիչ իմ ես և առ
իմ՝ մի յամեցուր :
Տունք ջ: Դոքղայս խե:

ՍԱՂՄՈՍ Ճ

Ի հպատակ. որդւոյն յոխնպաբէայ. չեր ա-
ռաջնոյ գերուելեն. առաքս ՚ի բաբելն:

Ի քեզ ՚ռը յուսացայ, մի ամաչեցից
յաւիտեան. յարդարութեք քում փրկ-
կեա զիս և ապրեցո զիս:
Խոնարհեցո առ իս ղունկն քո, և կե-
ցո զիս:
Լեր իմ՚ած ապաւէն, և տեղի ամուր
կեցուցանել զիս. զի հաստատութե՚
իմ և ապաւէն իմ դու ես:
Ա՚ծ. իմ, փրկեա զիս ՚ի ձեռաց մեզա-
ւորի, ՚ի ձեռաց անօրինի և անի-
րաւի:
Դու ես համբերութե՚ իմ ՚ռը, ՚ռը յոյս
իմ՚ի մանկութե՚ իմմէ:
Ի քեզ հաստատեցայ ես յարգանդէ.
յորովայնէ մօր իմոյ դու ես ապաւէն
իմ, և առ ՚ի քէն է օգնութե՚ իմ յա-
ւիտեան ժամ:
Որպէս զի նշաւակ եղէ ես բազմաց. և
դու օգնական իմ և հզօրիչ իմ:
Լցցի բերան իմ դովութե՚. որպէս օր՚
նեցից զփառս քո, զօրհնանսպազ զմե՚
վայելչութե՚ս քո:
Մի ընկենուր զիս ՚ռը ՚ի ժամանակս

ծերութէ.՝ի պակասել զօրութէ իմոյ
մի թողուր զիս։
Ա՛յսպէս ընդհամիք իմ ինձ. և որ պաշա-
րեցին զանձն իմ, խորհեցան՝ի միասին
և ասացին։
Ե՛կ, եթող զնա, հալածեսցուք և հաս-
ցուք նմա. զի ոչ ոք է որ փրկէ զնա։
Ա՛ստուած իմ, մի հեռի առնիր յինէն.
և ա՛ծ յօգնել ինձ նայեաց։
Ա՛մաչեսցեն և պակասեսցին՝ոյք չարա-
խօս կային զանձնէ իմմէ. զգեցցին
զամօթ և զպատկառանս՝ոյք խընդ-
րէին ինձ չար։
Ես յա՛յմ ժամ յուսացայց, և յաւելից
յօրհնութիս քո։
Բերան իմ պատմեսցէ զարդարութիս
քո, զօրհնասպաս զգովութիս քո։
Որպէս ոչ թէ խարդախութի՛ւնչ գի-
տէի ես գալուստ. այլ մտից՝ի զօրութիս
տէր. և տէր յիշեցի զարդարութիւնս
քո միայն։
Ե՛կ իմ, ուսուցեր զիս՝ի մանկութենէ
իմմէ. և ցարդ ևս պատմեցից զարդա-
րութիւնս քո։
Մինչև յալևորել և՝ի ծերանալ, ա՛ծ
իմ մի թողուր զիս։
Մինչև պատմեսցի բազուկ քո ազգի
ամենայնի որ դալոցն է։

Օ զօրութիւնս քո և զարդարու-
թիւնս մինչ՛ի բարձունս զոր արարեր
մեծամեծս, ա՛ծ ո՛նման քեզ։
Որչափ ցուցեր ինձ նեղութիւն բա-
զում և չարչարանս. դարձար և մխի-
թարեցեր զիս, և՛ի խորոց անդնդոց
երկրէ հաներ զիս։
Յաճախեցեր՛ի զօրութիւնս քո. դար-
ձար մխիթարեցեր զիս, և՛ի խորոց
երկրէ միւսանգամ հաներ զիս։
Ա՛ստ և ես խոստովան եղէց քեզ՛ի
պատրաստութիւն սաղմոսաց Հզմա-
րիտդ ա՛ծ. սաղմոս ասասցէ քեզ օրհ-
նութեամբ սուրբդ իսրայէլի։
Յնծասցեն շրթունք իմ յորժամ սաղ-
մոս ասիցեմ քեզ. և անձն իմ զոր և
փրկեցեր։
Լեզու և լեզուս իմ զօրհանապազ խոս-
սեսցի զարդարութիւնս քո։
Ի ժամանակի որպէս յամօթ լինիցին և
ամաչեսցեն, այլք խնդրելոյն ինձ չար։

Տունք իբ։

ՍԱՂՄՈՍ ՀԱ

Ի սաղմոն սաղմոս։

Ա՛ծ զնաւասնս քո արքայի տուր, և
զարդարութիւնս քո որդւոյ թագաւորի։

Պատել զժողովուրդս քո արդարու-
թեամբ, և զաղքատս քո իրաւամբք:
Լռցեն լերինք զխաղաղութիւն ժողո-
վըրդեան, և բլուրք զարդարութիւն:
Իրաւ արասցէ աղքատաց ժողովրդեան
և կեցուսցէ զորդիս մանկանց, և խո-
նարհեցուսցէ զամբարտաւանս:
Կացցէ և ճնասցէ ընդ արեւու յառաջ
քան զլուսին ազգ ի ազգ:
Իջցէ որպէս զանձրեւ ի վերայ դեղ-
ման, որպէս ցօղ ի ցօղէ յերկիր:
Ծագեսցէ յաւուրս նորա արդարու-
թիւն, բազում խաղաղութիւն մինչև
կատարեսցի լուսին:
Տիրեսցէ նա ի ծովէ մինչև ի ծով, ի
գետոց մինչև ի ծագս աշխարհի:
Լռաջի նորա նախ հնդիկք անկցին,
և թշնամիք նորա հող կերիցեն:
Թագաւորք Թարսեայ և կղզեաց պա-
տարագս մատուսցեն նմա. Թագա-
ւորք արաբացւոց և սաբայ պատարագս
բերցեն նմա:
Երկիր պագցեն նմա ամենայն թա-
գաւորք երկրի, և ամենայն ազգք ծա-
ռայեսցեն նմա:
Զի փրկեաց զաղքատն ի հզօրէ.
զաղքատն և զտնանկն, որոյ ոչ է իւր
օգնական:

Ընկայեսցէ նա յաղքատն և ի տր-
նանէն և զանձինս տնանկաց կեցու-
ցէ ։ ի վաշխից չարեաց փրկեսցէ
զանձինս նոցա ։
Պատուական է անուն նորա առաջի
նոցա ։ կեցցէ, և տացի նմա յոսկւոյն
արաբացւոց ։
Յաղօթս կացցեն առ նա յամ ժամ,
և զօրհնասպաս օրհնեսցեն զնա ։
Լղիցի հաստատութիւն ընդ ամե-
նայն երկիր ։ և ի վերայ գլխոց լերանց ։
Բարձրասցի քան զլիբանան պտուղ
նորա ։ ծաղկեսցի ի քաղաքի ան որ-
պէս խոտ երկրի ։
Լղիցի անուն տեառն օրհնեալ յա-
ւիտեան ։ զի յառաջ քան զարև է ա-
նուն նորա ։
Ի նա օրհնեսցին ամենայն ազգք եր-
կրի, և ամ ազինք երանիցեն նմա ։
Օրհնեալ տէր Ած իսրայէլի որ առ-
նէ սքանչելիս միայն ։ և օրհնեալ է ա-
նուն սուրբ փառաց նորա յաւիտեան ։
լցցի փառօք նորա ամենայն երկիր ։ ե-
ղիցի եղիցի ։

Ցոնկք ե ։ Գոբզայս խոչ ։
Կանոնս Գոբզայս է ։ Սաղմոս ժէ ։ Ցոնկս իգ ։

ԱՂՕԹՔ ԱՆՆԱՅԻ ՄՕՐՆ ՍԱՄՈՒԷԼԻ

ա. Թագ. բ։

Հաստատեցաւ սիրտ իմ ՚ի Տէր, և բարձրացաւ եղջիւր իմ յԱստ փրկիչ իմ։

Ընդարձակեցաւ բերան իմ ՚ի վերայ թշնամեաց իմոց. ուրախ եղէց ՚ի փրկութեան քումմէ։

Օ՛ի ոչ գոյ սուրբ որպէս զՏէր, և ոչ արդար որպէս զՅԱԾ մեր, և չիք ՚ի բաց յՅԱՅ մերմէ։

Մի՛ պարծիք և մի՛ խօսիք զամբարտաւանս, և մի՛ ելցէ ընդ բերանս ձեր բան հպարտ մեծաբանութեան։

Ա՛Ծ գիտութեանց՝ տէր ՅԱԾ պատրաստէ իւրով իմաստութեամբ զգիտութիւն յարարածս իւր։

Հզօրաց հաստ աղեղունք թուլացան, և տկարք վառեցան զօրութեամբ։

Յադք և լիք հացիւ նուաղեցին, և քաղցեալք լցին զերկիր։

Ամուլն ծնաւ եօթն, և բազմածինն նուազեաց ՚ի ծննդոց։

Տէր մեռուցանէ և Տէր կեցուցանէ, ի

Ջուցանէ ՚ի դժոխս և հանէ։
Տէր աղքատացուցանէ և ՚ուր մեծա-
ցուցանէ. խոնարհ առնէ զամբար-
տաւանս մինչև յերկիր, և բարձր առ-
նէ զտառապեալս յաղբևաց։
Նստուցանէ զնա իշխանս ընդ իշխանս
ժողովրդեան, և աթոռ փառաց ժա-
ռանգեցուցանէ նոցա։
Կատարէ զսխտս ուխտաւորաց, և
օրհնեաց զամս արդարոց։
Օ՚ի ոչ թէ իւրով զօրութեամբ զօրա-
նայ հզօր. այլ ՚ուր տկար առնէ զՀա-
կառակորդս իւր. ՚ուր սուրբ է։
Ա՚ի պարծեսցի խոր հրդեհանն ՚ի խոր-
հուրդս իւր. և մի՚ պարծեսցի հզօրն
՚ի զօրութեան իւրում. և մի՚ պարծես-
ցի մեծն ՚ի մեծութեան իւրում։
Զայլ ո՚ր պարծին, ՚ի ՚ուր պարծեսցի. ՚ի
խորհուրդս պիտութեանց զ՚ուր ձանաչել։
Գ՚անել զիրաւունս և դործել զարդա-
րութիւն ՚ի վերայ երեսաց երկրի։
Տէր եւ յերկինս և որոտաց, և ինքն
դատի առանց բարբառելոյ։
Տայ զօրութիւն թագաւորաց մերոց,
և բարձր առնէ զեղջիւր օծելոյ իւրոյ։

ՄԱՂԹԱՆՔ

Բարձրացաւ եղջիւր իմ յաճ փրկիչ իմ. հաստատեցաւ սիրտ իմ՝ի տէր տեառն և հաւատով։

Արդասէր տէր, վասն սրբոյ հոգւոյ անարատ մօր քոյ և կուսի, և վասն խաչի քոյ պատուականի, տէր ընկալ զաղաչանս մեր, և կեցո զմեզ։

Պարտք և աղօթք Ողորմեա և Ի նեղութեան կամնամայն։

Վասն գտանելոյ մեզ զնորհս և զողորմութիւն՝ի բարերար տեառնէ մերմէ, զոր աղաչեսցուք։ Տէր ողորմեա։

Վասն փրկելոյ զմեզ՝ի զրպարտութենէ մարդկան և յորոգայթից սատանայի, զոր աղաչեսցուք։

Վասն ամենայն անձանց քրիստոնէից և տանց հաւատացելոց, զոր աղաչեսցուք։

Վասն որք՝ի լերինս յայրս՝ի փապարս բնակեալ են սուրբ հարքն մեր, զոր աղաչեսցուք։

Վասն որք սաղմոսիւք և օրհնութիւք կատարեն զամենայն ժամանակս կե-

նաց իւրեանց, զտեր աղաչեսցուք։
Ա՛ման Հոգւոյն Հանգուցելոց՝ որք
Ձ՛մարիտ և ուղիղ Հաւատով՝ ի քո՛ննջե-
ցին, զո՛ր աղաչեսցուք։
Ո՛ւ և՝ միաբան վասն Ձ՛մարիտ և՛ ե-
Հաւատոյս մերոյ զո՛ր աղաչեսցուք։
Ո՛՛անձինս։ Ողորմեաց։

Ա՛ղօ՛թ։

Պ՛ոհանամք զքէն տէր ա՛ծ մեր,
որ զարթուցեր զմեզ՛ ի հանգստեան
քնոյ ընորհիւ ողորմութեան քո։
Ո՛արթո զմիտս մեր արդարութեամբ
առ քեզ տէր ա՛ծ մեր, զի տեսցեն
աչք մեր զփրկութիւն քո։ Ո՛կես-
ցէ և բնակեսցէ առ մեզ ա՛ծութիւն
քո, և ողորմութիւն քո հովանի և
պահապան լեցի՛ ի վերայ պաշտօնէից
քոց։ Ո՛ւ զմեզ զծառայ քս քո արժանի
արա՛ ի տուէ և՛ ի գիշերի և յամենայն
ժամու միշտ խորհել՛ ի սէր պատուի-
րանաց քոց։ Ո՛ւ զոհանալով փառա-
ւորել զՀայր և զորդի և զսուրբ Հոգի
այժմ և միշտ և յաւիտեանս յաւիտե-
նից. ամէն։

Խաղաղութիւն ամենեցուն։
Ի սուրբ երկրպագեսցուք։

Կենդանարար զօրութիւն և աղբիւր անմահութե՛ն, դու ես քո՛ւ ծած փրկիչ մեր։ Որ ընտրեցեր մե՛զ ի միջ գիշերիկեան, նել և խոստովան լինել առ քեզ վասն իրաւանց և արդարութեան քո։ Նո՛ւ այժմ ազաչեմք զքեզ տէր ո՛ւծ մեր, արա զմեզ արժանս և պատրաստս ի ժամ առաւօտու ընդ՛ունել քո։ Նո՛ւ ընդ նոսին զոհանալով փառաւորեսցուք զքեզ ընդ հօր և ընդ հոգւոյդ սրբոյ այժմ և միշտ և յաւիտեանս յաւիտենից. ամէն։

Սաղմոս։

Ողորմեա՛ք և ո՛ղորմիարիտ խոստովանութեամբ անդադար փառաւորեմք զհայր և զորդի և զսուրբ հոգի՛ այժմ և միշտ և յաւիտեանս յաւիտենից. ամէն։

Ընդունել տէր մեր յո՛ք. ամէն։
Հայր մեր որ։

Ո՛րպէս սիրելի էն յարեալք քո սէր ցօղութեամբ ցանկայ և փափագէ անձն իմ՝ ի գալստեան քո։

ՍԱՂՄՈՍ ՀԲ

Սաղմոս յաւաք. օրհնութեան։

Երբեք զի բարի է Իսրայէլի Աստ, և
այք ուղիղ են սրտիւք։
Բայց զի իմ փոքր մի ևս սասանեալ
էին ոտք. սակաւիկ մի և գայթագղեալ էին գնացք իմ։
Նախանձեցայ ես ընդ անօրէնս. զխա-
զաղութիւն մեղաւորաց որպէս տեսա
նէի, զի ոչ գոյր վրէպ մահու նոցա։
Հաստատուն էին տանջանք նոցա. ՚ի
վաստակս մարդկան չէն նոքա, և ըստ
մարդկան ոչ տանջեսցին։
Վասն այսորիկ կալաւ զնոսա ամբար-
տաւանութիւն. արկան զիւրեամբք
զամբարշտութիւն և զանիրաւութիւն
իւրեանց։
Եղեկ ոգի՚ի Աստուծոյ անիրաւութիւնք նոց.
զի գնացին նոքա ըստ խորհրդոց սրտից
իւրեանց։
Խորհեցան և խօսեցան չարութեամբ.

զասկերատուԹիւն ’ի բարձունս խոր-
հեցան :

Եդին յերկինս զբերանս իւրեանց, և
զլեզուս իւրեանց աճկին զերկիր : :
Վ ան այսորիկ ժողովուրդ իմ դարձ-
ցի այսրէն. և աւուրք իմք կատարեալ
գտցեն ’ի նոսա :

Ասացին՝ զիա՞րդ գիտաց Ած. կամ գու-
ցէ արդեօք գիտուԹիւն առ ’ի բարձ-
րեալնն :

Ահա մեղաւորք են և յաջողեալ ի նո-
ցա. կան և ունկն զմեծուԹիւն աշ-
խարհի :

Ասացի՝ ’ի զուր ուրեմն արդարացու-
ցի զսիրտ իմ. լուացայց սրբուԹեամբ
զձեռս իմ. և եղէ ես խոշտանկեալ
զօրհանապազ. և կշտամբանք իմ ընդ
առաւօտս :

Ո՛վհպէտ և ասէի՝ Թէ այսպէս պատ-
մեցից. ահաւասիկ յազգ որդւոց քոց՝
որոց և ուխտեցի :

Յ մտի եդի, Թէ սակայն և այս ջան
է առաջի իմ, մինչև մտից ’ի սրբու-
Թիւն Ած և ’ի միտ առից զկատարած
նոցա :

Սակայն վանն նենգուԹեանն նոցա տա-
բագիր արասցես զնոսա, և կործանես-

ցես զնոսա յահեթատաւանուԹեան
իւրեանց։
Լսէ զիաՀդ եղեն յաւեր յանկարծակի.
սատակեցան պակասեցան կորեան վՀ
անօրէնուԹեան իւրեանց, և եղեն որ-
պէս երազք զարԹուցելոյ։
Ես՝ ի քաղաքի քումմ զպատկերս նոցա
անարգեսցես. զի Հուր բորբոքեցաւ
՚ի սրտի իմում, և երիկամունք իմ այ-
լագունեցան։
Ես արհամարհեալ եղէ, և ոչ գիտաց-
ի. որպէս զանասուն Համարեցայ ա-
ռաջի քո, և ես յամ ժամ ընդ քեզ եմ։
Կալար զաջոյ ձեռանէ իմմէ, ՚ի խոր-
Հուրդս քո առաջնորդեցեր ինձ, և փա-
ռօք ընկալար զիս։
Զ՞ինչ կայ իմ քնաւ յերկինս, կամ՚ի
քէն զի՞նչ ևս խնդրեցից յերկրի։
Նուաղեաց սիրտ իմ և մարմին իմ.
Ած սրտի իմոյ, բաժին իմ Ած յաւի-
տեան։
Հատասիկ այք Հեռի արարին զան-
ձինս իւրեանց՝ ի քէն, կորիցեն. սա-
տակեսցես զամենեսեան՝ որ ապստամբ
եղեն ՚ի քէն։
Ինձ մերձենալ առ Ած բարի է, և գնել
առ Տէր զյոյս իմ։

պատմել զնա՛ օրհնութիւնս քո՛ ի
դրունս դստերս սիովնի։
Տունք ին։

ՍԱՂՄՈՍ ՀԲ

Յաղագս Եղիային յաւուրս։

Ընդէր մերժեցեր ո՛ծ խոպան. բար-
կացաւ սրտմտութի՛ն քո՛ ի վերայ խա-
շնին արօտի քո։
Յիշեա զժողովուրդ քո, զոր ստացար
ի սկզբանէ. փրկեցեր զվիճակ ժառան-
գութեան քո։
Լեառն սիովն այս՝ ուր բնակեցեր դու
ի նմա. համբարձ զձեռն քո՛ ի վերայ
ամբարտաւանութեան նոցա իսպառ։
Որ ինչ անիրաւեցաւ թշնամին ի սրբ-
րութեան քումմ. պարծեցան առեալք
քո՛ ի մէջ բարեկենդանութեան իւ-
րեանց։
Նշին զնշանս իւրեանց ի նշանս, և
ինքեանք ոչ ծանեան զերս ի վերուստ։
Որպէս յանտառի փայտատօք կոտո-
րեցին զդրունս նորա, ի միասին փայ-
տատօք և մրճովք կործանեցին զնա։
Եդրեցին ի հուր զսրբութի՛ն քո յերկ-
րի. պղծեցին զխոտան անուան քո։
Ասացին ի սիրտս իւրեանց ազգք նո-

յա՛ի միասին, եկայք լուեցուսցուք զա-
մենայն ոտնս ՚ի յերկրի։
Նշանս մեք ինչ ոչ տեսաք, և ոչ ևս
դուցէ մարգարէ. և զմեզ ինչ ոք ոչ
ճանաչիցէ։
Մինչև յերբ ած՝ նախատէ թշնամին,
բարկացուցանէ հակառակորդն զա-
նուն սուրբ քո։
Ընդէր դարձուցանես զձեռն քո, և
զաջ քո ՚ի միջոյ ծոցոյ քումմէ խոպա։
Եւ Թագաւոր մեր յառաջ քան զյա-
ւիտեանս, որ արարեր զփրկութիւն
՚ի միջ երկրի։
Դու հաստատեցեր զօրութեամբ քով
զծով. դու խորտակեցեր զգլուխ վի-
շապաց ՚ի վերայ ջուրց։
Դու փշրեցեր զգլուխ վիշապին, և
եղեր զնա կերակուր զօրացն հնդկաց։
Դու բղխեցուցեր զաղբիւրս և զվ-
տակս. դու ցամաքեցուցեր զգետս
սաստիկս։
Քո է տիւ և քո է գիշեր. զայս և
զարև դու հաստատեցեր. և դու հաս-
տատեցեր զամենայն սահմանս երկրի.
զգարուն և զամառն դու ստեղծեր։
Եւ յո՞ւշ լինի քեզ՝ զի թշնամին նա-
խատեաց զնոր. ժողովուրդ անզգամ

բարկացոյց զանուն սուրբ քո։
Ա՛ի մատներ զազանաց զանձն՝ որ խոս-
տովան առնի առ քեզ. և զանձինս
մնանկաց քոց մի՛ մոռանար խնդառ։
Հայեա յուխտ քո, զի լցան տունք ամ-
ելոց յերկրի անիրաւութեամբ։
Ա՛ի դարձցի մնանկն ամաչեցեալ. այլ
աղքատն և մնանկ օրհնեսցեն զանուն
սուրբ քո։
Յարի՛ ած և դատեա զդատաստանս
քո. յիշեա զնախատինս՝ որ յանդգամէն
զօրհանապազ։
Ա՛ի մոռանար զձայն պաշտօնէից քոց.
ամբարտաւանութիւն ատելեաց քոց
վերացի հանապազ։
Տունք Լ։ Դոբզայս Խ։

ՍԱՂՄՈՍ ՀԴ

Ի հպարտից. մի՛ պղխանէր. ընդ օրհնու-
նէնս։ Սաղմոս յաւուր. երգ առ աստուած
պանէայս։

Խոստովանեղիցուք առ քեզ՛ած, խոս-
տովանեղիցուք և կարդասցուք զա-
նուն՛ սբ քո։
Պատմեցից զամ սքանչելիս քո. յոր-
ժամ ժամ առից, ես ուղիղ դատեցայց։
Ա՛աշեցաւ երկիր և ամենայն բնակիչք

նորա. Ես Հաստատեցի զսիւնս նորա։
Ասացի անօրինաց, Թէ մի՛ անօրինիք.
և մեղաւորաց, Թէ մի՛ բարձրացուցա-
նէք զեղջիւրս ձեր։
Մի՛ Համբառնայք՝ ի բարձունս զեղ-
ջիւրս ձեր, և մի՛ խօսիք զա՛յ անիրաւուի։
Ո՛չ ոչ յարևելից և ոչ յարևմտից և
ոչ յանապատէ լերանց. այլ՝ Ած դատա-
ւոր է։
Ո՛այս խոնարհ առնէ, և զսոյն բար-
ձրացուցանէ. բաժակ՝ ի ձեռին Տեառն գի-
նի լի անապակ արկեալ. և խոնարհէ-
ցոյց յայսմանէ յայս։
Ապա՛յն մրուր նորա ոչ ապառեսցի. և
արբցեն զնա Համ մեղաւորք երկրի։
Այս ցնծացայց յաւիտեան. սաղմոս ա-
սացից Ա՛յ յակովբայ։
Ո՛Համ եղջիւրս մեղաւորաց փշրեսցես.
և բարձր եղիցի եղջիւր արդարոյ։

Տունք ժ։

ՍԱՂՄՈՍ ՀԵ

Ի՛ Հոպարած. ընդ օբհնուլեա. մի՛ ապա-
հեր։ Աղմոս յաւած. երգ աս աւորբեսպա-
հեայս։

Յայտնի է՝ ի Հրէաստանի Աած, և յիս-
րայէլ մեծ է անուն նորա։

Եղև խաղաղութիւն տեղի նորա . և
բնակութիւն նորա սիովն :
Ընդ խորտակեաց նոր զզօրութիւն աղե-
ղան , զվէն զսուր և զհակառամարտ :
Լուսաւոր ես դու սքանչելապէս լե-
րանցն յաւիտենից . խռովեսցին ամե-
նեքեան որ անմիտ են սրտիւք . ննջե-
ցին զքունս իւրեանց , և ինչ ոչ գտին
Ամենայն արք 'ի մեծութեան ձե-
ռաց իւրեանց . 'ի սաստիկ քումմէ յա-
կոբայ ննջեցին , և այք հեծեալ էին
'ի ձիս :
Դու ահաւոր ես , և ո՞վ կարէ կալ ա-
ռաջի քո . ո՞ր երկնեցար դու յերկինից ,
յայտնի եղև բարկութիւն քո :
Երկիր երկեաւ և սարսեաց ընդ յառ-
նել այ 'ի դատաստան , ընդ ապրեցու-
ցանել զամենայն հեզս երկրի :
Սորհուրդք մարդկան խոստովան առ-
նին առ քեզ . և ծածկեալք խաստու-
թեամբ օրհնեսցեն զքեզ :
Ուխտս դիք , և կատարեցէք տո՛ւն այ
մերոյ ամենեքեան որ շուրջ էք ըզ-
նովաւ :
Պատուցէք պատարագս ահաւորին . ո
քաղէ զհոգիս իշխանաց , ահաւոր է նա
քան զամ թագաւորս երկրի :

ՍԱՂՄՈՍ Ճ.Ջ.

Ի հոտոտած. վասն իղելովմայ. սաղմոս յաւտի։

Զայնիւ իմով ես առ տէր կարդայ. զայնիւ իմով առ Ած, և նայեցաւ առ իս։

Յաւուր նեղութեն իմոյ զԱծ խնդրեցի ձեռօք իմովք՝ ի գիշերի առաջի նորա ոչ խաբեցայ։

Ոչ կամէր մխիթարել անձն իմ. յիշեցի զԱծ՝ և ուրախ եղէ. հոգայի, և նուաղեր յիս հոգի իմ։

Յամանեցին պահուց աչք իմ. խռովեցայ և ոչ խօսեցայ. խորհեցայ զաւուրն զառաջինս, և զամս յաւիտենից յիշեցի։

Խօսեցայ՝ ի գիշերի ընդ սրտի իմում. հոգայի՝ և տառապէր յիս հոգի իմ։

Մինձ յաւիտենից մերժեսցի՞ զիս տէր. և ո՞չ ևս յաւելցուս՝ ի հաճել և ևս։

Կամ խնայառ արգելցի՞ ողորմուն իւր յինեն. կամ կատարեաց զբան իւր ազգ մինչև յազգ։

Կամ մոռասցի՞ գթալ Ած իմ և ևս. կամ արգելցի՞ զգթութին իւր բարկութեամբ իւրով։

Ասացի՝ Թէ այժմ սկսայ. այս է նորո-
գումն աջոյ բարձրելոյն:
Յիշեցի զգործս ՚ին ՚ի սկզբանէ. յիշե-
ցի զսքանչելիս նորա:
Խորհեցայ յամենայն գործս քո, և ՚ի ձեռա-
գործս քո խորհեցայ:
Ով, ՚ի սրբութեան են ճանապարհք քո.
ո՞վ է աստուած մեծ՝ որպէս զաստուած մեր. դու ես
աստուած, որ առնես զսքանչելիս:
Յուցեր ժողովրդեան քումմ զզօրու-
թիւն քո. փրկեցեր բազկաւքով զժո-
ղովուրդս քո, զորդիսն յակոբայ և
յովսէփու:
Տեսին զքեզ ջուրք աստ, տեսին զքեզ
ջուրք՝ և երկեան. և խորք խռովեցան
՚ի ձայնէ ջուրց բազմաց:
Ձայն եղաւն ամպք. քանզի և նետք
քո գնան՚ի ձայնէ որոտալոյ քո անուի:
Երևեցան փայլատակունք քո տիեզե-
րաց. խռովեցաւ և դողաց երկիր:
Ի ծովու են ճանապարհք քո, շա-
ւիղք քո ՚ի ջուրս բազումս. և հետք
քո ոչ երևին:
Առաջնորդեցեր որպէս խաշին ժողո-
վրդեան քո ՚ի ձեռն մովսէսի և ա-
հարոնի:

Ցունէք ԺԷ. Գողգոթա ԼԸ:

ՍԱՂՄՈՍ ՀԵ

Ի կատարած. Երաժշտութիւն յաղագս։

Երանելոցդ ժողովուրդք յօրէնս իմ. խոնարհեցուցէք զունկն ձեր ի բանս բերանոյ իմոյ։

Բացից առակաւ զբերան իմ, խօսեցայց զառակս ի սկզբանէ։

Որպէս լուաք՝ և ծանեաք զայս, և հարքն մեր պատմեցին մեզ։

Ոչինչ ծածկեցաւ յորդւոց նոցա յազգ յայլ, պատմել զօրհնութիւն տեառն, զզօրութիւն և զքաջագործս իւր զոր արար։

Հաստատեաց վկայութիւն իւր առ Յակովբ, և օրէնս եդ ի վերայ Իսրայէլի։

Որ ինչ միանգամ պատուիրեաց հարցն մերոց, յուսցանել զայս որդւոց իւրեանց. զի ծանիցեն յազգ յայլ։

Որդիք որ ծնանին, յարիցեն և պատմեսցեն զայս որդւոց իւրեանց. զի դիցեն առ Աստուած զյոյսս իւրեանց, և մի մոռասցին զգործս նորա։

Այլ պատուիրանս նորա խնդրեսցեն. և մի եղիցին ոմն և հարք իւրեանց։

Ա՛զգ չար և դառնացող. ազգ որ ոչ ուղ-
ղեաց զսիրտ իւր, և ոչ հաստատեաց
առ Աստուած զհոգի իւր:
Որդիք եփրեմի լծաձիգք և սնդաձիգք,
յաւուր պատերազմի կապարձան դար-
ձուցին:
Ոչ կացին նոքա յուխտի Աստուծոյ. ըստ ի-
րաւանց նորա ոչ կամեցան գնալ:
Մո՛ռացան զերախտիս նորա և զքանե-
լեւնն՝ զոր եցոյց նոցա:
Զհրաշի՛ս հարցն՝ զոր արար զքանչելիս
իւր յերկրին եգիպտացւոց և՛ի դաշ-
տին տայանու:
Ի՛երկ զծովն՝ և անցոյց զնոսա. կացոյց
զջուրսն որպէս՛ ի տիկս:
Առաջնորդեաց նո՛ց ամպով՛ ի տուէ, և
զգի՛շեր՛ ի լոյս հրոյ:
Ի՛երկ զվէմն յանապատի, և ետ ըմպել
նոցա որպէս՛ ի խորոց մեծ:
Հա՛ն զջուրսն՛ ի վիմէն, և հոսեաց որ-
պէս զգետս զջուրսն:
Սակայն յաւելին՛ ի մեղանչել. և եւս
բարկացուցին զբարձրեալն յանջրդի:
Փորձեցին զնա՛ ի սիրտս իւրեանց,
՛ի խնդրել զկերակուր անձանց իւ-
րեանց:
Տրտնջեցին զնո՛ և ասացին. միթէ կա-

ըսղէցէք ՚ած պատրաստել սեղան յանա-
պատի ։
Եւ անդր հարկանէր զվէմն՝ և հոսէին
ջուրք , և վտակք խաղային ՚ի նը-
մանէ ։
Եղէ հաց և ես կարասցէ տալ նա մեզ ։
կամ պատրաստեսցէ սեղան ժողովըր-
դեան իւրոյ ։
Ա՚ն այսորիկ լուաւ զայս ՚ած , և յա-
պաղեաց ։ Հուր բորբոքեցաւ ՚ի յա-
կոբ , և բարկութիւն եղ ՚ի վերայ
իսրայէլ ։
Զի ոչ հաւատացին յ՚ած , և ոչ յու-
սացան ՚ի փրկութիւն նորա ։
Հրամայեաց ամպոց ՚ի վերուստ , և
դրունս երկնից եբաց , և տեղեաց ՚ի
նոսա մանանայ ՚ի կերակուր ։
Զհաց երկնից ետ նոցա , զհաց հրեշտա-
կաց կերան մարդիկ ։ և իջոյց ՚ի նոսա
կերակուր ՚ի լուռթի ։
Հան զհով հարաւոյ , և ած զօրութիւն
իւրով զհիւսիսիւ ։
Ցեղեաց ՚ի նոսա միս որպէս զհող ։ ոչ
զաւազ ծովու զթռչունս թեւաւորս ։
Ընկ ՚ի մէջ բանակի նոցա , և շուրջ
զվրանօք նոցա ։
Կերան և յագեցան յոյժ ։ զցանկութիւն

նոցա եւ նոցա. եւ ոչինչ կարօտ եղեն՝ի
ցանկութենէ իւրեանց։
Ապրեցեալ կերակուրք՝ի բերանս իւ-
րեանց էին, բարկութիւն յայլ եւ՝ի
վերայ նոցա։
Սպան զբազումս՝ի նոցանէ, եւ զընտիր
ընտիրս յիսրայէլէ սատակեաց։
Յայսմ ամի մեղան եւ ևս. ոչ հաւատա-
ցին սքանչելեաց նորա։
Պակասեցան յունայնութենէ աւուրք
նոցա, եւ ամք նոցա փութապէս անցին։
Յորժամ սպանանէր զնոսա, խնդրէին
զնա. դառնային եւ առաւօտ առնէին
առ ած։
Յիշեցին՝ զի ած օգնական էր նոցա.
ած բարձրեալ փրկիչ էր նոցա։
Սիրեցին զնա բերանօք իւրեանց, եւ
լեզուօք իւրեանց ստեցին նմա. եւ
սիրտք նոցա ոչ էին ուղիղ ընդ նմա,
եւ ոչ հաւատացին ուխտի նորա։
Եւ նա ինքն գթած էր. քաւէր զմեղս
նոցա, եւ ոչ սպականէր։
Յաճախէր դարձուցանել զբարկութի՛ն
իւր. եւ ոչ բորբոքեաց զամենայն սրտմ-
մտութի՛ն իւր։
Յիշեաց՝ թէ մարմին են նոքա. հոգի
որ երթայ, այլ ոչ եւս դառնայ։

Վանիցս անգամ դառնացուցին զնա յանապատի. բարկացուցին զբարձրեալն յանջրդի։
Դարձան և փորձեցին զՅԾ, և զԻրեն իսրայէլի զայրացուցին։
Ոչ յիշեցին զձեռնն՝ր, յաւուրսն որոմ փրկեաց զնոսա ՚ի ձեռաց նեղչաց նոցա։
Որպէս արար զնշանս և զարուեստս իւր յերկրին եգիպտացւոց և ՚ի դաշտին տանեաց։
Դարձոյց յարիւն զգետս նոցա. և զանձրեւս նոցա, զի մի արբցեն։
Ընաքեաց ՚ի նոսա շանաճանճ և եկեր զնո. և գորտիւ ապականեաց զնո։
Եւ ժանկոյ զպտուղ նոցա, և զվաստակս նոցա մարախոյ։
Ջար կարկտիւ զայգիս նոցա, և զթզենիս նոցա եղեմամբ։
Ետանեաց ՚ի կարկտուտ զանասունս նոց. և զստացուածս նոց հրով դատեցաւ։
Ընաքեաց ՚ի նոսա զսրտմտութիւն բարկութեանն իւրոյ, զսրտմտութիւն բարկութիւն և զնեղութիւն։
Ընաքեաց ՚ի նոսա տանջանս ՚ի ձեռն հրեշտակի չարի. զիմեցոյց ՚ի նոսա զսրտմտութիւն բարկութեանն իւրոյ։
Ոչ անխնայեաց ՚ի մահուանէ զանձինս

նոցա . և զանաստուն նոցա 'ի մահ
մատնեաց :
Ն՝հար զամ՝ անդրանիկս եգիպտացւոց,
զսկիզբն ամ՝ վաստակոց նոցա 'ի յար-
կըս քամայ :
Հորդան եհ որպէս խաչին ժողովըր-
դեան իւրոյ . և ՚ն՝հան զնոսա որպէս
հօտ յանապատ :
Ո՛ւաշնորդեաց նոցա յուսով, և ոչ
երկեան . և զթշնամիս նոցա ծով ծած-
կեաց :
Ն՝հան զնս 'ի լեառն սրբութե՛ն իւ-
րոյ , լեառն այն՝ զոր ստացեալ էր ա-
ջոյ նորա :
Ա՛երժեաց յերեսաց նոցա զՀեթա-
նոսս. վի՛ճակեցոյց 'ի նոսա զվի՛ճակ ժա-
ռանգութե՛ն իւրոյ , և բնակեցոյց 'ի
յարկս նոցա զազգն իսրայէլ :
Փորձեցին զառնացուցին զԱ՛ծ բարձ-
րեալն , և զվկայութիւն նորա ոչ
պահեցին :
Դարձան խոտորեցան որպէս և հարք
իւրեանց . դարձան և եղեն որպէս զա-
զեղն թիւր :
Դարձան բարկացուցին զնա 'ի բա-
գինս իւրեանց , և դրօշելովք իւրեանց
նախանձ արկին նմա :

Լուաւ Յաճ, և արհամարհեաց զնոսա, անարգեաց յոյժ զիսրայէլ։
Ասէժեաց յիւրմէ զխորանն ի սելովմ, խորան՝ զոր բնակեցոյց ի մէջ մարդկան։
Մատնեաց ի գերութիւն զզօրութիւն նոցա և զգեղ նոցա ի ձեռս թշնամեաց նոցա։
Ընդել ի սուր զժողովուրդ իւր. և զժառանգութի իւր անտես արար։
Զերիտասարդս նոցա եկեր հուր. և վանն կուսանաց նոյ ոչ ոք սգացաւ։
Քահանայք նոցա անկան ի սուր. և զայրիս նոցա ոչ ոք էր՝ որ լայր։
Զարթեաւ որպէս ի քնոյ Տէր, որպէս հզօր զի թափէ զգինի։
Եհար յետս զթշնամիս իւր, նախատինս յաւիտենից արար զնոսա։
Ասէժեաց նա զխորանն յովսէփու, և զազգն եփրեմի նա ոչ ընտրեաց։
Այլ ընտրեաց նա զազգն յուդայ. զլեառն սիովն, զոր և սիրեաց։
Շինեաց անդ միեղջերոյ զսրբութի նր. յերկրի հաստատեաց զնա յաւիտեան։
Ընտրեաց զդաւիթ ծառայ իւր, և ընկալաւ զնա ի հօտէ խաշանց. ի վերջին ծնեալոցն ընկալաւ զնա։

Հովուել զյակովբ ծառայ իւր, և զիս-
րայէլ ժառանգութեամբ իւր :
Ընծաեր զնոսա խաստութեամբ սրտի իւ-
րոյ . յանմեղութեամբ ձեռաց իւրոց ա-
ռաքնորդեր նոցա :
Տունք հինգ :

ՍԱՂՄՈՍ ՃԲ

Աղաղոս յաստիճան :

Ընձ մոլին հեթանոսք ի ժառանգութիւնք քո . պղծեցին զտաճար սուրբ քո :
Ընարին զերուսաղէմ ոչի հիղս մրգապահաց . արկին զդիակունս ծառայից քոց գեղ թռչնոց երկնից, և զմարմինս սրբոց քոց գազանաց երկրի :
Հեղին զարիւն նոցա որպէս ջուր շուրջ զերուսաղէմ . և ոչ ոք էր որ թաղեր զնոսա :
Եղաք մեք նախատինք դրացեաց մերոց . ծաղր և այպն կատականաց այնոցիկ , որ շուրջ կեն զմեօք :
Մինչև յե՞րբ ո՞ր՝ բարկանաս դու Տէ պատ . բորբոքեսցի որպէս հուր նախանձ քո :
Հեղ զբարկութիւն քո ի վերայ ազգաց՝ որ զքեզ ոչ ճանաչեցեն . ի վերայ

Թագաւորաց՝ որ զանուն քո ոչ կարդացին. զի կերան զյակովբ, և զտեղի նորա աւերեցին։

Ա՛ելիշեր զմեզ մեր զառաջինս. վաղվաղ եկեսցէ առ մեզ ողորմուի քո ՚ի՛ր, զի աղքատացաք յոյժ։

Զնեա մեզ ՚ի՛ծ փրկիչ մեր վասն փառաց անուան քոյ։

Ա՛ՏՐ փրկեա զմեզ և քաւեա զմեղս մեր վասն անուան քոյ։

Ա՛ի երբեք ասասցեն ՚ի հեթանոսս, թէ ո՛ւր է ՚ի՛ն նոցա։

Ա՛յլ յայտնի լինչ լինի ՚ի վե՛ր հեթանոսաց առաջի աչաց մերոց, առ ՚ի խնդրել զվրէժ արեան ծառայից քոց՝ որ և հեղաւ։

Ա՛տոկ առաջի քո հեծուէ կապելոց. ըստ մեծութե՛ն բազկի քո շահեա զու զորդիս սպանելոց։

ՀԱտո զքացեաց մերոց եօթնապատիկ ՚ի ծոց նոցա, նախատինս զոր նախատեցին զքե՛զ տէր։

Ա՛նք ժողովուրդք և խաչն արօտի քոյ, խոստովան եղիցուք առ քե՛զ յաւիտեան. ազգէ յազգ պատմեսցուք զօրհնութի՛ւն քո։

Տունք ժէ։

Ի կատարած. ՚ի վերայ ղառանդելոցն Հայոմելեքայ. առաջին սաղմոս. ՚ի վերայ եղեռնից պայծառման։

Ա Հովհաւեսդ իսրայելի՝ նայեաց, որ առաջնորդես որպէս խաշինն յովսէփու։ Որ նստիսդ ՚ի քրովբէս՝ յայտնեա առաջի եփրեմի, բենիամինի և մանասէի։

Օ արթո զօրութիս քո, և եկ ՚ի կեցուցանել զմեզ։

Ընդ զօրութեէ, դարձո զմեզ. երևեցո զերեսս քո ՚ի մեզ, և կեցցուք։

Տէր ամ զօրութեէ, մինչև յերբ բարկանաս յաղօթս ծառայից քոց։

Կամբեցեր մեզ հաց արտասուաց, և արբուցեր մեզ արտասուս չափով։

Եդարեր զմեզ նախատինս դրացեաց մերոց, այսն կատակառայ թշնամեաց մերոց։

Ընդ զօրութեէ, դարձո զմեզ. երևեցո զերեսս քո ՚ի մեզ, և կեցցուք։

Եյդի յեգիպտոսէ փոխեցեր. հաներ զհեթանոսս՝ և զնոսա տնկեցեր, և առաջնորդեցեր նմա։

Հաստատեցեր զարմատս նո՝ և եվից

զերկիր. ծածկեաց զլերինս Հովանի նորա, և բարուձեալ նորա զմայրս այ։ Զգեաց զորթ իւր մինչև՛ի ծով. մինչև՛ի գետս են շառաւիղք նորա։ Ընդէր քակեցեր զցանկ նորա, և կթեն զնա անցաւորք ճանապարհի։ Ապականեաց զնա խոզ անտառի, և խրեակ վայրի արածեցաւ՛ի նմա։ Ո՛ զօրուեց, դարձ Հայեաց յերկնից և տես. այց արա այգւոյս այսիկ, և դարմանտար սմա, զոր անկեաց աջ քո։ Ի վերայ որդւոյ մարդոյ՝ զոր զօրացուցեր զնա՛ի քեզ. այրեցեալ՛ի Հուր և աւերեալ, ՛ի սաստէ քումմէ կորիցէ։ Լիցի ձեռն քո՛ի վերայ առն, աջ քո՛ի վերայ որդւոյ մարդոյ, զոր զօրացուցեր զնա՛ի քեզ։ Ոչ ևս՛ի բացեայ եղիցուք մեք՛ի քէն. կեցուսցես դու զմեզ, և զանուն քո՝ որ կարդասցուք։ Ո՛ զօրութեաց, դարձո զմեզ. երևեցո զերեսս քո՛ի մեզ, և կեցցուք։

Տունք ԺԷ։

ՍԱՂՄՈՍ Զ

Ի հոպարձած · վասն Հնձանաց · ասղմոս յա-
սաֆ · հինգերորդ շաբաթուց ։

Ցնծացեք առ Աստուած, օգնական է մեր ·
աղաղակեցեք առ Աստուած յակովբայ ։
Ընդունեք սաղմոս, և տուք օրհնութիւն ·
սաղմոս ասացեք նմա՛ ի ձայն քաղցրութեան ։
Փող հարեք՛ ի գլուխս ամսոց, յաւուր նշանաւորի տաբեհանաց մերոց ։
Հրաման է այս իսրայելի, և իրաւունք են Աստուծոյ յակովբայ ։
Վկայութիւն յովսեփու՝ զոր եդ ընդ նմա · ոչ ելանէր նա յերկրէն եգիպտացւոց,
լեզու զոր ոչ գիտէր՝ լուաւ ։
Ի բաց արար՛ ի բեռանց զթիկունս նորա, և ձեռս նորա յորթ և՛ ի թիւ ծառայելոյ ։
Ի նեղութեն կարգացեր առ իս՝ և փրկեցի զքեզ · լուայ քեզ՛ ի գաղտնութեն մրրկին, և փորձեցի զքեզ՛ ի վերայ ջուրցն հակառակութեն ։
Լուր ժողովուրդ իմ՝ և վկայեմ քեզ,
և իսրայէլ՝ թէ լուիցես ինձ ։
Մի՛ և ես եղիցին քեզ աստուածք առաջի ամենայնի · և մի՛ երկիր պագանիցես դու աստուծոյ օտարի ։

Ես եմ՝որ ած քո՝ որ հանի զքեզ յերկրէն եգիպտացւոց. բաց զբերան քո՝ և լցից զդա։

Ժողովուրդ իմ ոչ լուաւ ձայնի իմում, և Իսրայէլ չիս ինչ ոչ նայեցաւ։

Արձակի թողի զնա երթալ զկետ կամս սրտից իւրեանց. գնացին նոքա ըստ կամս անձանց իւրեանց։

Օ՛ թէ ժողովրդեան իմոյ լուեալ էր ինձ, կամ Իսրայէլի զձանապարհս իմ գնացեալ էր։

Որպէս զոչինչ խոնարհ արարեալ էր իմ զթշնամիս նոցա, և վերայ նեղչաց նոցա արկեալ էր զձեռն իմ։

Թշնամիք ՚ին ատեցին նմա, և եղիցին ժամանակք նոցա յաշխարհի։

Կերակրեաց զնոսա ՚ի պարարտու՝ թենէ ցորենոյ, և ՚ի վիմէ մեղր յագե՝ ցոյց ՚ի նոսա։

Տունք ԺԷ։

ՍԱՂՄՈՍ ՁԱ

Սաղմոս յաստէ։

Ընդ եկաց ՚ի ժողովս աստուածոց, և ՚ի միջի նոցա դատէր զնոսա։

Մինչև յե՞րբ դատիք անիրաւութիւն, և առնուք մեղաւորաց։

Պատ արարէք որբոյն և այրւոյ. իրա-
ւունս արարէք անմեղին և խոնարհի։
Պարեցուցէք զաղքատն և զանանկն, ի
ձեռաց մեղաւորի փրկեցէք զնոսա։
Մի՛ խնայեսջիք և ոչ՝ ի միտ առնիս, ի խա-
ւարի գնացին, և չարժեցան ամենայն
հիմունք երկրի։
Ես ասացի՝ Թէ աստուածք էիք, կամ
որդիք բարձրելոյ ամենեքեան։
Դուք սակաւադիկ որպէս մարդիկ
մեռանիք, և որպէս զմի յիշխանացն ան-
կանիք։
Արի՛ ՚ած, և դատեա զերկիր. զի դու
ժառանգեսցես զամ հեթանոսս։

Տունք ը։ Գոլգեայ ծէ։

ՍԱՂՄՈՍ ՁԲ

Ողիսուքի. աղօթս յաւուրս։

Ա՚ծ ո՛ քեզ նմանիցէ. մի լռեր և մի
դադարեր ՚ած։
Օ՛ի ահա թշնամիք քո գոչեցին, և
ատելիք քո համբարձին զգլուխս իւ-
րեանց։
Ի վերայ ժողովրդեան քո խորհեցան՝ ի վերայ
սրբոց քոց և ասացին։
Եկայք սատակեսցուք զնա յազգաց, և

մի յիշեսցի անուն իսրայէլի և ևս։
Ի տէրհեցան միաբանութեա՛ն ի միասին.
վասն քո ուխտ արարին։
Բանակք եդոմացեացւոց և իսմայէ-
լացիք, մովաբ և հագարացիք։
Գեբաղ՝ ամմո՛ն՝ ամաղեկ, և այլազ-
գիքն ամենայն բնակչօքն Հանդերձ
ծուբայ։
Նա և ասուր եկեալ էր ընդ նոսա. ա-
մենեքեան սոքա զօրավիգն էին որ-
դւոցն ղովտայ։
Ա՛յրա զնոսա որպէս մադիամ, որպէս
սիսարայ, որպէս զաբին ի ծովծորան
կիսոնի։
Սատակեցան նոքա յականս դովրայ,
և եղեն որպէս զաղբ երկրի։
Ա՛յրա զիշխանս նոցա որպէս զովրէբէն,
զէբեն, զզէբեէ, զսաղմանա, և զամե-
նայն իշխանս նոցա։
Ո՛յք ասացին՝ ժառանգեսցո՛ւք ի մեզ
զսրբութիւն այ։
Ա՛ծ իմ՝ արա զնոսա որպէս զանիւ,
որպէս զեղեգն առաջի հողմոյ։
Որպէս հուր՝ զի այրէ զանտառս, որ-
պէս բոց՝ զի կիզու զլերինս։
Այսպէս հալածեսցես զնոսա մրրկաւ
քով, և բարկութեամբ քով խռովե-
ցուսցես զնոսա։

Լ ից զերեսս նոցա անարգանաք. և
խնդրեսցեն զանուն քո ՝ի՛ր :
Լմաչեսցեն և խառնեսցին յաւիտեանս
յաւիտենից, և ամօթալից կորիցեն :
Ծանիցեն զի անուն քո ՝ի՛ր է, և դու
միայն բարձրեալ ես ՝ի վերայ ամենայն
երկրի :
Տունք ժ՛ը :

ՍԱՂՄՈՍ ՁԳ

Ի հապարան. վասն հինգշաբաթի. որդւոցն Կոր-
խայ առաջնոյ :

Ա՛րդեպ սիրելի ենյարկք քո ՝ի՛ր զօրու-
թեանց. ցանկայ և փափագէ անձն իմ
՝ի գաւիթս քո :
Սիրտ իմ և մարմին իմ ցնծասցէ առ
Ա՛ծ կենդանի :
Վ՛ասղն Ճնճղուկ եգիտ իւր տուն.
տատրակ զբոյն՝ ուր դիցէ զձագս իւր :
Սեղան քո ՝ի՛ր զօրութեանց, թագա-
ւոր իմ և Ա՛ծ իմ :
Երանի ամենեցուն՝ որ բնակեալ են
՝ի տան քում, յաւիտեանս յաւիտենից
օրհնեսցեն զքեզ :
Երանեալ է այր՝ որոյ օգնութիւն իւր
՝ի քէն է. ելս եդ ՝ի մտի իւրում ՝ի
հովտեսս արտմութեան ՝ի տեղւոջ յո-
րում ուխտեաց :

Օ՜ օրհնութիւն սատասկի՝ որ զօրինս
դնէ. գնասցէ նա՛ի զօրութենէ՛ի զօ-
րութիւն. և երևեսցի Աստ Հրեշտա-
կաց՛ի սիոնի:

Տի՛ Աստ զօրութեանց՝ լուր աղօթից
իմոց. ունկն դիր Աստ յակովբայ:

Ընդունելի ես դու մեր. տես Աստ և
նայեա յերեսս օծելոյ քոյ:

Ա՜ման զի լաւ է ինձ մի օր՛ի գաւիթս
քո, քան զհազարս:

Ընտրեցի ընդ աղբ գալ՛ի տան այ ա-
ւաւել, քան բնականալ՛ի յարկս մե-
ղաւորաց:

Օ՜ ողորմութիւն և զշմարտութիւն
սիրէ Տէր Աստ մեր. զշնորհս և զփառս
տայէ:

Տի՛ ոչ պակասս առնէ զողորմութիւն
իւր յայնցանէ, որ գնան յանբծու-
թեան:

Տի՛ Աստ զօրութեանց, երանելի է այր՝
որ յուսայ՛ի քեզ:

Տունք ժդ:

ՍԱՂՄՈՍ ՁԴ

Ի հպարտած. որդւոցն Կորխայ սաղմոս:

Կաձեցաք Տէր ընդ երկիր քո, և դար-
ձուցեր զգերութիւն յակովբայ:

Ամոլեր զանիրաւութիւն ժողովըր-
դեան քոյ. ծածկեցեր զամենայն մեղս
նոցա:
Լռեցուցեր զամենայն պատմութիւնս
քո. դարձար ի բարկութենէ սրբա-
մտութեան քո:
Դարձ առ մեզ ամ փրկիչ մեր, և դար-
ձո զբրտմտութիւնս քո ի մէնջ:
Ա՞ի յաւիտեան բարկանայր մեզ ա՞ր,
և ա՞ի ձգեր զբարկութիւն քո ազգէ
մինչև յազգ:
Ա՞ն դու դարձեալ կեցուսցես զմեզ.
ժողովուրդ քո ուրախ եղիցի ի քեզ:
Ցոյց մեզ ա՞ր զողորմութիւնս քո, և
զփրկութիւնս քո տուր մեզ:
Լսեաք զինչ խօսի ա՞ր ամ մեր. խօսես-
ցի զխաղաղութիւն ժողովրդեան իւ-
րոյ առ սուրբս իւր, և առ այնոսիկ
որ դարձեալ են առ նա սրտիւք:
Սակայն մերձ է առ երկիւղածս իւր
փրկութիւն նորա. բնակել փառաց նո-
ցա յերկրի մերում:
Ողորմութիւն և ճշմարտութիւն պա-
տահեսցին. արդարութիւն և խաղա-
ղութիւն համբուրեսցին:
Ճշմարտութիւն յերկրէ բուսցի. ար-
դարութիւն յերկնից երևեսցի:

Ձի տայցէ զքաղցրութիւն, և երկիւղ մեր տայցէ զպատուղիւրն. արդարութեամբ առաջի նորա գնասցէ. դիւցէ ՚ի ձա-
նապարհի զգնացս իւր:

Ցունկք ժբ: Գոբղայա խդ:

ՍԱՂՄՈՍ ՁԵ

Սաղմոս ՚ի դաւթէ. աղօթք:

Խոնարհեցո տէր զունկն քո և լուր ինձ, զի աղքատ և անանկ եմ ես:
Պահեա զանձն իմ սուրբ ՚ուր. փրկեա զծառայս քո ՚ուռ իմ, որ ՚ի քեզ յու-
սացեալ:
Ողորմեա ինձ տէր, զի առ քեզ աղա-
ղակեցի զօրհանապազ. ուրախ արա զանձն ծառայի քո, զի առ քեզ ՚ուր համբարձի զանձն իմ:
Զի դու ՚ուր քաղցր և ուղիղ ես. բա-
զումողորմ առ ամենեսեան, որ կալ-
դան առ քեզ:
Ունկն դիր ՚ուր աղօթից իմոց, և նայեա ՚ի ձայն խնդրուածոց իմոց:
Յաւուր նեղութեան իմոյ կարդացի առ քեզ, և լուար ինձ:
Ոչ ոք է նման քեզ յաստուածս ՚ուր, և ոչ ոք է որպէս զգործս քո:
Զամենայն ազգս զոր արարեր՝ եկեսցեն

յեն և երկիր պագցեն առաջի քո, և փառաւոր արասցեն զանուն քո յաւիտեան։

Ա՛ծ ես դու միայն, և առնես սքանչելիս. և դու միայն ես աստ։

Ուսուցորդեա ինձ ի ճանապարհի քում, և գնացից ի ճշմարտութեան քում, և ուրախ եղիցի սիրտ իմ յերկնչել յանուանէ քումմէ։

Խոստովան եղէց առ քեզ տէր աստ իմ բոլորովսրտիւ իմով. փառաւորացարիցէ զանուն քո յաւիտեան։

Ա՛ծ եղիր ի վերայ իմ ողորմութիւն քո. փրկեցեր զանձն իմ ի դժոխոց ներքինոց։

Ա՛ծ, անօրէնք յարեան ի վերայ իմ, և ժողովք հզօրաց խնդրեցին զանձն իմ, և ոչ համարեցան զքեզ աստ առաջի իւրեանց։

Ա՛յլ դու տէր աստ իմ, զթած ես և ողորմած, երկայնամիտ բազումողորմ և ճշմարիտ. նայեա առ իս և ողորմեա ինձ։

Տուր զօրութիւն ծառայի քո. կեցո զորդի աղախնոյ քո, և արա առ իս նշան բարութեան։

Տեսցենատելիք իմ և ամաչեսցեն. զի

դու տէր օգնեցեր ինձ, և մխիթա-
րեցեր զիս։

Տունք ԺԲ։

ՍԱՂՄՈՍ ՁԲ

Սաղմոս օրհնութեան. որդւոցն Կորխայ։

Հիմունք նորա ի լեառն սուրբ նո-
ցա. սիրէ տէր զդրունս սիովնի առա-
ւել քան զամենայն յարկս յակովբայ։
Փառաւորեալն խօսեցաւ վասն քո, ա-
հաւադիկ քաղաքդ այ։
Յիշեցի զռահաբ և զաբելոնէ՝ այք
ճանաչեն զիս. ահա այլազգիք և ծուր
և ժողովուրդք Կնդկաց, սոքա եղեն
անդ։
Սիովնի ասի մայր, և մարդ ծնաւ ի
նմա. և ինքն հիմունս արկ ի նմա
բարձրեալն։
Տէր պատմեսցէ գրովք ժողովրդեան,
իշխանացս այսոցիկ՝ որ եղեն անդ։
Որպէս զի ուրախ լինիցին ի քեզ ամե-
նեքեան, որոց բնակութիւն իւրեանց
ի քէն է։

Տունք իգ։

ՍԱՂՄՈՍ ՁԲ

Ի կատարած. վասն մաղաքէնայ երաժշտու-
նեան. կէ եթ պատասխանի երան երաժշտու-
նեամբ երգեցէք։

ՏՐ ձեզ փրկութեան լսոյ, ի տուէ
կարդացի և գիշերի առաջի քո։
Մտցեն աղօթք իմ առաջի քո տէր,
խոնարհեսցի ունկն քո ի խնդրուածս
իմ։
Օք լցաւ չարչարանօք անձն իմ, և
կեանք իմ ի դժոխս մերձեցաւ. և հա-
մարեցայ ես ընդ այնոսիկ, որք կիջանեն
ի գուբ։
Եղէ ես որպէս մարդ առանց օգնա-
կանի, և ի մեռեալս ազատ։
Որպէս վիրաւորս, որ ննջեն ի գերեզ-
մանս։
Օրս դու ոչ յիշեցեր, նորա ի ձե-
ռանէ քումմէ մերժեցան։
Եդեն զիս ի գբի ներքնումն՝ ի խա-
ւարի և ի ստուերս մահու։
Ցիս հաստատեցաւ սրտմտութիւն
քո. զամենայն զբօսանս քո ածեր ի
վերայ իմ։
Հեռի արարեր հինեն զծանօթս իմ.
և եղէն զիս նշաւակ իւրեանց։

Ա տանեցայ և ոչ ելանէի. աչք իմ ակա-
րացան յաղքատութենէ:
Ընդաղակեցի առ Ձեր զօրհանապազ, և
համբարձի առ քեզ զձեռս իմ:
Ա՛ւթե մեռեալց առնիցե՞ս աքանչելիս.
կամ բժիշկք յարուցանիցե՞ն՝ խոստո-
վան առնիցին առ քեզ:
Ա՛ւթե պատմեսցի՞ ոք երբեք՝ ի գե-
րեզմանի զողորմութիւնս քո, կամ
զձշմարտութիւնս քո՝ ի կորստեան:
Ա՛ւթե ճանաչցին՞ ի խաւարի աքան-
չելիք քո, կամ արդարութիւնք քո յեր-
կիր մոռացեալ:
Ես առ քեզ Ձեր աղաղակեցի. առաւօ-
տու աղօթք իմ ժամանեսցեն առ քեզ:
Ընդի՞ր Ձեր մերժես զանձն իմ, կամ
դարձուցանես զերեսս քո յինէն:
Տնանկ և վաստակաւոր եմ ես՝ ի ման-
կութենէ իմմէ. ՚ի բարձրութենէ խո-
նարհեցայ և ափշեցայ:
Յիս հաստատեցաւ բարկութիւն քո.
արհաւիրք քո խռովեցուցին զիս:
Ընկեցան զինև որպէս ջուր, զօր ա-
մենայն պաշարեցին զիս ՚ի միասին:
Հեռի արարեր յինէն զսիրելսն իմ
և զծանօթս իմ վասն թշուառու-
թեան իմոյ:

Տունք Ե: Գոլգոթայ խ:

ՍԱՂՄՈՍ ՁԲ

Խոստովանիմ եմ ամենայն սրտիւ իմով։

Ողորմութիւնս քո՝ տէր յաւիտեան օրհնեցից. ազգէ յազգ պատմեցից զճշմարտութիւնս քո բերանով իմով։ Զի ասացեր՝ թէ աշխարհս ողորմութիւնդ շինեսցի. յերկինս պատրաստ եղիցի ճշմարտութիւն քո։

Եդի ուխտ ընտրելոյ իմոյ. երդուայ դաւթի ծառայի իմոյ։

Յաւիտեան հաստատեցից զզաւակ քո, և շինեցից ազգէ յազգ զաթոռ քո։ Խոստովան եղիցին երկինք սքանչելեացդ քոյ տէր, և ճշմարտութիւն քո յեկեղեցիս սրբոց։

Ո՞վ է յամպս որ հաւասարէ քեզ. կամ ո՞վ նմանիցէ տէր յորդիս այլ։

Աստուած փառաւորեալ է ի խորհուրդս սրբոց իւրոց. մեծ և ահաւոր ի վերայ ամենայնիւ որ շուրջ են զնովաւ։

Տէր աստուած զօրութեանց, ո՞ նման է քեզ. հզօր ես դու տէր, և ճշմարտութիւնդ շուրջ է զքեզ։

Դու տիրես զօրութեանց ծովու, և զհառնելութիւն ալեաց նորա դու յարուցանես։

Պատուհասներ եղեցուցանես որպէս վիրա-
ւորս զամբարտաւանս. ՚ի զօրութիւն
բազկի քո ցրուեցեր զթշնամիս քո։
Քո են երկինք և քո է երկիր. զաշ-
խարհս լցիւ իւրովք դու հաստատեցեր.
ծովիւսիս և ծովարաւ դու արարեր.
Թաբոր և Հերմոն յանուն քո ցնծասա-
ցեն։
Քո է բազուկ և քո է զօրութիւն.
զօրասցի ձեռն քո, և բարձր եղիցի ձեռն
քո։
Յարդարութիւն և յիրաւունս հաս-
տատեալ է աթոռ քո. ողորմութիւն
և ճշմարտութիւն գնասցէ առաջի ե-
րեսաց քոց։
Երանի ժողովրդեան, որ գիտեն զօրհ-
նութիւնս քո Տէր. ՚ի լոյս երեսաց քոց
գնասցեն, և յանուն քո ցնծասցեն զօր-
հանապազ, և յարդարութեան քումդ
բարձր եղիցին։
Պարծանք զօրութեանց մերոց դու
ես Տէր. և ՚ի կամս քո բարձր եղիցի եղ-
ջիւր մեր։
Տեառնէ է օգնութիւն սրբոյն Իսրայ-
ելի Թագաւորին մերոյ։
Յայնժամ խոսեցար տեսլեամբ ընդ
որդիս քո և ասացեր. եդից զօգնու-

Թիւն իմ՝ի վերայ հղօրին, և բարձր արարից զընտրեալն՝ի ժողովրդենէ իմմէ։

Գտի զդաւիթ ծառայ իմ, իւղովս սրբեցի զնա։

Զեռն իմ ընկալցի զնա, և բազուկ իմ զօրացուսցէ զնա։

Մի մեղիցէ նմա թշնամի, և որդի անօրէնութեան մի՛ չարչարեսցէ զնա։

Ջարից առաջի նորա զթշնամիս նորա, և զատելիսնորա՝ի պարտութիւն մատնեցից։

Ճշմարտութիւն իմ և ողորմութիւն իմ ընդ նմա, և յանուն իմ բարձր եղիցի եղջիւր նորա։

Եդից՝ի ծովս զձեռն նորա, և՝ի վերայ գետոց զաջ նորա։

Նա կարդասցէ առ իս՝ Հայր իմ ես դու, Աստ ընդունելի փրկութիւն իմոյ։

Ես անդրանիկ արարից զնա, և բարձր քան զամենայն թագաւորս երկրի։

Յաւիտեան պահեցից նմա զողորմութիւն իմ, և ուխտ իմ հաւատարիմ ընդ նմա։

Ջատատեցից յաւիտեանս յաւիտենից զզաւակ նորա, և զաթոռ նորա որպէս զաւուրս երկնից։

Ամէն թողեան որդիք նորա զօրէնս իմ,
և իրաւունս իմ ոչ կամեսցին գնալ։
Ամէն զարդարութիւս իմ անարգեսցեն,
և զպատուիրանս իմ ոչ պահեսցեն։
Այրից դաւազանաւ զանօրէնութիւնս
նոցա, տանջանօք զանիրաւութիւնս
նոցա։
Բայց զողորմութիւն իմ ոչ արգելից
'ի նոցանէ, և ոչ նենգեցից ճշմարտու-
թեան իմում, և ոչ անարգեցից զուխտ
իմ։ և ինչ որ ելանէ բնդ շրթունս իմ,
զայն ոչ արհամարհեցից։
Մի հանգամ երդուայ 'ի սրբութիւն
իմ, թէ դաւթի ես ոչ ստեցից։
Զաւակ նորա յաւիտեան կացցէ. և
աթոռ նր ոպ արեգակն առաջի իմ,
ոպ լուսին զի հաստատեալ է յաւի-
տեան վկայ հաւատարիմ յերկինս։
Իսկ արդ դու մերժեցեր և անարգե-
ցեր, և բնդ վայր հարեր զօծեալ քո։
Դարձուցեր զուխտ 'ի ծառայէ քումմ
ոչ. պղծեցեր յերկրի զսրբութիւն նր։
Քակեցեր զամենայն պարիսպս նորա,
և եդիր զամուրս նորա 'ի դողութիւն։
Յափշտակեցին զնա անցաւորք ճա-
նապարհի. եղև նա նախատ դրացեաց
իւրոց։

Խարձր արարեր զալ նեղչաց նորա.
ուրախ արարեր զնա թշնամիս նորա։
Դարձուցեր զօգնութի՛ւն սրոյ նորա,
և ոչ ընկալար զնա՛ի պատերազմի։
Կնարդեցեր զսրբութիւնն նորա, և զա-
թոռ նորա յերկիր կործանեցեր։
Կուաղ արարեր զաւուրս ժամանա-
կաց նր, և հեղեր զնովաւ զամօթ։
Մինչև յո՞րք դարձուցանես զերեսս
քո խափառ. բորբոքեսցի որպէս հուր
բարկութիւն քո։
Խոկ արդ յիշեա և տես՝ թէ ո՛վ է իմ
հանդիսա. մի՛թէ ՚ի զո՞ր ինչ ստեղ-
ծեր զամենայն որդիս մարդկան։
Ո՞վ է մարդ՝ որ կեցցէ, և ոչ տեսցէ
զմահ, կամ փրկեսցէ զանձն իւր ՚ի
ձեռաց դժոխոց։
Ո՞ւր են ողորմութիւնք քո տէր առա-
ջինք, զոր երդուար դաւթի ճշմար-
տութեամբ քով։
Յիշեա զնախատինս ծառայից քոյ, զոր
ընկալայ ՚ի ծոց իմ յազգաց բազմաց։
Զո՞ր նախատեցին թշնամիք քո տէր.
նախատեցին փոխանակ օծելոյ քո։
Օրհնեալ տէր ՚ած յաւիտեանս յա-
ւիտենից. եղիցի եղիցի։

Տունք խը։

Կանոնս Գորգայս է։ Սաղմոս ժէ։ Տունս յիէ։

ՕՐՀՆՈՒԹԻՒՆ ԵՍԱՅԵԱՅ ՈՐԴՒՈՅՆ ԱՄՈՎՍԱՅ

Եսայեայ ԼԷ։

Ի դիշերայ կանխէ հոգի իմ առաւ
օտ առնել առ քեզ Աստ։
Այսան զի լոյս են հրամանք քո՛ի վե-
րայ երկրի. ուսարուք զարդարու-
թիւն բնակիչք երկրի։
Կարկեցաւ ամբարիշտն, և այլ ոչ ևս
ուսցի առնել յերկրի զարդարութիւն
Ձշմարտութեան։
Խաւարցի ամբարիշտն յերկրէ, և մի՛
տեսցէ զփառս Այ։
Տի՛ բարձր ես և բազուկ քո Հզօր,
և նոքա ոչ գիտացին։
Ծանիցեն՝ ամաչեսցեն, և նախանձ
անկցի անխրատ ժողովրդեան. և արդ
հուր զթշնամիս քո կերիցէ։
Տի՛ Աստ մեր՝ տուր մեզ զխաղաղու-
թիւն քո. զի ըստ ամենայն գործոց
մերոց հատուցաւ մեզ։
Տի՛ Աստ մեր՝ տայիր զմեզ. զի բաց՛ի
քէն զայլ ոք ոչ գիտեմք, և զանուն
քո անուանեմք զօրհնանապաղ։
Խակ արդ մեռեալք դիենդանութիւն

այլ ոչ տեսանիցեն. և ոչ ըժիշկք յա-
րուցանիցեն։
Վ ասն այսորիկ աճեր հարեր սատա-
կեցեր ընդեցեր զամենայն արու մա-
նուկ նոցա։
Յաւել տէր զչար՝ի վերայ չարի նոց.
և ածէ զչար՝ի վերայ անօրինաց երկրի։
Տէ՛ր՝ի նեղուեր յիշեցաք զքեզ. զի
փոքր մի նեղուածիւն է խրատ քո՝ի
վերայ մեր։
Որպէս երկուննք յղւոյ՝ զի հասեալ
էցէ ժամանակ ծննդեան, և առ ցաւս
իւր չէնցէ։
Ո՛հպէս եղաք սիրելւոյ քումմ. յահ
և յերկիւղ քո յղացեալ երկնեցաք,
և ծնաք զհոգի փրկութեան քո։
Ո՛չ ևս կործանեսցուք մեք, այլ կոր-
ծանեսցին քնակիչք երկրի։
Յարիցեն մեռեալք և կենդանասցին
ամենեքեան, որ եղեալ են՝ի գերեզ-
մանս։
Օ՛րթիցեն ցնծասցեն, և ուրախ
եղիցին դադարեալք յերկրի։
Վ ասն զի ցօղդ որ ցօղն՝ի քէն, այդ
ըժշկութիւն է նոցա. բայց երկիրն
ամբարշտեալ սատակեսցի։
Ելայս տուր ժողովուրդ իմ. գնա մուտ

’ի շտեմարանս քո. փակեա զդրունս
քո առաջի երեսաց քոց։
Փախիր և թագիր առ ժամանակ մի,
մինչև անցցէ բարկութիւն տեառն։

ՄԱՂԹԱՆԻ

Խաղաղութեանց տուող քո, զխա-
ղաղութիւն և զերկնային ողորմութի-
ւն քո պարգևեա յարարածս քո։
Արդասիր տէր, վասն սրբուհւոյ։

Ո՛չ արուն և պաղնա ’ի վերջն Լրանեալ
Հանոնին գոյես ’ի 33 երեսն։

Ելաւուած յօդնել ինձ նայեաց, և տէր յընկերել ինձ փութայ։

ՍԱՂՄՈՍ ՁԹ

Աղօթք ՚ի Մովսէս յայրն Ջ։

Տէր ապաւէն եղեր մեր ազգէ մինչև յազգ. մինչև լերինք հաստատեալ էին, մինչև ստեղծեալ զերկիր և զաշխարհս։

Յաւիտենից մինչև յաւիտեանս դու ես. և մի դարձուցաներ զմարդ ՚ի տապանս. և ասացեր, դարձարուք առ իս որդիք մարդկան։

Հազար ամ յաչս ՚ին որպես օր երեկի՝ զի անց. որպես պահ մի գիշերոյ. և ամք նոցա անարգուածք եղիցին։

Ընդ առաւօտս որպես դալարի բուսցին. ընդ առաւօտս որպես դալարի ղօւարձասցին և ծաղկեսցին. ընդ երեկոյս թառշամեսցին՝ չորասցին և անկցին։

Ցուաղեցաք մեք ՚ի բարկութենէ քումմէ, և ՚ի սրտմտութենէ քումմէ խռովեցաք։

Ընդիր զմեղս մեր առաջի քո, և զկեանս
մեր ի լոյս երեսաց քոց :
Ընմենայն աւուրք մեր նուաղեցան. և
ի բարկութենէ քումմէ խռովեցաք :
Ժամանակ ամաց մերոց անդադար որ
պէս սարդի. և թիւ աւուրց ամաց մե-
րոց ի նոսա եօթանասուն ամ :
Ընպա թէ առաւել և՝ ութսուն ամ.
որ ինչ աւելի քան զայն, ցաւօք և հե-
ծութեամբ :
Ընկն ի վերայ մեր հեծութիւն, և
խրատեցաք. իսկ արդ ո՞ գիտասցէ զզո-
րութիւն բարկութեան քո, կամ յա-
հէ քումմէ զսրտմտութիւն քո հա-
մարեսցի :
Ընյասկէս ցոյց ինձ զաջ քո. և որ խո-
նարհ են սրտիւք, գիմաստութիւս քո :
Դարձ՝ եր՝ մինչև յե՞րբ. մխիթարեա ի
ծառայս քո :
Ի ցաւք առաւօտու ողորմութիւք քո. ցըն-
ծացաք և ուրախ եղաք զամ աւուրս
կենաց մերոց :
Ուրախ եղաք փոխանակ աւուրցն, որ
խոնարհ արարեն զմեզ, և ամացն՝ յորս
տեսաք զչարչարանս :
Հայեաց եր՝ ի ծառայս քո և ի գործս
ձեռաց քոց, և առաջնորդեա որդւոց

նոցա. և եղիցի լոյս աւուրն ոյ՛ի վե-
րայ մեր։
Ո՛ զործս ձեռաց մերոց ուղիղ արա՛ ի
մեզ որ. զգործս ձեռաց մերոց յաջո-
ղեա մեզ։
Տունք ժ։

ՍԱՂՄՈՍ Ղ

(Ը)ր՛հնաւորե՛ք գովութե՛ք ՚ի դասէն։

Ո՛ր բնակեաքն ի յօգնութիւն քարձրե-
լոյն, ընդ հովանեաւ ոյ յերկինս հան-
գիցէ։
Ասասցէ տէն՝ ընդունելի իմ ես, ապա-
ւէն իմ ոյծ, և ես յուսամ՛ ի նա։
Նա փրկեսցէ զհայորոգայթէն որսողին,
և ՚ի բանիցն խռովութէ։
Ի թիկնամէջս իւր ընկալցի զքեզ. ՚ի
հովանի թեւոց նորա յուսասցիս։
Որպես զէն շուրջ եղիցի զքեւ ձշմար-
տութիւն նորա։
Ո՛չ երկիցես դու յերկիւղէ գիշերի, և
ոչ ՚ի նետէ՝ որ թռչի ՚ի տուէ։
Յիւրե որ շրջի ՚ի խաւարի, ՚ի գայթա-
ղութէ դիւի ՚ի հասարակ աւուր։
Ընկիցեն ՚ի կողմանէ քումմէ հազարք,
և բիւրք ընդ աջմէ քումմէ, որ առ քեզ
ինչ ոչ մերձեսցին։

Բայց միայն աչօք քով հայեսցես դու,
և վճատուցումն մեղաւորաց տեսցես,
զի դու ՏԻՐ յոյս իմ ես։
Օ բարձրեալն արարեր քեզ ապաւէն.
ոչ հասցեն առ քեզ չարք, և տանջանք
մի՛ մերձեսցեն ՚ի յարկս քո։
Հրեշտակաց իւրոց պատուիրեալ է
վասն քո պահել զքեզ յամ ձանա-
պարհս քո։
Ի բազուկս իւրեանց ընկալցին զքեզ,
զի մի՛ երբեք հարցես զքարն զոտն քո։
Ի վերայ իժից և քարբից գնասցես
դու, և առ ոտն կոխեսցես զառիւծն
և զվիշապն։
Քանզի յիս յուսացաւ, և փրկեցից
զնա. Հովանի եղէց նմա, զի ծանեաւ
զանուն իմ։
Կարդասցէ առ իս, և ես լուայց նմա.
և առ նմա եղէց ՚ի նեղութեան։
Փրկեցից և փառաւոր արարից զնա.
երկայն աւուրբք լցուսից, և ցուցից
նմա զփրկութիւն իմ։

Տունք ԺԲ։

ՍԱՂՄՈՍ ՂԱ

Աղաղակ օրհնութեանց առաւել զբաղեալ
՚ի պատիւն։

Բարի է խոստովանիլ Տեառն, սաղմոս ասել անուան քումդ բարձրեալ։
Պատմել առաւօտու զողորմութիս քո, և զճշմարտութիս քո ՚ի գիշերի։
Տասնաղեաւ սաղմոսարանաւ, ՚ի ձայն օրհնութեամբ գուսլել։
Ուրախ արարեր զիս Տէր յարարածս քո, և ՚ի գործս ձեռաց քոց ցնծացայց։
Մեծ են գործք քո Տէր, և յոյժ խոր են խորհուրդք քո։
Այր անզգամ զայս ոչ ծանիցէ, և անմիտն զայս ոչ առնու ՚ի միտ։
Ի բուսանել մեղաւորաց որպէս խոտ, ՚ի ծաղկել ամենայն որ գործեն զանօրէնութիւն։
Սատակեսցին յաւիտեանս յաւիտենից. և դու բարձրեալ ես յաւիտեանս։
Օ՚ի ահա թշնամիք քո Տէր, զի ահա թշնամիք քո կորիցեն. ցրուեսցին ամենեքեան՝ որք գործեն զանօրէնութիւն։
Բարձր եղիցի որպէս միեղջերոյ եղջիւր իմ, և ծերութիւն իմ ՚ի ձէթ պատրաստութեան։

Նտես ակն իմ՝ի թշնամիս իմ, ոչ ըս-
բուցեալ ենն՝ի վերայ իմ չարութիւ, ՚ի
նոսա լուիցէ ունկն իմ։
Բ.Դրդաւքն որպէս զարմաւենիս ծաղ-
կեսցին. որպէս մայրքն լիբանանու
բազումք եղիցին։
Տնկեալք եղիցին՝ի տան Տն, և՝ի
գաւիթս Տեր մերոյ ծաղկեսցին։
Նս և բազումք եղիցին՝ի ծերութի
պարարտուե. դիրգք և փափուկք եղ-
ցին՝ի պատմել. ուղիղ է Տեր Տէր մեր,
և ոչ գոյ՝ի նմա անիրաւութի։
Տունք ժէ։ Գոբղայս խղ։

ՍԱՂՄՈՍ ԴԲ

Յաւուրն առաջին շաբաթու, յոր հաստա-
պեցաւ երկիր. օրհնութիւն գովեստիւք
՚ի դասէ։

Տէր թագաւորեաց վայելչութի հան-
դերձաւ. դերձաւ Տէր զօրութի, ընդ-
միջ իւր ածաւ։
Հաստատեաց զաշխարհս՝ զի մի սասա-
նեսցի. պատրաստ է աթոռ քո՝ի սկզբ
բանէ յաւիտեանս դու ես։
Բմբարձան գետք Տեր, և ամբարձին
գետք զձայնս իւրեանց. յարիցեն
գետք՝ի գնացս իւրեանց։

Ի ձայնէ ջուրց բազմաց, սքանչելի է ղեն զբօսանք ծովու։

Աքանչելի ես դու ՚ի բարձունս. վկայութեանց քոց մեք յոյժ հաւատացաք։

Տան քումմ վայելէ սրբութիւն տէր ընդ երկայն աւուրս։

Տունք ։

ՍԱՂՄՈՍ ՂԴ

Սաղմոս ՚ի պատկեր. յորեւէ բանի։

Պատուաճ վըկայիդիր, որ ՚ած վըկայինդիր յայտնեցար։

Բարձր լեր որ գատիս զերկիր. հատո զՀատուցումն ամենատեսանից։

Մինչև յե՞րբ մեղաւորք որ, մինչև յե՞րբ մեղաւորք պարծեսցին։

Բարբառեալ խօսէին զանիրաւուն. խօսեսցին ամենեքեան՝ որ գործեն զանօրէնութիւն։

Ո՛ժողովուրդս քո որ խոնարհ արարին, և զժառանգութիւն քո չարչարեցին։

Ո՛պրին և զպանդուխտ սպանին, զորբան կոտորեցին և ասացին. ոչ տեսանէ զայս որ, և ոչ ՚ի միտ առնու ՚ած յակովբայ։

Խմացարուք անդգամք ժողովրդոց, և անմիտք՝ մինչև յերբ ոչ առնուք ՚ի միտ։

Որպես զի Թէ որ տնկեաց զունկն՝ ինքն ոչ լուիցէ, կամ որ ստեղծ զակն՝ ինքն ոչ տեսանիցէ։

Ո խրատէ զազինս, ոչ Թէ ոչ յանդիմանեսցէ. ո ուսուցանէ մարդոյ զգիտուէ. ՚որ Հանապէ զիաորհուրդս մարդկան, զի են ընդունայն։

Երանի մարդոյ՝ զոր խրատես դու ՚որ, և յօրինաց քոց ուսուցանես դու նմա։

Յածուցանես դու նմա զաւուրս չարուԹե՛, մինչև փորեսցի խորխորատ մեղաւորի։

Ոչ մերժէ ՚որ զժողովուրդ իւր, և զըժառանգուԹի իւր ոչ առնէ անտես։

Մինչև դարձցին իրաւունք յարդարուԹի. ընկալցին զնա ամենեքեան որ ուղիղ են սրտիւք։

Ո՞յարիցէ ընդ իս՚ի վերայ չարաց.կամ ո՞ հաւասարեսցէ ինձ՚ի վերայ այնոցիկ, որ զործեն զանօրէնուԹի։

ԵԹէ ոչ ՚ոն օգնեալ էր ինձ, փոքր ի և՚ս բնակեալ էր անձն իմ՚ի դժոխս։

Եւ Թէ ասէի՝ Թէ սՀա սասանեցան ոտք իմ, ողորմուԹի՛ քո ՚որ օգնէր ինձ։

Բան բազում ցաւոց սրտի իմոյ՝ միսի-
թարութիւն քո ուրախ առնէր զանձն
իմ ։
Ի հաւատարեսցէ քեզ աթոռ անօրէ-
նութիւնն, ո պատճառէ զվաստակս ընդ-
դէմ հրամանի ։
Որպացան զանձն արդարոյ, և զարիւն
անբիծ պարտաւոր առնէին ։
Նզև տէր ապաւէն իմ. ՚ած օգնական
յուսոյ իմոյ ։
Դատաստցէ նոցա ՚որ բան անօրէնու-
թեան նոցա . ըստ չարութեան նոցա
կործանեսցէ զնոսա տէր ՚ած մեր ։

Տունք իե ։

ՍԱՂՄՈՍ ՂԴ

( ) ըմնոութիւն գովութիւն ՚ի պատիւն ։

Ակայք ցնծասցուք ՚ի տէր . աղաղա-
կեսցուք առ ՚ած փրկիչ մեր ։
Կանխեսցուք առաջի նորա խոստո-
վանութեամբ . սաղմոսիւք աղաղա-
կեսցուք առ նա ։
Զի ՚ած մեծ է , տէր թագաւոր մեծ ՚ի
վերայ ամ երկրի ։
Ի ձեռս նորա են ամ ախիւղերք երկրի,
և բարձրութիւնք լերանց նորա են ։
Նորա է ծով և նա արար զնա, և ցա-

մաք ձեռք նորա ստեղծին ։

Ակայք երկիր պագցուք նմա. անկցուք և լացցուք առաջի տեն արարչին մերոյ։ Զի նա ինքն է տէր աստ մեր. մեք ժողովուրդք ձեռին նր, և խաշն արօտի նր։ Այսօր եթէ ձայնի նորա լսիցէք, մի խստացուցանէք զսիրտս ձեր որպէս ի դառնութեան ։

Յաւուրն փորձութե յանապատին ուր փորձեցին զիս հարքն ձեր, քննեցին զիս, և տեսին զգործս իմ զքառասուն ամ։

Զ անացայ ընդ ազգին ընդ այսմիկ և ասացի՝ միշտ մոլորեալ են սրտիւք. և նոքա ոչ ծանեան զճանապարհս իմ ։ Որպէս երդուայ ի բարկութե իմում, թէ մտցեն ի հանգիստ իմ ։

Տունք ժա ։ Դադարք ը։

ՍԱՂՄՈՍ ՂԶ

Սաղմոս ի դաւիթ. ի ձանձանակէ զի պաճաքն շնեցաւ ։

Օրհնեցէք զտէր յօրհնութիւն նոր. օրհնեցէք զտէր ամ երկիր ։

Օրհնեցէք զտէր և օրհնեցէք զանուն նորա. աւետարանեցէք օր ըստ օրէ զփրկութիւն նորա ։

Պատմեցէք ՚ի հեթանոսս զփառս նը-
յամ ժողովուրդս զքանչելիս նը։
Մեծ է տէր և օրհնեալ է յոյժ. ահաւ-
կու է նա ՚ի վերայ ամ կուոց։
Ամենայն կուռք հեթանոսաց դեւք են.
և տէր զերկինս արար։
Խոստովանութիւն և վայելչութիւն է
առաջի նորա. սրբութիւն և մեծվայել-
չութիւն ՚ի սրբութեան նորա։
Մատուցէք տէն տոհմք ազանց. մա-
տուցէք տէն զփառս և զպատիւ. մա-
տուցէք տէն զփառս անուան նորա։
Առէք պատարագս և մտէք ՚ի սրահս
նորա. երկիր պագէք տէն ՚ի գաւիթս
սրբութեան նորա, և խռովեսցի յերե-
սաց նորա ամ երկիր։
Ասացէք ՚ի հեթանոսս՝ թէ տէր թա-
գաւորեաց. հաստատեաց զաշխարհս
զի մի սասանեսցի. և դատի զժողո-
վուրդս իւր ուղղութեամբ։
Ուրախ եղիցին երկինքն, և ցնծասցէ
երկիր. զուարճասցի ծով լիս իւ-
րով. ցնծասցեն դաշտք, և ամ որ ե
՚ի նոսա։
Յայնժամ ցնծասցեն ամ ծառք անտա-
ռի յերեսաց տեն՝ զի գայ, և գայ նա ՚ի
դատել զերկիր։

Պատի զտիեզերս իրաւամբք, և զժո-
ղովուրդս ամենայն ՀնմարտուԹեամբ
իւրով։
Տունք ԺԲ։

ՍԱՂՄՈՍ ՂԱԶ

Սաղմոս ՚ի դաւիԹ. ՚ի ժամանակի պէ երկիր-
կասուԹեացս։

Տէր Թագաւորեաց՝ ցնծասցէ երկիր.
ուրախ եղիցին կղզիք բազումք։
Ամպ և մէգ շուրջ է զնովաւ. յիրա-
ւունս և յարդարուԹիւն ուղղեալ է ա-
Թոռ նորա։
Հուր առաջի նորա գնասցէ, այրեսցէ
շուրջ զթշնամիս նորա։
Երևեցան փայլատակունք նր տիեզե-
րաց. տեսս՝ և սասանեցաւ երկիր։
Լերինք որպէս մոմ հալեսցին յերե-
սաց Տն, յերեսաց Տն Ամ երկիր։
Պատմեսցեն երկինք զարդարուԹիւն
նորա. տեսցին ամենայն ժողովուրդք
զփառս նորա։
Ամաչեսցեն ամենեքեան որ երկիր պա-
գանեն կռոց, և ոչք պարծին ՚ի դրօ-
շեալս իւրեանց։
Երկիր պագեն նմա Ամ հրեշտակքն,
զի լուաւ և ուրախ եղև սիովն. և ցըն-

ծասցեն դատերը յուդայ վասն իրա-
ւանց քոց ։

Օ՛ի դու բարձրեալ ես՝ի վերայ ամե-
նայն երկրի. յոյժ բարձրացար՝ի վերայ
ամենայն կռոց ։

Ոյք սիրեք զ՚ի՛ր, ատեցէք զչարութի՛ն.
պահէ ՚ի՛ր զանձինս սրբոց իւրոց, ՚ի ձե-
ռաց մեղաւորի փրկեսցէ զնոսա ։

Լ՚ոյս ծագեաց արդարոց. ուղղոց սրտ-
տից եղև ուրախութի՛ն ։

Ուրախ եղերուք արդարք՝ի ՚ի՛ր. խոս-
տովան եղերուք յիշատակի սրբութի՛ն
նորա ։

Տունք ժ՛։

ՍԱՂՄՈՍ ՂԱ՛

Պաղմոս՝ի պատի՛ն օրհնութեան ։

Օ՛րհնեցէք զ՚ի՛ր յօրհնութի՛ն նոր, զի
աքանչելիս արար ։

Փրկեաց զնա աջ իւր, և բազուկ ՚ի՛ր
իւր ։

Ե՛ցոյց ՚ի՛ր զիփրկութի՛ն իւր, առաջի ազ-
գաց յայտնեաց զարդարութի՛ւն իւր։
Յիշեաց ողորմութեամբ իւրով զյա-
կովբ, ՚ճշմարտութեամբ իւրով ըզ-
տունն իսրայէլի. և տեսին ամ՛ ծագք
երկրի զփրկութի՛ւն ՚այ մերոյ ։

Ընդաղաւեցէք առ տէր ամենայն երկիր. օրհնեցէք ցնծացէք և սաղմոս ասացէք։

Սաղմոս ասացէք ՚ի մեծութիւն օրհնութեան, օրհնութեամբ և ՚ի ձայն սաղմոսաց։ Ի ձայն օրհնութեան կռածոյ փողոյ, օրհնութեամբ ցնծութեամբ և ՚ի ձայն եղջեր փողոյ. և աղաղակեցէք առաջի թագաւորին տեառն։

Խռովեսցի ծով լըիս իւրով, տիեզերք և ամենայն բնակիչք նորա. և գետք ծափս հարցեն ՚ի միասին ձեռամբ։ Լերինք ցնծասցեն առաջի տեառն, զի գայ և հասեալ է ՚ի դատել զերկիր։ Դատի զաշխարհս արդարութեամբ, և զժողովուրդս ուղղութեամբ։

Տունք Ա։ Դոքսայս ըն։

ՍԱՂՄՈՍ ՂԲ

Սաղմոս ՚ի դաւթեան։

Տէր թագաւորեաց, բարկացան ժողովուրդք. որ նստիս ՚ի քրովբէս, սասանեցաւ երկիր։

Տէր ՚ի սիովն մեծ է, և բարձր է ՚ի վերայ ամենայն ժողովրդոց։ Խոստովան եղիցուք անուան քումմեծի, զի սահաւոր և սուրբ է. և պատիւ

Թագաւորի զիրաւունս սիրէ։
Դու պատրաստեցեր զուղղութիւն.
զիրաւունս և զարդարութիւն յա-
կոբեայ դու արարեր։
Բարձր արարէք զտէր Աստուած մեր. երկիր
պագէք պատուանդանի ոտից նորա,
զի սուրբ է։
Մովսէս և Ահարոն ի քահանայս նորա.
սամուէլ ընդ անուանիկ, որ կարդան
զանուն նորա։
Կարդային առ տէր, և նա լսէր նոցա,
և ի սիւն ամպոյ խօսէր ընդ նոսա։
Պահէին զվկայութիւն նորա և զըզ-
հրամանս զոր ետ նոցա։
Տէր Աստուած մեր դու լսէիր նոցա, Աստուած
դու քաւիչ լինէիր, վրէժխնդիր ի
վերայ ամենայն գործոց նոցա։
Բարձր արարէք զտէր Աստուած մեր. եր-
կիր պագէք ի լերան սուրբ նորա, զի
սուրբ է տէր Աստուած մեր։

Ցօնդք Շ։

ՍԱՂՄՈՍ ՂԹ

Սաղմոս խոստովանութեան ի պատիլ։

Աղաղակեցէք առ տէր ամենայն երկիր.
ծառայեցէք տեառն ուրախութիւ։
Մտէք առաջի նորա յինծութեամբ.

ծաներուք զի նա է տէր ամէ՛ն։
Ա՛յս արար զմեզ, և ոչ մեք էաք. մեք
ժողովուրդք և խաչն արօտի նորա։
Մտէք ընդ դրունս նորա խոստովա-
նութիւ՛ն, և օրհնութիւ՛ն յարկս նորա։
Խոստովան եղերուք տեառն, և օրհ-
նեցէք զանուն նորա։
Ո՛. աղցր է տէր, յաւիտեան է ողոր-
մութիւն նորա. աղգէ մինչև յաղգ
է ճշմարտութիւն նորա։

Տունք ՟ը։

ՍԱՂՄՈՍ ՃՀ

Աղմոս ՟է պատկեր։

Յողորմութիւն և յիրաւունս օրհ-
նեցից զքեզ տէր. սաղմոս ասացից,
և ՟ի միտ առից։
Ո՛անասպարհ ամբիծ մինչև եկեսցէ
առ իս. զի գնայի ես յամբծութեան
սրտի իմոյ ՟ի մէջ տան իմոյ։
Ոչ եդի առաջի աչաց իմոց իրս անի-
րաւութեան. գործ առնելին զուրացու-
թիւն, ատեցի։
Ոչ մերձեցաւ առ իս որ թիւրն էր
սրտիւ. խոտորեալ յինէն անգգամին,
և ես ինչ ոչ գիտէի առնել։
Որ խօսէր գաղտ զընկերն իւրմէ, զնա
բացէ ՟ի բաց հալածէի։

Որ ամբարտաւան էր աչօք և ագահ
սրտիւ, ընդ նմա և հայց ոչ ուտէին։
Աչք իմ՛ի հաւատացեալս երկրի, զի
նստցին նոքա ընդ իս։
Որ գնայր՛ի ճանապարհ ամբիծ, նա
պաշտէր զիս։
Ոչ բնակէր՛ի մէջ տան իմոյ՝ որ առ-
նէր զամբարտաւանութիւն. որ խօ-
սէր զանիրաւութիւն, չէր յաջողեալ
նմա առաջի աչաց իմոց։
Ընդ առաւօտս սպանանէի զամենայն
մեղաւորս երկրի. սատակեցից՛ի քա-
ղաքի տեառն զամենեսեան՝ որ գոր-
ծեն զանօրէնութիւն։

Տունք ժ։ Գոլոսս իբ։

ՍԱՂՄՈՍ ՃԱ

Աղօթք ումեք. երբեմն յանդիմասցի՝ առաջի տեա-
ռն ողբասցէ զխնդրուածս
իւր։

Տէր՝ լուր աղօթից իմոց, աղաղակ
իմ առ քեզ եկեսցէ, մի դարձուցա-
ներ զերեսս քո յինէն։
Յաւուր նեղութեանէ իմոյ խոնարհեցո
առ իս զունկն քո. յորում աւուր կար-
դամ առ քեզ, վաղվաղակի լուր լինէ։
Սպառեցան ոգի ծուխս աւուրք իմ, և

ոսկերք իմ որպէս խուխու չորացան։
Հարաւ որպէս խոտ՝ և ցամաքեաց
սիրտ իմ. մոռացայ ուտել զհաց իմ
՚ի ձայնէ հեծութեան իմոյ։
Կցեցաւ ոսկր իմ ՚ի մարմին իմ. նմա-
նեցայ ես հաւալան յանապատի։
Էղէ ես որպէս բու յաւերակի. աքնե-
ցայ և եղէ ես որպէս ձնձղուկ միայն
՚ի տանիս։
Նախատեցին զիս թշնամիք իմ զօր-
հանապազ, և գովիչք իմ ինձ երդ-
նուին։
Զմոխիր որպէս հաց կերայ, և զըմ-
պելի իմ արտասուօք խառնեցի։
Յերեսաց բարկութեան սրտմտու-
թեան քո. զի դու բարձրացուցեր, և
խոնարհեցուցեր զիս։
Աւուրք իմ որպէս հովանի անցին.
և ես որպէս խոտ ցամաքեցայ։
Դու տէր յաւիտեան կաս, և յիշա-
տակ քոյ ազգէ մինչև յազգ։
Դու յարուցեալ գթասցիս ՚ի վերայ
սիոնի. ժամանակ գթալոյ նորա հա-
սեալ է ժամ։
Հաճեցան ծառայք քո ընդ քարինս
նորա, և ՚ի հողս նորա գթասցին։
Երկիցեն հեթանոսք յանուանէ քումմ

մէ, և ամենայն Թագաւորք երկրի
'ի փառաց քոց։
Շ Քնէ տէր զսիովն, և երևեսցի փա-
ռօք իւրովք 'ի նմա։
Հայեցաւ նա յաղօթս խոնարհաց, և
ոչ արհամարհեաց զխնդրուածս նոց։
Կրեսցի այս յազգ յայլ. ժողովուրդ
զոր ստացեալ է, օրհնեսցէ զտէր։
Հայեցաւ նա 'ի բարձանց 'ի սրբու-
թէ իւրմէ. տէր յերկինից յերկիր հայ-
եցաւ։
Լսել զկեծութիւն կապելոց, և ար-
ձակել զորդիս մահաւարատաց։
Պատմել 'ի սիոն զանուն տեառն, և
զօրհնութիւնս նորա յերուսաղէմ։
Ժողովել ժողովրդոց 'ի միասին, և
Թագաւորաց ծառայել տեառն։
Պատասխանի ետ նմա 'ի ճանապար-
հի զօրութեան իւրոյ. զնուազու-
թիւն աւուրց իմոց ասա ինձ, և մի՛
հաներ զիս 'ի կէս աւուրց իմոց. զի
աղգէ յազգ են ամք քո։
Նախկնանէ ՚ր զհիմունս երկրի հաս-
տատեցեր. և գործք ձեռաց քոց եր-
կինք են։
Նոքա անցանեն, և դու կաս և ամաս
յաւիտեան։

Ա՛մենեքեան որպէս ձորձա մաշեսցին. որպէս վերարկուս փոխեսցես զնոսա, և փոխեսցին։

Բայց դու նոյն իսկ ես, և ամք քո ոչ անցանեն. որդիք ծառայից քոց բնակեսցեն՝ի նմա. և զաւակի նոցա յաւիտեան յաջողեսցի։

Տունք Ի։

ՍԱՂՄՈՍ ՃԲ

Աղօթս՝ի պաւիղ։

Ե՛րկնեա անձն իմ զտէր, և ամ՛ ամենայն կերք իմ զանուն սուրբ նորա։

Ե՛րկնեա անձն իմ զտէր, և մի՛ մոռանար զամենայն տուրս նորա։

Ո՛ քաւէ զմեզս քո, բժշկէ զամենայն հիւանդութիւնս քո։

Ո՛ փրկէ յապականութենէ զկեանս քո, պսակէ զքեզ ողորմութեամբ և գթութեամբ։

Ո՛ ընդ՛ի բարութենէ զցանկութիւն քո. նորոգեսցի որպէս արծուոյ մանկութիւն քո։

Գո՛հ ողորմութիւնս տէր, և իրաւունս ամենայն զրկելոց։

Երդոյց տէր զհանապարհս իւր մինչեւ, և որդւոցն Իսրայէլի զկամս իւր։

Պ֊Թաճ ողորմած է տէր, երկայնա֊
միտ և բազում֊ողորմ։
Ոչ խոպառ բարկանայ մեզ տէր, և
ոչ յաւիտեան պահէ ոխս։
Ոչ ըստ մեղաց մերոց արար մեզ, և
ոչ ըստ անօրէնութեան մերում հա֊
տոյց մեզ։
Բ֊ԱԼ որ֊քան բարձր են երկինք յերկրէ,
այնպէս զօրացոյց տէր զողորմութիւն
իւր ՚ի վերայ երկիւղածաց իւրոց։
Որչափ հեռի են արևելք յարևմտից,
այնպէս հեռի արար ՚ի մէնջ զանօրէ֊
նութիւնս մեր։
Որպէս գԹայ հայր ՚ի վերայ որդւոց
իւրոց, այնպէս գԹասցի տէր յերկիւ֊
ղածս իւր։
Զ֊Ինա գիտաց զստեղծուածս մեր,
և յիշեաց Թէ հող եմք։
Մարդոյ որ֊քան խոտոյ են աւուրք իւր.
որ֊պէս ծաղիկ վայրի այնպէս ծաղկէ։
Ընդ ՚ի նմա հողմ, և ոչ կ՚ և ոչ ևս
երևի տեղի նորա։
Բայց ողորմութիւն տեառն յաւի֊
տեանս յաւիտենից ՚ի վր֊ երկիւղա֊
ծաց իւրոց, և արդարութիւն նորա
յորդւոց մինչև յորդիս։
Որք պահեն զուխտս նորա, յիշեն

զպատուիրանս նորա և առնեն զնա ։
ՏՐ յերկինս պատրաստեաց զաթոռ
իւր. արքայութիւնն ամենեցուն տիրէ ։
Օրհնեցէք զտեր ամենայն հրեշտակք
նորա՝ հզօրք զօրութեամբ, որ առնէք
զբանն նր՝ի լսել ձայնի պատգամացն նր։
Օրհնեցէք զտեր ամենայն զօրութիւնք
նորա, պաշտօնեայք և արարողք կա-
մաց նորա ։
Օրհնեցէք զտեր ամենայն գործք նո-
րա . ընդ ամենայն տեղիս ի տէրութի
նորա . օրհնեա անձն իմ զտր ։
Տունք իւր ։ Գոլշայս խը։

ՍԱՂՄՈՍ ՃԳ

Ողջոյն ի դաւթէ . ի վերայ աշխարհափրկ
պրպրածոյ ։

Օրհնեա անձն իմ զտեր . տեր ած
իմ մեծ եղեր յոյժ ։
Խոստովանութիւն և մեծվայելչու-
թիւն զգեցար . արկար զլոյս ոպ զո-
թոց . ձգեցեր զերկինս ոպ խորան , և
յարկաբ՝ի վր ջուրց զվերնայարկս նր։
Որ դնէ յամպս զդնացս իւր , և շրջի նա
՝ի վերայ թևոց հողմոց ։
Որ արար զհրեշտակս իւր հոգիս , և զպա-
շտօնեայս իւր՝ի հուր կիզելոյ ։

Հաստատեաց զերկիր ի վերայ հաս-
տատութեան իւրոյ, զի մի սասանեսցի
յաւիտեան:
Խորք ոպ զգեստ վերարկու է նորա.
ի վերայ լերանց կացցեն ջուրք:
Ի սաստէ քումմէ փախիցեն, և ի
ձայնէ որոտալոյ քումմէ սարսիցեն:
Ելանեն լեռնանան՝ և իջանեն դաշ-
տանան, ի տեղի յոր հաստատեցեր
զնոսա:
Սահման եդիր՝ և ոչ անցանեն, և ոչ
ևս դառնան ի ծածկել զերկիր:
Ղրկեցեր զաղբիւրս ընդ ձորձորս.
ի մէջ լերանց գնասցեն ջուրք:
Ըմպեսցեն զամենայն գազանս վայրի.
յագեսցին ցիւք ի ծարաւս իւրեանց:
Ընդ թռչունք երկնից բոյս դիցեն.
և ի միջոյ վիմաց տացեն զձայնս իւ-
րեանց:
Ղրկեսցես զերինս ի շտեմարանաց
իւրոց. ի պտղոյ գործոց իւրոց լցցի
երկիր:
Ծաւսեցեր գխոտ ի լերինս, գգա-
րի ի ծառայութիւն մարդկան:
Հաներ գհաց յերկրէ. գինի ուրախ
առնէ. իւղ գոսրթ, և հաց հաստա-
տէ զսիրտ մարդոյ:

Յագեսցին ծառքն տեառն, և մայրք
քին լիբանանու՝ զորս դու տնկեցեր։
Ընդ թռչունք երկնից ձագս հանցեն.
և բոյն արագլի ապաւէն է նոցա։
Լերինք բարձունք են եղջերուաց, և
վէմք ապաւէնք նապաստակաց։
Քարեր զլուսին վո՛ժամանակի. արե
գակն ծանեաւ զժամ մտանելոյ իւրոյ։
Քարեր զխաւար՝ և եղև գիշեր. ՚ի
նմա գնան ամ գազանք անտառի։
Կորիւնք առիւծուց մռնչեն և յա
փշտակեն, և խնդրեն յՅիս զկերա
կուրս իւրեանց։
Ի ծագել արեւու ժողովին, և ՚ի մո
րիս իւրեանց դագաղեն։
Ելանէ մարդ ՚ի գործս իւր, և ՚ի վա
տակս ձեռաց իւրոց մինչև յերեկոյ։
Ո՛րպէս զի մեծ են գործք քո Տէր. զամ
ենչ իմաստութեա՛ր արարեր. և լցաւ եր
կիր ստեղծուածովք քովք։
Այս ծով մեծ և անդորր. ՚ի նմա են
սողունք, որ ոչ գոյ թիւ. գազանք մե
ծամեծք և մանունք. ՚ի նմա և նաւք
գնան. վիշապն զոր ստեղծեր խաղալ
նովաւ։
Ամենեքեան քեզ սպասեն. և դու
տաս կերակուր նոցա ՚ի ժամու։

Տաս դու նոցա՝ և կերակրեին. քանաս
զձեռն քո, կերակրես զամենեսեան
կամօք քովք։
Դարձուցանես զերեսս քո՛ի նոցանէ՝
և խռովին, հանես զոգի՛ի նոցանէ,
պակասին և՛ի հող դառնան։
Ընաքես զոգի քո և ստանաս զնոսա,
և նորոգես զերեսս երկրի։
Եղիցին փառք տեառն յաւիտեան.
տէր ուրախ եղիցի յարարածս իւր։
Ո հայի յերկիր, և տայ դողալ սմա.
մերձի՛ի լերինս, և ծխեսցին։
Օրհնեցից զտէր՛ի կեանս իմ. սաղմոս
մոս ասացից այ իմոյ մինչև եմ ես։
Քաղցր եղիցի նմա օրհնութիւն իմ.
և ես ուրախ եղէց՛ի տէր։
Պակասեսցին մեղաւորք յերկրէ, և
ամբարիշտ մի՛ և գոյր՛ի նմա. օրհնեա անձն իմ զտէր։

Տունք ՟ի։

ՍԱՂՄՈՍ ՃԴ

Ալէլուիա։

Խոստովան եղերուք տեառն և կարդացէք զանուն նորա. պատմեցէք՛ի հեթանոսս զգործս նորա։
Օրհնեցէք և սաղմոս ասացէք նմա.

պատմեցէք զնմա զքանչելիս նորա, և
դովեցարուք յանուն սրբ նորա։
Ուրախ եղիցին սիրտք այնոցիկ՝ որ
խնդրեն զտէր. խնդրեցէք զտէր՝ և
հզօրք եղերուք. խնդրեցէք զերեսս
նորա յամենայն ժամ։
Յիշեցէք զքանչելիս նորա զոր արար.
զարուեստս և զիրաւունս բերանոյ նր։
Օ՜ սաւակն աբրահամեան ծառայք նո-
ր, որդիք յակոբայ ընտրեալք նորա։
Նա ինքն է տէր ած մեր. յամ երկրի
են իրաւունք նորա։
Յիշեաց յաւիտենից զուխտ իւր, և
զբանն՝ զոր պատուիրեաց մինչև ՚ի
հազար ամ։
Օ՜ ուխտն զոր եդ ընդ աբրահամու.
և զերդումն իւր ընդ սահակայ։
Հաստատեաց առ յակոբ զկրամանն
իւր, և առ իսրայէլ զուխտ իւր յաւի-
տենից։
Ասէ. ձեզ տաց զերկիրն քանանու,
զվիճակ ժառանգութեան ձերոյ։
Օ՜ի էին նոքա թուով սակաւք նր-
ւազք և պանդուխտք ՚ի նմա։
Ընդէն նոքա ազգէ յազգ, ՚ի թագա-
ւորութենէ ՚ի ժողովուրդ յայլ։
Ոչ եթող մարդկան մեղանչել նոցա.

հշտամբեաց զթագաւորս վ՚ն նոցա։
Ա՛ի մերձենալ ասէ՝ յօծեալս իմ, և
՚ի մարգարէս իմ մի՛ մեղանչէք։
Կոչեաց սուլ յերկիր նոցա. զամենայն
զօրուն[Թ]իւն հացի եբեկ։
Ո՛ւաքեաց առաջի նոցա այր. ՚ի ծա-
ռայու[Թ]իւն վաճառեցաւ յովսէփ։
Խոնարհ արարին՚ի կապանս զոտս նո-
ցա. և անց ընդ երկաթս անձն նորա։
Մինչև եկեսցէ բան նորա. և բան
տեառն փորձեաց զնա։
Ո՛ւաքեաց թագաւորն և ելոյծ զնա.
իշխան ժողովրդեան ե[Թ]ող զնա։
Կացոյց զնա տէր տան իւրոյ. իշխան
՚ի վերայ ամենայն ստացուածոց իւրոյ։
Խրատել զիշխանս նոցա ո՛ղ զինքն. և
զծերս նոցա իմաստուն արասցէ։
Եմուտ իսրայէլ յեգիպտոս. յակովբ
պանդխտեցաւ յերկիրն քամայ։
Աճեցոյց զժողովուրդ իւր յոյժ, և զո-
րացոյց զնոսա քան զթշնամիս իւր։
Դարձոյց զսիրտս նոցա ատել զժողո-
վուրդ իւր, և՚ի նենգել զծառայս իւր։
Ո՛ւաքեաց զմովսէս ծառայ իւր, և
զահարոնն ընտրեալ իւր։
Եդ նոցա զբան նշանաց իւրոց, և զա-
րուեստս իւր յերկիրն քամայ։

Ա՛ռաքեաց խաւար և խաւարեցոյց զնա, զի գառնացուցին զբան նորա։ Դարձոյց յարիւն զգետս նոցա, և սպան զամենայն ձկունս նոցա։ Եհաց յերկիր նոցա գորտ, և՛ի շտեմարանս թագաւորաց նոցա։ Ա՛սաց՝ և եկն շանաձանձ և մժեխ ընդ ամենայն սահմանս նոցա։ Դարձոյց զանձրևս նոցա՛ի կարկուտ. և հուր յերկիր նոցա բորբոքեցաւ։ Եհար զայգիս և զթզենիս նոցա, և փըշրեաց զծառս սահմանաց նոցա։ Ա՛սաց՝ և եկն մարախ, և խառնիճ՝ զի ոչ գոյր թիւ։ Եկեր զամենայն խոտ երկրի նոցա. սպառեաց զպտուղ անդոյ նոցա։ Եհար զամենայն անդրանիկս եգիպտացւոց, զսկիզբն ամ վաստակոյ նոցա։ Եհան զնոսա ոսկւով և արծաթով. և ոչ գոյր յազգի նոցա հիւանդ։ Ուրախ եղև եգիպտոս ընդ ելանել նոցա. զի անկաւ ահ նոցա՛ի վր նոցա։ Սփռեաց ամպ՝ հովանի առնել նոցա՛ի տուէ, և հրով լոյս տայր նոցա՛ի գիշերի։ Խնդրեցին՝ և եկն լորամարգի. և հացիւ երկնից լցոյց զնոսա։

Ինձ զվէմն՝ և բղխեցին ջուրք, և գնացին գետք ընդ անջրդիս։
Յիշեաց զբան իւր սուրբ, որ ընդ աբրահամու ծառայի իւրում։
Ինձ զժողովուրդ իւր ցնծութիւ, և զընտրեալս իւր ուրախութեամբ։
Այս նոցա զգաւառս հեթանոսաց. ’ի վաստակս ժողովրդոց ժառանգե- ցոյց զնոսա։
Զի պահեսցեն զվկայութիս նորա, և զօրէնս նորա խնդրեսցեն։

Տունք խ։ Գոլոյա հը։

ՍԱՂՄՈՍ ՃԵ

Ալէլուիա։

Աստուած եղերուք ես՝ զի քաղցր է. զի յաւիտեան է ողորմութիւն նորա։
Ո՞ խօսեսցի զզօրութիւնս տեառն. լսելի արասցէ զամենայն օրհնութիս նորա։
Երանի այնք պահեն զիրաւունս, և առնեն զարդարութիւն յամ ժամ։
Յիշեա զմեզ տէր ընդ հաճոյս ժողովրդեան քոյ, և այց արա մեզ ’ի փրկութեան քումմ։
Տեսցուք մեք զբաղդաւորութիւն ընտրելոց քոյ. ուրախ եղիցուք յուրախու-

Թիւն ազգի քոյ, և գովեացուք մեք ՚ի
ժառանգութեան քումմ։
Ա՝ղաք մեք ընդ հարսն մեր, անօրէն
նեցաք և յանցեաք։
Հարքն մեր յեգիպտոս ոչ իմացան
զքաւնչելիս քո, և ոչ յիշեցին զբա-
զումմ ողորմութիւնս քո։
Բարկացուցին զքեզ յանցանէն իւ-
րեանց ընդ ծով կարմիր. փրկեաց զնո-
սա վասն անուան իւրոյ, ոյ ծանիցեն
զզօրութիւնս նորա։
Ա՝ստեաց ՚ի ծով կարմիր՝ և ցամա-
քեցաւ. առաջնորդեաց նոցա ընդ
անդունդս որպէս ընդ անապատ։
Կեցոյց զնոսա ՚ի ձեռաց ատելեաց
նոցա, և փրկեաց զնոսա ՚ի ձեռաց
թշնամեաց նոցա։
Ծածկեաց ծով զնեղիչս նոցա. և մի
՚ի նոցանէ ոչ ապրեցաւ։
Հաւատացին ՚ի բան նորա, և օրհնե-
ցին զբարհնութիւնս նորա։
Ա՝ղվաղեցին և մոռացան զգործս
նորա, և ոչ անսացին խորհրդոց նորա։
Յանկացան զցանկութիւն յանապա-
տի, և փորձեցին զԱ՝ստուած յանջրդի։
Եւ նոցա զխնդրուածս նոցա. առա-
քեաց լնութիւն յանձինս նոցա։

Բարկացուցին զմնվեցս ՚ի բանակի,
և զահարսին սուրբ տեառն։
Բացաւ երկիր և եկուլ զդադան, և
ծածկեաց զբանական զաբիրոնիի։
ՀՈւր վառեցաւ ՚ի ժողովս նոցա, և
բոց մաշեաց զմեղաւորս։
Եբարին զորթ ՚ի քորեբ. երկիր պա-
գին պատկերի, և փոխեցին զփառս
իւրեանց ՚ի նմանութիւն որթաւ խո-
տակերի։
Ո՞ւռացան զնա կենարար իւրեանց,
որ արար զմեծամեծս իւր յեգիպտոս,
զբսքանչելիս իւր յերկիր քամայ, և
զահ իւր ՚ի վերայ կարմիր ծովուն։
Ասայ սատակել զնա, եթէ ոչ մով-
սէս ընտրեալ կայր առաջի նոցա։
Դարձաւ առ տէր և անցոյց զբարկու-
թիւն նորա, զի մի սատակեսցին նոքա։
Ընարգեցին զերկիրն ցանկալի, և ոչ
հաւատացին բանի նորա։
Տրտնջեցին ՚ի բանակս իւրեանց, և
ոչ լսեան ձայնի տեառն։
Համբարձ զձեռն իւր ՚ի վերայ նոցա,
հարկանել զնոսա յանապատի։
Յրուեսցի զաւակ նոցա ընդ հեթա-
նոսս. ցրուեսցի զաւակ նոցա ընդ
դաւառս։

Պղծեցան նոքա ՚ի բէլփեգովը, զի
կերան զոհեալ և զմեռելոտի։
Խարկացուցին զնա ՚ի գործս իւ-
րեանց. յառնախեաց ՚ի վերայ նոցա
բեկումն։
Ելպա եկաց ՚ի մէջ փենեհէս, քա-
ւեաց և արգելաւ մահ. համարեցաւ
նմա յարդարութիւն ազգէ յազգ մին-
չև յաւիտեան։
Խարկացուցին զնա ՚ի ջուրսն հակա-
ռակուէ. չարչարեցաւ մովսէս վասն
նոցա, զի դառնացուցին զոգի նորա։
Ձրամայեաց շրթամբք իւրովք, և ոչ
սատակեցին զազգն՝ զոր ասաց նմ՚ տէր։
Խառնակեցան ընդ հեթանոսս, և ու-
սան զգործս նոցա. ծառայեցին կռոց
նոցա, և եղև նոցա ՚ի դայթագղուխի։
Օ՚ոհեցին զուստերս և զդստերս ի-
րեանց դիւաց, և հեղին արիւն ամբիծ։
Ընդ արիւն ուստերաց և դստերաց ի-
րեանց՝ զոր զոհեցին կռոցն քանանու։
Ե՚աղախեցաւ երկիր յարենէ նոցա,
և պղծեցաւ ՚ի գործոց նոցա, զի պոռ-
նկեցան ՚ի զնացս իւրեանց։
Խարկացաւ սրտմտութիւն տէր ՚ի վե-
րայ ժողովրդեան իւրոյ, և գարշեցոյց
զժառանգութիւն իւր յոյժ։

Ա տանեաց զնա ի ձեռս հեթանոսաց. տիրեցին նոցա տեղիք իւրեանց, և թշնամիք իւրեանց նեղեցին զնոսա. և խոնարհ եղեն ի ներքոյ ձեռաց նոցա: Բազում անգամ փրկեաց զնոսա, և նոքա դառնացուցին զնա ի խորհուրդս իւրեանց, և կորացան յանօրէնութեան իւրեանց:

Հայեցաւ տէր ի նեղութիւնս նոցա, ի լսել ձայնի աղօթից նոցա: Յիշեաց զուխտ իւր, և զղջացաւ ըստ բազում ողորմութեան իւրում. եւ զնոսա ի գթութիւնս առաջի ամենայն գերչաց նոցա:

Փրկեա զմեզ տէր Աստ մեր. և ժողովեա զմեզ ի հեթանոսաց:

Խոստովան եղիցուք անուան քում սրբոյ, և պարծեսցուք յօրհնութիւն քո:

Օրհնեալ տէր Աստ իսրայէլի յաւիտեանս յաւիտենից:

Եւ ասասցէ ամենայն ժողովուրդն. եղիցի եղիցի:

Տունք խգ:

Կանոնս Գաղղիոս Է: Սաղմոս ԺԷ: Տունք չԺգ:

ԱՂՕԹՔ ԵՂԵԿԻԱՅ ԱՐՔԱՅԻ ՅՈՒԴԱՅ

Եսայեայ ԼԸ։

Ես ասացի ՚ի վերանալ յինէն ա-
ւուրց իմոց, Թէ գնացի ես ՚ի դրունս
դժոխոց։
Մնուղն զամենայն յետին իմ, և ասա-
ցի՝ Թէ այլ ոչ ևս տեսից զփրկութիւն
տեառն յերկրին կենդանեաց, և ոչ
ևս տեսից զմարդ բնակչօք իւրովք
հանդերձ։
Պակասեցայ ես յաշգատաւորմէ իմմէ.
այսուհետև Թողի լքի զամենայն ըզ-
կեանս իմ։
Եւ գնաց մեկնեցաւ յինէն հոգի իմ,
որպէս զգայն՝ որ քակէ զտաղաւար. և
եղէ ես որպէս զոստայն սատարաց
մերձ ՚ի հատանել։
Յաւուր յայնմիկ մատնեցայ ես յա-
ռաւօտ որպէս ՚ի ձեռս առիւծու.
այնպէս խորտակեաց մանրեաց զոս-
կերս իմ, զի յառաւօտ մինչ ՚ի գիշեր
մատնեցայ։
Որպէս ծիծառն՝ այսպէս ձէնայի, որ-
պէս զաղաւնի՝ այնպէս ճչեցի. զի

նուաղեցին աչք իմ ՚ի տեսանելոյ։
Ձայեցայ ՚ի բարձունս առ տէր ՚ած
իմ՝ որ փրկեաց զիս, և փարատեցոյց
յինէն զցաւս անձին իմոյ։
ՅԻ, վասն այսորիկ պատմեցաւ քեզ.
զարթուցեր զանձն իմ, դարձուցեր
զհոգի իմ. միխթարեցայ և կեցի։
Ահա՛ ի խաղաղութիւն դարձաւ դառ-
նութիւն իմ. փրկեցեր զանձն իմ, զի
մի կորեայց. և ընկեցեր յետոյ զամե-
նայն զմեղս իմ։
Օ՛ի ոչ Թէ որ ՚ի դժոխս են, խոստո-
վան առնին առ քեզ. և ոչ մեռեալք
օրհնեսցեն զքեզ. և ոչ յուսասցին
՚ի ճշմարտութիւնս քո ամենեքեան,
որ իջանեն ՚ի դժոխս։
Այլ կենդանիքս օրհնեսցուք զքեզ
տէր. որ և ես այսուհետև մանկունս
ծնայց, որ պատմեսցեն զարդարու-
թիւնս քո՝ որ փրկութեան իմոյ։
Ես ոչ և ես դադարեցից օրհնել զքեզ
յօրհնութիւն նոր զամենայն աւուրս
կենաց իմոց յանդիման տաճարիդ ՚այ։

ՄԱՂԹԱՆՔ

Յոյս կենդանութեան, յոյս և ապաւէն փրկութեան ամէն յոյս փրկիչ. փըրկեա և փարատեցո զցաւս անձին իմոյ։ Արդասեր տէր, վասն սրբոյ հոգւոյ անարատ մօր քո և կուսի, և վասն խաչի քոյ պատուականի, տէր ընկալ զաղաչանս մեր, և կեցո զմեզ։

Ջարդուին և պաղծուին ի վերջն երկինք պատմեն հանումին գոյեա ի 72 երեսն։

Դու՛ էս ապաւէն իմ, և ապա՛ի քէն է
օգնութիւն իմ յաւիտեան ժամ։

ՍԱՂՄՈՍ ՃԻ

Ալէլուիա։

Յոստովան եղերուք ՚ի նմ զի քաղցր է,
զի յաւիտեան է ողորմութիւն նորա։
Ասացեն փրկեալք տեառն, զորս փրկեաց
ի ձեռաց թշնամւոյն։
Յամենայն գաւառաց ժողովեաց զնոս,
յարևելից և յարևմտից, ՚ի հիւսիսոյ
և ՚ի ծովէ։
Մոլորեցան նոքա յանապատի յանջրդի ճանապարհի, քաղաք բնակուԹեան ոչ գտին։
Քաղցեան և ծարաւեցան, և անձինք նոցա ՚ի նոսին նուաղեցան։
Ազաղակեցին առ Տէր ՚ի նեղութիւնս իւրեանց. ՚ի վշտաց նոցա փրկեաց զնոսա։
Ուղղեաց նոցա ՚ի ճանապարհ ուղիղ, զի երթիցեն ՚ի քաղաք բնակուԹեան իւրեանց։
Յոստովան եղիցին Տեառն ողորմութիւնք նորա, սքանչելեաց նորա որդւոցն մարդկան։

Օ՛ի յաղեցոյց զանձինս քաղցեալս, և զանձինս կարօտեալս լի արար բարութ։ Ոյք նստեին՝ի խաւարի և՝ի ստուերս մահու, կապեալ էին յաղքատութեան երկաթս։ Օ՛ի դառնացուցին զբան Աստուծոյ, և զխորհուրդս բարձրելոյն բարկացուցին։ Խոնարհ եղեն՝ի ցաւոց սիրտք նոցա. տկարացան, և ոչ ոք էր՝ որ օգներ նոցա։ Ո՛ղաղակեցին առ տէր՝ի նեղութեան իւրեանց. ՚ի վշտաց նոցա եհան զնոսա։ Փրկեաց զնոսա՝ի խաւարէ և՝ի ստուերաց մահու, և խզեաց զկապանս նոցա։ Խոստովան եղիցին առ ողորմութեան նորա, սքանչելեաց նորա որդւոցն մարդկան։ Օ՛ի փշրեաց զդրունս պղնձիս, և զընդս երկաթիս խորտակեաց։ Օ՛գնեաց նոցա՝ի ձանապարհի անօրինութեան իւրեանց. զի վասն մեղաց իւրեանց խոնարհ եղեն յոյժ։ Յամենայն կերակրոց գարշեին սիրտք նոցա. մերձեցան մինչև՝ի դրունս մահու։ Ո՛ղաղակեցին առ տէր՝ի նեղութեան իւրեանց, ՚ի վշտաց նոցա ապրեցոյց զնոսա։ Ո՛ւղարկեաց զբան իւր և բժշկեաց զնոսա, և փրկեաց զնոսա յապականութենէ իւրեանց։

Խոստովան եղիցին ՚ի ողորմութենէ նորա,
սքանչելեաց նորա որդւոց մարդկան։
Պատուասցեն նմա պատարագ օրհնութեան, և պատմեսցեն զգործս նորին ցնծութեամբ։
Այլք իջանէին ՚ի ծով նաւովք, և առնէին զգործս ՚ի ջուրս բազումս։
Նոքա տեսին զգործս Տեառն և զսքանչելիս նորա ՚ի խորս անդնդոց։
Ասաց՝ և յարեաւ հողմ և մրրիկ, և բարձրացան ալիք նորա։
Երանէին յերկինս և իջանէին յանդունդս. և անձինք նոցա յանձինս իւրեանց մաշեցան։
Խռովեցան սասանեցան որպէս արբեալք, և ամենայն իմաստութիւն նոցա ընկղմաւ։
Ընդաղակեցին առ տէր ՚ի նեղութեան իւրեանց. ՚ի վշտաց նոր կեցոյց զնոսա։
Դարձոյց զմրրիկն յօդ՝ և դադարեցին ալիք նոցա. ուրախ եղեն զի դադարեցին. և առաջնորդեաց նոցա ՚ի նաւահանգիստ կամաց իւրեանց։
Խոստովան եղիցին Տեառն ողորմութենէ նորա, սքանչելեաց նորա որդւոց մարդկան։
Բարձր արասցեն զնա ՚ի ժողովս ժողովրդոց, և յաթոռս ծերոց օրհնեսցեն զնա։

Ոչ ի գարձոյց զգեաս ՚ի ցամաք, և
զգնացս ջուրց յերկիր ծարաւուտ։
Եբար վերկիրն պաղաբեր՝ յաղտաղ-
տուկս ի չարութէ բնակչաց նոցա։
Եբար զանապատն ՚ի ձահիճս ջուրց,
և զերկիրն ծարաւուտ ՚ի գնացս ջուրց։
Բնակեցոյց ՚ի նմա քաղցեալս. և շի-
նեցին քաղաք բնակութէ իւրեանց։
Ա՛րեցին արտս և տնկեցին այգիս,
և արարին պտուղ արմտեաց իւրեանց։
Օրհնեաց զնոսա՝ և բազմացան յոյժ.
և անասունք նոցա ոչ նուազեցան։
Նուազեցան նոքա և չարչարեցան ՚ի
նեղութէ չարեաց և ՚ի վշտաց։
Եկն անարգութիւն ՚ի վերայ իշխա-
նաց նոցա. մոլորեցոյց զնոսա յանա-
պատի և ոչ ՚ի ճանապարհի։
Զնեաց տնանկին յաղքատութէ.
առաջնորդեաց որպէս խաշին ազգի
նոցա։
Տեսցեն ուղիղք և ուրախ եղիցին. և
ամ անօրէնն խցցէ զբերան իւր։
Ո՞վ է իմաստուն՝ որ պահեսցէ զայս,
և ՚ի միտ առցէ զողորմութիւնս Տեառն։

Տունք խե։

ՍԱՂՄՈՍ ՃԺ

Ընդհանրական աղաչական ի պատիւն։

Պատրաստ է սիրտ իմ Աստուած, պատրաստ է սիրտ իմ օրհնել և սաղմոս ասել քեզ փառաւոր իմովք։

Օ արթիւք փառք իմ, զարթիւք սաղմոսիւք և օրհնութեամբ, և ես զարթեայց առաւօտուց։

Աստուած եղիր քեզ՝ ի ժողովուրդս տէր, և սաղմոս ասացից քեզ յազինս։

Մեծ եղև մինչև յերկինս ողորմութիւն քո, մինչև յամպս ճշմարտութիւն քո։

Բարձրեալ ես դու յերկինս Աստուած, և յամենայն երկրի են փառք քո։

Որպէս փրկեցան սիրելիք քո. կեցո աջով քով և լուր մեզ։

Ընդ խօսեցաւ՝ ի սրբութենէ իւրմէ, բարձր եղէց՝ բաժանեցայց զսիւքեմ, և զհովիտսն չարկաց չափեցից։

Իմ է գաղաադ և իմ է մանասէ. եփրեմ հզօրիչ գլխոյ իմոյ։

Յուդայ թագաւոր իմ. մովաբ աւազան յոտից իմոց։

Յեդոմէ ուղղեցից զգնացս իմ. և ինձ այլազգիք հնազանդ եղեն։

Ո՞տարցէ զիս՝ ի քաղաք ամուր, կամ

ո՞ առաքինութիւնդ ինձ միշտ յեղուկ։
Ով ոչ դու ՝ած, որ մերժեցեր զմե-
և ոչ ելեր ՝ած ընդ զօրս մեր։
Տուր մեզ օգնութիւն՝ի նեղութեան,
զի սուտ է փրկութի՛ մարդոյ։
Ըստուծով արասցուք զօրութի՛. և նա
յամօթ արասցէ զթշնամիս մեր։
Տունք ժ։

ՍԱՂՄՈՍ ՃԸ

Ի հպարտից. ասղմոս՝ ի
դաւիթ։

Ընչ օրհնութեան իմոյ մի լռեր, զի
բերան մեղաւորի՝ բերան նենգաւորի
բացաւ՝ի վերայ իմ։
Խօսեցան զինէն լեզուաւ նենգա-
րաւ, և բանիւ ատելութեամբ պա-
շարեցին զիս։
Ա՛տրեան ընդ իս՝ի տարապարտուց.
փոխանակ սիրոյ իմոյ մատնէին զիս,
այլ ես յաղօթս կայի։
Հատուցին ինձ չար փոխանակ ըն-
բարւոյ, ատելութի՛ փոխանակ սիրոյ
իմոյ։
Կացո՛ի վերայ նորա մեղաւոր. սա-
տանայ կացցէ ընդ աջմէ նորա։
Ի դատաստանի իւրում ելցէ դատա

պատեալ, և աղօթք նորա ՚ի մեղս դարձցին։

Եղեցին աւուրք նորա նուազ, և զպայծելութիւն նորա զայն այլ առցի։

Եղեցին որդիք նորա որբ, և կին նորա այրի. սահեսցին փոփոխեսցին. որդիք նորա մուրացք եղիցին, և ելցեն ՚ի քնակութենէ իւրեանց։

Քննեսցէ փոխատու զամենայն ինչս նորա. յափշտակեսցեն օտարք զվաստակս նորա։

Մի գոցի օգնական նմա. և մի ոք ողորմեսցի ՚ի վերայ որբոյց նորա։

Եղեցին որդիք նորա ՚ի սատակումն, և յաջգէ ընկճեսցի անուն նորա։

Յիշեսցին մեղք հօր նորա առաջի տեն. և մեղք մօր նէր մի ջնջեսցին, և եղիցին առաջի տեառն յամենայն ժամ։

Սատակեսցի յերկրէ յիշատակ նորա, փոխանակ զի ոչ յիշեաց առնել ողորմութիւն։

Հալածեաց զայր աղքատ և զտնանկ. սպանանել զայն, որ խոնարհ է սրտիւ։

Սիրեաց զանէծս՝ և եկեսցէ նմա. ոչ կամեցաւ զօրհնութիւն, հեռի եղիցի ՚ի նմանէ։

Զգեցաւ զանէծս որպէս հանդերձ.

մոցէ որպէս ջուր՝ի փոր նորա. որպէս
ձկէթ ընդ ոսկերս նորա։
Նղիցի նմա որպէս հանդերձ՝ զի ագա-
նի, որպէս գօտի՝ որ ածի հանապազ
ընդ մէջ։
Ահա գործ է այնոցիկ, որ չարախօս
կային զնէն առ տէր, և ոչք խօսել-
ին չար զանձնէ իմմէ։
Ահա դու տէր տէր՝ արա ընդ իս ըստ
անուան քումմ, զի քաղցր է ողորմու-
թիւն քո. և փրկեա զիս, զի աղքատ
և տնանկ եմ ես։
Ահրա իմ խառնվեցաւ՝ի փորի իմում։
և ես որպէս ստուերի՝ի խուսափել ի-
մում պակասեցայ, և թօթափեցայ
որպէս մարախ։
Ծունկք իմ տկարացան՝ի պահոց,
և մարմին իմ այլագունեցաւ յիւղոյ։
Նղէ ես նախատինս. տեսին զիս՝ և
շարժեցին զգլուխս իւրեանց։
Ողնեա ինձ տէր Աստ իմ, և փրկեա
զիս ըստ ողորմութեան քումմ։
Ծանիցեն զի ձեռն քո այս է, և դու
տէր արարեր զայս։
Նոքա անիծանիցեն, և դու օրհնեա-
ցես. ոչք յարուցեալ են՝ի վերայ իմ,
ամօթ կրեսցեն. այլ ծառայ քո ու-
րախ եղիցի՝ի քեզ։

Օ գեցցէն զամօթ՝ որ չարաչօօ կայ-
ին զանձնէ իմմէ. և արկցեն որպէս
կրկնոց զամօթ իւրեանց զիւրեամբք։
Ա՛յլ ես խոստովան եղէց առ տէր
յոյժ բերանով իմով՝ ի մէջ բազմաց
օրհնեցից զքեզ։
Օ՛ի եկաց նա ընդ աջմէ տնանկին,
փրկել զնս յայնցանէ՝ որք հալածեն
զանձն իմ։
Տունք իբ։

ՍԱՂՄՕՍ ՃԹ

Ի կապարած. սաղմոս՝ ի դաւիթ։

Ա՛տեաց տէր զտէր իմ, նիստ ընդ աջ-
մէ իմմէ, մինչև եդից զթշնամիս քո
պատուանդան ոտից քոց։
Գաւազան զօրութեան առաքեսցէ
քեզ ՚ւռը ՚ի սիովնէ, և տիրեսցես դու
՚ի մէջ թշնամեաց քոց։
Ընդ քեզ է ինձ սկիզբն աւուրց զօ-
րութեան՝ ՚ի վայելչութիւն սրբոց
քոց յարգանդէ յառաջ քան զարուս-
տեակ ծնայ զքեզ։
Երդուաւ տէր և ոչ ևս զղջասցի, թէ
դու ես քահանայ յաւիտեան ըստ կար-
գին մելքիսեդեկի, և տէր ընդ աջմէ
քումմէ։

խորտակեսցէ յաւուր բարկութեան զթագաւորս. դատի զհեթանոսս, և բազում առնէ զհարուածս, և խորտակեսցէ զգլուխս բազմայ յերկրի։ Օձուղխս 'ի ձանապարհի արբուսցէ. վէմ այսորիկ և բարձր արասցէ զգլուխս։

Տունք ճ։ Գոլոյս խճ։

ՍԱՂՄՈՍ ճԺ.

Ալէլուիա։

Ասատովան եղեց քեզ տէր բոլորով սրտիւ իմով, 'ի խորհուրդս ուղղոց 'ի ժողովուրդս մեծ են գործք տեառն, և քննեալ են յամենայն կամք նորա։ Խոստովանութիւն և վայելչութիւն են գործք նորա. արդարութիւն նորա մնայ յաւիտեանս յաւիտենից։ Յիշատակ արար սքանչելեաց իւրոց ողորմած և ոգեւոր է տէր, կերակուր տայ երկիւղածաց իւրոց։ Յիշեաց յաւիտենից զուխտ իւր. զզօրութիւն գործոց իւրոց պատուիրեաց ժողովրդեան իւրում։ Տալ նոցա ժառանգութիւն հեթանոսաց. և գործք ձեռաց նորա արդարութիւն և իրաւունք են։ Հաստատեալ են յամի պատուիրանք

նորա. հաստատեալ են յաւիտեանս յաւիտենից. արարեալ են չհամարտուք և ուղղութեամբ:

Փրկուի առաքեաց ՚ի ժողովրդեան իւրում. պատուիրեաց յաւիտենից զսմա իւր. ըբ և ահեղ է անուն նր:

Սկիզբն ղգծնութե երկիւղ տեառն. խնաստութիւն բարի ամենեցուն՝ որ առնեն զնա. և օրհնութիւն նորա մնայ յաւիտեանս յաւիտենից:

Տունք ը:

ՍԱՂՄՈՍ ՃԺԱ

Աղէլուիա. ՚ի վերայ ապաշխարութեան անգեայ ի պարբիայ:

Երանեալ է այր՝ որ երկնչի ՚ի տնէ, զպատուիրանս նորա նա կամի յոյժ:

Հզօր եղիցի յերկրի զաւակ նորա, և ազգ ուղղոց օրհնեսցի:

Փառք և մեծութիւն են ՚ի տան նորա. արդարութիւն նորա մնայ յաւիտեանս յաւիտենից:

Ծագեաց ՚ի խաւարի լոյս ուղղոց. ողորմած գթած և արդար է տր:

Բարեգործ այր ողորմի և տայ փոխ. յօրինէ զբան իւր ՚ի դատաստանի, զի յաւիտեան նա մի սասանեսցի:

Յիշատակ յաւիտենից եղիցի արդա-
րըն. ի համբաւէ չարէ նա մի երկիցէ:
Պատրաստ է սիրտ նո՛ր յուսալ առ Տէր:
Հաստատեալ է սիրտ նորա. և նա մի
երկիցէ մինչև տեսցէ ի թշնամիս իւր:
Սփռեաց՝ և ետ աղքատաց. արդա-
րութի՛ն նորա մնայ յաւիտեանս յաւիտե-
նից, և եղջիւր նոցա բարձր եղիցի
փառօք:
Մեղաւորն տեսցէ և բարկասցի. զա-
տամունս իւր կրճտեսցէ և հալեսցի.
և ցանկութի՛ն մեղաւորաց կորիցէ:

Տունք Ժ.

ՍԱՂՄՈՍ ՃԺԲ

Ալէլուիա:

Օրհնեցէք մանկունք զտէր. և օրհ-
նեցէք զանուն տեառն:
Եղիցի անուն տեա՛ն օրհնեալ յայսմ
հետէ մինչև յաւիտեան:
Յարևելից մինչև ի մուտս արևու
օրհնեալ է անուն տե՛ն:
Բարձր է ի վերայ ամ՛ազգաց տէր,
և յերկինս են փառք նորա:
Ո՞վ է նո՛ւ տէր Աստ մեր ի բարձունս
բնակեալ, և զխոնարհս տեսանէ յեր-
կինս և յերկրի:

Յարուցանէ զաղքատս յերկրէ, և զարձր առնէ զտառապեալս յաղբևաց։
Ոստուցանէ զնոսա իշխանաս ընդ իշխանս ժողովրդեան իւրոյ։
Բնակեցուցանէ զամուլն ի տան ուրախամիտ ումբ մայր որդւոց զերկրեալ։

Տունք ը։

ՍԱՂՄՈՍ ՃԻԳ

Ալէլուիա։

Յելանելն Իսրայէլ յեգիպտոսէ. տանն Յակովբայ ի ժողովրդենէ այլազգեաց։
Եղև Հրեաստան սրբութիւն իւր նորա, և իշխանութիւն նորա։
Ծովն ետես և փախեաւ, և Յորդանան անդրէն դարձաւ։
Լերինք ցնծացին որպէս խոյք, և բլուրք որպէս գառինք մաքեաց։
Ո՞ է քեզ ծով, զի տեսեր և փախեար. կամ դու Յորդանան՝ զի դարձար անդրէն։
Լերինք՝ ցնծացէք ումբ խոյք, և բլուրք որպէս գառինք մաքեաց։
Յերեսաց տեառն սասանեցաւ երկիր, յերեսաց Աստուծոյ Յակովբայ։
Ո դարձոյց զվէմն ի վտակս ջուրց, և զսպառաժն յաղբերակունս։

Աչ մեզ տէր՝ մի մեզ, այլ անուան քումմ տուր զփառս մեծ ողորմութեանդ և ճշմարտութեան քոյ։

Աչ երբեք ասացեն ՚ի հեթանոսս, թէ ո՛ւր է աստ նոցա։

Ենդ մեր յերկինս և յերկրի, զամենայն զոր ինչ կամեցաւ՝ և արար։

Կուռք հեթանոսաց ոսկի և արծաթ են, ձեռագործ են որդւոց մարդկան։

Բերան ունին, և ոչ խօսին. աչս ունին, և ոչ տեսանեն։

Ականջս ունին և ոչ լսեն. ունչս ունին, և ոչ հոտոտին։

Ձեռս ունին, և ոչ շօշափեն. ոտս ունին, և ոչ գնան. և ոչ գոյ բարբառ ՚ի կոկորդս նոցա։

Նման նոցա եղիցին՝ որք արարին զնո՛ա, ամենեքեան որ յուսացեալ են ՚ի նո՛ա։

Տուն իսրայէլի յուսացաւ ՚ի տէր. օգնական ընդունելի է նոցա։

Տուն ահարոնի յուսացաւ ՚ի տէր. օգնական ընկերելի է նոցա։

Երկիւղածք տեառն յուսացան ՚ի տէր, օգնական և փրկիչ է նոցա։

Յիշեաց զմեզ տէր և օրհնեաց զմեզ. օրհնեաց տէր զտունն իսրայէլի. օրհնեաց տէր զտունն ահարոնի։

Օրհնեայ տէր զերկիւղածս իւր,
զիոթբկունս և զմեծամեծս։
Յաւելցէ՛ի ձեզ տէր, ՛ի ձեզ և յորդիս
ձեր։
Օրհնեալ էք դուք ՛ի տեառնէ, որ
արար զերկինս և զերկիր։
Երկինք երկնից տեառն են. և զեր-
կիր ետ որդւոց մարդկան։
Ոչ թէ մեռեալք օրհնեսցեն զքեզ, և
ոչ ամենեքեան՝ որ իջանեն ՛ի դժոխս։
Այլ կենդանիքս օրհնեսցուք զտէր
յայսմ հետէ մինչև յաւիտեան։
Տունք իշ։ Գոբզայս ծբ։

ՍԱՂՄՈՍ ՃԺԴ

Ալէլուիա։

Սիրեցի զի լսիցէ տէր զձայն աղօ-
թից իմոց. խոնարհեցոյց զունկն իւր
առ իս, և ես յաւուրս իմ կարդացի
առ նա։
Շրջեցան զինև երկունք մահու, և
վիշտք դժոխոց գտին զիս։
Ցնեղութիւն և զանձկութիւն գտի, և զա-
նունն տեառն կարդացի։
Ո՛ տէր՝ փրկեա զանձն իմ. ողորմած
և ճշմարիտ է տէր Աստուած մեր։
Ողորմի և պահէ զտղայս տէր։
Խոնարհ եղէ՛ և տէր կեցոյց զիս.

դարձ անձն իմ՝ի հանգիստ քո, զի տէր օգնեաց քեզ։ Փրկեաց զանձն իմ՝ի մահուանէ, զաչս իմ յարտասուաց, և զոտս իմ՝ի գայթագղութենէ, հաճոյ եղէց առաջ Ա. տեառն յերկրին կենդանեաց։

Տունք ը։

ՍԱՂՄՈՍ ՃԻԵ

Ալէլուիա։

Հաւատացի զոր և խօսեցայ, և ես խոնարհ եղէ յոյժ։ Ես ասացի՝ի զարմանալ իմում, թէ ամենայն մարդ սուտ է։ Ո՞ւմ տացու տրիտուր տեառն ընդ ամենայնի՝ զոր և ետ ինձ։ Բաժակ փրկուե՛ ընկալայց, և զանուն տեառն կարդացից։ Ո՞ւղղիս իմ տան տաց առաջի ամենայն ժողովրդեան նորա։ Պատուական է առաջի տեն մահ սրբոց իւրոց։ ո՞ տէր ես ծառայ քո եմ, ծառայ և որդի աղախնոյ քո։ Հատեր զկապանս իմ. քեզ մատուցից պատարագ օրհնութեան, և զանուն տեառն կարդացից։ Ո՞ւղղիս իմ տան տաց առաջի ամ ժո-

զուարճեան նորա, ՚ի գաւիթս տան տեառն, և ՚ի միջ քո երուսաղէմ։

Տունք ճ։

ՍԱՂՄՈՍ ՃԻԴ

Ալէլուիա։

Օրհնեցէք զտէր ամ ազինք. գովեցէք զնա ամ ժողովուրդք։ Զի օրասցի ողորմութիւն նորա ՚ի վերայ մեր. և ճշմարտութիւն տեառն մնասցէ յաւիտեան։

Տունք. ը։

ՍԱՂՄՈՍ ՃԻԹ

Ալէլուիա։

Խոստովան եղերուք տեառն, զի քարի է, զի յաւիտեան է ողորմութիւն նորա։ Ասասցէ տուն իսրայէլ՝ զի քարի է. զի յաւիտեան է ողորմութիւն նորա։ Ասասցէ տուն ահարոնի՝ զի յաւիտեան է ողորմութիւն նորա։ Ասասցեն երկիւղածք տեառն՝ զի քարի է, զի յաւիտեան է ողորմութիւն նորա։ Ի նեղութեան կարդացի առ տէր, և լուաւ ինձ յանդորր։ Տէր է իմ օգնական, և ես ոչ երկեայց, զի՞ արասցէ ինձ մարդ։

Ցի՛ ե իմ օգնական, և ես տեսից ՚ի
թշնամիս իմ։
Խարի ե յուսալ՚ի տէր՝ քան յուսալ
՚ի մարդիկ։ բարի ե յուսալ՚ի տէր՝ քան
յուսալ յիշխանս։
Ամենայն ազինք շրջեցան զինև, և ա-
նուամբ տեառն յաղթեցի նոցա։
Շրջեալ շրջեցան զինև, պաշարեցին
զիս ՚ի միասին. և անուամբ տեառն
վանեցի զնոսա։
Շուրջ եղեն զինև որպ մեղուք, վառե-
ցան բորբոքեցան որպ փուշք ՚ի հուր.
և անուամբ տեառն մերժեցի զնոսա։
Ի մերժելն դրդուեցայ, և եղէ մերձ
՚ի գլորել. և տէր ընկալաւ զիս։
Օ՛ օրութի՛ իմ և օգնութի՛ իմ տէր,
և եղև ինձ ՚ի փրկութիւն։
Ձայն ցնծութե՛ փրկուե՛ ՚ի յարկս ար-
դարոց։
Աջ տեն արար զօրութի՛, աջ տեն բարձր
արար զիս, և աջ տեն արար զօրութի՛։
Ոչ մեռայց, այլ կեցից և պատմեցից
զգործս տեառն։
Խրատեալ խրատեաց զիս տէր, և ՚ի
մահ ոչ մատնեաց։
Բացէք ինձ զդրունս արդարութե՛, զի
մտից ընդ այն, և խոստովան եղէց տեն։

Այս դուռն տեառն է, և արդարք մտանեն ընդ սա։

Խոստովան եղէց քեզ տէր, զի լուար ինձ, և եղեր ինձ՝ի փրկութիւն։

Ա՛յն զոր անարգեցին շինողքն, նա եղև գլուխ անկեան։

Ի՛ն եղև այս, և է սքանչելի առաջի աչաց մերոց։

Այս օր է զոր արար տէր. եկայք ցընծասցուք և ուրախ եղիցուք՝ի սմա։

Ո՛ տէր փրկեա, ո՛ տէր առաջնորդեա. օրհնեալ որ գալոցդ ես յանուն տեառն, և օրհնեցաք զքեզ՝ի տանէ տեառն։

Ցո՛ւ մեզ երևեցար մեզ. արարէք տօնս ուրախութեամբ կանխաւ, մինչև յանկիւնս սեղանոյ։

Ի՛մ իմ ես դու՝ խոստովան եղէց քեզ. Ա՛ստ իմ ես դու՝ և բարձր արարից զքեզ։

Խոստովան եղէց քեզ տէր՝ զի լուար ինձ, և եղեր ինձ՝ի փրկութիւն։

Խոստովան եղերուք տեառն զի բարի է, զի յաւիտեան է ողորմութիւն նորա։

Տունք լը։ Գոլգեայ խ։

Ալէլուիա։

Երանեալ են անբիծք ի ճանապարհի, և ոյք գնան յօրէնս տեառն։
Երանի ոյք քննեն զվկայուն նր, բոլոր սրտիւ խնդրեսցեն զնա։
Ո՛չ թէ ոյք գործեն զանօրէնութիւն, ի ճանապարհս նորա գնասցեն։
Դու պատուիրեցեր զպատուիրանս քո ի պահել լինել յոյժ։
Երանի թէ յաջողեալ էին լինել ճանապարհք իմ ի պահել լինել զարդարութիւնս քո։
Յայնժամ ես ոչ ամաչէի ի ղուշանալ լինել ի պատուիրանս քո։
Խոստովան եղէց քեզ տէր յուղղութեամբ սրտի իմոյ, ում ուսայց զիրաւունս արդարութեան քո։
Զիրաւունս քո պահեցից, մի թողուր զիս մինչ իսպառ։
Ո՞ւ ուղղեսցէ երիտասարդ զճանապարհս իւր, այլ ի պահել զբանս քո։
Ընդորում սրտիւ իմով խնդրեցի զքեզ, մի մերժեր զիս ի պատուիրանաց քոց։
Ի սրտի իմում թագուցի զբանս քո, ում զի մի մեղայց քեզ։

Ողջունեալ ես դու տէր, ուստ ինձ զարդարութիւնս քո։
Ընդունեալք իմովք պատուիրից զնա իբրեւ ընծայս քո։
Ի ճանապարհս վկայութեանց քոց զուարճացայ, որպէս՝ի մեծութե։
Ի պատուիրանս քո հոգացայ, և ղգուշացայ՝ի ճանապարհս քո։
Օրէնս քո խոսեայ, և ոչ մոռացայ զբանս քո։
Հատոյ ծառայի քում, և կեցից և պահեցից զբանս քո։
Ացո զաչս իմ, և նայեցայց՝ի սքանչելիս օրինացդ քոց։
Պանդուխտ եմ ես յերկրի, մի՛ թագուցաներ յինէն զպատուիրանս քո։
Փափագեաց անձն իմ՝ի ցանկալ ինձ կիրառունս քո յամ ժամ։
Սաստեցեր ամբարտաւանից. անիծեալ՝ որք խոտորեցան՝ի պատուիրանաց քոց։
Ի բաց արար յինէն զնախատինս և զարհամարհանս, զի զվկայութիւնս քո խնդրեցի։
Նստան իշխանք և չարախոսեին զինէն. այլ ծառայ քո խորհեր կիրառունս քո։

Օ՛ ի վկայութիւնք քո խոսք իմ եղեն,
և խորհուրդք իմ արդարութիւն քո։
Ա՛ երձեցաւ անձն իմ ի հողս տէր կեցո
զիս ըստ բանի քում։
Օ՛ Հանապարհս իմ պատմեցի քեզ՝ և
լուար ինձ, ուսո ինձ զարդարունս քո։
Ի՛ հանապարհս արդարութեանց քոց
իմաստուն արա զիս, և քննեցից զըս-
քանչելիս քո։
Տ՛ քնեցաւ անձն իմ առ՛ի ձանձրանալ.
հաստատեա զիս՛ ի բանս քո։
Օ՛ Հանապարհս մեղաց՛ ի բաց արա
յինէն, և յօրէնս քո ողորմեա ինձ։
Օ՛ Հանապարհս ճշմարտութե՛ քո ընտ-
րեցի, և զիրաւունս քո ես ոչ մոռացայ։
Ա՛ երձեցայ ես՛ ի վկայութիս քո, տէր
մի յամօթ առներ զիս։
Ի՛ հանապարհս պատուիրանաց քոց
ընթացայ, զի անդորր արարեր սրտի
իմոյ։
Ո՛ րէնսգէտ արա զիս տէր՛ ի հանա-
պարհս իրաւանց քոց, և խնդրեցից
զնա յամենայն ժամ։
Ի՛ մաստուն արա զիս. և քննեցից զօ-
րէնս քո, և պահեցից զնա բովորով
սրտիւ իմով։
Ճ՛ ամփորդեա ինձ՛ ի շաւիղս պատուի-

ըանաց քոց, զի ընդ նոսա հաձեցայ։
Խոնարհեցո զսիրտ իմ՝ի վկայութիս
քո, և մի յագահութիւն։
Դարձո զաչս իմ, զի մի տեսից զնանը-
րուն. ՚ի ձանապարհս քո կեցո զիս։
Հաստատեա ծառայի քումմ զբան քո
յերկիւղ քո։
Հան յինէն զնախատինս, զոր և կար-
ծեցի. զի դատաստանք քո քաղցր են։
Ահա ցանկացայ պատուիրանաց քոց.
յարդարութեան քումմ կեցո զիս։
Եկեսցե՚ի վերայ իմ ողորմութիւն քո տէր,
և փրկութիւնն քո ըստ բանի քումմ։
Տայ պատասխանի ոչք նախատեն զիս
բանիւք. զի ես՚ի բանս քո յուսացայ։
Մի՚ի բացե առներ՚ի բերանոյ իմմէ
զբան ձշմարտութեան մինչև յոյժ, զի
յիրաւունս քո յուսացայ։
Պահեցի զօրէնս քո յաշմ ժամ, յա-
ւիտեան և յաւիտեանս յաւիտենից։
Գնայի ես յանդուրրուս, զի զպատուի-
րանս քո խնդրեցի։
Խօսէի զվկայութիւնս քո առաջի թա-
գաւորաց, և ոչ ամաչէի։
Սորհէի՚ի պատուիրանս քո, զոր սի-
րեցի։
Համբարձի զձեռս իմ՚ի պատուիրանս

քո զոր սիրեցի, և խորհէի յարդարու-
թեան քումմ:
Յիշեա զբան ծառայի քո, յոր և յու-
սացուցեր զիս:
Սա միխթարեցեալ զիս ՚ի խոնարհու-
թեան իմում. զի բան քո կեցոյց զիս:
Ամբարտաւանքն անիրաւեցան յիսոյժ.
այլ յօրինաց քոց ես ոչ խոտորեցայ:
Յիշեցի զիրաւունս քոյս իտեն ից՝ եր,
և միխթարեցայ:
Տրտմութիւն կալաւ զիս ՚ի մեղաւո-
րաց, և ոյք թողին զօրէնս քո:
Գովելի են ինձ իրաւունք քո ՚ի տե-
ղւոջ պանդխտութեե իմոյ:
Յիշեցի ՚ի գիշերի զանուն քո տեր, և
պահեցի զօրէնս քո:
Սա եղև ինձ ձանապարհ ՚ի կեանս,
զի զարդարութիւնս քո խնդրեցի:

Տունք ծ:

Բաժին իմ ես դու տեր, ասացի պա-
հել ինձ զօրէնս քո:
Աղաչեցի զերեսս քո բոլորով սրտիւ ի-
մով. ողորմեա ինձ ըստ բանի քումմ:
Խորհեցայ ՚ի ձանապարհս իմ, և դար-
ձուցի զոտս իմ ՚ի վկայութիւնս քո:

Պատրաստեցայ և ոչ խռովեցայ, զի
պահեցի զպատուիրանս քո։
Տուաւնք մեղաց պատեցան զինեւ. այլ
զօրինս քո ես ոչ մոռացայ։
Ի մէջ գիշերի յարուցեալ խոստովան լի-
նել առ քեզ վասն իրաւանց և արդա-
րութեան քո։
Ձաղորդ եմ ես ամենայն երկիւղածաց
քոց, որոց պահեալ զպատուիրանս քո։
Ողորմութեամբ քով լի եղև երկիր.
զարդարութիւնս քո ուսո ինձ։
Քաղցրութիւն արարեր ընդ ծառայի
քում տէր ըստ բանի քում։
Քաղցրութիւն, զնծրատ և գիտու-
թիւն ուսո ինձ, զի՛ի պատուիրանս
քո ես հաւատացի։
Մինչեւ խոնարհեալ էի ես՝ մեղայ.
վ՛ր այսօրիկ զբանս քո պահեցի յոյժ։
Քաղցր ես դու տէր, և քաղցրութիւքդ քով
ուսո ինձ զարդարութիւնս քո։
Բազմացան յիս անիրաւութիւնք ամ
բարտաւանից. այլ ես բոլորով սրտիւ
իմով քննեցի զպատուիրանս քո։
Ածեաւ որպէս կաթն սիրտ նոցա.
այլ ես զօրինս քո խօսեցայ։
Բարի է ինձ զի խոնարհ արարեր
զիս, ոնց ուսայց զարդարութիւնս քո։

Բարի են լինձ օրէնք բերանոյ քո, քան
զհազարս ոսկւոյ և արծաթոյ:
Ձեռք քո արարին և ստեղծին զիս.
իմաստուն արա զիս, և ուսայց զպա-
տուիրանս քո:
Երկիւղածք քո տեսցեն զիս և ուրախ
եղիցին, զի ես՝ ի բանս քո յուսացայ:
Ծանեայ ՚ի զի արդարութեամբ են
դատաստանք քո. յիրաւի խոնարհե-
ցուցեր զիս:
Եղիցի ողորմութիւն քո՝ ի միխիթարել զիս,
ըստ բանի քում ծառայս քո:
Եկեսցեն յիս գթութիւնք քո՝ և կեցից,
զի օրէնք քո խօսք իմ էին:
Ամաչեսցեն ամբարտաւանք՝ որ՝ի տա-
ռապարտուց անիրաւեցան յիս. այլ ես
հոգացայ ՚ի պատուիրանս քո:
Դարձեսցեն զիս երկիւղածք քո, և
ոչք ճանաչեն զվկայութիւնս քո:
Եղիցի սիրտ իմ անբիծ յարդարութեանն
քում, զի մի ամաչեցից:
Կարօտացաւ անձն իմ՝ ի փրկութիւնս
քո, զի ես՝ ի բանս քո յուսացայ:
Սպասեցին աչք իմ բանի քում. ասա-
ցի՝ երբ միխիթարեսցե զիս:
Եղէ ես ոպէ տիկ՝ ի պարզի, զի զարդա-
րութիւնս քո ես ոչ մոռացայ:

Քանի՛ ինչ են աւուրք ծառայի քո. երբ արասցես ինձ իրաւունս ՚ի հալածչաց իմոց։

Պատմեցին ինձ անօրէնք զկորհուրդս, այլ ոչ որպէս զօրէնս քո։

Ամենայն պատուիրանք քո ճշմարիտ են. ՚ի նանիր հալածեցին զիս, օգնեա ինձ։

Փոքր մի և և կորուսանէին զիս յերկրի. այլ ես ոչ թողի զպատուիրանս քո։

Ըստ ողորմութեան քում կեաց զիս, և պահեցից զվկայութիւնս բերանոյ քո։

Յաւիտեան տէր բան քո կայ յերկինս, ազգէ մինչև յազգ է ճշմարտութի՛ քո։

Հաստատեցեր զերկիր՝ և կայ։

Հրամանի քում միայ տիւ, զի ամենայն ծառայ քո է։

Եթէ ոչ օրէնք քո խօսք իմ էին, կանխաւ և արդեօք կորուսեալ էի՛ ի խոնարհութեան իմում։

Յաւիտեան ոչ մոռացայց զարդարութի՛ս քո, զի նոքօք կեցուցեր զիս։

Ո՛ւր եմ ես և կեցո զիս, զի զարդարութի՛ս քո խնդրեցի։

Ինձ սպասեցին մեղաւորք ՚ի կորուսանել, զի զվկայութիս քո ես՚իմիտ առի։

Յամենայն կատարածի տեսի զվախ-

Ձան. յոյժ անդորը էին լինձ պատուի-
բանք քո ։
Որպէս սիրելի զօրինս քո , զօրհանա-
պազ խօսք իմ էին ։
Վասն զթշնամիս իմ իմաստուն արա-
րեր զիս ՚ի պատուիրանս քո , զի յա-
ւիտեան իմ էին ։
Վասն զամ ուսուցիչս իմ իմաստուն
եղէ , զի վկայութիւնք քո խօսք իմ էին ։
Վասն զծերս իմաստուն եղէ , զի զպա-
տուիրանս քո քննեցի ։
Յամենայն Ձանապարհայ չարաց արգ-
ելի զոտս իմ , որպէս զի պահեցից
զբանս քո ։
Յիրաւանց քոց ես ոչ խոտորեցայ , զի
դու օրինօգէտ արարեր զիս ։
Որպէս զի քաղցր են ՚ի բերան իմ բանք
քո՝ քան զմեղր բերանոյ իմոյ ։
Ի պատուիրանաց քոց իմացեալ ատե-
ցի զամ Ձանապարհս չարաց , զի դու
օրինօգէտ արարեր զիս ։
Ճրագ է բան քո ոտից իմոց , և լոյս
ստայ շաւղաց իմոց ։
Նդրդուայ և հաստատեցի , զի պահե-
ցից զամ իրաւունս արդարութեան քո ։
Խոնարհ եղէ մինչև յոյժ . տէր կեցո՛
զիս ըստ բանի քում ։

Ընդ կամն քերանոյ իմոյ հաձեաս եղիր,
և զիրաւունս քո ուսո ինձ։
Ընձն իմ՝ի ձեռս քո յամէ ժամ, և զօ-
րէնս քո ես ոչ մոռացայ։
Նդիւն ինձ մեղաւորք որոգայթ. ՚ի
պատուիրանաց քոց ես ոչ մոլորեցայ։
Ժառանգեցի զվկայուիս քո յաւի-
տեան, զի ցնծութիւն է սրտի իմոյ։
Խոնարհեցուցի զսիրտ իմ առնել զար-
դարութիւնս քո յաւիտեան վասն
հատուցման։
Ոչանօրէնս ատեցի, և զօրէնս քո սի-
րեցի։
Ոգնական և փրկիչ իմ ես դու, և ես
՚ի բանս քո յուսացայ։
Ի բաց եղերուք ինէն չարք, և քննե-
ցից զպատուիրանս այ իմոյ։
Ոգնեա ինձ ըստ բանի քում և կե-
ցո զիս, և մի յամօթ առներ զիս ՚ի յու-
սոյ իմմէ։
Ոգնեա ինձ և ապրեցո զիս, և խորհ
հեցայց յիրաւունս քո յամէ ժամ։
Ընարգեցեր զամենեսեան՝ որ ապըս-
տամբ եղեն յարդարութեանց քոց.
զի անիրաւութեամբ էին խորհուրդք
նոցա։
Յանցաւորս համարեցայ զամենայն

մեղաւորս երկրի. վասն այսորիկ սի-
րեցի զպատուիրանս քո:
Ցուեեա ընդ երկիւղ քո զմարմին իմ,
զի՛ի դատաստանաց քոց երկեայց յոյժ:

Տունք կէ:

Ա՛բարի իրաւունս և արդարութիւն.
մի՛ մատներ զիս՛ի ձեռս նեղչաց իմոց:
Ընկալ զծառայս քո՛ի բարի, զի մի՛
ամբարտաւանք զզբաւեսցեն զիս:
Պատեցին աչք իմ փրկուե՛ քում՝որ,
և բանիւ արդարութե՛ քո:
Ա՛րա ընդ ծառայի քում՝որ ըստ ողոր-
մութեան քում. զարդարութիւնս քո
ուսո՛ ինձ:
Ծառայ քո եմ ես, իմաստուն արա
զիս, և ծանեայց զվկայութիւնս քո:
Ժամ է պաշտել զո՛ր. խափանեցին
զօրէնս քո:
Ա՛ռանց այսորիկ սիրեցի զպատուիրանս
քո քան զո՛ր ոսկի և զտպազիոն:
Ա՛մենայն պատուի՛րանք քո յաջողեցան
ինձ, զի ատեցի ես զձանապարհս չա-
րաց:
Սքանչելի՛ են վկայութի՛ք քո, վասն այ-
սորիկ սիրեաց զնոսա անձն իմ:

Յայտնութիւն բանից քոց լուսաւոր
և լմաստուն առնէ զտղայս։
Օ՜ քերան իմ բացի, և առի զհոգի·
՚ի պատուիրանս քո փափագեաց անձն
իմ։
՚Նայեա առ իս և ողորմեա ինձ ըստ
իրաւունս սիրողաց անուան քո։
Օ՜ Հանապարհս իմ ուղիղ արա ինձ
ըստ բանի քում, և մի տիրեսցեն ինձ
ամենայն մեղք։
Փրկեա զիս՚ի զրպարտուէ մարդկան,
և պահեցից զպատուիրանս քո։
Երեսեցո զերեսս քո՚ի ծառայս քո, և
ուսո ինձ զարդարութիւնս քո։
Ա՜տակք ջուրց իջին յաչաց իմոց, զի
ոչ պահեցին զօրէնս քո։
Ընդար ես դու տէր, և ուղիղ են դա-
տաստանք քո։
Պատուիրեցեր զարդարութի՚ վկայու-
թեանց քոց, և ձեմարիտ են յոյժ։
Ա՜շեաց զիս նախանձ քո, զի մոռա-
ցան զբանս քո թշնամիք իմ։
Ընարեալ է բան քո յոյժ, և ծառայ
քո սիրեաց զսա։
Ա՜նուկ եմ ես և արհամարհեալ, և
զարդարութիս քո ես ոչ մոռացայ։
Ընդարութի՚ քո արդարութի՚ յաւի-

տենից, և օրինք քո ճշմարիտ են։
Նեղուեք և վիշտք պահն զիս, և պա-
տուիրանք քո խօսք իմ եին։
Ընդարձակեցան վկայութիւնք քո յաւի-
տեան. իմաստուն արա և կեցո զիս։
Արդարի առ քեզ բոլորով սրտիւ իմ-
մով. լուր ինձ տէր, զի զարդարութիւնս
քո խնդրեցի։
Ընդարձակեցի առ քեզ՝ և փրկեա զիս,
և պահեցից զվկայութիւնս քո։
Կանխեցի տարաժամու, աղաղակեցի,
և ես՝ի բանս քո յուսացայ։
Կանխեցին աչք իմ առաւօտու՝ի խօ-
սել ինձ զբանս քո։
Ձայնի իմում լուր ըստ ողորմու-
քումդ. տէր կենդանացոյց զիս։
Մերձեցուցին յիս հալածիչք իմ զա-
նօրէնութիւն, զի յօրինաց քոց հեռի
եղեն։
Մերձ ես դու տէր, և ամ պատուիրանք
քո ճշմարիտ են։
Սկզբանէ ծանեայ՝ի վկայութեանց քոց,
զի յաւիտեան հաստատեցեր զնոսա։
Տես զխոնարհութիւն իմ և փրկեա զիս,
զի զօրինս քո ես ոչ մոռացայ։
Դատեա զդատաստանս իմ և փրկեա
զիս, և բանի քումդ կեցո զիս։

Հեռի է ’ի մեղաւորաց փրկութիւն, զի
զիրաւունս քո ոչ պահեցին։
Գթութիւնք քո բազումք են Տէր, և ըստ
իրաւանց քոց կեցո զիս։
Բազումք են, որ հալածեն և նեղեն
զիս. ’ի վկայութեանց քոց ես ոչ խո-
տորեցայ։
Հայեի յանագորոյնս և մաշէի, զի ըզ
պատուիրանս քո ոչ պահեցին։
Տես՝ զի զպատուիրանս քո սիրեցի.
տէր՝ ողորմութիւնք քո կեցո զիս։
Ակիզբն բանից քոց ճշմարտութիւն է.
յաւիտեան են ամ իրաւունք արդա-
րութեան քո։
Իշխանք հալածեցին զիս ’ի նախիր, և
’ի բանից քոց երկեաւ սիրտ իմ։
Ցնծացայ ես ’ի բանս քո որպէս այն՝
որ գտանէ աւար բազում։
Զմեղս ատեայ և անարգեցի, և զօ-
րէնս քո սիրեցի։
Նօթն անգամ յաւուր օրհնեցից
զքեզ վ’ի իրաւանց և արդարութիւնք քո։
Խաղաղութիւն բազում է այնոցիկ որ սի-
րեն զօրէնս քո, և ոչ գոյ ’ինոսա գայ-
թագղութիւն։
Սպասեցի փրկութիւնք քումք տէր, և
զպատուիրանս քո սիրեցի։

Պահեաց անձն իմ զվկայութիւնս քո,
և սիրեաց զնոսա յոյժ։
Պահեցից զպատուիրանս և զվկայու-
թիւնս քո, զի ամենայն ճանապարհք
իմ առաջի քո են։
Մերձեսցին խնդրուածք իմ առաջի
քո տէր, ըստ բանի քումմ իմաստուն
արա զիս։
Մտցեն աղօթք իմ առաջի քո տէր, և
բանիւ քով փրկեա զիս։
Խնդեսցեն շրթունք իմ զօրհնութիւնս
քո, յորժամ ուսուսցես ինձ զարդա-
րութիւնս քո։
Լեզու իմ զբանս քո, զի ամ
պատուիրանք քո արդարութիւն են։
Ընդունի ձեռն քո ի կեցուցանել զիս,
զի զպատուիրանս քո ընտրեցի։
Յանկացայ փրկութեան քումմ տէր, և
օրէնք քո խօսք իմ էին։
Կեցցէ անձն իմ, օրհնեսցէ զքեզ. և
իրաւունք քո օգնեսցեն ինձ։
Մոլորեցայ ես որպէս զոչխար կորու-
սեալ. խնդրեա զծառայս քո, զի զը-
պատուիրանս քո ես ոչ մոռացայ։

Տունք ծէ։

Կանոնս Գօրգեայս է։ Սալմոս ժէ։ Տունս չկէ։

ՕՐՀՆՈՒԹԻՒՆ ԵՍԱՅԵԱՅ ՄԱՐԳԱՐԷԻ

Եսայէ ԽԲ։

Օրհնեցէք զՅԱԾ յօրհնութիւն նոր, զի ի շքեղանութիւն նորա ’ի բարձունս փառաւորի։

Եւ անուն նորա փառաւորեալ է ’ի ծագաց մինչեւ ’ի ծագս երկրի։

Ոյք իջանէիք ’ի ծով նաւօք, կղզիք և ամ բնակիչք նոցա ընդ նոսա։

Ուրախ եղիցի անապատն և ամ բնակիչք իւր. ուրախ եղիցին բանակք և գաւակք կեդարու, և ուրախ եղիցին բնակիչք վիմին։

Ի գլխոց լերանց գոչեսցեն, տացեն ըզփառս ՅԱՅ. և զքաջութիւն նորա կղզիք պատմեսցեն։

ՅԱՅ ԱԾ զօրութեամբ դիմեալ գայ զօրութեանել զպատերազմ, յարուցանել զնախանձ, փող հարկանել և գոչել ’ի վերայ թշնամեաց իւրոց զօրութեամբ բազմաւ։

Ուրախ եղիցին երկինք ’ի վերուստ, և ամպք ցօղեսցեն զարդարութիւն։ Բղխեսցէ երկիր զողորմութիւն և զարդարութիւն՝ առ հասարակ բղխեսցէ։

ԱՂՕԹՔ ՅՈՎՆԱՆՈՒ
ՄԱՐԳԱՐԷԻՆ

Ի նեղուԹԵ իմում ես առ Տէր կարդայի. լուաւ Ճաճ յանդնդոց դժոխոց աղաչակի իմում։

Լուր տէր ձայնի իմում, զի ընկեցեր զիս ՚ի խորս ծովու, և շրջանք գետոց պաշարեցին զիս։

Ամենայն զբօսանք քո և ալիք քո անցին ՚ի վերայ իմ. և ասացի, Թէ մերժեցայ ուրեմն յերեսաց աչաց քոց։

Ընդ էսկ Թէ յաւելից հայել ՚ի տաճար սուրբ քո. զի հեղան զինեւ ջուրք մինչև յանձն իմ, և անդունդք անհնարինք պաշարեցին զիս։

Ամուտ գլուխ իմ ընդ փապարս լերանց. իջի ես ՚ի խորս երկրի, և տեսի զնիգս նորա, զի ելին որպէս աղիք յաւիտենից. և ելցեն յապականուԹենէ կեանք իմ։

Որ քեզ տէր Ճաճ իմ ՚ի նուազել անձին իմոյ կարդացի, և գքեզ տէր յիշեցի. և մտցեն աղօԹք իմ ՚ի տաճար սուրբ քո։

Օ՛ի ոք պահեին զունայնուԹիւն և

զստուածիւն, յողորմութենէ իւրեանց մերժեցան։

Ալէլ ե՛ւ ձայն օրհնութե՛ն խոստովան եղիցի քեզ, մատուցից պատարագս տեառն, և կատարեցից զուխտ իմ՛ի փրկութե՛ն։

ՍԱՂՄԱՆՔ

Ակեսցեն աղօթք մեր՛ի տաճար՝ որ քո. խոնարհեսցի ունկն քո՛ի խընդրուածս մեր։ Ա՛րդասէր։

Օ չարսն ե՛ւ զաղօնա՛ն՝ի վերջն Ա՛ի նախանձ ձեր կանուխն գոյնե՛ւ՝ի 114 երեսն։

Խաչեցին զձեռս իմ և զոտս իմ, և Թուեցին զամենայն ոսկերս իմ։

ՍԱՂՄՈՍ ՃԾԹ

Ողբ հոգևոր Աղաւեճանաց։

Ի նեղութեան իմում ես առ տէր
կարդացի, և լուաւ ինձ տէր. փրկեաց
զանձն իմ ’ի շրթանց նենգաւորաց
և ’ի լեզուէ չարէ։
Ո՞ տացի քեզ՝ կամ զի՞նչ յաւելցի,
լեզու նենգաւոր։
Ձրպէս նետք հզօրի, զի մխեալ են
կայծակամբք կաղնւոյ։
Ա՛ւ ինձ զի ընդ երկար եղև պանդխտ
տուեալ իւն իմ. զի քնակեցայ ես ’ի
վրանս կեդարու։
Բազում անգամ քնակեաց անձն իմ
ընդ այնոսիկ, որք ատելին զողջոյն։
Ես էի խաղաղարար. յորժամ խօսէի,
մարտնչէին ընդ իս։

ՍԱՂՄՈՍ ՃԻ

Ծդհնուրնեաց Աղաչանաց։

Համբարձի զաչս իմ՛ի լերինս, ուս-
տի եկեսցէ ինձ օգնութիւն։
Օգնութիւն ինձ՛ի տանէ եկեսցէ, որ
արար զերկինս և զերկիր։
Մի տար՛ի սասանութիւն զոտն քո, և
մի նինջեսցէ պահապան քո։
Ոչ նինջէ և ոչ՛ի քուն երթայ
պահապան Իսրայէլի։
Տէր պահեսցէ զքեզ, և տէր ընկալցի
զձով ձեռամբն իւրով։
Արեգակն՛ի տուէ քեզ մի մեղիցէ, և
մի լուսին՛ի գիշերի։
Տէր պահեսցէ զքեզ յամէն չարէ, պա-
հեսցէ տէր զանձն քո։
Տէր պահեսցէ զմուտ և զել քո յայսմ
հետէ մինչև յաւիտեան։

Տունք ը։

ՍԱՂՄՈՍ ՃԻԱ

Ծդհնուրնեաց Աղաչանաց։

Ուրախ եղէ ես՝ ոյք ասէին ցիս, ՛ի
տուն տեառն երթիցուք մեք։
Հասեալ կային ոտք մեր առ դրունս
քո՝ երուսաղէմ։

Օ՜ երուսաղէմ շինեալ որպէս քաղաք,
և քնակութիւն իւր շուրջ զնովաւ։
Ընդ ելին ազգ ազգ տէն. վկայուել իս-
րայէլի խոստովան լինել անուան տէն։
Ընդ արկեալ էր աթոռ դատաստանի,
աթոռս արկեալ ՚ի տան դաւթի։
Խնդրեցէք զողջոյնս զերուսաղէմ, և
զշինութենէ՝ ոյք սիրէք զնա։
Եղիցի խաղաղութիւն՚ի զօրութեան
քումմ, և շինութիւն յաշտարակս յա-
մուրս քո։
Վասն եղբարց և ընկերաց խոսեցայ
զնա խաղաղութիւն. վասն քոյ և
վասն տան տէն տայ մերոյ խնդրեցաք
զբարութիւն ՚ի քէն։

Տունք ը։

ՍԱՂՄՈՍ ՃԻԲ

Օրհնութիւն Աստիճանաց։

Ա՜ք քեզ տէր համբարձի զաչս իմ, որ
քնակեալդ ես յերկինս։
Որպէս աչք ծառայի ՚ի ձեռն տէն իւ-
րոյ, որպէս աչք աղախնոյ ՚ի ձեռն տիկ-
նոջ իւրոյ։
Ընդպէս են աչք մեր առ քեզ տէր ած
մեր, մինչև ողորմեսցիս ՚ի վերայ մեր։
Ողորմեա մեզ տէր ողորմեա մեզ, զի

բաղում լցաք արհամարհանօք։
Այս առաւել լցան անձինք մեր նախատանօք, որ նախատէին զմեզ, և արհամարհանօք ամբարտաւանիլ։
Տունք Է։

ՍԱՂՄՈՍ ՃԻԳ

Ովհաննէս Կլայեցւոյ։

Եթէ ոչ տէր էր առ մեզ, ասասցէ իսրայէլ, եթէ ոչ տէր էր առ մեզ։
Ընդ յառնել մարդկան՝ի վերայ մեր, կենդանեսն կամեցան կլանել զմեզ։
Ի բարկանալ սրտմտութիւն նոցա՝ի վերայ մեր, ապա և ջուրք ուրեմն ընկղմեցին զմեզ։
Ընդ ուղեալ անցին անձինք մեր. անցին անձինք մեր ընդ ուղեալ անդադարս։
Օրհնեալ է տէր, որ ոչ եհատ զմեզ յորս ատամանս նոցա։
Ընձինք մեր ապրեցան ոսպ ձնձղուկ յորոգայթէ որսողաց։
Որոգայթք նոցա փշրեցան, և մեք ապրեցաք։
Օգնութիւն է մեզ յանուանէ տեառն, որ արար զերկինս և զերկիր։
Տունք Ը։

ՍԱՂՄՈՍ ՃԻԴ

Ողբհնոտևնեան Աղաֆճանայ։

Ո յուսայ՛ի տէր, ոչ լեառն սիովն, մի սասանեսցի յաւիտեան՝ որ բնակեալն է յերուսաղէմ։

Լերինք շուրջ են զնովաւ. տէր շուրջ է զժողովրդեամբ իւրով յայսմ հետէ մինչև յաւիտեան։

Ոչ թողու տէր զգաւազան մեղաւորաց ՛ի վիճակս արդարոց. և արդարք մի ձգեսցեն զձեռս իւրեանց յանօրէնութիւն։

Բարի առնէ տէր բարեաց, և այնոցիկ՝ որք ուղիղ են սրտիւք։

Իսկ զթիւրեալսն յափշտակուբէ, տանի զնոսա տէր ընդ այնոսիկ որք գործեն զանօրէնութիւն. խաղաղութիւն ՛ի վերայ իսրայէլի։

Տունք է։ Գոբզայա ֆ։

ՍԱՂՄՈՍ ՃԻԵ

Ողբհնոտևնեան Աղաֆճանայ։

Ի դարձուցանել տէն զգերուն սիովնի, և եղաք մեք մխիթարեալք։ Այնժամ լցան բերանք մեր խնդութբե, և լեզուք մեր ցնծութեամբ։

Յայնժամ ասասցեն ՚ի հեթանոսս, մեծ արար տէր զառնել իւր ընդ նոսա. մեծ արար տէր զառնել իւր ընդ մեզ. և մեք եղաք բերկրեալք:

Դարձո տէր զգերուհիս մերոյ զուղիս ՚ի հարաւոյ. որք վարիցին արտասուօք, ցնծութեամբ հնձեսցեն:

Երթալով երթային և լային, որք բարձեալ տանէին զսերմանս իւրեանց:

Դալով եկեսցեն և ցնծասցեն, որք առեալ բերիցեն զորայս իւրեանց:

Տուն ՚ի:

ՍԱՂՄՈՍ ՃԻԵ

Օրհնութիւն Աստիճանաց:

Եթէ ոչ տէր շինէ զտուն, ՚ի նանիր վաստակին շինողք նորա:

Եթէ ոչ տէր պահէ զքաղաք, ընդունայն աչքին պահապանք նորա:

Ի նանիր է ձեզ յառնել կանխաւ. արդ արիք մինչեւ էք ննջեցեալ, որք ուտէք զհաց ցաւոց:

Ի ժամանակի ոմն տացի քուն սիրելեաց իւրոց. ժառանգութիւն առն որդիք են, որոյ վարձք իւր են, այն է պտուղ որովայնի իւրոյ:

Ըսպէս նետք՝ի ձեռս հզօրի, այնպէս
են և որդիքն թօթափելոց։
Երանի որ ելից զգանկուն իւր՝ի նո-
ցանէ. մի ամաչեսցեն յորժամ խօսեա-
ցին թշնամիք նոցա ընդ նոսա առ
դրանն։

Տունք ։

ՍԱՂՄՈՍ ՃԻԵ

Օ՜ՀՆՈ՜ՐԻՒՆ Աշխ՜ՀԱՆԱՑ։

Երանի ամենեցուն՝ որք երկնչին՝ի
տեառնէ, և գնան՝ի ճանապարհս նը։
Վաստակս ձեռաց քոց կերիցես. ե-
րանի ե քեզ, և բարի եղիցի։
Կինն քո որպէս այգի վայելուչ յան-
կիւնս տանդ քո. որդիք քո որպէս
տունկ ձիթենւոյ շուրջ զսեղանով քո։
Այսպէս օրհնեսցի ամենայն մարդ,
որ երկնչի՝ի տեառնէ. օրհնեսցէ
զքեզ տէր՝ի սիովնէ։
Եւ տեսցես դու զբարութիւն յերու-
սաղէմ զամ աւուրս կենաց քոց։
Տեսցես դու զորդիս որդւոց քոց, խա-
ղաղութի՝ի վերայ իսրայէլ։

Տունք ։

ՍԱՂՄՈՍ ՃԻԵ

Օգնութեան Աղաչանաց։

Բազում անգամ մարտեան ընդ իս՝ ի մանկութենէ իմմէ, ասասցէ Իսրայէլ։ Բազում անգամ մարտեան ընդ իս՝ ի մանկութէ իմմէ, և ինձ ոչ յաղթեցին։ Օ՛ թիկունս իմ հարին մեղաւորք. ընդ երկար արարին զանօրէնութիւնս իւրեանց։

Ճի՛ արդար է, և խորտակէ զուրն մեղաւորաց։

Ամաչեսցեն և յետս դարձցին ամենեքեան՝ որք ատեն զսիովն։

Նմանեսցին նոքա որպէս խոտ տանեաց, որ մինչեւ՛ ի բուռն եկեալ՝ չորացաւ։ Ոսատի ոչ ելից զբուռն իւր հնձողն, և ոչ զգիրկս իւր՝ որ զորայն ժողովէր։ Ոչ ասացին ամենեքեան՝ որք անցանէին առ նոքօք, թէ օրհնութի՛ւն ընդ ձեզ է, և օրհնեցաք զձեզ յանուանէ տեառն։

ՍԱՂՄՈՍ ՃԻԹ

Ողիմնոսելութիւն Դաւթեան։

Ի խորոց կարդացի առ քեզ տէր, տէր՝
լուր ձայնի իմում։
Եղիցին ականջք քո ՚ի լսել զձայն ա-
ղօթից իմոց։
Թէ զանօրէնութիւնս քննեսես տէր տէր,
իսկ ո՞ կարէ կալ առաջի քո. զի ՚ի քէն
է քաւութիւն։
Վասն անուան քո համբերի տէր,
համբեր անձն իմ բանի քումմ. յուսա-
ցաւ անձն իմ ՚ի տէր։
Ի պահէ առաւօտու մինչև յերեկոյ,
՚ի պահէ առաւօտու յուսացաւ իսրայ-
էլ ՚ի տէր։
Ի նմանէ է ողորմութի բազում՝ ՚ի նմանէ
է փրկութի. և նա փրկեաց զիսրայէլ
յամենայն նեղութեանց նորա։

Տունք ՚ի։

ՍԱՂՄՈՍ ՃԼ

Ողիմնոսելութիւն Դաւթեան։

Տէր ոչ բարձրացաւ սիրտ իմ, և ոչ
պատառան աչք իմ։
Ոչ գնացի ես ընդ մեծամեծս, և ոչ
ընդ այնոսիկ որ սքանչելի եղեն քան զիս։

Թայց թէ խոնարհեցայ ես ոչ մանուկ
սարսուցեալ՝ի սոեղէ մօր իւրոյ, և
դարձ նորա անդրէն՝ի նոյն։
Աչքիդ հպարտացուցի արդեօք զանձն իմ, այսպէս եղիցի հատուցումն անձին իմոյ. յուսացաւ իսրայէլ՝ի տէր յայսմ հետէ մինչև յաւիտեան։

Ցոմնք ը։ Դաւթայ խդ։

ՍԱՂՄՈՍ ՃԼԱ

Նրգ ձոյդ։

Յիշեա տէր զդաւիթ, և զամենայն հեզութիւն նորա։
Որպէս երդուաւ ՚ն, և ուխտս եդ ՚ի յակովբայ։
Ոչ մտից ՚ի յարկս տան իմոյ, թէ եղիցի յանկողինս մահճաց իմոց։
Ոչ տացի քուն աչաց իմոց, կամ նինջ արտեւանաց իմոց, կամ հանգիստ ի բանաց իմոց. մինչև գտից զտեղի յարկի տեառն ՚ի յակովբայ։
Ահա լուաք զնմանէ յեփրաթայ, և գտաք զնա ՚ի դաշտս մայրեաց։
Մտցուք ՚ի յարկս նորա, երկիր պագցուք ՚ի տեղւոջ ուր կացեալ են ոտքն։
Ելի տէր ՚ի հանգիստ քո, դու և տապանակ կտակի սրբութեան քո։

Երիցունք քո զգեցցին զարդարուե,
և սուրբք քո ցնծալով ցնծասցեն։
Ա՛ծ դաւթի սիրելոյ քո, մի դարձու-
ցաներ զերեսս քո յօծելոյ քումմէ։
Երդուաւ տէր դաւթի ճշմարտուքե՝
և ոչ սահեսցի նմա. 'ի պտղոյ որովայ-
նէ քումմէ նստուցից յաթոռ քո։
Թէ պահեսցեն որդիք քո զբրիտնս իմ,
և զվկայութիս իմ զոր ուսուցից նոցա։
Որդիք նոցա նստցին յաւիտեանս յա-
ւիտենից յաթոռ քո։
Ընտրեաւ տէր ընդ սիովն, և ընտրեաց
բնակել 'ի նմա. ասէ՝ այս է հանգիստ
իմ յաւիտեանս յաւիտենից, 'ի սմա
բնակեցայց՝ զի հաճեցայ ընդ սա։
Օրհնօրհնելով օրհնեցից, և
զաղքատս սորա լցուսից հացիւ։
Երիցանց սորա զգեցուսից զփրկու-
թիւն, և սբք սորա ցնծալով ցնծասցեն։
Ընդ ծագեցից զեղջիւր 'ի դաւթի.
պատրաստ արարից զքրիստ օծելոյ ի-
մոյ։
Թշնամեաց նորա զգեցուսից զամօթ.
այլ 'ի վերայ նորա ծաղկեսցի սրբու-
թիւն իմ։

Տունք ԻԷ։

ՍԱՂՄՈՍ ՃԼԲ

Երգ ըստ։

Օ՛ք բարի կամ զի՛ վայելուչ, զի քնակեն եղբարք՝ ի միասին։
Որպես իւղ զի ի՛ջանէ՝ ի գլուխ և՝ ի մօրուսն ահարոնի. ՝ի մօրուացն ի՛ջանէ՝ ի գրասանս զգեստու նորա։
Որպես ցօղ զի ցօղէ՝ ի հերմոնէ՝ ի վերայ լերինն սիովնի։
Ձի՛ անդ պատրաստեաց զօրհնուԹի՛ և զկեանս յաւիտենից։

Տունք ը։

ՍԱՂՄՈՍ ՃԼԳ

Երգ ըստ։

Ա՛ստ օրհնեցէք՝ ամ՛ծառայք՝ տն զՀ՛ս. ո կայք՝ ի տուն տեառն և՝ ի գաւիԹս՝ ու մերոյ։
Ի գիշերի համբարձէք զձեռս ձեր՝ ի սրբուԹի՛, և օրհնեցէք զտէր։
Օրհնեսցէ զմե՛զ տէր՝ ի սիո՛նէ, որ արար զերկինս և զերկիր։

Տունք ը։

Ալէլուիա։

Օրհնեցէք զանուն տեառն. օրհնեցէք ծառայք տեառն զտէր, ո՛ կայք ի տուն տեառն, ի գաւիթս ՚ոյ մերոյ։ Օրհնեցէք զտէր, զի բարի է. սաղմոս ասացէք անուան նմր, զի քաղցր է։ Զ՚յակովբ ընտրեաց իւր տէր, և զիսրայէլ ժառանգութիւն իւր։ Ես ծանեայ՝ զի մեծ է տէր, և տէր մեծ է քան զ՚ամենայն աստուածս։ Զ՚ամենայն զոր ինչ կամեցաւ և արար տէր, յերկինս և յերկրի, ի ծովս և յ՚ամենայն խորս։ Հանէ զամպս ի ծագաց երկրի. զփայլատակունս իւր յանձրևս արար. և հանէ զհողմ ի շտեմարանաց իւրոց։ Նոյնպէս զ՚անդրանիկս եգիպտացւոց ի մարդոյ մինչև յանասունն։ Զ՚ոաքեաց զնշանս և զարուեստս իւր ի մէջ քո եգիպտոս, ի փարաւոնն և յամենայն զօրս իւր։ Նոյնպէս զազգս բազումս, և սպան զթագաւորս հզօրս։ Զ՚սեհոնն թագաւոր ամուրհացւոց, զՈգ թագաւոր բասանու, և զ՚ամ

Թագաւորութիւնս քանանացւոց։
Եւ տերկիրն ՚ի ժառանգութիւն, ժառանգանգութիւն իւրով։
Տէր անուն քո յաւիտեան, տէր յիշատակ քո ազգէ մինչև յազգ։
Դատի տէր զժողովուրդ իւր. և ՚ի ծառայս իւր մխիթարի։
Կուռք հեթանոսաց ոսկի և արծաթեն, ձեռագործք են որդւոց մարդկան։
Բերան ունի՝ և ոչ խօսին, աչք են՝ և ոչ տեսանեն։
Ականջք են՝ և ոչ լսեն, և ոչ գոյ շունչ ՚ի բերանս նոցա։
Նմանին եղիցին ոյք արարին զնո. ամենեքեան ոյք յուսացեալ են ՚ի նա։
Տուն իսրայէլի օրհնեցէք զտէր. տուն ահարոնի օրհնեցէք զտէր։
Տուն ղևեայ օրհնեցէք զտէր. երկիւղածք տեառն օրհնեցէք զտէր։
Օրհնեալ տէր ՚ի սիովնէ, որ բնակեալն է յերուսաղէմ։
Տունք է։ Գոլայս խե։

ՍԱՂՄՈՍ ՃԼԵ

Ալէլուիա։

Խոստովան եղերուք տեառն, զի բարի է. զի յաւիտեան է ողորմութիւն նորա։

Խոստովան եղերուք աստուծոյն աս-
տուածոց • զի յաւիտեան է ողորմու-
թիւն նորա ։
Խոստովան եղերուք տեառն տերանց•
զի յաւիտեան է ողորմութիւն նորա ։
Ընդ զարմանալիս մեծամեծս միայն•
զի յաւիտեան է ողոր ։
Ո՛ստեղծին արար իմաստութեա՛ւ իւրով•
զի յաւիտեան է ողոր ։
Հաստատեաց զերկիր ՚ի վերայ ջուրց•
զի յաւիտեան է ողոր ։
Ընդ զլուսաւորս մեծամեծս միայն•
զի յաւիտեան է ողոր ։
Ո՛ արեգակն արար իշխանական տուն-
ջեան • զի յաւիտեան է ողոր ։
Ո՛ լուսին և զաստեղս իշխանական գի-
շերոյ • զի յաւիտեան է ողոր ։
Ո՛հար զերկիրն եգիպտացւոց անդ-
րանիսք իւրովք հանդերձ • զի յաւ ։
Ո՛ւ եհան զիսրայել ՚ի միջոյնէ • զի յա-
ւիտեան է ողոր ։
Ո՛ ձեռն բարձր և ՚ի բազուկ հզօր • զի
յաւիտեան է ողոր ։
Ո՛հերձ զծովն մեծ, և բաժանեաց յեր-
կուս մասունս • զի յաւիտ ։
Ո՛ւ անցոյց զիսրայել ընդ մէջ նորա •
զի յաւիտեան է ողոր ։

Ընկղմեաց զփարաւոն և զզօրս իւր՝ի ծով կարմիր. զի յաւիտ։
Նա եհան զժողովուրդ իւր յանապատ. զի յաւիտեան է ողորմ։
Նոքա զազգս մեծամեծս միայն. զի յաւիտեան է ողորմ։
Նա սպան զթագաւորս հզօրս. զի յաւիտեան է ողորմ։
Օսեհովին թագաւոր ամենից հայոց. զի յաւիտեան է ողորմ։
Օգովգ թագաւոր բասանու. զի յաւիտեան է ողորմ։
Նա զերկիր նոցա՝ի ժառանգութիւն. զի յաւիտեան է ողորմ։
Ժառանգութիւն իսրայէլի ծառայի իւրոյ. զի յաւիտեան է ողորմ։
Յիշեաց զմեզ տէր՝ի խոնարհութեան մերում. զի յաւիտեան է ողորմ։
Նա փրկեաց զմեզ՝ի ձեռաց թշնամեաց մերոց. զի յաւիտեան է ողորմ։
Ո տայ կերակուր ամենայն հոգւոյ. զի յաւիտեան է ողորմ։
Խոստովան եղերուք Աստուծոյ երկնաւորի. զի յաւիտեան է ողորմութիւն նորա։

Տունք իբ։

ՍԱՂՄՈՍ ՃԺԲ

Ի պատճառ՝ ի չեռն եբեմայէ. առնչեան չեբեայեցոցն։

Ա՛ռ պետս բաբելացւոց, անդ նստեաք և լայաք. որպէս յիշեցաք մեք անդ զսիոնէ։

Ի մէջ ուռեաց նոցա կախեցաք զկտակարանս մեր։

Ընդ հարցանէին գերիչք մեր զբանս օրհնութեան. գերեվարք մեր սակապէին զմեզ և ասէին։

Օրհնեցէք մեզ յօրհնութենէ սիոնի. իսկ զիա՛րդ օրհնեսցուք զօրհնութիւնս տեառն յերկիր օտար։

Թո՛ւ մոռացայց զքեզ երուսաղէմ, մոռասցի զիս աջ իմ։

Կցեսցի լեզու իմ՝ի քիմս իմ, թէ ոչ յիշեցից զքեզ, թէ ոչ նախ նուագեցից զքեզ երուսաղէմ, սկիզբն ուրախութեան իմոյ։

Յիշեա տեր զորդիսն եդովմայ յաւուրսն երուսաղէմի։

Ա՛յք ասէին՝ քակեցէք քակեցէք, մինչև՝ի հիմն հասուցէք։

Դուստր բաբելացւոց թշուառական, երանի որ հատուցէ զհատուցումն քո, զոր դու մեզ հատուցեր։

Նրանի որ կալաւ զմանկունս քո, և եհար զքաղքն։

Տունք Ժ։

ՍԱՂՄՈՍ ՃԼԵ

Աղաղակ ՚ի դառնէն։

Խոստովան եղէց քեզ տէր բոլորով սրտիւ իմով. առաջի հրեշտակաց սաղմոս ասացից քեզ։

Օ՚ի լուար զբանս բերանոյ իմոյ. երկիւր պագից ՚ի տաճար սո՛ր քո, և խոստովան եղէց անուան քումմ վասն ողորմութեան և ճշմարտութեան քոյ։

Մե՛ծ արարեր յա՛յի զանուն՚ո՛ր քո. յորում աւուր կարդամ առ քեզ, վաղվաղակի լուր լինի՛, և բազում արասցես զօրութիւնս յանձն իմ։

Խոստովան եղիցին առ քեզ աւետեան թագաւորք երկրի. ա՛ի լուան զբանս բերանոյ քո, և օրհնեսցեն զՀանապարհս քո։

Մե՛ծ են փառք տէն. բարձր է տէր, ըզխոնարհս տեսանէ, և զբարձունս ՚ի հեռաստանէ՛ ճանաչէ։

Ա՛ւ գնացից ես ՚ի մէջ նեղութեանց, կեցուսցես զիս ՚ի բարկութիւն թըշնամւոյն։

Զգեցեր զձեռն քո, և փրկեաց զնա զաչք քո. և տեր Հաստուսցէ ընդ իմ։ Տէր ողորմութի՛ւն քո յաւիտեան. զգործս ձեռաց քոց մի՛ անտես առներ։

Տունք ՟ը։ Գոլղայա լիմ։

ՍԱՂՄՈՍ ՃԼԸ

Ի կապարաճ. սաղմոս՝ն դաւթի։

Տէր փորձեցեր զիս և ծանեար զիս. դու ծանեար զնստել իմ և զյառնել իմ։

Ի միտ առեր զխորհուրդս իմ՝ի հեռաստանէ. զշաւիղս իմ և զլինջակս իմ դու քննեցեր, և զամ՛ն ճանապարհս իմ յառաջագոյն տեսեր, զի ոչ գոյնեն դուրթիւն՝ի լեզուի իմում։

Ո՛չ դու տեր՝ ծանեար զյետինն իմ և զառաջինն իմ. դու ստեղծեր զիս, և եդիր զձեռն քո՝ի վերայ իմ։

Աքանչելի եղև գիտութի՛ւն քո յինէն, և զօրացաւ, և ոչ հանդարտեմ սմա։

Յո՞ երթայց ես յոգւոյ քումմէ, կամ յերեսաց քոց ես յո՞ փախեայց։

Ե՛թ ելանեմ յերկինս, դու անդ ես. և թէ իջանեմ՝ի դժոխս, և անդր մատ ես։

Ով ասից զքեզս իմ ընդ առաւօտս,
և քնակեցայց յերեքս ծովու։
Ապագայն և անդ ձեռն քո առաջնորդեսցէ ինձ, և աջ քո ընկալցի զիս։
Գոցցի՝ խաւար ուրեմն արդեօք ծածկեաց զիս, կամ գիշեր փոխանակ լուսոյ փաթիկաւճեան իմոյ։
Խաւարն՝ ի քէն ոչ խաւարեսցի, և գիշերն որպէս տիւ լուսաւոր եղիցի. և խաւար նորա որպէս զլոյս նորա։
Դու սոսացար զերիկամունս իմ, և ընկալար զիս յորովայնէ մօր իմոյ։
Խոստովան եղէց քեզ տէր, զի ահեղ և սքանչելի ես. սքանչելի են գործք քո, և անձն իմ սիրեաց յոյժ։
Ոչ թաղեաւ ոսկր իմ ի քէն՝ զոր արարեր ի ծածուկ. և կար զօրուն ի քէն իմոյ ընդ սոսորինս երկրի։
Ք անգործս իմ տեսին աչք քո, և ի գիրս քո ամենեքեան գրեցան։
Ի տուէ մինչորեցան, և ոչ ոք էր որ առնէր զնոսա։
Ինձ յոյժ մեծարուի եղեն բարեկամք քո Ա՛ծ, և յոյժ զօրացան իշխանք նոցա։
Ծուեցի զինս, և քան զաւազ բազմացան. զարթեայ, և արդ ընդ քեզ եմ։

Մի՛ սպանանես զմեղաւորս ՚ի՛ծ, որք
արեան ՚ի քոց եղերուք չինին։
Ի հակառակութիւն և ՚ի նախանձ,
առչեն ՚ի նանիր զքաղաքս քո։
Ո՛ատելիս քո տէր ատեցի, և ՚ի վէ-
րայ թշնամեաց քոց մաշեցայ։
Ա՛տելութիւն կատարեալ ատեցի զնո-
սա, և եղեն ինձ թշնամիք։
Փորձեա զիս ՚ի՛ծ և ծանիր զսիրտ իմ,
քննեա զիս և ծանիր զչափիլս իմ. և
տես թէ իցեն անօրէնութիւնք ՚ի ՚ի՛ա-
նապարհս իմ, և առաջնորդեա ինձ ՚ի
՚ի՛անապարհս քո յաւիտենից։

Տունք իբ։

ՍԱՂՄՈՍ ՃԼԹ

Ի հպատակ. սաղմոս ՚ի դաւիթ։

Ա՛պրեցո զիս տէր ՚ի մարդոյ չարէ,
յառնէ անիրաւէ փրկեա զիս։
Խորհեցան զանօրէնութիւն ՚ի սիրտս
իւրեանց. զօր առնէին պատրաստե-
ցան ՚ի պատերազմ։
Սրեցին զլեզուս իւրեանց ո՛ղ զօձի, և
թո՛յնք իժից ՚ի ներքոյ շրթանց նոցա։
Պա՛հեա զիս տէր ՚ի ձեռաց մեղաւո-
րի, և ՚ի մարդոյ չարէ փրկեա զիս։
Խորհեցան խափանել զընացս իմ.

Թագուհին ամբարտաւանք որոգայթ
լինէ։
Ասա ձգելն որոգայթ ոտից իմոց.
շուրջ զշաւղօք իմովք եդին ինձ գայ-
թագղութիւն։
Բաց՝ տէր ՚ի ճակ իմ ես դու, ունկն
դիր տէր ձայնի աղօթից իմոց։
Տէր տէր զօրութեան փրկուէ իմոյ, հո-
վանի գլխոյ իմոյ յաւուր պատերազմի։
Մի մատներ զիս տէր ՚ի ցանկութիւն մե-
ղաւորաց, զոր խորհեցան վասն իմ.
մի ընդ վայր հարկաներ զիս։
Օ՛ի մի երբեք բարձրասցին, և խոր-
հուրդք նոցա մի կատարեսցին. վախճան
կատարածի նոցա վաստակ շրթանց
իւրեանց ծածկեսցէ զնոսա։
Բրկեսես ՚ի վերայ նոցա կայծակունս
հրոյ, և կործանեսցես զնոսա. ՚ի տա-
ռապանաց մի կարասցեն կեալ։
Արդ լեզուանոյ մի յաջողեսցի ՚ի
վերայ երկրի. զայր մեղաւոր չարիք
իւր որսասցեն ՚ի կորուստ։
Ծանեայ զի առնես տէր դատաստան
աղքատի և իրաւունս անանկի։
Արդարք պահասցին զանուանէ քումմէ, և բնակեսցեն ուղիղք առաջի ե-
րեսաց քոց։

Տունք ԺԲ։

ՍԱՂՄՈՍ ՃԾ

Սաղմոս ՚ի պատիւն ։

ՅԻ կարդացի առ քեզ՝ և լուր լինէ, նայեա ՚ի ձայն աղօթից իմոց ՚ի կարգ դալ իմում առ քեզ ։

Ուղիղ եղիցին աղօթք իմ ոյր խունկ առաջի քո տէր. համբարձումն ձեռաց իմոց պատարագ երեկոյի ։

Դիր ՚ինձ պահապան բերանոյ իմոյ. և դուռն ամուր շրթանց իմոց, զի մի խոտորեսցի սիրտ իմ բանիս չարուեստ ։

Պատճառել զպատճառս մեղայ ընդ մարդս, որ գործեն զանօրէնութիւն. և ոչ եղէց կցորդ ընտրելեաց նոցա ։

Խրատեսցէ զիս արդարն ողորմութիւն և յանդիմանեսցէ. իւղ մեղաւորի մի օծցէ զգլուխ իմ, և աղօթք իմ ՚ի կամս նորա ։

Կլուխք նոցա մերձ առ վիմին դատաւորք. նոցա լուիցեն բանից իմոց, և քաղցրասցին ։

Որպէս թանձրութիւն հողոյ զի սրբեաւեալ է ՚ի վերայ երկրի. ցրուեսցին ոսկերք նոցա մերձ ՚ի դժոխս ։

Կամ քեզ տէր տէր են աչք իմ. ՚ի քեզ յուսացայ, մի հաներ զհոգի իմ ։

Պահեա զիս յորդայթէ որ թագուցաւ ինձ, ի գայթագղելէ գործողին զանօրէնութիւն։
Ընկեցին ի ցանցս նորա մեղաւորք, միայն եմ ես մինչև անցից։

Տունք Ժ։

ՍԱՂՄՈՍ ՃԽԱ

Յոտնատէ ի դաւել. Ղօրէ, ի ժամանակի պէ էր նա յայրէ անդ։

Ձայնիւ իմով ես առ տէր կարդացի, ձայնիւ իմով զտէր աղաչեցի։
Սիւեցից առաջի նմա զաղօթս իմ, և զնեղուիս իմ առաջի նր պատմեցից։
Ի նուաղել յինէն հոգւոյ իմոյ, դու տէր ծանեար զշաւիղս իմ. ի ճանապարհ յոր և գնայի, թագուցաւ ինձ որոգայթ։
Հայեի յաջմէ՝ տեսանէի, և ոչ ոք ճանաչէր զիս. կորեաւ յինէն փախուստ իմ, և ոչ գտաւ խնդրող անձին իմոյ։
Ղաղաղակեցի առ քեզ տէր և ասացի, դու ես յոյս և բաժին իմ յերկրին կենդանեաց։
Լայեա տէր յաղօթս իմ, զի ես խոնարհ եղէ յոյժ. ապրեցո զիս ի հալածչաց իմոց, զի հզօր եղեն քան զիս։

Տէր հան՝ի բանտէ զանձն իմ. գոհա-
նամ զանուանէ քումմէ։
Ինձ սպասեն արդարք մինչև հատուս-
ցես ինձ։

Տունք ՟ը։ Գոբզայա ծ՟։

ՍԱՂՄՈՍ ՃԽԲ

Սաղմոս ՟է դաւթի, ՟է ձամանաչէ պէ հալածէր
զնա աբիսողոմ որդի նորա։

Տէր լուր աղօթից իմոց, ունկն դիր
խնդրուածոց իմոց ճշմարտութեամբ
քով։
Լուր ինձ արդարութիք քով, և մի՛
մտաներ ՟ի դատաստան ընդ ծառայի
քում. զի ոչ արդարանայ առաջի քո
ամենայն կենդանի։
Հալածեաց թշնամին զանձն իմ, խո-
նարհ արար յերկիր զկեանս իմ. նըս-
տոյց զիս ՟ի խաւարի որպէս մեռեալ
յաւիտենից։
Զանձրացաւ յիս հոգի իմ, և սիրտ
իմ խռովեցաւ յիս։
Յիշեցի զաւուրսն զառաջինս, խոր-
հեցայ յամենայն գործս քո. յարարածս ձե-
ռաց քոց խորհեցայ, և համբարձի առ
քեզ զձեռս իմ։
Ինձն իմ՝ոյ երկիր ծարաւի է առ քեզ.

վաղվաղակի լուր լինձ տէր, զի նուա-
զեաց լինին հոգւի իմ։
Մի՛ զարձուցաներ զերեսս քո յինէն.
նմանիցեմ այնոցիկ, որ իջանեն 'ի
գուբ։
Լսել ար՛ա լինձ առաւօտու զողորմու-
թիս քո, զի ես 'ի քեզ տէր յուսացայ։
Յայց լինձ ճանապարհ յոր գնացից, զի
առ քեզ տէր համբարձի զանձն իմ։
Փրկեա զիս 'ի թշնամեաց իմոց տէր,
զի զքեզ ապաւէն լինձ արարի։
Ուսո լինձ առնել զկամս քո, զի դու
ես Ած իմ։
Հոգւի քո բարի առաջնորդեսցէ լինձ
յերկիրն ուղիղ։
Վա՛ան անուան քո տէր կեցուսցես զիս,
արդարութիք քով հանցես 'ի նեղու-
թենէ զանձն իմ։
Ողորմութիք քով սատակեսցես զթշնա-
միս իմ. կորուսցես զամենեղիչս անձին
իմոյ, զի ես ծառայ քո եմ։
Տունք ժէ։

ՍԱՂՄՈՍ ՃԽԳ

Ի պատիլն. առ գողիաթ։

Օրհնեալ տէր Ած իմ, որ ուսոյց
զձեռս իմ 'ի պատերազմ, և զմատունս
իմ 'ի ձակատամարտ։

Ողորմուե իմ և ապաւէն իմ, օգնա-
կան իմ և փրկիչ իմ. ապաւէն իմ, և
ես յուսամ՚ի նա։
Ո հնազանդ առնէ զժողովուրդս ընդ
ինև. տէր՝ ոմն է մարդ զի յայտնեցար
դու նմա, կամ որդի մարդոյ թէ հա-
մարիս ինչ զնա։
Մարդ նմանութեամբ նմանեաց, և ա-
մսրբք նորա որպէս հովանի անցին։
Ձի խոնարհեցո զերկինս և էջ, մեր-
ձեա՚ի լերինս՝ և ծխեսցին։
Փայլատակեա զփայլատակունս քո, և
խռովեա զնոսա. առաքեա զնետս քո,
և ցրուեա զնոսա։
Ընդաքեա զձեռն քո՚ի բարձանց, և
փրկեա զիս՚ի ջուրց բազմաց, և՚ի
ձեռաց որդւոց օտարաց։
Որոց բերանք իւրեանց խօսեցան ըզ-
նանրութի, և աջ նոցա աջ է մեղայ։
Ընդ յօրհնութեի նոր օրհնեցից զքեզ,
տաճնաղեաւ սաղմոսարանաւ սաղմոս
ասացից քեզ։
Ո՞ տացէ զփրկութեի Թագաւորաց մե-
ծաց, որ փրկեցոյն էգէ զդաւիթ ծա-
ռայ իւր՚ի սրոյ չարէ։
Փրկեա զիս և ապրեցո զիս՚ի ձեռաց
որդւոց օտարաց։

Որոց բերանք իւրեանց խօսեցան զնան-
րութիւն. և աչք նոցա աչք կ՚մեղայց:
Որոց ուստերք իւրեանց ոչ նորա-
տունկ հաստատուն են՝ ի մանկուէ
իւրեանց. դատերք նոցա զարդարեալ
և պաճուճեալ՝ ի նմանութիւն տաճարի:
Շ տեմարանք նոցա լի են և բղխեն
՝ի միմեանց. խաչինք նոցա բազմա-
ծինք են, և բազմանան՝ ի գնացս իւ-
րեանց. և անդեայք նոյ պարարտք են:
Ոչ գոյ խրամատուի չանկոյ նոցա, և
ոչ աղաղակ՝ ի հրապարակս նոցա:
Ոչ երանեցին ժողովրդեան, որոց
այս այսպէս է. նա երանի ժողովրդեան,
որոյ տէր է նոցա:

Տունք ժէ:

ՍԱՂՄՈՍ ՃԽԴ

Օրհնութեանց Սաղմոս՝ ի դաւիթ:

Բարձր առնեմ զքեզ ՚ած իմ և թա-
գաւոր իմ, և օրհնեմ զանուն քո յա-
ւիտեան և յաւիտեանս յաւիտենից:
Ամ օրհնասցեմ օրհնեցից զքեզ, և
գովեցից զանուն քո յաւիտեան և յա-
ւիտեանս յաւիտենից:
Մեծ է ՚ած և օրհնեալ է յոյժ, և մե-
ծութիւն նորա ոչ գոյ չափ:

Ողջ և աղքատ դուխտեցեն զքո ծնունդս քո, և զքո ելս քո պատմեցեն։

Ո մեծավայելչութիւն փառաց սրբոց քոց եան քո խոսեցեն, և զքաջանչելիս քո պատմեցեն։

Ո զօրութի ահի քո ասացեն, և զմեծութիս քո պատմեցեն։

Ո հիշատակ բազում քաղցրութե քո բղխեցեն, և արդարութեամբ քո ցնծացեն։

Ողթաճ ողորմած է տէր, երկայնամիտ և բազումողորմ։

Բարի է տէր առ ամենեսեան, և գթութի նորա ի վերայ ամենայն արարածոց իւրոց։

Խոստովան եղիցին առ քեզ տէր ամենայն գործք քո, և սուրբք քո օրհնեցեն զքեզ։

Ո փառս արքայութե քո ասացեն, և զքո ելս քո պատմեցեն։

Ծանուցանել որդւոց մարդկան զքո ելս քո, և զփառս մեծավայելչութեան արքայութեան քո։

Արքայութի քո արքայութի ամ յաւիտենից, և տէրութիւն քո ազգէ մինչև յազգ։

Հաւատարիմ է տէր յամենայն իւր,

և արդար է յամենայն ’ի գործս իւր։
Հաստատեա՛ զիս զամ գայթագղելոյ,
և կանգնեա՛ զիս գլորեալս։
Աչք ամենեցուն ’ի քեզ յուսան, և
դու տաս կերակուր նոցա ’ի ժամու։
Տաս դու նոցա և կերակրին. բանաս
զձեռն քո, և լցուցանես զամենե-
սեան քաղցրութիւնբ կամաց քոյ։
Արդար է տէր յամ՛ամենայնի իւր,
և սո՛ւրբ է յամ՛ի գործս իւր։
Մերձ է տէր առ ամենեսեան որ կար-
դան առ նա, առ ամենեսեան որ կար-
դան առ նա ճշմարտութիւնբ։
Զկամսն երկիւղածից իւրոց առնէ՝ տէր.
աղօթից նոցա լսէ, և կեցուցանէ զնոս։
Պահէ տէր զամենեսեան զոր սիրեն
զնա, և զամ մեղաւորս սատակէ տէր։
Օրհնութիւն տեառն խօսեսցի բե-
րան իմ. օրհնեսցէ ամ կենդանի զա-
նուն սո՛ւրբ նորա յաւիտեան և յաւի-
տեանս յաւիտենից։
Տունբ իւր։ Գոլայս ծգ։

ՍԱՂՄՈՍ ՃԽԵ

Ալէլուիա. անգեայ և պատարիայ։

Օրհնեա անձն իմ զտէր. օրհնեցից
զտէր ’ի կեանս իմ, սաղմոսասացից
ամ իմոյ մինչև եմ ես։

Մի յուսայք յիշխանս յորդիս մարդկան, զի ոչ գոյ փրկութի՛ ի նոսա։
Ելցէ հոգի՛ ի նոցանէ՝ և դարձցին անդրէն ՚ի հող, և յայնմ աւուր կորիցեն ամ խորհուրդք նոցա։
Երանի ազգի՝ որում տէր ՚ած յակոբայ օգնական է նմա, և յոյս նո՛ր ՚ի տէր ՚ած է։
Որ արար երկինս և երկիր, զծով և զամ որ է ՚ի նոսա։
Ո պահէ զճշմարտութի՛ յաւիտեան, և առնէ իրաւունս զրկելոց։
Տայ հաց քաղցելոց, և արձակէ զկապեալս տէր։
Տէր բանայ զաչս կուրաց, և կանգնէ զգլորեալս տէր։
Տէր սիրէ զարդարս, տէր պահէ զպանդուխտս. զորբս և զայրիս ընդունի տէր, և զճանապարհս ամբարշտաց կորուսանէ։
Թագաւորեսցէ տէր յաւիտեան, ՚ած քո սիովն ազգէ ազգի։

Տունք ԺԲ։

ՍԱՂՄՈՍ ՃԽԶ

Ալէլուիա. անգեայ ՚ած պատարիայ։

Օրհնեցէք զտէր՝ զի բարի է սաղմոս. ՚ով մերում քաղցր եղիցի օրհնութիւն։

Ե՛նք զերուսաղէմ՛ եր, և զգրուեալսն
իսրայէլի ժողովէ ։
Ո՛ժիկ զբեկեալ սիրտս, և պատէ զա-
մենայն վէրս նոցա ։
Ո Թուէ զբազմութի՛ աստեղաց, և
զամենեսեան զնոսա յանուանէ կոչէ ։
Մե՛ծ է տէր և մե՛ծ է զօրութի՛ նորա,
իմաստութե՛ նորա ոչ գոյ թաւ ։
Ընդունի զհեզս տէր, և խոնարհ առ-
նէ զամբարտաւանսս մինչև յերկիր ։
Ա՛րհնեցէք զտէր խոստովանութի՛ա, սաղ
մոս ասացէք նմա օրհնութի՛ ։
Ո զպեցոյց զերկինս ամպովք, պատ-
րաստ արար զանձրև իւր յերկիր ։
Ո՛ւսոյց զխոտ ՚ի լերինս, զդալար ՚ի
ծառայութի՛ մարդկան ։
Ո տայ անասնոց կերակուր, ձագու-
ցս ագռաւուց՝ որ կարդան առ նա ։
Ո՛չ թէ ընդ զօրութե՛ ձիոյ կամեցաւ
տէր, և ոչ ընդ իրանս առն սկայի հա-
ճեցաւ ։
Հա՛լ հաճեցաւ տէր ընդ երկիւղածս
իւր, և ընդ այնոսիկ՝ որք յուսան յո-
ղորմութի՛ն նորա ։

Տունք ժ՛ ։

Ալելուիա. անփեայ և պատրիայ:

Պատուեա երուսաղէմ զտէր:
Եւ օրհնեա զքո սիովն:
Զի զօրացոյց զնիգս դրանց քոց, և
օրհնեաց զորդիս քո 'ի քեզ:
Ո եդ զսահմանս քո 'ի խաղաղութիւն.
պարարտութիւք ցորենոյ լցոյց զքեզ:
Առաքէ զբան իւր յերկիր. վազվազըն
թանան պատգամք նորա:
Տնկէ զձիւն որպէս զասր, և զմէգ որ-
պէս փոշի ցանեաց:
Արկանէ զսառն որպէս պատառս. ա-
ռաջի ցրտոյ նորա ո՞ կարէ կեալ:
Առաքէ զբան իւր և հալէ զնոսա.
ընչեացեն հողմք, և գնասցեն ջուրք:
Պատմէ զբան իւր յակովբայ, զարդա-
րութիւն և զիրաւունս իսրայէլի:
Ոչ այսպէս արար ամենայն տէր, և
զդատաստանս իւր ոչ յայտնեաց նոքա:

ԱՂՕԹՔ ԱՄԲԱՒՈՒՄԱՅ ՄԱՐԳԱՐԷԻ

Ամէն. ՟։

Տէր, ղեր քո լուայ և երկեայ. տէր՝ հայեցայ ՚ի գործս քո և զարհուրեցայ ։

Ի մէջ երկուց կենդանեացն ծանիցիս դու, ՚ի մերձենալ ամացն յայտնեսցիս, ՚ի հասանել ժամանակին երևեսցիս ։

Ի խառնվել անձին իմոյ ՚ի ժամանակի քաչփուրթե զողորմութե յիշեսցես ։

Ընդ ՚ի հարաւոյ եկեսցէ, և՝ընդ ՚ի փառան լեռնէ ։

Յայտնեսցեն երկինք զվայելչուն փառաց նորա. և օրհնութեամբ նորա լցան տիեզերք ։

Շառաւայթք որպէս ղեղս հատան ՚ի նմանէ, և եղջիւրք ՚ի ձեռին նորա դտան. և անդ հաստատեցաւ զօրութիւն փառաց նորա ։

Յերեսաց նորա երթիցեն հարուածք. և չհետ շաղացն երթիցեն մեծամեծք ՚ի թռչնոց ։

Նկաց և չափեաց զերկիր. հայեցաւ և դիտեաց զհեթանոսս ։

Լերինք հալեսցին և անտառք վատնեսցին. յաւիտենից Անապատիդ՝ որ ի սկզբանէ էին, կուրասցին. և ինձ նէ դողացի ամ երկիր։

Տեսի զբանակս քուշացւոց. խռովեցան քնակիչք վրանացն Մադիամու։

Ի՞թէ ի վէր գետոց բարկացա՞ս դու տէր. կամ սրտմտու՞թիւն քո ի վերայ գետոց, կամ բարկութի՞ւն քո ի վէր ծովու։ Նստեր դու ի կառս քո. հեծելութիւն քո փրկութի՛ւն եղև յերանելդ քո։

Օ արթեաւ ազեղն քո. վնետս կապարձից քոց արբուցեր, զգետս ցրուեցեր, զերկիր դողացուցեր ի սաստկութի՛ւն անձրևի, որ անցանէն ընդ սա։

Ընդունդք աղաղակեցին մեծապէս. լոյս փայլումն արեգական արգելաւ, և ծագումն լուսնին դադարեաց։

Որպէս ի՛նչոյլս սլաքայ քոց գնասցես, ոտ ի լոյս փայլատակման սրոյ քոյ։

Բարկութի՛ւն զարթեցես ի վէր երկրի, և դողութի՛ւն կասցես զհեթանոսս։

Նրևեցար ի փրկութի՛ւն ժողովրդեան քո ի փրկել զընտրեալս քո։

Նետաձիգ եղեր ի գլուխս մարդկան ամբարտաւանից. մինչև յանդունդս ծովու ընկղմեցան։

Խնդրեցեր զվերկիժ զօրութիւն քով՛ի
զօրագլխացն մեղաւորաց, որք յուսա-
ցեալ եկին յանդգնութիւնս իւրեանց.
զի կերան զաղքատն՛ի գաղտնիս։
Ուրաքեցեր՛ի վերայ ծովու զերիվարս
քո. խառնեցան յաղթ ջուրք անդնդոց։
Այլ ես՝ և գեղան աղիք իմ՛ի ձայնէ
բերանոյ իմոյ. եմուտ դողումն յոսկերս
իմ, և ես յանձն իմ խառնեցայ։
Օ այս պահեսցես յաւուրն նեղութե, ա-
ծել՛ի վերայ ազգի որ մարանգին ընդ
ժողովրդեան քումմ։
Ցվենն ոչ տացե զպտուղ իւր, և յայգ-
ւոյ բեր մի գացի. ձիթենիք մնասցին,
և երկիր մի բուսուսցէ զգաւարն։
Պակասեսցին հօտք՛ի ձարակաց, և
եզինք մի գացին առ մնուրս։
Ես՛ի տէր յուսացայ, ցնծացայց և
ուրախ եղէց յԱստուծ փրկիչ իմ։
Տէր տէր էտ ինձ զօրութիւն, և կա-
ցոյց զոտս իմ՛ի հաստատութե.՛ի վե-
րայ պարանոցի թշնամեաց կացոյց զիս
և հանգոյց զիս երագ երագ։

ՄԱՂԹԱՆՔ

Լուր մեզ տէր լուր մեզ, ածային ողորմութիւն և գթութիւն քո խնայեա յաղթարածս քո: Ամէն:

Օ՜ տարուն և ողջոյն ի վերջն Աղօրմեա հանունին փոխեա ի 152 երեսն:

ՍԱՂՄՈՍ ՃԽԸ

Ալէլուիա. անփեայ և պատրիայ:

Օրհնեցէք զտէր յերկինից, օրհնեցէք զնա ի բարձանց:
Օրհնեցէք զնա ամ հրեշտակք նորա. օրհնեցէք զնա ամ զօրութիւնք նորա:
Օրհնեցէք զնա արեգակն և լուսին. օրհնեցէք զնա ամ աստեղք և լոյս:
Օրհնեցէք զնա երկինք երկնից. և ջուրք որ ի վերոյ քան զերկինս, օրհնեցէք զանուն տեառն:
Օ՜ի նա ասաց՝ և եղեն, հրամայեաց՝ և հաստատեցան:
Կացոյց զնոսա յաւիտեանս յաւիտենից. սահման եդ, և ոչ անցանեն:

Օրհնեցէք զտէր յերկրէ վիշապք և ամենայն խորք։
Հուր և կարկուտ, ձիւն և սառն, հողմ և մրրիկ, որ առնէք զբան նորա։
Լերինք և ամենայն բարձունք, ծառք պտղաբերք և ամենայն մայրք։
Պատանիք և ամենայն անասունք, սողունք և ամենայն թռչունք թեւաւորք։
Թագաւորք երկրի և ազգք իւրեանց, իշխանք և ամենայն դատաւորք երկրի։
Երիտասարդք և կուսանք, ծերք և տղայք օրհնեցէք զանուն տեառն։
Բարձրացաւ անուն նորա միայն. խոստովանութիւն նորա յերկինս և յերկրի։
Բարձր առնէ տէր զեղջիւր ժողովրդեան իւրոյ. օրհնութիւն յամենայն սրբոյ նմա յորդւոցն իսրայէլի ժողովրդոյ՝ որ մերձ է առ տէր։
Տունք ժ։

ՍԱՂՄՈՍ ՃԽԹ

Ալէլուիա. անփեայ և պտուրիայ։

Օրհնեցէք զտէր յօրհնութիւն՝ի նոր, օրհնութիւն նմա յեկեղեցիս սրբոց։
Ուրախասցի իսրայէլ յարարիչ իւր. որդիք սիովնի ցնծասցեն՝ի թագաւորն իւրեանց։

Օրհնեսցեն զանուն նորա օրհնու-
թեամբ, սաղմոսիւք և օրհնութեամբ
սաղմոս ասասցեն նմա։

Ձաձի տէր ընդ ժողովուրդ՝ նա իւր,
և բարձր առնէ զհեղս՝ ի փրկութիւն։
Պարծեսցին՝ սքանչ փառօք, և ցնծաս-
ցեն՝ ի հանդիստս իւրեանց, և բարձր
արասցեն զ՝ոճ բերանօք իւրեանց։
Սուր երկայրի ետ՝ ի ձեռս նոցա,
առնուլ հատուցումն՝ ի հեթանոսաց,
յանդիմանութիւն՝ ամ ժողովրդոց։
Ի կապել զթագաւորս նո՝ կապանօք,
զպատուականս նոցա ձեռնակապօք եր-
կաթեօք։
Առնել նոցա դատաստանս՝ ի գրոց.
փառք այս են՝ամ սրբոց նորա։

Տունք ը։

ՍԱՂՄՈՍ ՃԾ

Ալէլուիա. անփեայ՝ և պաճարիայ։

Օրհնեցէք զ՝ոճ՝ ի սրբուն նո՝, օրհ-
նեցէք զնա՝ ի հաստատուն՝ ի զօրու-
թեան նորա։
Օրհնեցէք զնա՝ ի զօրութե նո՝, օրհ-
նեցէք զնա՝ ի բազում մեծութեան
նորա։
Օրհնեցէք զնա՝ ի ձայն օրհնութե,

օրհնեցեք զնա սաղմոսիւք և օրհնու-
թեամբ ։

( )րհնեցեք զնա յնծութիբ, գովեցեք
զնա ուրախութիբ ։

( )րհնեցեք զնա 'ի բանս քաղցր, գո-
վեցեք զնա 'ի բարբառ լսելի ։

( )րհնեցեք զնա 'ի ձայն գոհու-
թեամ հոգիք օրհնեցեք զտեր ։

Տունք ։ Գոբղայա ին ։
Կանոնս յինր ։ Ձոյք կանոնս Տունք այնոք ։
Միահամուռ սաղմոսս՝ Գոբղայա ծն ։ Սաղմոս ձծ ։
Տունք 'ի սմա ննիկ ։

Լայս սաղմոս ինչնագիր պատմի պատմու-
ռաւոյ ։ Ի ժամանակի դի եղեն նահապետք ընդ-
դեմ գողիաթու, առաջի սատանայ և ամ
ղօրացն իսրայէլի ։

Փոքր էի ես յերեքտասն իմ, և կրտսեր
'ի տան հօր իմոյ, արածէի զխաշինս
հօր իմոյ ։
Ձեռք իմ արարին սաղմոսարան, և
մատունք իմ կազմեցին գործի օրհ-
նութեան ։

Ոսկ արդ ո պատմեսցէ զայս տեառն
իմում. ինքնին տէր ամի լսելիցէ զնմա։
Եւ առաքեաց տէր զհրեշտակ իւր, և
համբարձ զիս 'ի հօտէ խաշանց հօր

իմոյ, և օծ զիս յօծումն իւղոյ իւրոյ։
Եղբարք իմ մեծամեծք և դեղեցիկք,
և ոչ հաճեցաւ ընդ նոսա տէր։
Եւ ես ընդ առաջ այլազգւոցն, և նզո-
վեցի զկուռս նորա։
Հանի զսուսերն ի նմանէ, և հատի
զգլուխ նորին, և բարձի զնախա-
տինս յորդւոցն իսրայէլի։

ՕՐՀՆՈՒԹԻՒՆ

ԵՐԻՑ ՄԱՆԿԱՆՑ

Դանիէլի Ը։

Օրհնեալ ես տէր ՚ած հարցն մերոց, օրհնեալ փառաւորեալ անուն քո յաւիտեան։

Յիրաւունս անցուցեր զայս ՚ամ ընդ մեզ. արդար ես դու տէր, և ամենայն դործք քո Ճշմարիտ են։

Ո՛անապարհք քո ուղիղ են, և ՚ամ դատաստանք քո արդար են։

Դատաստան արդարուե ածեր ՚ի վր մեր ըստ ՚ամի զոր ինչ ածեր ՚ի վերայ մեր, և քաղաքն սրբոյ հարցն մերոց ե րուսաղէմի։

Արդարութիւ և յիրաւի ածեր զայս ՚ամ ՚ի վերայ մեր վասն մեղաց մերոց։

Ընդ որինեցաք և յանցեաք ապստամբ լինել ՚ի քէն. մեղաք յամի, և պատուիրանաց քոց մեր ոչ անաացաք։

Ոչ պահեցաք և ոչ արարաք ոյ պա-

տուիրեցեր դու մեզ, զի զբարիս գըտ-
ցուք մեք ՚ի քէն ։
Բերդ զՅամ զոր արարեր և զոր ինչ ա-
ծեր ՚ի վերայ մեր, արդար դատաս-
տանաւ արարեր ։
Ապտանեցեր զմեզ ՚ի ձեռս թշնամեաց
մերոց, անօրինաց, խստաց և ապստամ-
բողաց ։
Ի ձեռս թագաւորի անօրինի և չարի
քան զՅամ երկիր մատնեցեր զմեզ ։
Ընդ արդ ոչ կայ մեզ ժամ բանալ զբե-
րանս մեր, զի ամօթ և նախատինք ե-
կաք ծառայից քոց պաշտօնէից ։
Եւ մի մատներ զմեզ խոպան վճա-
նուան քո. մի ցրեր զուխտս քո, և մի
՚ի բացեայ առներ զողորմութիւնս քո
՚ի մէնջ ։
Այլ աղերսեմ սիրելոյ քո, Աստ-
ուածոյ Աբրահամու սիրելոյ քո, և Իսրայէլի սրբոյ
քո ։
Խոստացար նմա և ասացեր, բազմա-
ցուցից զզաւակ ձեր որպէս զաստեղս
երկնից բազմութիւն, և որպէս զաւազ
առ եզր ծովու ։
Ընդ արդ տէր նուաղեցաք մեք քան
զՅամ ազգս, և եմք տառապեալ յամ
երկրի այսօր վասն մեղաց մերոց ։

Ոչ գոյ ՚ի ժամանակի յայսմիկ իշխան՝ մարգարէ և առաջնորդ. ոչ ողջակէզ պատարագաց, ոչ խունկ օրհնաց, և ոչ տեղի պատարագս մատուցանելոյ առաջի քո, և զողորմուն դատել ՚ի քէն։ Այլ անձամբ խոնարհեալ և հոգւով տառապանաց ընդունելի լինուք մեք ոչ զողջակէզս խոյոց և զուարակաց, և ոչ բիւրաւորս գառանց պարարտաց։ Այնպէս ընդունելի լինին պատարագք մեր այսօր առաջի քո, զի կատարեալ գոյուք զկնի քո. և չիք ամօթ յուսոյ ցելոյս ՚ի քեզ։

Այլ արդ դամբ զՀետ քո ամ սրտիւք մերովք, երկնչիմք ՚ի քէն, և խնդրեմք զերեսս քո. ոչ մի յամօթ առներ զմեզ։ Այլ արա առ մեզ ըստ հեզուե քում և ըստ բազում ողորմուե քում. փրկեա զմեզ վ՚ս սքանչելեաց քոց. և փառաւորեսցի անուն քո յաւիտեան։

Յամօթ լինին ամենեքեան, որ չարչարեն զծառայս քո. ամաչեցեալ լինին բռնութիւնք նոցա, և ամ զօրութիւնք նոցա խորտակեսցին։

Այլ ծանիցեն զի դու ես ոչ ամ միայն, որ փառաւորեալդ ես ՚ի վերայ ամ տիեզերաց։

Ողհնեալ ես դու ոչ ամ Հարցն մե-

ըոց • գովեալ և առաւել բարձրա-
ցեալ յաւիտեան։
Նոյնպէս օրհնեալ է անուն սո՛ւրբ փառաց քոց •
գովեալ և առաւել բարձրացեալ յա-
ւիտեան։
Օրհնեալ ես՝ի տաճարի փառաց սրբո-
թեան քո • գովեալ։
Օրհնեալ ես՝ի վերայ աթոռոյ ար-
քայութեան քո • գովեալ։
Օրհնեալ ես որ նստիս՝ի քրովբէս
և հայիս յանդունդս • գովեալ։
Օրհնեալ ես՝ի վերայ հաստատուե
երկնից • գովեալ։
Օրհնեցէք ամ՛ զործք տեն զՏր • օրհ-
նեցէք և բարձր արարէք զնա յաւի-
տեան։
Օրհնեցէք երկինք զՏր • օրհնեցէք և
բարձր արարէք։
Օրհնեցէք հրեշտակք տեն • զուրբք որ
՝ի վերոյ երկնից զտեր • օրհնե։
Օրհնեցէք զօրութիւնք տեն • արե-
գակն և լուսին զտեր • օրհնե։
Օրհնեցէք աստեղք երկնից, անձրևք
և ցօղք զտեր • օրհնե։
Օրհնեցէք ամենայն հողմք հուր և
ջեր զտեր • օրհնե։
Օրհնեցէք ցուրտ և տօթ, ցօղ և ձիւ-
նաբեր զտեր • օրհ։

()ՐՀՆԵՑԵՔ սառն և պարզ, եղեամն և ձիւն զտեր. օրհ։

()ՐՀՆԵՑԵՔ տիւք և գիշերք, լոյս և խաւար զտեր. օրհ։

()ՐՀՆԵՑԵՔ ամպք և փայլատակունք և երկիր զտեր. օրհ։

()ՐՀՆԵՑԵՔ լերինք և բլուրք, և ամենայն բոյսք երկրի զտեր. օրհ։

()ՐՀՆԵՑԵՔ աղբիւրք ծովք և գետք զտեր. օրհ։

()ՐՀՆԵՑԵՔ կէտք և ամ կայտառք՝ որ ի ջուրս, և թռչունք երկնից զՀր. օրհ։

()ՐՀՆԵՑԵՔ գազանք և անասունք, և որդիք մարդկան զտեր. օրհ։

()ՐՀՆԵՍՑԷ Իսրայէլ զտեր. օրհնեսցէ և բարձր արասցէ զնա յաւիտեան։

()ՐՀՆԵՑԵՔ քահանայք զտեր. օրհնեցէք և բար։

()ՐՀՆԵՑԵՔ ծառայք տեառն զտեր. օրհնեցէք և բար։

()ՐՀՆԵՑԵՔ անձինք և շունչք արդարոց զտեր. օրհնե։

()ՐՀՆԵՑԵՔ սուք և խոնարհք սրտիւք զտեր. օրհնե։

()ՐՀՆԵՑԵՔ անանիա ազարիա և միսայէլ զտեր. օրհնեցէք և բարձր առարեք զնա յաւիտեան։

ՕՐՀՆՈՒԹԻՒՆ ՄԱՐԻԱՄՈՒ
ԱՅՏՈՒԱԾԱԾՆԻՆ

Ղ-Ի. Ա:

Մեծացուսցէ անձն իմ զտէր, և ցընծասցէ հոգի իմ աստուծով փրկչաւ իմով:

Զի արար ի վերայ խոնարհութեան աղախնոյ իւրոյ. այսուհետև երանի ցեն ինձ ամենայն ազգք:

Զբար ընդիս մեծամեծս հզօրն. և սո֊ե֊ է անուն նորա:

Ողորմութիւն արար ազգաց յազգս երկիւղածաց իւրոց. արար զօրութիւն բազկաւ իւրով:

Ցրուեաց զամբարտաւանս ի մտաց սրտից, և քակեաց զՀզօրս յաթոռոց:

Օ խոնարհս բարձրացոյց, զկարօտս եհլից բարութիւ, և զմեծատունս արձակեաց ունայնս:

Պաշտպանեաց իսրայէլ ծառայի իւրոյ յիշելով զողորմութիւն իւր:

Որպէս խօսեցաւ առ Հարսն մեր, ընդ աբրահամու և զաւակի նորա յաւիտեան:

Ղ–ԻԱ. Ա։

Օրհնեալ ՚ի՛ր ՚Ած իսրայէլի, որ յայց
էլ, և արար փրկութիւն ժողովրդեան
իւրոյ։
Յարոյց մեզ եղջիւր փրկութե՚ի տա-
նէ դաւթի ծառայի իւրոյ. որպէս խո-
սեցաւ բերանովք սրբոցն՝ որ յաւիտե-
նից մարգարէքն էին։
Փրկութիւն ՚ի թշնամեաց մերոց, և
՚ի ձեռաց ա՚մ ատելեաց մերոց։
Գործել ողորմութիւն առ հարսն մեր,
և յիշել զկտակարանս սրբոյնէ իւրոյ։
Երդումն զոր երդուաւ աբրահա՚մու
հօր մերոյ՝ տալ մեզ առանց երկիւղի
զփրկութիւն ՚ի թշնամեաց մերոց։
Պաշտել զնա սրբութե՚ք և արդարու-
թե՚ առաջի նորա զամենայն աւուրս կե-
նաց մերոց։
Եւ դու մանուկ՝ մարգարէ բարձրե-
լոյն կոչեսջիր. գնասցես առաջի տն՝
պատրաստել զճանապարհս նորա։
Տալ գգիտութիւն փրկութե ժողովրդեան
իւրոյ, ՚ի թողութիւն ամենայն մեղաց
մերոց։

Ա՝ման պ֊թ֊ոյ ողորմութեանց ՚ետն ՚ոյ մերոյ, որով երևեցաւ մեզ արեգական ՚ի բարձանց՝ լուսաւոր աստեղ ցնաւաղ մեր։

Ծագել լոյս ՚ի վերայ այսոցիկ՝ որ նստեալք ՚ի խաւարի և ՚ի ստուերս մահու, ուղղել զոտս մեր ՚ի ճանապարհս խաղաղութեան։

ՂԱԶԱՐ ՍԻՄԻՈՆԻ
ԾԵՐՈՒՆՑՈՑՆ

Ղ֊։ Ք։

Աղօթք արձակեա զծառայս քո՚ որ ըստ բանի քում՚ի խաղաղութիւն. զի տեսին աչք իմ զփրկութիւն քո, զոր պատրաստեցեր առաջի ամենայն ժողովրդոց։

Լոյս յայտնեցար հեթանոսաց, և փառք ժողովրդեան քում իսրայելի։

ԱՂՕԹՔ ՄԱՆԱՍԻԻ
ԹԱԳԱՒՈՐԻՆ

ՏԻՐ ամենակալ Աստուած աբրահամու, իսահակայ, յակովբայ և զաւակի նոցա արդարոց. ամենակալ Աստուած՝ Թագաւոր երկնից եւ երկրի. ամենակալ Աստուած՝ որ արարեր զերկինս և զերկիր և զամենայն զարդ նոցա. ամենակալ Աստուած՝ որ կապեցեր զծով բանիւ հրամանաւ քո. փակեցեր զխորս, կնքեցեր ահաւոր և փառաւորեալ անուամբ քով. ամէն:

Որ ամենայն ինչ սարսին և դողայ յերեսաց ահի զօրութեան քո. ամենակալ Աստուած՝ Ընդարձակ է մեծավայելչութիւն փառաց սրբութեան քո. սաստիկ է բարկութիւն սպառնալեաց քոյ՝ ի վերայ մեղաւորաց. անչափ և անքննին են ողորմութիւնք աւետեաց քոյ. ամենակալ: Դու տեր բարձրեալ, գթած, երկայնամիտ, բազումողորմ. և զղջանաս՝ ի վերայ չարեաց մարդկան. ամենակալ: Դու Աստուած՝ ոչ եդիր ապաշխարութեան վասն արդարոցն՝ աբրահամու, իսա-

Հակայ և յակովբայ, որ ոչ մեղան քեզ. ամե ։

Աչքերդիր ապաշխարութենէ վրա իմմե- ղաւորիս. զի մեղայ աւելի քան զա- ւազ ծովու, և բազմացան անօրէնութ- թիւնք իմ. ամե ։

Չեմ արժանի հայել և տեսանել զբ- բարձրութենս երկնից ի բազմութէ անօրէնութենէ իմոյ. ամենակալ ։

Աղաչեալ եմ ես ի քոնումէ կապա- նայ երկաթեաց, և ոչ գոյ ինձ հան- գիստ. ամե ։

Խարկացուցի զսրտմտութիւն, և չար առաջի քո արարի. կանգնեցի պատ- կեր, և բազմացուցի զցասումն. ամե. նակալ ։

Նէ արդ ՚որ՝ խոնարհեցուցանեմ զբ- ծունր սրտի իմոյ, և խնդրեմ՚ի քաղց- րութէ քումմէ. ամենակալ ։

Մեղայ տէր մեղայ, և զանօրէնութենս իմ ես ինձէն գիտեմ. ամենակալ ։

Ողջախեմ և խնդրեմ՚ի քէն՝ թող ինձ տէր, թող ինձ. և մի կորուսաներ զիս ըստ անօրէնութեան իմոյ. ամենա- կալ ։

Մի յաւիտեան բարկանար ինձ տէր, և մի յիշեր զչարիս իմ, և մի պարտա-

ասրեր զիս ընդ իշխանն ի ներքոյ երկրի յարեաք. ամէն։

Օ՛ի դու ՝ած՝ ՝ած ապաշխարողաց ես, և յիս ցոյց զբարերարութիւնս քո, որ անարժան եմ. ամենակալ։

Կեցուսցես զիս ըստ բազում ողորմութեանդ քումն. և օրհնեցիկ զքեզ զամենայն աւուրս կենացս իմոց. ամենակալ։

Օ՛ քեզ ՝որ օրհնեն ՝ամ զուարթունք երկնից. և քո են փառք յաւիտեանս. ամէն։

Փառք հօր և որդւոյ։ Այժմ և միշտ և։

Զայնեմ և խնդրեմ՝ի քէն տէր, թողլինիմ զմեզս իմ։

Ազատմողորմ տէր, ողորմեա ինձ։

Ընծ, քաւեա զիս զմեղաւորս ՝ի մեղացս և կեցո։

Ընարիչ իմ և յոյս ՝ած, զթա յիս ՝ի մեղուցեալ ծառայս, և ողորմեա ինձ բազմամեղիս։

Ընհնօրհնեալ սրբուհի և միշտ կոյս ՝ածածին մարիամ, բարեխօսեա առ տէր վասն իմ մեղաւորիս։

Ընհնայն սուրբք ՝ոյ, բարեխօսեցէք առ Հայր ՝ի յերկինս վասն մեր մեղաւորացս։

Վ՚ր որդի՝ այ անօխակալ, ընկալ զա-
ղաչանս մեր, զի ՚ի քեզ են ապաւե-
նեալ անձինք մեր։
Յաղթող զօրութի՛ սուրբ և կենդա-
նարար և պատուական խաչիւ քո՝ եր
պահպանեա զմեզ։
Ընաքեա տեր զՀրեշտակ խաղաղու-
թեան քո, որ եկեալ պահեսցէ զմեզ
անխռովս ՚ի տուէ և ՚ի գիշերի։
Եւ մարդասիրութի՛ քո յիշեա զմեզ ա՛ր,
յիշեա զմեզ յորժամ գաս արքայու-
թեամբ քո, և ողորմեա մեզ։

ԱՂՕԹՔ ԻՐԱՒԱՆԱՒԻՒՐ ԱՆՁԻՆ
ՀԱԽԱՏԱՑԵԼՈՑ
Ի ՔՐԻՍՏՈՍ

Ո՞ր արարեալ է սէյ ինն Վերսէսի հայոց
կաթողիկոսի։

Հաւատով խոստովանիմ և երկիր պագանեմ քեզ, Հայր և որդի և սուրբ Հոգի, անեղ և անմահ բնութիւն, արարիչ հրեշտակաց և մարդկան և ամենայն եղելոց. ողորմեա քո արարածոց, և ինձ բազմամեղիս։

Հաւատով խոստովանիմ և երկիր պագանեմ քեզ՝ անքաժանելի լոյս, միասնական՝ ըստ երրորդութեի և միածութեի, արարիչ լուսոյ և հալածիչ խաւարի. հալածեա՛ ի հոգւոյ իմմէ զխաւար մեղաց և զանգիտութե. և լուսաւորեա զիմս իմ՛ ի ժամուս յայսմիկ աղօթելոջդ՝ ի հաճոյս, և ընդունել՝ ի քէն զինդրուածս իմ. և ողորմեա ինձ բազմամեղիս։

Հայր երկնաւոր՝ ած ձգմարիտ, որ առաքեցեր զորդիդ քո սիրելի՛ ի խնդիր

մոլորեալ ոչխարին, մեղայ յերկինս և առաջի քո. ընկալ զիս ոչ զանառակ որդին, և զգեցո ինձ զպատմուճանն զառաջինն՝ զոր մերկացայ մեղօք. և ողորմեա քո արարածոյ և ինձ բազմա-

մեղիս:

Որդի այ ած Հմարիա, որ խոնարհեցար ի Հայրական ծոցոյ, և առեր մարմին ի սրբոյ կուսէն Մարիամայ վանն մերոյ փրկուելոյ. խաչեցար և թաղեցար և յարեար ի մեռելոց և համբարձար առ Հայր. մեղայ յերկինս և առաջի քո. յիշեա զիս ոչ զաւազակին յոժամ դաս արքայութեամբ քով. և

ողորմեա:

Հոգի այ ած Հմարիա, որ իջեր ի յորդանան և ի վերնատունն, և լուսաւորեցեր զիս մկրտութեամբ աւազանին, մեղայ յերկինս և առաջի քո. մաքրեա զիս վերստին ածայինն հրով քո ոչ հրեղէն լեզուօք զառաքեալն.

և ողորմեա:

Ընդեղ բնութիւն, մեղայ քեզ մտօք և մովք, հոգւով և մարմնով իմով. մի յիշեր զմեղս իմ զառաջինս ըս անուանդ քում սրբոյ. և ողորմեա:

Տեսողն, մեղայ քեզ խորհրդով քա-

նիւ և գործով. ընդեա զձեռապիղծեան
ցանաց իմոց, և գրեա զանուն իմ՝ի
գալրութի կենաց. և ողորմեա։
Ընծող գաղտնեաց, մեղայ քեզ կա-
մաւ և ակամայ, գիտութիւք և անգի-
տութիւք. թողութի ընծրհեա մեղաւո-
բիս, զի՝ի ծննդենէ աւազանին մինչև
ցայսօր մեղուցեալ եմ առաջի ՚ն ծնօ-
թեանդ քո զգայարանօք իմովք և
ամենայն անդամովք մարմնոյս. և ո-
ղորմեա։
Ամենախնամ ՚ն, դիր պահապան ա-
ջաց իմոց զերկիւղ քո՛ւրե՝ ոչ ևս հայել
յարատ, և ականջաց իմոց ոչ ախոր-
ժել լսել զանս չարութիւն, և բերանոյ
իմոյ ոչ խօսել զսուտ թիւն, և սրտի
իմոյ ոչ խորհել զչարութի, և ձեռաց
իմոց ոչ գործել զանիրաւութի, և ո-
տից իմոց ոչ գնալ՝ի չանապարհս ա-
նօրէնութե. այլ ուղղեա զշարժուն
սոցա լինել ըստ պատուիրանաց քոց
յաւիտեանս. և ողորմեա։
Ոյր կենդանի քո, զհոգի սիրոյ քո
զոր արկեր յերկիր, բորբոքեա յանձն
իմ, զի այրեսցէ զաղտ հոգւոյ իմոյ,
և սրբեսցէ զկիզմուռայ իմոյ, և մաք-
րեսցէ զմեղս մարմնոյ իմոյ, և վառեա-

ցեկ զլոյս գիտուԹԵ քո'ի սրտի իմում:
և ողորմեա :

ՆմաստուԹիւն հօր իւր, տուր ինձ իմաստուԹիւն զբարիս խորհել և խօսել և գործել առաջի քո յամենայն ժամ. 'ի չար խորհրդոց 'ի բանից և 'ի գործոց փրկեա զիս. և ողորմեա :

Կամեցող բարեաց ՚որ կամարար, մի Թողուր զիս 'ի կամս անձին իմոյ գՔնալ. այլ առաջնորդեա ինձ լինել միշտ ըստ կամաց քոց բարեսիրաց. և ողորմեա :

Աչքքայ երկնաւոր, տուր ինձ զարքայուԹի՛ քո, զոր խոստացար սիրելեաց քոց. և զօրացո զսիրտ իմ առնել զկամս, և սիրել զքեզ միայն, և առնել զկամս քո. և ողորմեա :

Նմնամոլ արարածոց, պահեա նշանաւ խաչի քո զհոգի և զմարմին իմ 'ի պատրանաց մեղաց, 'ի փորձուԹեանց դիւաց, և 'ի մարդոց անիրաւաց, և յամենայն վտանգից հոգւոյ և մարմնոյ. և ողորմեա :

Պահապան ՚ամի քո, աջ քո հովանի լեսցի 'ի վերայ իմ 'ի տուէ և 'ի գիշերի, 'ի նստել 'ի տան և 'ի գնալ 'ի ճանապարհ, 'ի ննջել և 'ի յառնել զի մի

երբեք սասանեցայց. և ողորմեա։

Լո՛ւծ իմ, որ բանաս զձեռն քո և լե-
նուս զիմ արարած ողորմութիւնքդ քով,
քեզ յանձն առնեմ զանձն իմ. դու
հոգա և պատրաստեա զպէտս հո-
գւոյ և մարմնոյ իմոյ յայսմհետէ մին-
չև յաւիտեան. և ողորմեա։

Պարձուցիչ մոլորելոց, դարձո զիս 'ի
չար սովորութենէ իմմէ 'ի բարի սովորու-
թիւն. և բևեռեա յոգի իմ զսոսկա-
լի օր մահուն և զերկիւղ դեհենին
և զսէր արքայութեան, զի զղջացայց
'ի մեղաց, և գործեցից զարդարութիւն.
և ողորմեա։

Ընդ իւր անմահուէ, աղաչեցո 'ի սրբ-
ոէ իմմէ զարտասուս ապաշխարութե-
ան պոռնկին. զի լուացից զմեղս ան-
ձին իմոյ յառաջ քան զերանելն իմ յաշ-
խարհէս. և ողորմեա։

Պարգևիչ ողորմութե, պարգևեա ինձ
ուղղափառ հաւատով և բարի գոր-
ծով, և՝ զբ մարմնոյ և արեան քո հա-
ղորդութե գալ առ քեզ. և ողորմեա։

Խարեբար տէր, հրեշտակի բարւոյ
յանձն արասցես զիս՝ քաղցրութե աւան-
դել զհոգի իմ, և անխռով անցուցա-
նել ընդ չարութե այսոցիկ՝ որ են 'ի
նեղութեան երկնից. և ողորմեա։

Լոյս աչխարհիս քո, արժանաւորեա զՀոգի իմ ուրախութիւնդ տեսանել զլոյս փառացդ քոյ ի կոչման աւուրն, և հանդչել յուսով բարեաց յօթևանս արդարոց մինչև յօր մեծի գալստեան քո. և ողորմեա:

Պատաւոր արդար, յորժամ գաս փառօք հօր դատել զկենդանիս և զմեռեալս, մի մտաներ ի դատաստան ընդ ծառայիս քո. այլ փրկեա զնա ի յաւիտենական հրոյն, և լսելի արա ինձ զբանաւէտ կոչումն արդարոց յերկնից արքայութիւդ. և ողորմեա:

Վկենսազործ ոգի, ողորմեա ամ հաւատացելոց ի քեզ, իմոց և օտարաց, ծանօթիս և անծանօթիս, կենդանեաց և մեռելոց. հնազհեա և թէնամեաց իմոց և ատելեաց զթողութիւն որ առնես յանցանաց. և դարձո զնոսա ի բարեացն զոր ունին ընդ իս, զի ողորմութիւնդ քումդ արժանի եղիցին. և ողորմեա:

Փառաւորեալ տէր, ընկալ զաղաչանս ծառայիս քո, և կատարեա ի բարի ըզխնդրուածս իմ բարեխօսութիւք սքանչածնին և յովհաննու մկրտչին և սրբոյն ստեփաննոսի նախավկային և սրբոյն գրիգորի մեծոյ լուսաւորչին,

և մեզ առաքելոցն և մարգարէիցն և մարտիրոսացն և սրբոց Հայրապետաց և Հինաւորաց և կուսանաց և ամ սրբոց քոց երկնաւորաց և երկրաւորաց։ Նոյնքեզ փառք և երկրպագութիւն անբաժանելի մեր երրորդութեանդ յաւիտեանս յաւիտենից. ամէն։

ՄԱՂԹԱՆՔ ՋՕՐԱՒՈՐՔ ԱՐՀԱՒՐԱՑ ԳԻՇԵՐԱՅՆՈՑ

Աբբայ Պրիգորի Նարեկացւոյ աստուածաբ։
Բան ԺԲ։

Ընկալ քաղցրութեամբ, տէր ողորմած, զաղաւնացողիս զաղաչանս. մա-տիր զթութիւն առ պատկառեալս դի-մօք. փարատեա, ամենասպարգև, զա-մօթական տխրութիւնս. բարձ յինէն, ո-ղորմած, զանբերելի ծանրութիւնս. ան-ջրպետեա, հնարաւոր, զմահացու կըր-թութիւնս. աւարեա, միշտ յաղթող, զխաբողին հաձութիւնս. բացադրեա, վերնայնին, զմոլեղջին մառախուղ. կըն-քեա, կեցուցիչ, զկորուսեալին ընթաց-մունս. ցրուեա, ծածկատես, զըմբըռ-նողին չար դամունս. խորտակեա, անքնին, զմարտողին դիմեցմունս։ Տեառնագրեա քո անուամբդ զլուս-անցոյց երդ յարկիս. պարփակեա քո ձեռամբդ. զառաստաղ տաձարիս. գը-ծագրեա քո արեամբդ զմուտ սեմոյ սենեկիս. կերպացո զքո նշանդ՝ի հե-տս եղից մաղթողիս. ամրացո քո ա-ջովդ զհանգստեանս խշոխ. մաքրեա

ցես ՚ի հաղթից զծածկարան անկող-
նոյս. սահեսցես քո կամօքդ զտառա-
պեալ անձն ոգւոյս. անխարդախ ա-
րասցես զքո ընտրեալ շունչ մարմ-
նոյս. կացուսցես շրջափակ զպար զօ-
րուդ երկնայնոյ. կարգեսցես ՚ի դիմի
ընդդէմ դիւացն դասու: Զուր հան-
գիստ բերկրութեան մահկանացոյս
ներհման ՚ի խորութեն գիշերիս, քա-
րեխօսութք հայցուածոց սրբոյ ՚ած-
ծնիդ և ամենայն ընտրելոց: Ա՛մէն-
պեալ պարտուբեա զպատուհան տե-
սութեց զգայարանացս իմաստից ան-
զարհուրելի զետեղմամբ ՚ի ծփական
խռովութեանց, կենցաղական զբաղ-
մանց, անրջական երազոց, խօլակա-
նաց ցնորից, յիշատակաւ քո յուսոյդ
անվհատելի պաշտպանեալ: Զս սթա-
փեալ վերատին ՚ի հնչմանէ ծանրու-
թեն ամենազգաստ արթնութեամբ,
հոգենորոգ զուարթութեամբ ՚ի քեզ
արձանացեալ, զայս ձայն մաղթանաց
բարբառեալ հաւատով քեզ, ամենօր-
հնեալ Թագաւոր փառաց անձառից,
փառաբանողաց երկնագումար խմբից
երգակցեալ, յերկինս առաքել: Օ՛ի
դու փառաւորեալ ես յաւ արարա-
ծոց յաւիտեանս յաւիտենից. ամէն:

ԱՂՕԹՔ ԶՕՐԱՒՈՐ

Տէր ամենակալ Աստուած։

Բան ԽԱ։

Ողորմեա՛ մեզ, Տէր ամենակալ Աստուած մեր, որ ամենայնի տիրես եւ ամենայն ինչ ի ձեռն քո կարգեցեր, եւ ամենայն ինչ ի ձեռն քո կատարի, որ ամենայնի տիրես

զմարդկան ոգիս, այլ կեցուցանել. Թող ինձ զանթիւ չարիսն իմ բազում ողորմութեամբդ, զի դու միայն ես յերկինի անձառ, և յերկրի անչնին, 'ի տարր գոյի, և յեղծս ծագաց աշխարհի, սկիզբն ամենայնի և յամենայնի ամենայն լըմանիք, օրհնեալ 'ի բարձունս. և քեզ ընդ հօր և հոգւոյդ սրբոյ փառք յաւիտեանս. ամէն:

ՅԱՆԿ ՍԱՂՄՈՍԱՑ

Ըստ Խրգի այբուբենին։

Աղաղակեցէք առ Յն յամ երկիր. սաղմոս. կԵ։
Աղաղակեցէք առ Տր յամ երկիր. ծառայ. ղԹ։
Ապրեցո զնս Տր, զի նուաղեաց Նր. ԺՁ։
Ապրեցո զնս Տր 'ի մարդոյ չարէ. ՃլԹ։
Առ զեաս բարեշացուց, անդ նստէաք. ՃւՀ։
Առ քեզ Տր կարդացի Յն իմ, մի լռեր. ԻԿ։
Առ քեզ Տր համբարձի զանձն իմ. Յն իմ. ԻՒ։
Առ քեզ Տր համբարձի զաչս իմ, որ. ՃԻՒ։
Ասաց անզգամն 'ի սրտի իւրում, Թէ. ԺՇ։
Ասաց անզգամն 'ի սրտի իւրում, Թէ. ծՇ։
Ասաց Տր ցՏր իմ, Նիստ ընդ աջմէ իմիհ. ՃԹ։
Ասացի՝ Թէ պահեցից զՃանապարհս իմ. ԼՀ։
Աւէ անօրէնն 'ի մեզանչել ընդ միտս. ՀԵ։
Ածՙ ահանջօք մերովք լուաք, զոր Հարքն. խՀ։
Ած ՅՆ իմ, Ես առ քեզ առաւօտ առնեմ. կԱ։
Ած ՅՆ իմ, Նայեաց առ իս. ընդՔր. խԱ։
Ած աստուածոց Տր խոսեցաւ կոչեաց զեր. խԹ։
Ած եհաց 'ի ժողովս աստուածոց, և 'ի. ձԱ։
Ած զնրաւունս քո արքայի տուր, և զար. հՅ։
Ած մեր ապաւէն և զօրութիւն. օգնա. խԵ։
Ած մերժեցեր և ամերեցեր զմեզ. ծԼԹ։
Ած մոխն հեթանոսք 'ի ժառանգութիւն. հԸ։
Ած յանաւանն քոմ կէցո զնս, և 'ի զօրութիւնՙ. ծՂ։
Ած յօգնել ինձ Նայեաց, և Տր յընկերել. կԼԹ։
Ած ողորմեա մեզ և օրհնեա զմեզ. կՂ։
Ած ո՞քեզ նմանիցՙ. մի լռեր և մի. ձԱ։
Ած վրէժխնդիր, Տր Յն վրէժխնդիր. ղՂ։
Ած օրհնութիւնՙ իմոյ մի լռեր, զի բերան. ՃՂ։
Աստ օրհնեցէք Տմ ծառայք Տն. ՃլՂ։
Բաղում անգամ մարտեան ընդ իս. ՃԼԸ։
Բայց միայն Յն հնազանդ լեր անձն իմ. կւԵ։

Բանից խմոց ունկն դիր ՝ար, և ՝ի միա. Ե:
Բարի է խոստովան լինել ՝ան, սաղմոս. ղԵ:
Բարձր առնեմ զքեզ ՝ած իմ և Թագաւ. ՃխԷ:
Բարձր առնեմ զքեզ ՝ար, զի ընկա. իԹ:
Բղխեացէ սիրտ իմ զպատգամն քո բարիս, խԷ:
Գոհացայց զքէն ՝ար բոլորով սրտիւ. ԼԹ:
Գովեա երուսաղէմ զ՝ար. ՃխԷ:
Դասս ապա լինէ ՝ած, և իրաւ ապա լինէ. խԵ:
Դասս ապա լինէ ՝ար, զի ես յամբծուԹԷ. իԷ:
Դասեա ՝ար զայնոսիկ՝ ոյք դասին. ԼՒ:
ԵԹէ ոչ ՝ար էր առ մեզ, ասասցէ. ՃնՒ:
ԵԹէ ոչ ՝ար չինէ զառն, ՝ի նանիր. ՃիՀ:
Եկայք ցնծասցուք ՝ի ՝ար, ազաղակեսցուք, զՀ:
Երանեալ են անբիծք ՝ի ճանապարհի, ՃժՀ:
Երանեալ է այր՝ որ երկնչի ՝ի ՝ած. Ճժած:
Երանեալ է այր որ ոչ գնաց ՝ի խորհուրդս. ած:
Երանի ամենեցուն՝ այք երկնչին ՝ի ՝ած. ՃիԷ:
Երանի որ խորհի զաղքատն և զանանկն: Խս:
Երանի, ուամ ԹողուԹԷ եղև մեզայ. Լած:
Երկինք պատմեն զփառս ՝ոյ, և զարար. ԺՀ:
Ջի բարի կամ զի վայելուչ, զի ընական. ՃԼՀ:
Ջի պարծիցի ՝ի չարուԹԷ հզօր. ԾՀ:
ՋողորմուԹիս քո ՝ար յաւիտեան օրհ. ՃՀ:
Ընդէր խառնվեցան հեԹանոսք և ԺողՀ. ՀՀ:
Ընդէր մերժեցեր ՝ած խափառ. հՀ:
ԹԽ արդարեւ զարդարուԹԷ խօսեսիք. ԾԷ:
Իբրեւ զի բարի է խորայելի ՝ած. հՀ:
Ի դարձուցանել ՝ան զգերեսն սիոնի. ՃիԵ:
Ի խորոց կարդացի առ քեզ ՝ար, ՝ար. ՃիԹ:
Ի կարգալ իմում լուար լինէ ՝ած քոտ. Ի:
Ի նեղուԹԷ իմում էս առ ՝ար կարդա. ՃԺԹ:
Ի ՝ար յուսացայ. ՞րպէս ասիցէք ցանձն իմ. Ժ:
Ի քեզ ՝ար յուսացայ, մի ամաչեցից յա. Լ:
Ի քեզ ՝ար յուսացայ, մի ամաչեցից յաւիտեան. Խ:
Լուարուք զայս ՝ամ ազգք. ունկնդիր. խՀ:

Լուիցէ քեզ ՝որ յաւուր անձկութեանդ . ԺԶ :
Լուր ՝ած աղօթից իմոց յապաշէտ լինիր առ . կԺ :
Լուր ՝ած աղօթից իմոց , և նայեա . կ :
Լուր ՝որ արդարութեանդ , և նայեա . ԺԺ :
Խոնարհեցո ՝որ զունկն քո և լուր ինձ . ձԵ :
Խոսասովան եղերութիւք ՝ան և կարդա . ՃԺ :
Խոսասովան եղերութիւք ՝ան , զի բարի է . ՃԺԷ :
Խոսասովան եղերութիւք ՝ան , զի բարի է , զի . ՃԷ :
Խոսասովան եղերութիւք ՝ան , զի քաղցր է . ՃԵ :
Խոսասովան եղերութիւք ՝ան , զի քաղցր . ՃՂ :
Խոսասովան եղէց քեզ ՝որ բազմասր . ՃԺ :
Խոսասովան եղէց քեզ ՝որ բազմասր . ՃԷ :
Խոսասովան եղիցուք առ քեզ ՝ած . ՀԺ :
Ծածուկ հարիք ՝ամ հեթանոսք , ապաշա . ԽՂ :
Կէցո զնս ՝ած , զի հասին ջուրք . կԼ :
Հաձեցար ՝որ ընդ երկիր քո , և գարձուս . ձԺ :
Համբարձի զաչս իմ ՝ի լերինս . ՃԱ :
Համբերեալով համբերի ՝ան , և նայեցաս . ԼԺ :
Հաւատացի զոր և խօսեցայ , և ես խո . ՃԺԵ :
Հիմունք նորա ՝ի լերան ՝ըն ՝ան . սիրէ . ձՂ :
Զայնիւ իմով ես առ ՝որ կարդամ . ՀՂ :
Զայնիւ իմով ես առ ՝որ կարդացի . ՃԱՆ :
Մատուցէք ՝ան՝ որդիք ՝ոյ , մատուցէք . ԼԼ :
Մեծ է ՝որ , և օրհնեալ է յոյժ . խՀ :
Մի՛ նախանձիր ընդ չարս , և մի՛ ընդ այնո . ԼՂ :
Մինչև յԼրը ՝որ՝ մոռանաս զիս . ԺԼ :
Յայտնի է ՝ի հրէաստանի ՝ած , և յիսրայէլ . հՀ :
Յարիցէ ՝ած , և ցրուեսցին ՝ամ թշնա . կՀ :
Յեղանէլն իսրայէլի յեգիպտոսէ , ՝ան ն . ՃԺԺ :
Յիշեա ՝որ զգաւխէթ , և զամ հեզութի . ՃԼՈ :
Յողջոյնս ՝ան և յԼրաւունս օրհնե . Ճ :
Նայեցարո ՝ւք ժողովուրդք յօրէնս իմ . հՂ :
Ողորմեա ինձ ՝ած , զի կոխեաց զիս մարդ . ծԵ :
Ողորմեա ինձ ՝ած՝ ողորմեա ինձ . ծՂ :
Ողորմեա ինձ ՝ած ըստ մեծի ողորմութեան ՝ան . Ճ :

Ո յուսայ ի քո, ոչ լեառն սիոնի, մի սա. ՃԻՔ։
Ո քնակեալն ի յօգնութիւն բարձրելոյն. ՂԵ։
Որ հովուեսդ իորայելի՝ նայեաց, որ. ՀԶ։
Ո՛րպէս սիրելի են յարկք քո քո զօրութեանց. ՃՔ։
Որպէս փափաքէ եղջերու յաղբերս ջուրց. ԽՍ։
Ունկն դիր քո աղօթից իմոց, և մի անտես. ԾՔ։
Ուրախ եղէ ես՝ ոչք ասէին ցիս. ՃԻՍ։
Պահեա զիս քո իմ, զի ես ի քէզ յուսայ. ԺԵ։
Պատրաստ է սիրտ իմ քո, պատ. ՃՂ։
Սիրեցի զի լսիցէ քո զձայն աղօթից. ՃԺՂ։
Սիրեցից զքէզ՝ քո զօրութիւն իմ. ԺՂ։
Տեառն է երկիր լիու իւրով. աշխարհ և. ԻՔ։
Ցր տալուէն եղեր մեր ազգէ մինչև. ՃԶ։
Ցր քո իմ ի քէզ յուսացայ, փրկեա զիս. Ղ։
Ցր քո փրկութեան իմոյ, ի տուէ կարդացի. ՃՂ։
Ցր զի բազում եղեն նեղիչք իմ, և բաղուածք. Ք։
Ցր թագաւորեաց, բարկացան ժողո. ՂԸ։
Ցր թագաւորեաց վայելչութիւն զգեցաւ. ՂՔ։
Ցր թագաւորեաց՝ ցնծասցէ երկիր. ուրախ. ՂՂ։
Ցր ի զօրութեան քում ուրախ եղիցի. Լ։
Ցր լսես իմ և կեանք իմ, ես յուսամ՝ եր. ԻՂ։
Ցր լուր աղօթից իմոց, ունկն դիր ինդր. ՃԻՔ։
Ցր լուր աղօթից իմոց, ալալակ իմ առ. ՃՀ։
Ցր կարդացի առ քեզ և լուր լինէ. ՃՂ։
Ցր հովուեացէ զնա, և ինձ ինչ ոչ պակ. ԻՀ։
Ցր մի սրամտուէք քով յանդիմաներ. Ի։
Ցր մի սրամտուէք քով յանդիմաներ զնա. ԼՀ։
Ցր ոչ բարձրացաւ սիրտ իմ, և ոչ. ՃԼ։
Ցր ով կացցէ ի խորանի քում, կամ ով. ԺՔ։
Ցր որ մեր, զի աքանչելի է անուն քո. ՀԸ։
Ցր փորձեցեր զնա և ծանեար զնա. ՃՀԸ։
Ցնծացէք առ ես, օգնական է մեր. Ճ։
Ցնծացէք արդարք ի տէր. ուղղոց. ԼԸ։
Փրկեա զնա ի ձեռնամեաց իմոց ես, ԾՀ։
Քեզ վայելէ օրհնութիւն ես ի սիոնի. ԿՒ։

Օրհնեա անձն իմ զՏէր, և ամ՛ ասկերք իմ. ՃԸ։
Օրհնեա անձն իմ զՏէր. ար ամ՛ իմ. ՃԹ։
Օրհնեա անձն իմ զՏէր. օրհնեցիկ զՏէր. ՃԽ։
Օրհնեալ ար ամ՛ իմ, որ ուսոյց. ՃԽԱ։
Օրհնեցէք զանուն ամն. օրհնեցէք. ՃԼԲ։
Օրհնեցէք զամ՛ ի սրբուԹեան նր, օրհնե. ՃԾ։
Օրհնեցէք զՏէր ամ՛ աղինք. գովեցէք. ՃԺԲ։
Օրհնեցէք զՏէր՝ զի բարի են սաղմոսք. ՃԽԳ։
Օրհնեցէք զՏէր յերկնից, օրհնեցէք. ՃԽԸ։
Օրհնեցէք զՏէր յօրհնուԹի՛ ի նոր, օրՀ. ՃԽԹ։
Օրհնեցէք զՏէր յօրհնուԹի՛ նոր, զի սքան. ղԷ։
Օրհնեցէք զՏէր յօրհնուն նոր. օրհնեցէք. ղԸ։
Օրհնեցէք մանկունք զՏէր, և օրհնե. ՃԺԲ։
Օրհնեցիկ զՏէր յամ՛ ժամ, յամ՛ ժամ օրՀ. ԼՔ։

ՕՐՀՆՈՒԹԻՒՆՔ

Արդ արձակեա զծառայ քո ար. 319։
Ես ասացի՛ ի վերանալ յինէն աւուրց. 230։
Ջի հուր բորբոքեցաւ՛ ի բարկուԹէ. 110։
Ի գիշերաց կանխէ հոգի իմ առաւօտ առնել. 193։
Ի նեղուԹի՛ իմում ես առ ար կաղ. 268։
Ծաներ ըուք և աեսէք՝ զի ես եմ. 113։
Հաստատեցաւ սիրտ իմ՛ ի ար. 150։
Մեծացուսցէ անձն իմ զՏէր, և ցնծասցէ. 317։
Նայեցարուք երկինք, և խօսեցայց. 68։
Տ՛ր զարք քո լուայ և երկեայ. ար. 304։
Տ՛ր ամենակալ ծածկարարուս, իսահակայ. 320։
Փոքր էի ես յեղբարս իմ, և կրասեր. 310։
Օրհնեալ ես ար ծածկարդն մերոց. 312։
Օրհնեալ ար ծածկարդն իսրայէլի, որ յայց եւ. 318։
Օրհնեացուք զՏէր, զի փառաւոր է. 30։
Օրհնեցէք զծածկարդն նոր. 267։

6
13.1
26
13.10
3950
3925
4
4
4625

Թ. Ա.
№ 8441